SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-42-26

Druk nr 2388

Warszawa, 25 marca 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów i Gospodarki.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Projekt

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw[1)]

Art. 1. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, 1844 i 1846) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 48 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Bank Gospodarstwa Krajowego dokonuje lokat wolnych środków funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych temu bankowi na podstawie odrębnych ustaw, w formie depozytu u Ministra Finansów. Przepisy ust. 3 i ust. 4 zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio.”;

2) w art. 78b w ust. 2 po wyrazach „określonych w umowie” dodaje się wyrazy „ , z zastrzeżeniem art. 78ba”;

3) po art. 78b dodaje się art. 78ba w brzmieniu:

„Art. 78ba. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 48 ust. 4a, Minister Finansów przyjmuje wolne środki w depozyt na warunkach określonych w umowie. Przepis art. 78c stosuje się odpowiednio.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa co najmniej:

[1)] Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 14 czerwca 1991 r. o Krajowej Szkole Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego, ustawę z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, ustawę z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 5 grudnia 2002 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów mieszkaniowych o stałej stopie procentowej, ustawę z dnia 16 grudnia 2005 r. o Funduszu Kolejowym, ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków, ustawę z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej, ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ustawę z dnia 23 października 2018 r. o Rządowym Funduszu Rozwoju Dróg, ustawę z dnia 4 kwietnia 2019 r. o wspieraniu działalności naukowej z Funduszu Polskiej Nauki, ustawę z dnia 31 lipca 2019 r. o wsparciu finansowym armatorów śródlądowych, Funduszu Żeglugi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym, ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, ustawę z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 1 października 2021 r. o rodzinnym kredycie mieszkaniowym i bezpiecznym kredycie 2 %, ustawę z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny oraz ustawę z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa.

1) warunki przekazywania i przyjmowania wolnych środków w depozyt u Ministra Finansów, w szczególności terminy przekazywania tych środków i terminy ich zwrotu;
2) wysokość lub sposób obliczania oprocentowania środków przyjętych w depozyt u Ministra Finansów;
3) szczegółowe warunki rozwiązywania depozytu u Ministra Finansów przed terminem na jaki został on utworzony.”;

4) w art. 112aa:

a) ust. 4a i 4b otrzymują brzmienie:

„4a. Wartość klauzuli obronnej w roku n, o którym mowa w ust. 1, jest równa różnicy pomiędzy planowanymi wydatkami na cele obronne:

1) budżetu państwa określonymi w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825, 1014 i 1080 oraz z 2026 r. poz. 26 i …),
2) Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych, o którym mowa w art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny,
3) Funduszu Inwestycji Kapitałowych,
4) Funduszu Reprywatyzacji,
5) Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych,
6) Agencji Mienia Wojskowego

– przyjętymi do obliczenia limitu, o którym mowa w ust. 3, a wartością wydatków na cele obronne tych podmiotów ustaloną zgodnie z ust. 4c.

4b. Właściwi dysponenci części budżetowych przekazują Ministrowi Obrony Narodowej dane dotyczące wydatków na cele obronne, o których mowa w ust. 4a, w obszarze swojej odpowiedzialności w zakresie, o którym mowa w ust. 4a pkt 3–5, zgodnie z przepisami dotyczącymi prac nad projektem ustawy budżetowej. Do czasu przyjęcia przez Radę Ministrów projektu ustawy budżetowej, w przypadku zaistnienia zmian mających wpływ na wartość klauzuli obronnej dysponenci części budżetowych przekazują niezwłocznie zmienione dane.”,

b) po ust. 4b dodaje się ust. 4ba w brzmieniu:

„4ba. Minister Obrony Narodowej przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych dane dotyczące wydatków na cele obronne, o których mowa w ust. 4a, w obszarze swojej odpowiedzialności w zakresie, o którym mowa

w ust. 4a pkt 1, 2 i 6, zgodnie z przepisami dotyczącymi prac nad projektem ustawy budżetowej. Do czasu przyjęcia przez Radę Ministrów projektu ustawy budżetowej, w przypadku zaistnienia zmian mających wpływ na wartość klauzuli obronnej, Minister Obrony Narodowej przekazuje niezwłocznie zmienione dane. Do danych przekazywanych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych Minister Obrony Narodowej dołącza dane, o których mowa w ust. 4b.”,

c) ust. 4c otrzymuje brzmienie:

„4c. Wartość wydatków na cele obronne ustala się zgodnie z zasadami ustalania danych, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. c rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2009 z dnia 25 maja 2009 r. o stosowaniu Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz przekazuje w formacie, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tego rozporządzenia.”,

d) uchyla się ust. 4d;

5) w art. 142 w ust. 1 w pkt 6b uchyla się lit. d;

6) w art. 182:

a) w ust. 4 uchyla się pkt 6a,

b) w ust. 4a skreśla się wyrazy „i 6a”;

7) w art. 210 w ust. 1b po wyrazie „oraz” dodaje się wyrazy „dyrektorowi izby administracji skarbowej działającemu jako organ wykonujący audyt, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 1 i 1a ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131, 1423, 1820 i 1863), a także”;

8) w art. 286 w ust. 1 w pkt 5:

a) lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) dwuletnią praktykę w zakresie audytu wewnętrznego i uzyskała świadectwo ukończenia studiów podyplomowych w zakresie audytu wewnętrznego, wydane przez podmiot, który w dniu wydania świadectwa był uprawniony, zgodnie z odrębnymi ustawami, do nadawania stopnia naukowego doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinach naukowych: ekonomia i finanse, nauki o zarządzaniu i jakości, nauki o polityce i administracji lub nauki prawne, lub”,

b) po lit. d dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin państwowy na audytora wewnętrznego, zwany dalej „egzaminem”.”;

9) po art. 286 dodaje się art. 286a–286s w brzmieniu:

„Art. 286a. 1. Egzamin składa się przed Państwową Komisją Egzaminacyjną do Spraw Audytu Wewnętrznego, zwaną dalej „Komisją Egzaminacyjną”.

2. Egzamin przeprowadza się raz w roku w okresie od dnia 1 września do dnia 30 września, w terminie ustalonym przez Ministra Finansów w porozumieniu z dyrektorem Krajowej Szkoły Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego, zwanej dalej „KSAP”.

3. Do egzaminu może zostać zakwalifikowana osoba, która złożyła wniosek o zakwalifikowanie do egzaminu, który został pozytywnie zweryfikowany i osoba ta wniosła w terminie opłatę egzaminacyjną, zwana dalej „kandydatem”.

4. Egzaminu nie przeprowadza się w roku, w którym liczba osób, które złożyły wniosek o zakwalifikowanie do egzaminu jest mniejsza niż 100.

5. W przypadku gdy w dwóch kolejnych latach egzamin nie został przeprowadzony z powodu niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 4, w roku następującym po tym okresie Minister Finansów może zlecić KSAP przeprowadzenia egzaminu, mimo niespełnienia tego warunku.

6. Informację o terminie przeprowadzenia egzaminu dyrektor KSAP ogłasza w terminie do końca kwietnia każdego roku na stronie podmiotowej KSAP w Biuletynie Informacji Publicznej KSAP i doręcza ją kandydatom. Informację ogłasza się również w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów.

7. W przypadku niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 4, dyrektor KSAP ogłasza, w terminie do 15 marca danego roku, na stronie podmiotowej KSAP w Biuletynie Informacji Publicznej KSAP, informację o nieprzeprowadzeniu egzaminu w danym roku i doręcza ją osobom, które złożyły wniosek o zakwalifikowanie do egzaminu. Informację tę ogłasza się również w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów.

Art. 286b. 1. KSAP organizuje egzamin, realizuje zadania związane z jego przeprowadzeniem oraz zapewnia obsługę Komisji Egzaminacyjnej.

2. KSAP może zlecić:

1) opracowanie testu i zadania egzaminacyjnego, o których mowa w art. 286l ust. 2, wraz z arkuszem prawidłowych odpowiedzi na pytania testowe i kluczem rozwiązania zadania egzaminacyjnego,

2) sprawdzanie prac egzaminacyjnych kandydatów,

3) przygotowanie innych materiałów niezbędnych do przeprowadzenia egzaminu

– osobom niezatrudnionym w KSAP, które posiadają wiedzę i doświadczenie gwarantujące wysoką jakość wykonywanych zadań oraz ich odpowiedni poziom merytoryczny, zapewniając przy tym właściwy poziom bezpieczeństwa oraz poufności danych, w tym danych osobowych, oraz informacji i dokumentów przetwarzanych w związku z tymi zadaniami.

3. KSAP pokrywa koszty organizacji i przeprowadzenia egzaminu, koszty wynagrodzeń członków Komisji Egzaminacyjnej oraz koszty jej obsługi.

4. W przypadku, o którym mowa w art. 286a ust. 5, koszty o których mowa w ust. 3, mogą zostać pokryte z dotacji celowej z budżetu państwa.

5. Dyrektor KSAP przedkłada Ministrowi Finansów, w terminie do dnia 31 grudnia, sprawozdanie z realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, w roku bieżącym.

6. KSAP jest administratorem danych osobowych przetwarzanych w celach związanych z działalnością Komisji Egzaminacyjnej oraz organizacją i przeprowadzeniem egzaminu.

Art. 286c. 1. Za egzamin pobiera się opłatę egzaminacyjną, która składa się z opłaty wstępnej i opłaty za egzamin. Wysokość opłaty egzaminacyjnej nie przekracza równowartości 30 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za poprzedni rok kalendarzowy. Opłata egzaminacyjna stanowi przychód KSAP.

2. W przypadku przyznania dotacji celowej, o której mowa w art. 286b ust. 4, opłata egzaminacyjna, za egzamin, o którym mowa w art. 286a ust. 5, stanowi dochód budżetu państwa.

3. Opłata wstępna stanowi 10 % opłaty egzaminacyjnej i nie podlega zwrotowi.

4. W przypadku, o którym mowa w art. 286a ust. 4, opłata wstępna podlega zwrotowi w pełnej wysokości.

5. Opłata za egzamin stanowi 90 % opłaty egzaminacyjnej i podlega zwrotowi w całości w przypadku:

1) uwzględnienia odwołania, o którym mowa w art. 286m ust. 3, albo

2) unieważnienia egzaminu.

6. 25 % opłaty za egzamin podlega zwrotowi na wniosek kandydata, który nie przystąpił do egzaminu, złożony w terminie 14 dni od dnia, w którym został przeprowadzony egzamin.

Art. 286d. 1. KSAP wykonuje zadania, o których mowa w art. 286b ust. 1, przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego, zwanego dalej „systemem", służącego do:

1) składania i doręczania wniosków oraz pism w sprawach dotyczących egzaminu;
2) gromadzenia i przetwarzania danych dotyczących:
   a) osób, które założyły indywidualne konto w tym systemie,
   b) Komisji Egzaminacyjnej i jej członków,
   c) pracowników KSAP, którym udostępniono indywidualne konto w systemie;
3) obsługi indywidualnych kont w tym systemie;
4) realizacji innych zadań i czynności związanych z funkcjonowaniem Komisji Egzaminacyjnej i organizacją egzaminu.

2. System może być wykorzystany do przeprowadzania egzaminu.

3. W systemie funkcjonują indywidulane konta:

1) kandydackie, zakładane przez osoby, które chcą złożyć wniosek o zakwalifikowanie do egzaminu, lub
2) funkcyjne, zakładane i udostępniane przez KSAP dla członków Komisji Egzaminacyjnej i pracowników KSAP.

4. Dostęp do indywidualnego konta w systemie jest możliwy do dnia:

1) upływu 3 miesięcy od dnia ogłoszenia informacji o nieprzeprowadzeniu egzaminu, w przypadku, o którym mowa w art. 286a ust. 4, albo przeprowadzenia egzaminu – w przypadku konta kandydackiego;
2) ustania odpowiednio członkostwa w Komisji Egzaminacyjnej lub zatrudnienia w KSAP – w przypadku konta funkcyjnego.

5. Warunkiem dostępu do indywidualnego konta jest uwierzytelnienie dokonywane z wykorzystaniem numeru Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL).

6. Wnioski, o których mowa w art. 286c ust. 6 i art. 286f ust. 1 i 6, oraz pisma dotyczące egzaminu składa się i doręcza przy wykorzystaniu systemu.

7. Pisma składane za pośrednictwem indywidualnego konta wywołują takie same skutki prawne jak pisma opatrzone własnoręcznym podpisem, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

8. Doręczenie pisma osobie, która posiada w systemie indywidualne konto następuje:

1) z chwilą odebrania pisma przez tę osobę w systemie – w przypadku gdy odebranie pisma nastąpiło w okresie od dnia umieszczenia pisma na jego indywidualnym koncie do końca 7 dnia, licząc od dnia następującego po dniu umieszczenia tego pisma na tym koncie, albo

2) z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w pkt 1 – w przypadku nieodebrania pisma przez osobę w systemie w tym okresie.

9. Przez umieszczenie pisma na indywidualnym koncie w systemie rozumie się zaistnienie warunków technicznych umożliwiających odebranie w tym systemie pisma od KSAP lub Komisji Egzaminacyjnej doręczanego na indywidualne konto.

10. W przypadku awarii systemu uniemożliwiającej przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 2, egzamin nie dochodzi do skutku w wyznaczonym terminie.

11. Informację o wystąpieniu i usunięciu awarii systemu zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej KSAP.

12. W okresie trwania awarii systemu składanie i doręczanie pism innych niż wnioski, o których mowa w art. 286c ust. 6 i art. 286f ust. 1 i 6, odbywa się za pośrednictwem poczty elektronicznej na adres podany we wniosku o zakwalifikowanie do egzaminu, o którym mowa w art. 286f ust. 3 pkt 3, oraz na adres Komisji Egzaminacyjnej wskazany w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Finansów, przy czym w tym przypadku dowodem doręczenia jest potwierdzenie transmisji danych wysłanych na adres poczty elektronicznej podany odpowiednio we wniosku i Komisję Egzaminacyjną.

13. Dyrektor KSAP odpowiada za utrzymanie systemu oraz dostępność, autentyczność, integralność i bezpieczeństwo danych zgromadzonych w tym systemie. Użytkownicy indywidualnych kont w systemie odpowiadają za prawidłowość, rzetelność i prawdziwość danych wprowadzanych do tego systemu.

Art. 286e. Wniosek o zakwalifikowanie do egzaminu może złożyć osoba, która spełnia warunki, o których mowa w art. 286 ust. 1 pkt 1–4.

Art. 286f. 1. Wniosek o zakwalifikowanie do egzaminu składa się w terminie od dnia 1 lutego do końca tego miesiąca roku, w którym odbędzie się ten egzamin.

2. Termin na złożenie wniosku o zakwalifikowanie się do egzaminu ulega wydłużeniu o czas trwającej dłużej niż godzinę awarii systemu uniemożliwiającej

złożenie tego wniosku, jeżeli ta awaria nastąpiła w okresie tygodnia przed upływem terminu na złożenie tego wniosku.

3. Wniosek o zakwalifikowanie do egzaminu zawiera:

1) imię i nazwisko,
2) numer PESEL,
3) adres do korespondencji, adres poczty elektronicznej i numer telefonu kontaktowego,
4) numer rachunku bankowego lub rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej do dokonania zwrotu opłaty wstępnej lub opłaty za egzamin

– osoby składającej ten wniosek.

4. Do wniosku o zakwalifikowanie do egzaminu dołącza się:

1) oświadczenie o spełnieniu warunków, o których mowa w art. 286 ust. 1 pkt 1–3;
2) dyplom w postaci elektronicznej dokumentujący posiadanie wyższego wykształcenia lub elektroniczne odwzorowanie tego dyplomu;
3) potwierdzenie uiszczenia opłaty wstępnej;
4) oświadczenie o prawdziwości danych zawartych we wniosku i załączanych dokumentach.

5. Oświadczenia, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383, 1818 i 1872) oraz zawiera się w nich klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”, która zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

6. W przypadku osoby ubiegającej się o zakwalifikowanie do egzaminu będącej osobą niepełnosprawną, która wraz z wnioskiem o zakwalifikowanie do egzaminu złoży wniosek o wydłużenie czasu trwania egzaminu, do którego załączy:

1) kopię orzeczenia potwierdzającego niepełnosprawność w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 913, 1301, 1665 i 1746 oraz z 2026 r. poz. 26) w dniu składania wniosku,
2) zaświadczenie lekarskie wystawione przez lekarza specjalistę właściwego ze względu na charakter niepełnosprawności, stwierdzające wynikające

z niepełnosprawności trudności w wykonywaniu czynności technicznych, takich jak:

a) odczytywanie tekstu,

b) posługiwanie się sprzętem komputerowym w sposób umożliwiający sporządzenie odpowiedzi na pytania i zadania egzaminacyjne

– czas trwania egzaminu ulega wydłużeniu.

7. Osoba, która złożyła wniosek o zakwalifikowanie do egzaminu jest obowiązana niezwłocznie poinformować Komisję Egzaminacyjną o każdej zmianie danych oraz informacji określonych w ust. 3 pkt 1, 3 i 4, ust. 4 pkt 1 lub ust. 6.

8. Wniosek o zakwalifikowanie do egzaminu oraz wniosek o wydłużenie czasu trwania egzaminu podlega weryfikacji przez KSAP.

9. W przypadku negatywnej weryfikacji wniosku o zakwalifikowanie do egzaminu lub wniosku o wydłużenie czasu trwania egzaminu, KSAP może zwrócić się do osoby, która złożyła te wnioski o uzupełnienie w terminie 7 dni danych lub dokumentów niezbędnych do potwierdzenia spełnienia przez tę osobę warunków, o których mowa w ust. 6 lub art. 286 ust. 1 pkt 1–4. Brak uzupełnienia danych lub dokumentów w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpatrzenia.

Art. 286g. 1. Osoba, która złożyła wniosek o zakwalifikowanie do egzaminu jest informowana w systemie o zakwalifikowaniu albo niezakwalifikowaniu do egzaminu lub o wydłużeniu czasu trwania egzaminu w terminie do dnia 31 marca roku, w którym odbędzie się ten egzamin.

2. Osoba, która została zakwalifikowana do egzaminu, w terminie 7 dni od dnia doręczenia informacji, o której mowa w ust. 1, uiszcza opłatę za egzamin. Brak uiszczenia opłaty za egzamin w terminie oznacza rezygnację z udziału w tym egzaminie.

Art. 286h. 1. Komisja Egzaminacyjna składa się z 5 członków powoływanych i odwoływanych przez Ministra Finansów.

2. Członkowie Komisji Egzaminacyjnej są powoływani spośród osób, które:

1) korzystają z pełni praw publicznych;
2) mają nieposzlakowaną opinię;
3) nie były skazane prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
4) posiadają co najmniej wyższe wykształcenie;

5) posiadają co najmniej dziesięcioletnie udokumentowane doświadczenie zawodowe w jednostce sektora finansów publicznych, uczelni, instytucie badawczym lub instytucie naukowym Polskiej Akademii Nauk;
6) posiadają co najmniej dziesięcioletnie udokumentowane doświadczenie w zakresie:
   a) tworzenia lub stosowania przepisów prawa, o których mowa w art. 286l ust. 1 pkt 1 lit. a i b, lub
   b) prowadzenia zajęć dydaktycznych lub badań naukowych w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse, nauki o bezpieczeństwie, nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki o polityce i administracji, nauki o zarządzaniu i jakości, nauki prawne, nauki socjologiczne lub psychologia, lub
   c) prowadzenia audytu wewnętrznego.

3. Spełnienie warunków, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, osoba potwierdza poprzez złożenia oświadczenia. Do oświadczenia przepis art. 286f ust. 5 stosuje się odpowiednio.

4. Co najmniej dwóch członków Komisji Egzaminacyjnej powinno posiadać doświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 6 lit. c.

5. Członek Komisji Egzaminacyjnej nie może podejmować działań, które mogą powodować konflikt interesów, w szczególności nie może:

1) brać udziału w przedsięwzięciach związanych z przygotowywaniem kandydatów do egzaminu;
2) publikować materiałów dotyczących egzaminu, w tym do niego przygotowujących;
3) udostępniać i wykorzystywać informacji pozyskanych w trakcie prac Komisji Egzaminacyjnej, w tym dotyczących pytań testowych oraz zadań egzaminacyjnych.

6. Kadencja Komisji Egzaminacyjnej trwa 4 lata, przy czym działa ona do czasu powołania Komisji Egzaminacyjnej kolejnej kadencji, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia upływu jej kadencji.

7. Nie można pełnić funkcji członka Komisji Egzaminacyjnej dłużej niż przez dwie kolejno następujące po sobie kadencje.

8. Członka Komisji Egzaminacyjnej przed upływem kadencji:

1) odwołuje się:
   a) na jego wniosek,
   b) w przypadku naruszenia zakazu, o którym mowa w ust. 5,
   c) zaprzestania spełniania warunków, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3,

d) ujawnienia nowych okoliczności wskazujących na niespełnianie w dniu powołania wymagań, o których mowa w ust. 2;

2) można odwołać na wniosek przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej, w przypadku naruszenia regulaminu Komisji Egzaminacyjnej.

9. W przypadku odwołania albo śmierci członka Komisji Egzaminacyjnej Minister Finansów powołuje nowego członka Komisji Egzaminacyjnej, przy czym jego kadencja upływa wraz z upływem kadencji Komisji Egzaminacyjnej.

10. Członkom Komisji Egzaminacyjnej przysługuje, w okresie od dnia 1 kwietnia do dnia 31 grudnia roku, w którym odbywa się egzamin, kwartalne wynagrodzenie w wysokości nieprzekraczającej 60 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Wynagrodzenie nie przysługuje członkowi Komisji Egzaminacyjnej wyłączonemu na podstawie art. 286k ust. 1.

11. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia członków Komisji Egzaminacyjnej, mając na uwadze nakład pracy oraz zakres realizowanych przez nich obowiązków związanych z przygotowaniem i przeprowadzeniem egzaminu.

Art. 286i. 1. Pracami Komisji Egzaminacyjnej kieruje przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej, wyznaczony przez Ministra Finansów spośród jej członków. Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej reprezentuje Komisję Egzaminacyjną. W przypadku wyłączenia przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej na podstawie art. 286k ust. 1, Minister Finansów powierza czasowe pełnienie obowiązków przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej innemu jej członkowi.

2. Komisja Egzaminacyjna podejmuje rozstrzygnięcia na posiedzeniach, w formie uchwał podejmowanych zwykłą większością głosów. W przypadku wyłączenia członka Komisji Egzaminacyjnej na podstawie art. 286k ust. 1 i przy równej liczbie głosów rozstrzyga głos przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej.

3. Posiedzenia Komisji Egzaminacyjnej mogą odbywać się w formie zdalnej.

4. W przypadku nagrywania posiedzeń Komisji Egzaminacyjnej warunki przechowywania nagrań oraz ochrony danych, w tym danych osobowych, utrwalonych na tych nagraniach zapewnia dyrektor KSAP.

5. Komisja Egzaminacyjna określa regulamin jej działania.

Art. 286j. 1. Do zadań Komisji Egzaminacyjnej należy:

1) zatwierdzanie listy kandydatów;
2) zatwierdzanie pytań testowych i zadania egzaminacyjnego, o których mowa w art. 286l ust. 2, wraz z arkuszem prawidłowych odpowiedzi na pytania testowe i kluczem rozwiązania zadania egzaminacyjnego oraz innych materiałów służących przeprowadzeniu egzaminu;
3) unieważnianie egzaminu w przypadkach, o których mowa w art. 286n;
4) rozpatrywanie odwołania od wykluczenia z egzaminu oraz odwołania, o którym mowa w art. 286p ust. 1 pkt 2;
5) zatwierdzanie listy kandydatów, którzy złożyli egzamin z wynikiem pozytywnym;
6) wydawanie zaświadczeń o złożeniu egzaminu z wynikiem pozytywnym.

2. Komisja Egzaminacyjna przedkłada Ministrowi Finansów, w terminie do dnia 31 grudnia, sprawozdanie z działalności w roku bieżącym.

Art. 286k. 1. Minister Finansów, na wniosek dyrektora KSAP, wyłącza członka Komisji Egzaminacyjnej z realizacji zadań Komisji Egzaminacyjnej, o których mowa w art. 286j ust. 1 pkt 2–6, w przypadku gdy do egzaminu państwowego zakwalifikowano kandydata będącego:

1) jego małżonkiem;
2) osobą pozostającą z nim w stosunku:
   a) pokrewieństwa albo powinowactwa do drugiego stopnia,
   b) przysposobienia;
3) osobą pozostającą wobec niego w stosunku osobistym innego rodzaju albo w stosunku służbowym, który mógłby wywoływać wątpliwości co do bezstronności członka Komisji Egzaminacyjnej.

2. Powody wyłączenia trwają pomimo ustania przesłanek wyłączenia, o których mowa w ust. 1.

3. Członek Komisji Egzaminacyjnej składa, w formie pisemnej, pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, oświadczenie o braku istnienia okoliczności, o których mowa w ust. 1 i 2. Składający oświadczenie zamieszcza w nim klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”, która zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 286l. 1. Egzamin jest składany w formie pisemnej i obejmuje sprawdzenie przygotowania kandydata do prowadzenia audytu wewnętrznego w sektorze finansów publicznych, w tym:

1) wiedzy z zakresu:
   a) przepisów ustawy i przepisów wydanych na jej podstawie, w szczególności regulujących kontrolę zarządczą i audyt wewnętrzny,
   b) innych przepisów regulujących funkcjonowanie sektora finansów publicznych i jednostek sektora finansów publicznych,
   c) standardów kontroli zarządczej dla sektora finansów publicznych i standardów audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych;
2) umiejętności stosowania wiedzy z zakresu, o którym mowa w pkt 1;
3) kompetencji analitycznych, społecznych i technicznych niezbędnych do skutecznego prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych.

2. Egzamin składa się z dwóch części:

1) testu obejmującego pytania testowe;
2) zadania egzaminacyjnego.

3. Minister Finansów, nie później niż do końca stycznia roku, w którym odbędzie się egzamin, ogłosi na stronie podmiotowej Ministerstwa Finansów w Biuletynie Informacji Publicznej, wykaz tytułów aktów prawnych obejmujących przepisy, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b.

Art. 286m. 1. W trakcie egzaminu kandydat nie może korzystać z pomocy innej osoby, posiadać niedozwolonych materiałów lub urządzeń służących do kopiowania, przekazywania i odbioru informacji, a także pomagać innym kandydatom lub w inny sposób zakłócać przebiegu tego egzaminu.

2. Członek Komisji Egzaminacyjnej wyklucza z egzaminu kandydata, który podczas tego egzaminu korzystał z pomocy innej osoby, posiadał niedozwolone materiały lub urządzenia, pomagał innym kandydatom lub w inny sposób zakłócał przebieg egzaminu. Wykluczenie z egzaminu jest równoznaczne z uzyskaniem negatywnego wyniku z tego egzaminu.

3. Kandydatowi wykluczonemu z egzaminu przysługuje prawo wniesienia pisemnego odwołania do Komisji Egzaminacyjnej w terminie 7 dni od dnia egzaminu, z którego został wykluczony.

4. Rozstrzygnięcie Komisji Egzaminacyjnej w sprawie odwołania od wykluczenia z egzaminu jest ostateczne.

Art. 286n. W przypadku rażących uchybień formalnych w przebiegu egzaminu lub nieprzewidzianych sytuacji mających wpływ na przebieg egzaminu Komisja Egzaminacyjna może unieważnić egzamin.

Art. 286o. Pozytywny wynik z egzaminu uzyskuje kandydat, który w każdej z dwóch części egzaminu uzyskał co najmniej 75 % możliwych do zdobycia punktów.

Art. 286p. 1. Kandydatowi, który uzyskał negatywny wynik z egzaminu, przysługuje:

1) prawo wglądu do tej części egzaminu, z której nie otrzymał wymaganej liczby punktów – w terminie 7 dni od dnia przekazania informacji o tym wyniku;
2) prawo wniesienia pisemnego odwołania do Komisji Egzaminacyjnej odpowiednio od wyniku egzaminu albo tej części egzaminu, z której nie otrzymał wymaganej liczby punktów – w terminie 14 dni od dnia przekazania informacji o tym wyniku.

2. Podczas dokonywania wglądu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, kandydat może sporządzać notatki.

3. Rozstrzygnięcie Komisji Egzaminacyjnej w sprawie odwołania, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest ostateczne.

Art. 286q. 1. Kandydat, który uzyskał pozytywny wynik z egzaminu otrzymuje zaświadczenie o złożeniu egzaminu z wynikiem pozytywnym. Zaświadczenie zawiera imię i nazwisko oraz numer PESEL kandydata oraz imię i nazwisko oraz podpis przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej.

2. Zaświadczenie o złożeniu egzaminu z wynikiem pozytywnym jest wydawane w dwóch egzemplarzach. Jeden egzemplarz przechowuje się w KSAP w celu wydania jego kopii.

Art. 286r. 1. Dane osobowe osoby, która założyła w systemie indywidualne konto kandydackie, przechowuje się przez okres 5 lat, licząc od roku następującego po roku, w którym założono to konto.

2. Egzemplarz zaświadczenia, o którym mowa w art. 286q ust. 2, KSAP przechowuje przez okres 25 lat, licząc od roku następującego po roku, w którym kandydat przystąpił do egzaminu.

Art. 286s. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia:

1) wysokość opłaty egzaminacyjnej, biorąc pod uwagę poziom kosztów ponoszonych przez KSAP na realizację zadań związanych z organizacją i przeprowadzeniem egzaminu oraz obsługą Komisji Egzaminacyjnej i wynagrodzeniem jej członków;
2) sposób zakładania, udostępniania, uwierzytelniania indywidualnych kont w systemie, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitej procedury postępowania użytkowników tych kont oraz ich jednoznacznej identyfikacji;
3) sposób uiszczenia opłaty egzaminacyjnej, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitej procedury postępowania kandydatów;
4) sposób i tryb przeprowadzania egzaminu, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia obiektywnego i sprawnego przeprowadzenia egzaminu;
5) materiały, które kandydat może posiadać w trakcie egzaminu, biorąc pod uwagę prawidłowość przebiegu egzaminu;
6) tryb unieważnienia egzaminu, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitej procedury postępowania Komisji Egzaminacyjnej;
7) sposób uzyskiwania przez kandydata wglądu, o którym mowa w art. 286p ust. 1 pkt 1, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitej procedury postępowania kandydatów i KSAP;
8) sposób i tryb wnoszenia oraz rozpatrzenia odwołania od wykluczenia z egzaminu oraz odwołania, o którym mowa w art. 286p ust. 1 pkt 2, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitej procedury postępowania kandydatów i Komisji Egzaminacyjnej;
9) sposób złożenia wniosku o zwrot opłaty wstępnej lub opłaty za egzamin oraz sposób i tryb zwrotu tych opłat, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitej procedury postępowania kandydatów oraz sprawnego rozliczania tych opłat;
10) wzór zaświadczenia o złożeniu egzaminu z wynikiem pozytywnym oraz tryb i sposób otrzymania tego zaświadczenia oraz jego kopii, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitych danych zawartych w tych zaświadczeniach oraz zapewnienia jednolitej procedury postępowania kandydatów i KSAP;
11) sposób rozliczania oraz przekazywania do budżetu państwa pobranej od kandydatów opłaty egzaminacyjnej, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitej procedury postępowania KSAP i właściwego rozliczenia się z tego tytułu z budżetem państwa.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 14 czerwca 1991 r. o Krajowej Szkole Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1952) w art. 1 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) organizowanie egzaminu państwowego na audytora wewnętrznego, realizowanie zadań związanych z jego przeprowadzeniem oraz zapewnianie obsługi Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Audytu Wewnętrznego, o której mowa w art. 286a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, 1844 i 1846 oraz z 2026 r. poz. …);”.

Art. 3. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2026 r. poz. 218) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 39b w ust. 1:
   a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
      „2) odsetek od wolnych środków Funduszu przekazanych w depozyt, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, 1844 i 1846 oraz z 2026 r. poz. …);”,
   b) uchyla się pkt 11a;
2) art. 39e otrzymuje brzmienie:

   „Art. 39e. Wolne środki Funduszu w walutach obcych mogą być lokowane w bankach.”;
3) w art. 39l w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
   „2) terminy dokonywania przez Bank Gospodarstwa Krajowego lokat wolnych środków Funduszu w formie depozytu, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, oraz sposób i terminy dokonywania przez Bank Gospodarstwa Krajowego lokat wolnych środków Funduszu, o których mowa w art. 39e;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2024 r. poz. 291) w art. 34g:

1) w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
   „4) odsetek od wolnych środków Funduszu przekazanych w depozyt, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, 1844 i 1846 oraz z 2026 r. poz. …);”;

2) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wolne środki Funduszu w walutach obcych mogą być lokowane w bankach.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647, 1080, 1812 i 1863 oraz z 2026 r. poz. 176) w art. 421l:

1) w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) odsetek od wolnych środków Ekologicznego Funduszu Poręczeń i Gwarancji przekazanych w depozyt, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;”;

2) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Wolne środki Ekologicznego Funduszu Gwarancji i Poręczeń w walutach obcych mogą być lokowane w bankach.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 5 grudnia 2002 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów mieszkaniowych o stałej stopie procentowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1224) w art. 5:

1) w ust. 2:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) odsetki od wolnych środków Funduszu przekazanych w depozyt, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, 1844 i 1846 oraz z 2026 r. poz. …);”,

b) uchyla się pkt 4c;

2) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wolne środki Funduszu w walutach obcych mogą być lokowane w bankach.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o Funduszu Kolejowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1133) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odsetek od wolnych środków Funduszu przekazanych w depozyt, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, 1844 i 1846 oraz z 2026 r. poz. …);”,

b) uchyla się pkt 7,

c) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) innych wpływów.”;

2) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Wolne środki Funduszu w walutach obcych mogą być lokowane w bankach.”;

3) w art. 12 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) terminy dokonywania przez Bank Gospodarstwa Krajowego lokat wolnych środków Funduszu w formie depozytu, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, oraz sposób i terminy dokonywania przez Bank Gospodarstwa Krajowego lokat wolnych środków Funduszu, o których mowa w art. 8;”.

Art. 8. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz. U. z 2025 r. poz. 1419 i 1847) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 24:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odsetki od wolnych środków Funduszu przekazanych w depozyt, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;”,

– uchyla się pkt 3,

b) uchyla się ust. 2;

2) w art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wolne środki Funduszu w walutach obcych mogą być lokowane w bankach.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1385) w art. 14:

1) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) odsetek od wolnych środków Funduszu przekazanych w depozyt, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, 1844 i 1846 oraz z 2026 r. poz. …);”;

2) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wolne środki Funduszu w walutach obcych mogą być lokowane w bankach.”;

3) uchyla się ust. 4 i 5.

Art. 10. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.[2)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 421:
   a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
      „2) odsetki od wolnych środków Funduszu Kredytów Studenckich przekazanych w depozyt, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;”,
   b) w ust. 2:
      – uchyla się pkt 3,
      – w pkt 4 wyrazy „pkt 1–3” zastępuje się wyrazami „pkt 1–2a”,
   c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
      „3. Wolne środki Funduszu Kredytów Studenckich w walutach obcych mogą być lokowane w bankach.”;
2) w art. 422a:
   a) w ust. 1:
      – uchyla się pkt 2–4,
      – pkt 5 otrzymuje brzmienie:
         „5) odsetek od wolnych środków FKSM przekazanych w depozyt, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;”,
   b) uchyla się ust. 3 i 4,
   c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
      „5. Wolne środki FKSM w walutach obcych mogą być lokowane w bankach.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 23 października 2018 r. o Rządowym Funduszu Rozwoju Dróg (Dz. U. z 2025 r. poz. 94) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 1:
   a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
      „6) odsetek od wolnych środków Funduszu przekazanych w depozyt, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, 1844 i 1846 oraz z 2026 r. poz. …);”,

---

[2)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897, z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622, 1162, 1794, 1837 i 1864 oraz z 2026 r. poz. 187, 203, 328 i 370.

b) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) odsetek z tytułu oprocentowania środków Funduszu gromadzonych na rachunkach bankowych jednostek samorządu terytorialnego, które otrzymały te środki;”;

2) art. 7a otrzymuje brzmienie:

„Art. 7a. Wolne środki Funduszu w walutach obcych mogą być lokowane w bankach.”;

3) w art. 9a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) terminy dokonywania przez Bank Gospodarstwa Krajowego lokat wolnych środków Funduszu w formie depozytu, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, oraz sposób i terminy dokonywania przez Bank Gospodarstwa Krajowego lokat wolnych środków Funduszu, o których mowa w art. 7a;”.

Art. 12. W ustawie z dnia 4 kwietnia 2019 r. o wspieraniu działalności naukowej z Funduszu Polskiej Nauki (Dz. U. z 2024 r. poz. 1554) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odsetek od wolnych środków Funduszu przekazanych w depozyt, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, 1844 i 1846 oraz z 2026 r. poz. …);”;

2) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Wolne środki Funduszu w walutach obcych mogą być lokowane w bankach.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 31 lipca 2019 r. o wsparciu finansowym armatorów śródlądowych, Funduszu Żeglugi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 503) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odsetek od wolnych środków Funduszu Żeglugi Śródlądowej przekazanych w depozyt, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, 1844 i 1846 oraz z 2026 r. poz. …);”,

b) uchyla się pkt 3;

2) w art. 25:
   a) uchyla się ust. 3 i 4,
   b) dodaje się ust. 5:
      „5. Wolne środki Funduszu Żeglugi Śródlądowej w walutach obcych mogą być lokowane w bankach.”;
3) w art. 34:
   a) w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
      „2a) z odsetek od wolnych środków Funduszu Rezerwowego przekazanych w depozyt, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;”,
   b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
      „3. Wolne środki Funduszu Rezerwowego w walutach obcych mogą być lokowane w bankach.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 764 i 1806 oraz z 2026 r. poz. 39) w art. 15kb:

1) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
   „2) odsetek od wolnych środków Funduszu Zwrotów przekazanych w depozyt, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, oraz odsetek od lokat wolnych środków Funduszu Zwrotów w walutach obcych, o których mowa w ust. 3a;”;
2) uchyla się ust. 3;
3) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
   „3a. Wolne środki Funduszu Zwrotów w walutach obcych mogą być lokowane w bankach.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19,

innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.[3)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 65:
   a) w ust. 4 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
      „4a) odsetek od wolnych środków Funduszu przekazanych w depozyt, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;”,
   b) uchyla się ust. 26 i 27,
   c) po ust. 27 dodaje się ust. 27a w brzmieniu:
      „27a. Wolne środki Funduszu w walutach obcych mogą być lokowane w bankach.”;
2) w art. 70:
   a) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
      „3) odsetek od wolnych środków FGP przekazanych w depozyt, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;”,
   b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
      „4. Wolne środki FGP w walutach obcych mogą być lokowane w bankach.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 1 października 2021 r. o rodzinnym kredycie mieszkaniowym i bezpiecznym kredycie 2 % (Dz. U. z 2024 r. poz. 1724 oraz z 2025 r. poz. 1077) w art. 11:

1) w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
   „5) odsetek od wolnych środków Rządowego Funduszu Mieszkaniowego przekazanych w depozyt, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, 1844 i 1846 oraz z 2026 r. poz. …);”;
2) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
   „3a. Wolne środki Rządowego Funduszu Mieszkaniowego w walutach obcych mogą być lokowane w bankach.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825, 1014 i 1080 oraz z 2026 r. poz. 26) wprowadza się następujące zmiany:

[3)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255, z 2021 r. poz. 1535 i 2368, z 2022 r. poz. 64, 202, 1561, 1692, 1730, 1967, 2127, 2236 i 2687, z 2023 r. poz. 295, 556, 803, 1641, 1785 i 2760, z 2024 r. poz. 834, 859, 1089 i 1831 oraz z 2026 r. poz. 160.

1) w art. 41 w ust. 4 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) odsetek od wolnych środków Funduszu przekazanych w depozyt, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;”;

2) w art. 42 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Wolne środki Funduszu w walutach obcych mogą być lokowane w bankach.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 337, 620, 621, 1301 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 203) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14:

a) w ust. 5 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) z odsetek od wolnych środków Funduszu przekazanych w depozyt, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;”,

b) ust. 33 otrzymuje brzmienie:

„33. Wolne środki Funduszu w walutach obcych mogą być lokowane w bankach.”;

2) w art. 21b:

a) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) z odsetek od wolnych środków FGK przekazanych w depozyt, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wolne środki FGK w walutach obcych mogą być lokowane w bankach.”.

Art. 19. W przypadku zmiany ustawy budżetowej na rok 2026 stosuje się przepisy art. 112aa ust. 4a–4d oraz art. 142 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 20. Przepisy art. 112aa ust. 4a–4c oraz art. 142 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po raz pierwszy do projektu ustawy budżetowej na rok 2027.

Art. 21. Przepisy art. 182 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po raz pierwszy do rocznego sprawozdania z wykonania ustawy budżetowej za rok 2025.

Art. 22. Komisję Egzaminacyjną, o której mowa w art. 286a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, Minister Finansów powołuje w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej

ustawy, przy czym kadencja Komisji Egzaminacyjnej rozpoczyna się z dniem 1 stycznia 2027 r.

Art. 23. Egzamin, o którym mowa w art. 286 ust. 1 pkt 5 lit. e ustawy zmienianej w art. 1, po raz pierwszy przeprowadza się w roku 2027.

Art. 24. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego rozwiązuje lokaty w złotych funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych temu bankowi na podstawie ustaw zmienianych w art. 3–18, jeżeli dzień ich zakończenia przypada później niż w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje w depozyt u Ministra Finansów wolne środki funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych temu bankowi na podstawie ustaw zmienianych w art. 3–18 ulokowane w papierach wartościowych lub w innych instrumentach finansowych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy – najpóźniej w dniu wykupu lub odkupu tych instrumentów finansowych.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do środków, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy są ulokowane w depozycie u Ministra Finansów.

Art. 25. Ministrowie właściwi w zakresie zawartych umów lub porozumień z Bankiem Gospodarstwa Krajowego na obsługę funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych Bankowi Gospodarstwa Krajowego na podstawie ustaw zmienianych w art. 3–18 niezwłocznie po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy dostosują postanowienia tych umów lub porozumień do przepisów tych ustaw, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 26. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

I. Cel ustawy

Prace analityczne przeprowadzone w zakresie przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych[1] pozwoliły na zidentyfikowanie regulacji, które wymagają zmiany w obszarach: zarządzanie długiem publicznym, audyt środków unijnych oraz audyt wewnętrzny i klauzula obronna.

1) W obszarze zarządzania długiem publicznym

Obecny model finansowania części wydatków sektora finansów publicznych poprzez wyodrębnione fundusze utworzone, powierzone lub przekazane Bankowi Gospodarstwa Krajowego (BGK) na podstawie odrębnych ustaw (fundusze) powoduje sytuację, w której okresowo wolne środki w tych funduszach pozostają na rachunkach poza budżetem państwa, a w tym samym czasie Skarb Państwa emituje dług na pokrycie bieżących potrzeb budżetu państwa. Oznacza to, że pozostawanie środków publicznych poza budżetem państwa jest nieefektywne z punktu widzenia długu publicznego i finansów publicznych. Jednocześnie, środki na spłaty zobowiązań finansowych funduszy pochodzą ze środków budżetu państwa lub z innych środków mających swe źródło w ustawach, ponieważ fundusze nie mają zapewnionych własnych źródeł spłaty długu.

Wobec powyższego, zasadne jest wprowadzenie rozwiązań ograniczających wyżej wskazane negatywne skutki poprzez objęcie wolnych środków funduszy konsolidacją ze środkami publicznymi zarządzanymi przez Ministra Finansów. Pozwoli to okresowo ograniczyć potrzeby pożyczkowe budżetu państwa, co będzie pozytywnie również wpływać na poziom długu publicznego.

2) W obszarze audytu środków unijnych

Przepis art. 210 ust. 1b uofp, w brzmieniu ustalonym przez art. 113 pkt 19 ustawy wdrożeniowej (wszedł w życie z dniem 21 maja 2025 r.) wymaga nowelizacji, gdyż zawarty w jego treści katalog podmiotów uprawnionych do uzyskiwania informacji z rejestru podmiotów wykluczonych nie wymienia dyrektora izby administracji skarbowej (dalej jako: IAS).

Aby możliwe było uzyskanie przez dyrektora IAS informacji z rejestru podmiotów wykluczonych (na potrzeby prowadzonych audytów), konieczne jest przyznanie takich kompetencji poprzez wskazanie dyrektora IAS jako podmiotu uprawnionego do występowania z takim wnioskiem.

Dyrektor IAS audyty wykonuje na podstawie art. 25 ust. 1 pkt 5 ustawy z 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej[2].

1 Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, z późn. zm., dalej jako: uofp.
2 Dz. U. z 2025 r. poz. 1131, z późn. zm.

3) W obszarze klauzuli obronnej

Aktualne zapisy określające klauzulę obronną w stabilizującej regule wydatkowej dotyczą wyłącznie części wydatków obronnych, gdyż zostały opracowane i wdrożone przed wprowadzeniem ostatnich zmian w zakresie unijnego nadzoru budżetowego, umożliwiających specjalne traktowanie wszystkich wydatków na cele obronne w ocenie sytuacji budżetowej państw członkowskich. Ujednolicenie zakresu wydatków obronnych w klauzuli obronnej określonej w ustawie o finansach publicznych z podejściem stosowanym w ramach unijnego nadzoru budżetowego zapewni priorytetowe – właściwe (umożliwiające pełną implementację do polskich przepisów klauzuli wyjścia) traktowanie wszystkich wydatków na cele obronne, a nie tylko części wydatków inwestycyjnych przeznaczonych na cele obronne jak dotychczas.

W 2024 r. wraz z reformą zarządzania gospodarczego w Unii Europejskiej weszły w życie przepisy rozporządzenia Rady 1467/97 (art. 2 ust. 3 lit. e), zgodnie z którymi zwiększenie inwestycji publicznych na obronność zostało uznane za istotny czynnik, który należy uwzględnić w ocenie sytuacji budżetowej państw członkowskich. W lipcu 2025 r., wskutek niekorzystnych zmian w sytuacji geopolitycznej, Rada Unii Europejskiej uruchomiła krajową klauzulę wyjścia dla szesnastu państw członkowskich, w tym dla Polski[3], zgodnie z którą w unijnym nadzorze budżetowym specjalne traktowanie zostało rozszerzone na przyrost wydatków na obronność zgodnych z definicją COFOG[4]. Krajowa klauzula wyjścia pozwala na odchylenie od ścieżki wydatków netto o przyrost wydatków obronnych względem 2021 r., jednak maksymalnie o 1,5% PKB. W grudniu 2025 r. zostało zaś uzgodnione szersze spojrzenie na wydatki na obronność, niż przewidziane w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu, dla wszystkich państw członkowskich UE. Podejście to zostało odzwierciedlone w ramach *Kodeksu postępowania dotyczącego wdrażania Paktu Stabilności i Wzrostu*, który został przyjęty przez Radę UE w dniu 12 grudnia 2025 r.

4) W obszarze audytu wewnętrznego

Zmiany przewidują rozszerzenie dostępu do uzyskiwania krajowych kwalifikacji do prowadzenia audytu wewnętrznego w sektorze publicznym poprzez wprowadzenie dodatkowej ścieżki w postaci egzaminu państwowego. Pomimo obecnie określonych w przepisach możliwości zdobywania kwalifikacji do prowadzenia audytu wewnętrznego, jednostki sektora finansów publicznych sygnalizują trudności z pozyskaniem osób posiadających wymagane kwalifikacje. W związku z tym zmianie ulegnie brzmienie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1991 r. o Krajowej Szkole Administracji Publicznej im. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego[5], w zakresie dodania pkt 3a mówiącego o organizowaniu i przeprowadzeniu przez KSAP egzaminu państwowego na audytora wewnętrznego. Dodatkową wprowadzono zmianę

[3] Por. C/2025/3971 – Zalecenie Rady z dnia 8 lipca 2025 r. zezwalające Polsce na odchylenie od maksymalnych stóp wzrostu wydatków netto ustalonych przez Radę na podstawie rozporządzenia (UE) 2024/1263.
[4] Klasyfikacja wydatków sektora instytucji rządowych i samorządowych według funkcji.
[5] Dz. U. z 2023 r. poz. 1952, dalej jako: KSAP.

wynikającą z konieczności zapewnienia zgodności uofp z przepisami rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 11 października 2022 r. *w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych*[6] w zakresie obowiązującej klasyfikacji dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych.

II. Szczegółowy zakres projektowanych zmian

1) W obszarze zarządzania długiem publicznym

Dodanie art. 48 ust. 4a i 78ba oraz zmiana w art. 78b uofp

Dla realizacji zadań publicznych ustawodawca tworzy fundusze w BGK, które nie są jednostkami sektora finansów publicznych, a ich działalność jest finansowana co do zasady ze środków budżetu, czy to w formie dotacji, przekazywanych nieodpłatnie skarbowych papierów wartościowych, czy też w formie partycypacji w daninach publicznych. Fundusze są zaliczane do sektora instytucji rządowych i samorządowych. Ponadto ich wydatki są wliczane do stabilizującej reguły wydatkowej, o której mowa w art. 112aa uofp. Środki funduszy wprawdzie nie mają charakteru środków publicznych z punktu widzenia uofp, niemniej są to środki pozabudżetowe, które w większości mają swe źródło w budżecie państwa. Niektóre fundusze mają zapewnione źródło finansowania w postaci świadczeń pieniężnych, których obowiązek ponoszenia na ich rzecz wynika z odrębnych ustaw, co zbliża je swym charakterem do państwowych funduszy celowych. Fundusze nie generują dochodów ze swojej działalności, mają tzw. charakter przepływowy, przejawiający się w tym, że główne środki pochodzą ze środków publicznych, np. z dotacji, czy otrzymanych nieodpłatnie skarbowych papierów wartościowych lub świadczeń pieniężnych, których obowiązek ponoszenia na ich rzecz wynika z odrębnych ustaw.

Zatem biorąc pod uwagę powyższe, wolne środki otrzymywane ze źródeł publicznych fundusze powinny lokować w depozycie u Ministra Finansów. Pozwoli to ograniczyć potrzeby pożyczkowe budżetu państwa i przyrost długu sektora instytucji rządowych i samorządowych związany z działalnością funduszy. Ponadto, zobowiązania i wydatki funduszy mają istotny wpływ na kryterium konwergencji deficytu i długu publicznego. Z tych względów ten rodzaj jednostek został szczególnie potraktowany w projekcie ustawy.

Rozwiązanie przyjęte w projektowanej zmianie uofp w zakresie konsolidacji środków funduszy ze środkami publicznymi polega na wprowadzeniu do uofp rozwiązania o charakterze systemowym, mającym zastosowanie do wszystkich funduszy. Polega ono na objęciu funduszy zakresem art. 48 uofp stanowiącego o formach lokowana środków jednostek sektora finansów publicznych. W związku z powyższym dodano ust. 4a, który stanowi, że Bank Gospodarstwa Krajowego dokonuje lokat wolnych środków funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych temu bankowi na podstawie odrębnych ustaw w formie depozytu u Ministra Finansów. W związku z faktem, że Minister Finansów w ramach konsolidacji środków publicznych przyjmuje w depozyt lub zarządzanie jedynie środki w złotych, to również w zakresie lokat funduszy przyjęto identyczne rozwiązanie, podobnie jak i przy określeniu

[6]Dz. U. z 2025 r. poz. 211.

pojęcia „wolnych środków”. Zatem odesłano w zakresie waluty, w jakiej wolne środki są przyjmowane w depozyt oraz pojęcia wolnych środków do postanowień art. 48 ust. 3 i 4 zdanie pierwsze uofp. Ponadto, rozszerzono obowiązki Ministra Finansów w zakresie przyjmowania w depozyt, na warunkach określonych w umowie, wolnych środków, funduszy, o czym stanowi dodawany art. 78ba uofp. W zakresie podstawowych warunków przyjmowania depozytów będzie miał odpowiednie zastosowanie przepis art. 78c uofp.

To oznacza, że wolne środki będą przyjmowane na czas oznaczony i będą podlegać zwrotowi zgodnie z dyspozycją BGK działającego na rzecz funduszu. Zgodnie z art. 78e uofp, który to przepis jest stosowany również do środków lokowanych przez fundusze, środki funduszy przyjęte w depozyt u Ministra Finansów na okres:

1) do 3 dni będą oprocentowane w wysokości nie niższej niż stopa depozytowa Narodowego Banku Polskiego, to oznacza, że środki pozostające na koniec dnia na rachunku funduszu, będą automatycznie lokowane w depozycie overnight, a tym samym również będą oprocentowane według tej stawki,
2) dłuższy niż 3 dni i nie dłuższy niż 6 dni będą oprocentowane według stawki wynikającej z równania prostej wyznaczonej przez stopę depozytową Narodowego Banku Polskiego dla depozytu na okres 3 dni oraz przez stopę równą iloczynowi mnożnika, który nie może być niższy niż 0,9, i stopy procentowej WIBID, dla 1 tygodnia,
3) dłuższy niż 7 dni będą oprocentowane w wysokości iloczynu stawki WIBID właściwej dla danego okresu lokowania i mnożnika, ustalanego przez Ministra Finansów.

Lokowanie wolnych środków funduszy będzie się odbywać na podstawie umowy z Ministrem Finansów. Zgodnie z projektowaną ustawą, umowa powinna określać co najmniej:

1) warunki przekazywania i przyjmowania wolnych środków w depozyt u Ministra Finansów, w szczególności terminy przekazywania tych środków i terminy ich zwrotu;
2) wysokość lub sposób obliczania oprocentowania środków przyjętych w depozyt u Ministra Finansów;
3) szczegółowe warunki rozwiązywania depozytu u Ministra Finansów przed terminem, na jaki został utworzony.

Umowa będzie zatem określała te elementy, które dla jednostek sektora finansów publicznych zostały zawarte w rozporządzeniu Ministra Finansów wydawanym na podstawie art. 78g uofp.

W związku z powyższą zmianą w uofp niezbędne jest dokonanie zmian w ustawach tworzących fundusze w BGK oraz:

1) wskazanie w źródłach przychodów funduszy odsetek od wolnych środków funduszy przekazanych w depozyt, o którym mowa w art. 48 ust. 4a uofp,
2) uchylenie przepisów dotyczących form lokowania wolnych środków oraz odpowiadających im źródeł przychodów w tych ustawach, które takie regulacje przewidywały;
3) wprowadzenie możliwości lokowania w formie lokat bankowych wolnych środków funduszy w walutach obcych.

Dotychczas ustawodawca określając w niektórych ustawach regulujących fundusze katalog form lokowania wolnych środków odnosił się do kilku form lokowania. Głównie wskazane

były takie formy lokowania jak: papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa, papiery wartościowe emitowane przez Narodowy Bank Polski, jednostki uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego, papiery wartościowe emitowane przez rządy lub banki centralne państw należących do OECD oraz lokaty w bankach. Mając na uwadze, że co do zasady wolne środki w funduszach występują głównie w złotych, to ograniczono możliwość lokowania środków w walucie obcej jedynie do lokat bankowych. Takie rozwiązanie przyjęte jest obecnie w zakresie jednostek sektora finansów publicznych. Ponadto, w dotychczasowej praktyce wolne środki w walutach obcych funduszy są lokowane w formie lokat bankowych. Zrezygnowano też z limitów lokat w jednym banku lub grupie banków powiązanych ze sobą kapitałowo lub organizacyjnie. Należy mieć na uwadze, że co do zasady to BGK jest podmiotem lokującym i w tym zakresie mają zastosowanie odpowiednie regulacje ostrożnościowe dot. banków.

W związku z wprowadzeniem w uofp depozytu u Ministra Finansów jako formy lokowania wolnych środków funduszy, niezbędne stało się również uchylenie postanowień dotyczących form lokowania w ustawach regulujących fundusze.

Powyższe zmiany znalazły odzwierciedlenie w art. 3-18 projektu ustawy i zmienione zostały w tym zakresie ustawy:

1) ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym[7];
2) ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne[8];
3) ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska[9];
4) ustawy z dnia 5 grudnia 2002 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów mieszkaniowych o stałej stopie procentowej[10];
5) ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o Funduszu Kolejowym[11];
6) ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków[12];
7) ustawy z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej[13];
8) ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. ¬ Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce[14];
9) ustawy z dnia 23 października 2018 r. o Rządowym Funduszu Rozwoju Dróg[15];
10) ustawy z dnia 4 kwietnia 2019 r. o wspieraniu działalności naukowej z Funduszu Polskiej Nauki[16];

[7] Dz. U. z 2025 r. poz. 561, z późn. zm.
[8] Dz. U. z 2024 r. poz. 291.
[9] Dz. U. z 2025 r. poz.647, z późn. zm.
[10] Dz. U. z 2025 r. poz. 1224.
[11] Dz. U. z 2024 r. poz. 1133.
[12] Dz. U. z 2025 r. poz. 1419, z późn. zm.
[13] Dz. U. z 2024 r. poz. 1385.
[14] Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.
[15] Dz. U. z 2025 r. poz. 94.
[16] Dz. U. z 2024 r. poz. 1554.

11) ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o wsparciu finansowym armatorów śródlądowych, Funduszu Żeglugi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym[17];
12) ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych[18];
13) ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw[19];
14) ustawy z dnia 1 października 2021 r. o rodzinnym kredycie mieszkaniowym i bezpiecznym kredycie 2%[20];
15) ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny[21];
16) ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa[22].

Należy także wskazać, że niektóre fundusze w BGK już obecnie mogą lokować wolne środki wyłącznie w depozycie u Ministra Finansów, np. Fundusz Polskiej Nauki regulowany ustawą dnia 4 kwietnia 2019 r. o wspieraniu działalności naukowej z Funduszu Polskiej Nauki, Fundusz Wsparcia Sił Zbrojnych regulowany ustawą z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny, Fundusz Pomocy regulowany ustawą z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa. Ponadto pozostałe fundusze w BGK mają aktualnie ograniczone formy lokowania wolnych środków (np. mogą dokonywać lokat w bankach, skarbowych papierach wartościowych, papierach emitowanych przez NBP oraz w formie depozytu u Ministra Finansów). Zatem wpływ projektowanego rozwiązania na gospodarkę finansową tych jednostek sektora instytucji rządowych i samorządowych nie będzie znaczny, biorąc pod uwagę w szczególności, że wskazane wyżej fundusze są w istocie funduszami przepływowymi. Obecnie jest już przygotowana infrastruktura dla przyjmowania depozytów, zatem nie powinno być to też obciążeniem dla BGK, skoro ta infrastruktura (informatyczna, technologiczna, prawna) jest w założeniu przygotowana dla całego sektora finansów publicznych oraz sektora instytucji rządowych i samorządowych, i BGK na podstawie obecnej umowy zawartej z Ministrem Finansów ma obowiązek przyjmować w jego imieniu depozyty.

Dodatkowo, dokonano drobnych zmian dostosowujących:

1) w ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o Funduszu Kolejowym wprowadzono katalog otwarty źródeł przychodu; wynika to z faktu, iż w ramach zmienionego katalogu źródeł przychodu odsetki od lokat bankowych w walucie obcej, czy też przychody z innych form lokowania utrzymanych w ramach przepisów przejściowych będą mieścić się w kategorii odpowiednio: inne wpływy albo inne tytuły. Należy również podkreślić, że

[17] Dz. U. z 2021 r. poz. 503.
[18] Dz. U. z 2025 r. poz. 764, z późn. zm.
[19] Dz. U. poz. 568, z późn. zm.
[20] Dz. U. z 2024 r. poz. 1724.
[21] Dz. U. z 2025 r. poz. 825, z późn. zm.
[22] Dz. U. z 2025 r. poz. 337, z późn. zm.

tylko część funduszy w praktyce posiada środki w walucie obcej, co nie oznacza, że nie mogą ich posiadać w przyszłości. Mając na uwadze rozmiar, rozproszenie walut obcych w funduszach, w szczególności ich brak, przyjęto wzorem lat poprzednich przy konstruowaniu przepisów dotyczących konsolidacji środków publicznych, że nie utworzono dla tego rodzaju przychodów, tj. odsetek od lokat w walutach obcych, odrębnej kategorii przychodów, (z wyjątkiem Turystycznego Fundusz Zwrotów, w zakresie którego konstrukcja wpływów przekazywanych z tego funduszu na rzecz Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej wymagała wskazania również odsetek od lokat w walutach obcych). Takie przychody będące odsetkami z lokat w walutach obcych znajdą się w kategorii „inne" przychody/wpływy, itd. (w zależności od terminologii przyjętej w danej ustawie);

2) w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce polegających na uchyleniu postanowień, które wskazywały, że lokowanie wolnych środków Funduszu Kredytów Studenckich czy Funduszu Kredytowania Studiów Medycznych jest zadaniem tych funduszy. Takie działanie wynika z zasad gospodarki finansowej każdej jednostki, w związku z powyższym zaproponowano uchylenie ww. postanowień.

Obecnie w BGK funkcjonują następujące fundusze:

- Fundusz Przeciwdziałania COVID-19,
- Krajowy Fundusz Drogowy,
- Fundusz Kolejowy,
- Fundusz Żeglugi Śródlądowej,
- Fundusz Pomocy,
- Fundusz Wsparcia Sił Zbrojnych,
- Rządowy Fundusz Rozwoju Dróg,
- Krajowy Fundusz Gwarancyjny,
- Fundusz Gwarancji Płynnościowych,
- Fundusz Gwarancji Kryzysowych,
- Ekologiczny Fundusz Poręczeń i Gwarancji,
- Fundusz Dopłat,
- Fundusz Kredytów Studenckich,
- Fundusz Wsparcia Kredytobiorców,
- Fundusz Polskiej Nauki,
- Turystyczny Fundusz Zwrotów,
- Fundusz Kredytowania Studiów Medycznych,
- Fundusz Termomodernizacji i Remontów.

Jednocześnie w przepisie art. 24 projektowanej ustawy przewidziano, że BGK będzie zobowiązany do rozwiązania lokat środków w złotych funduszy, jeżeli dzień zakończenia lokaty przypada później niż w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i ulokowania tych środków oraz pozostałych środków w depozycie u Ministra Finansów, natomiast w przypadku środków ulokowanych w papierach wartościowych lub w innych

instrumentach finansowych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy – najpóźniej w dniu wykupu lub odkupu tych instrumentów finansowych.

Biorąc pod uwagę fakt, że kwestie dot. lokowania wolnych środków funduszy w BGK były regulowane w umowach lub porozumieniach z BGK, również w tym zakresie przewidziano przepis przejściowy, przewidując termin na dostosowanie tych dokumentów do nowej sytuacji prawnej (art. 25 projektowanej ustawy).

2) W obszarze audytu środków unijnych

Zmiany w art. 210 uofp

Przepisy w obecnym kształcie nie przewidują możliwości bezpośredniego zwrócenia się przez dyrektora IAS z wnioskiem o udostępnienie informacji z rejestru podmiotów wykluczonych, bowiem przepis art. 210 ust. 1b uofp uprawnienie takie przyznaje tylko wymienionym w tym przepisie podmiotom, w tym instytucji audytowej, o której mowa w art. 13 ust.1 ustawy z 28 kwietnia 2022 r. o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021-2027[23].

Obecnie informacje z rejestru podmiotów wykluczonych, na wniosek dyrektorów IAS, są pozyskiwane z rejestru przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, a następnie przekazywane do poszczególnych izb, zgodnie z uprzednio złożonym wnioskiem.

Projektowana zmiana brzmienia przepisu art. 210 ust. 1b ustawy umożliwi wystąpienie przez dyrektora IAS do administratora systemu teleinformatycznego o przyznanie uprawnień do pracy w tym systemie, co zapewni uprawnionym pracownikom IAS pozyskiwanie żądanych informacji w formie teletransmisji danych.

Zdalny dostęp uprawnionych pracowników IAS do systemu teleinformatycznego zoptymalizuje działanie administracji i wykluczy niepotrzebny obieg dokumentów.

3) W obszarze klauzuli obronnej

Zmiany w art. 112aa uofp

Zaproponowane zmiany uspójniają przepisy ustawy o finansach publicznych, w szczególności w zakresie klauzuli obronnej stabilizującej reguły wydatkowej ze zmianami w unijnym nadzorze budżetowym, które nastąpiły w latach 2024-2025.

W szczególności, jak wspomniano już wyżej w grudniu 2025 r. zostało uzgodnione szersze spojrzenie na wydatki na obronność, niż przewidziane w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu, dla wszystkich państw członkowskich UE. Podejście to zostało odzwierciedlone w ramach *Kodeksu postępowania dotyczącego wdrażania Paktu Stabilności i Wzrostu*, który został przyjęty przez Radę UE w dniu 12 grudnia 2025 r.

Ponadto w projekcie zawarty został przepis, zgodnie z którym Minister Obrony Narodowej będzie przekazywał ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych dane dotyczące

[23] Dz. U. z 2025 r. poz. 1733, z późn. zm.

planowanych wydatków na cele obronne nie tylko budżetu państwa, ale wszystkich istotnych (z uwagi na poziom wydatków) podmiotów sektora finansów publicznych, objętych limitem wydatków SRW, a odpowiedzialnych za realizowanie wydatków obronnych, jak również dane dotyczące wydatków tych jednostek ustalonych zgodnie z zasadami opracowywania danych na potrzeby tzw. notyfikacji fiskalnej (wydatki na obronę wg klasyfikacji COFOG, zakres transakcji i moment ujęcia wg metodyki unijnej ESA2010). Są to wydatki realizowane przez budżet państwa, Fundusz Wsparcia Sił Zbrojnych, Fundusz Inwestycji Kapitałowych, Fundusz Reprywatyzacji, Rządową Agencję Rezerw Strategicznych i Agencję Mienia Wojskowego. Przy czym należy podkreślić, że dane dotyczące Funduszu Inwestycji Kapitałowych, Funduszu Reprywatyzacji, i pochodzące z Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, będą przekazywane do Ministra Obrony Narodowej przez właściwych ministrów.

Pozostałe zmiany w art.142 i 182 mają charakter uspójniający i są konsekwencją powyższych zmian w projekcie ustawy.

W przypadku zmiany ustawy budżetowej na rok 2026 stosuje się przepisy art. 112aa ust. 4a–4d oraz art. 142 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym. Natomiast przepisy art. 112aa ust. 4a–4c oraz art. 142 zmienianej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po raz pierwszy do projektu ustawy budżetowej na rok 2027, a przepisy art. 182 stosuje się po raz pierwszy do rocznego sprawozdania z wykonania ustawy budżetowej za rok 2025.

4) W obszarze audytu wewnętrznego

Zmiany w art. 286 uofp
Zmiana w ust. 1 pkt 5 lit. d wynika z konieczności zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 11 października 2022 r. *w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych* w zakresie obowiązującej klasyfikacji dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych. Dodatkowo w obowiązujących przepisach była mowa o legitymowaniu się dyplomem ukończenia studiów podyplomowych, natomiast zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. *w sprawie dokumentów wydawanych w związku z przebiegiem lub ukończeniem studiów podyplomowych i kształcenia specjalistycznego*[24], dokumentem potwierdzającym ukończenia studiów podyplomowych jest świadectwo. W związku z tym zmieniono nazwę dokumentu poświadczającego ukończenie studiów podyplomowych zgodnie z obowiązującymi przepisami w tym zakresie. Jednocześnie należy podkreślić, że w tym przypadku nie ma potrzeby wprowadzania przepisu przejściowego, ponieważ osoby kończące studia podyplomowe nie mają już możliwości uzyskania dokumentów określonych w obowiązującym przepisie uofp, tj. dyplomów.

Analiza kwalifikacji posiadanych przez audytorów wewnętrznych w sektorze publicznym wskazuje, że największą grupę czynnych zawodowo audytorów stanowią osoby, które posiadają egzamin zdany w latach 2003-2006 przed komisją egzaminacyjną powołaną przez

[24]Dz. U. z 2025 r. poz. 1464.

Ministra Finansów. Podobne wnioski wynikają z *Diagnozy OECD*: *„w latach 2003–2006 Ministerstwo Finansów w Polsce przeprowadzało krajowy egzamin kwalifikacyjny dla audytorów wewnętrznych. Celem egzaminu było sprawdzenie wiedzy audytorów wewnętrznych w zakresie obowiązującej metodologii audytu, standardów, administracji publicznej i finansów publicznych. Wysiłek ten pomógł stworzyć silne podstawy audytu wewnętrznego w Polsce, dostarczając około 2200 audytorów wewnętrznych.”.* W związku z tym, w ust. 1 pkt 5 lit. e wprowadzono dodatkowy sposób uzyskiwania kwalifikacji do prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych, polegający na złożeniu z wynikiem pozytywnym egzaminu państwowego na audytora wewnętrznego. Zalecenie *„zapewnienia większej dostępności wykwalifikowanych kadr poprzez przywrócenie krajowego egzaminu w zakresie audytu wewnętrznego i ustanowienie na poziomie powszechnie obowiązujących przepisów wymogów dotyczących obsady audytu wewnętrznego”* wynika również z dokumentu pn. *Raport informacyjny służący wypracowaniu Planu działania: podniesienie jakości ram audytu wewnętrznego w Polsce*.

Należy zwrócić uwagę, że nabywanie kwalifikacji do prowadzenia audytu wewnętrznego w sektorze publicznym na podstawie obowiązujących przepisów napotyka liczne ograniczenia. Przykładem może być możliwość bycia audytorem wewnętrznym po ukończeniu studiów i odbyciu praktyki w zakresie audytu wewnętrznego w jednostce sektora publicznego. O ile ukończenie studiów podyplomowych nie nastręcza kłopotów ze względu na bogatą ofertę edukacyjną w tym zakresie, to już zdobycie praktyki stanowi poważny problem. Wynika to przede wszystkim z faktu, że tylko nieliczne jednostki sektora publicznego dysponują wolnymi etatami w komórkach audytu wewnętrznego dla osób zainteresowanych odbyciem w nich praktyki. Obserwację tę potwierdzają dane zebrane przez Ministerstwo Finansów w 2025 roku. Z informacji, której na ten temat udzieliło 409 jednostek podsektora rządowego wynika, że praktykę odbywa 49 osób oraz przewidziano 66 miejsc dla praktykantów. W jednostkach samorządu terytorialnego jest to, odpowiednio na 587 jednostek, które udzieliły odpowiedzi: 68 osób odbywających praktykę i 60 miejsc dla praktykantów. W związku z tymi ograniczeniami oczekiwania dotyczące przeprowadzania egzaminu na audytora wewnętrznego są bardzo często wyrażane w korespondencji kierowanej do Ministra Finansów przez osoby zainteresowane zdobyciem kwalifikacji do prowadzenia audytu wewnętrznego w sektorze publicznym.

Inną drogą nabywania kwalifikacji przewidzianą uofp jest np. przystąpienie do egzaminów międzynarodowych. Należy jednak zwrócić uwagę, że ich koszt jest często bardzo wysoki, co stanowi realne ograniczenie dla osób zainteresowanych ich zdawaniem (np. koszt egzaminu CIA dla osób niebędących członkiem IIA wynosi ponad 1 600 USD). W związku z tym powrót do przeprowadzania egzaminu przez Ministra Finansów w rzeczywisty sposób rozszerzy i ułatwi możliwość uzyskiwania kwalifikacji do prowadzenia audytu wewnętrznego w sektorze publicznym. Wpłyną na to także relatywnie niskie koszty egzaminu, które w porównaniu z kosztem studiów podyplomowych (wahający się pomiędzy 5 tys. a nawet 10 tys. zł) czy egzaminu międzynarodowego, nie będą stanowiły bariery finansowej dla osób chcących do niego przystąpić.

Jednocześnie należy podkreślić, że zgodnie z projektowaną zmianą możliwości uzyskiwania kwalifikacji do prowadzania audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych określone w uofp zostaną utrzymane bez zmian. W konsekwencji kwalifikacje już uzyskane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowają ważność, a tym samym osoby, które nabyły kwalifikacje do prowadzenia audytu wewnętrznego na podstawie dotychczasowych przepisów nie będą zobowiązane do ich potwierdzania poprzez zdanie egzaminu państwowego.

Należy podkreślić, że ustawodawca dokonał oceny zgodności projektowanych przepisów z zasadami proporcjonalności, uzasadnionego i niedyskryminującego charakteru zgodnie z przepisami rozdziału 6a ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej[25], która wdrożyła przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/958 z dnia 28 czerwca 2018 r. w sprawie analizy proporcjonalności przed przyjęciem nowych regulacji dotyczących zawodów (Dz. Urz. UE L 173 z 09.07.2018, str. 25). Na podstawie dokonanej oceny należy stwierdzić, że wymogi kwalifikacyjne określone w art. 286 uofp pozostają w zgodności z zasadami proporcjonalności, konieczności i niedyskryminacji, o których mowa w powyższych przepisach. Regulacja ta bowiem służy ochronie ważnego interesu publicznego, jakim jest bezpieczeństwo i prawidłowe zarządzanie jednostkami i środkami publicznymi. Wprowadzenie egzaminu dodatkowo wzmacnia proporcjonalność i przejrzystość systemu, tworząc jednolity i obiektywny mechanizm potwierdzania wymaganych kompetencji. Egzamin zapewnia równe traktowanie wszystkich kandydatów, niezależnie od ich wcześniejszej ścieżki edukacyjnej, co eliminuje ryzyko dyskryminacji i czyni regulację zgodną z wymogami prawa UE dotyczącymi swobody świadczenia usług oraz kwalifikacji zawodowych. Przepisy te pozostają adekwatne do charakteru wykonywanych zadań a także umożliwiają prowadzenie audytu wewnętrznego także osobom, które posiadają certyfikaty międzynarodowe, a dzięki wprowadzeniu egzaminu na audytora wewnętrznego otwierają tę możliwość większej liczbie zainteresowanych osób. W efekcie proponowane rozwiązania tworzą spójny, racjonalny i konieczny system zapewnienia wykonywania zadań audytu wewnętrznego w sektorze publicznym na wysokim poziomie jakości.

Dodanie art. 286a–286s uofp

Proponuje się dodanie nowych art. 286a–286s, które określają zasady organizowania i przeprowadzania egzaminu państwowego na audytora wewnętrznego[26], powoływania i odwoływania członków Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spaw Audytu Wewnętrznego[27] oraz opisujących sposób jej funkcjonowania.

Dodanie art. 286a uofp

Egzamin będzie składany przed Komisją Egzaminacyjną powołaną przez Ministra Finansów (ust. 1), co ma na celu zapewnienie egzaminowi odpowiednio wysokiej rangi. Zgodnie z ust. 2 przewiduje się, że egzamin będzie przeprowadzany raz w roku w okresie od 1 do 30 września. Dokładną datę egzaminu będzie ustalał Minister Finansów w porozumieniu z dyrektorem

[25] Dz. U. z 2026 r. poz. 166.
[26] Dalej jako: egzamin.
[27] Dalej jako: Komisja Egzaminacyjna.

KSAP (ust. 2). Informacja o terminie będzie ogłaszana do końca kwietnia każdego roku w Biuletynie Informacji Publicznej KSAP i Ministerstwa Finansów oraz doręczana kandydatom (ust. 6). Powyższe rozwiązanie ma zapewnić osobom zamierzającym przystąpić do egzaminu możliwość zaplanowania udziału w nim z odpowiednim wyprzedzeniem. Zgodnie z art. 23 niniejszej ustawy pierwszy egzamin odbędzie się w 2027 roku.

W ust. 3 wprowadzono określenie „kandydat", które odnosi się do osoby, która złożyła wniosek o zakwalifikowanie do egzaminu, przy czym wniosek ten został pozytywnie zweryfikowany, a osoba ta wniosła w terminie opłatę egzaminacyjną. Przyjęcie tego określenia ma na celu ułatwienie rozumienia i stosowania dalszych przepisów dotyczących egzaminu.

Rozwiązanie przyjęte w ust. 4 zakłada, że egzamin jest organizowany w przypadku, gdy wniosek o zakwalifikowanie do egzaminu złożyło co najmniej 100 osób. Określenie dolnego limitu osób chętnych do przystąpienia do egzaminu wynika z konieczności zapewnienia sfinansowania organizacji i przeprowadzenia egzaminu przez KSAP oraz wynagrodzenia dla Komisji Egzaminacyjnej. Kalkulacja w tym zakresie obejmuje koszty m.in.: weryfikacji dokumentów składanych przez kandydatów, zapewnienia działania i obsługi systemu teleinformatycznego służącego obsłudze procesu egzaminacyjnego, wynajmu sali/sal egzaminacyjnych poza siedzibą KSAP lub obsługi sali/sal w siedzibie KSAP, przygotowania pytań testowych i zadania egzaminacyjnego oraz klucza do ich oceniania, sprawdzenia prac egzaminacyjnych, druku materiałów egzaminacyjnych czy wydania zaświadczeń. Przy określeniu minimalnej liczby osób biorących udział w egzaminie wzięto również pod uwagę wynagrodzenie dla Komisji Egzaminacyjnej.

W sytuacji, gdy do egzaminu nie zgłosi się minimalna liczba osób wskazana w ust. 4 egzamin w danym roku nie odbywa się. W takim przypadku, zgodnie z ust. 7, w terminie do 15 marca każdego roku informacja o nieprzeprowadzeniu egzaminu zostanie opublikowana w BIP KSAP i Ministerstwa Finansów oraz doręczona osobom, które złożyły wniosek o zakwalifikowanie do egzaminu, tak aby osoby zainteresowane udziałem w egzaminie miały jasność co do swojej sytuacji w danym roku.

Aby uniknąć sytuacji, w której egzamin nie był organizowany przez dwa kolejne lata, w ust. 5 wprowadzono rozwiązanie, które umożliwia przeprowadzenie go pomimo liczby kandydatów mniejszej niż 100. Rozwiązanie to umożliwi organizowanie egzaminu w przypadku, gdy Minister Finansów będzie miał wiedzę o potrzebie uzupełnienia zasobów kadrowych wśród audytorów wewnętrznych sektora publicznego. W takim przypadku Minister Finansów będzie mógł zlecić KSAP przeprowadzenie egzaminu w kolejnym roku zapewniając pokrycie jego kosztów dotacją celową ze środków pochodzących z części budżetowej będącej w dyspozycji Ministra Finansów. Należy jednak zwrócić uwagę, że ze względu na bardzo duże zainteresowanie egzaminem, widoczne już na etapie prac nad nowelizacją przepisów uofp, z dużym prawdopodobieństwem, sytuacja taka nie będzie miała miejsca w najbliższych latach.

Dodanie art. 286b uofp

Zgodnie z ust. 1 za organizację i realizowanie zadań związanych z organizacją egzaminu oraz obsługą Komisji Egzaminacyjnej będzie odpowiadał KSAP. Uzasadnieniem dla takiego rozwiązania jest posiadane przez KSAP wieloletniego doświadczenia w zakresie

przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego w służbie cywilnej (tzw. egzamin na urzędnika mianowanego). Argumentem za wyborem KSAP jest również fakt, że ww. postępowanie, przy dużym zainteresowaniu i masowym udziale chętnych, jest przeprowadzane sprawnie i skutecznie. W związku z tym niezbędne jest wprowadzenie zmiany w ustawie o KSAP, zgodnie z którą nowym zadaniem tam wskazanym będzie organizowanie egzaminu, realizowanie zadań związanych z jego przeprowadzeniem oraz zapewnienie obsługi Komisji Egzaminacyjnej (art. 2 ustawy wprowadzającej).

W ust. 2 przewidziano możliwość zlecania przez KSAP realizacji zadań związanych z organizacją i przeprowadzeniem egzaminu osobom niezatrudnionym w KSAP posiadającym wiedzę i doświadczenie gwarantujące wysoką jakość wykonywanych zadań, by zapewnić wysoki poziomu ich realizacji. Korzystając z tego rozwiązania KSAP może np. zlecić przygotowanie pytań testowych i zadania egzaminacyjnego oraz kluczy do ich oceniania ekspertom z obszarów, które będą podlegały sprawdzeniu podczas egzaminu. Zlecone na podstawie tego przepisu może być również sprawdzenie prac egzaminacyjnych. Zakres zlecanych prac będzie uzależniony od potrzeb KSAP w tym zakresie. W takim przypadku niezbędne będzie zapewnienie przez KSAP właściwego poziomu bezpieczeństwa oraz poufności danych, w tym danych osobowych oraz informacji i dokumentów przetwarzanych w związku ze zleconymi zadaniami. Należy podkreślić, że wszelkie koszty związane z organizacją i przeprowadzaniem egzaminu a także związane z obsługą i wynagrodzeniem członków Komisji Egzaminacyjnej będą ponoszone przez KSAP (ust. 3).

Projektowany przepis ust. 4 reguluje kwestie związane z finansowaniem m.in. przygotowania i organizacji egzaminu, w przypadku, o którym mowa w art. 286a ust. 5. Gdyby wystąpiła konieczność sfinansowania tych zadań z innego źródła niż opłata egzaminacyjna (poniżej 100 osób chętnych do przystąpienia do egzaminu) Minister Finansów będzie mógł udzielić dotacji celowej z budżetu państwa na ten cel. Wiedza o konieczności zabezpieczenia środków na ten cel będzie znana z wyprzedzeniem umożliwiającym ich zaplanowanie w części budżetowej będącej w dyspozycji Ministra Finansów. W celu zapewnienia jednolitej procedury postępowania KSAP i właściwego rozliczenia się z tego tytułu z budżetem państwa sposób rozliczania oraz przekazywania do budżetu państwa pobranej od kandydatów opłaty egzaminacyjnej, zostanie określony w przepisach wykonawczych do uofp. Mają one z jednej strony charakter techniczny, z drugiej zaś takie rozwiązanie przyczyni się do większej elastyczności w zakresie zmiany przepisów w przypadku takiej potrzeby.

Na dyrektora KSAP został w ust. 5 nałożony obowiązek składania corocznie, w terminie do końca grudnia, sprawozdania z realizacji, w danym roku, zadań związanych z organizacją i przeprowadzaniem egzaminu. Przepis ten ma na celu uzyskanie formalnego potwierdzenia wykonania zadań, w tym m.in. wskazania wydatkowanych środków, gdy egzamin będzie finansowany przez Ministra Finansów z dotacji celowej.

Po stronie KSAP będą również zadania związane z administrowaniem danymi osobowymi przetwarzanymi w celach związanych z działalnością Komisji Egzaminacyjnej oraz organizacją i przeprowadzaniem egzaminu tak, aby zapewnić bezpieczeństwo danych oraz ich prawidłowe przetwarzanie (ust. 6).

Dodanie art. 286c uofp
Koszty egzaminu będą pokrywane z opłaty egzaminacyjnej uiszczanej przez kandydatów.
Opłata, zgodnie z ust. 1, będzie składa się z dwóch elementów:

- opłaty wstępnej – stanowiącej 10% opłaty oraz
- opłaty za egzamin.

Wysokość opłaty egzaminacyjnej, która nie może wynosić więcej niż równowartość 30% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za poprzedni rok kalendarzowy, będzie stanowiła dochód KSAP. Przyjęta graniczna wysokość opłaty jest zgodna z dokonanymi przez KSAP analizami dotyczącymi kosztów przygotowania, zorganizowania i przeprowadzenia egzaminu. W związku z tym wysokość opłaty egzaminacyjnej będzie zapewniała finansowanie przeprowadzenia egzaminu oraz obsługę Komisji Egzaminacyjnej. Wyjątkiem od tej zasady jest sytuacja, gdy ze względu na dwukrotne nieosiągnięcie minimalnej liczby kandydatów, w kolejnym roku egzamin zostanie przeprowadzony na zlecenie Ministra Finansów i zostanie sfinansowany z jego rezerwy celowej. W takiej sytuacji, zgodnie z ust. 2, opłata egzaminacyjna będzie stanowiła dochód budżetu państwa.

Opłata wstępna, która nie będzie co do zasady podlegała zwrotowi (ust. 3), została przewidziana jako zabezpieczenie opłacenia kosztów ponoszonych przez KSAP związanych z przyjmowaniem i weryfikacją wniosków, w tym opłaceniem osób wykonujących te czynności oraz utrzymaniem sytemu teleinformatycznego wykorzystywanego do obsługi egzaminu. Uzasadnieniem dla niezwracania tej opłaty jest fakt, że bez względu na to jaką decyzję ostatecznie podejmie kandydat co do udziału w egzaminie, koszty na tym etapie procesu egzaminacyjnego zostaną już przez KSAP poniesione. Jedynym wyjątkiem od tej zasady będą sytuacje, gdy egzamin zostanie odwołany ze względu na zbyt małą liczbę osób chętnych zgłaszających się do egzaminu (ust. 4). Uznano, że w takiej sytuacji nie powinno się obciążać kandydatów tą opłatą.

Pozostałe 90% opłaty, tzw. opłata za egzamin, będzie zapewniało pokrycie wszelkich pozostałych kosztów związanych z organizacją i przeprowadzeniem egzaminu oraz wynagrodzeniem dla Komisji Egzaminacyjnej.

Aby uwzględnić szczególne sytuacje dotyczące udziału kandydata w egzaminie albo przebiegu egzaminu, w ust. 5 wskazano przypadki, w których opłata za egzamin będzie podlegała zwrotowi w całości, tj.:

- unieważnienie egzaminu albo
- uwzględnienie odwołania kandydata od wykluczenia z egzaminu.

Ma to uzasadnienie w tym, że nie można obciążać kandydata kosztami unieważnienia egzaminu, ponieważ to nie on odpowiada za jego organizację i przeprowadzenie. Podobnie, w przypadku, gdy zostanie uwzględnione odwołanie kandydata od wykluczenia z egzaminu, opłata będzie zwracana w pełnej wysokości, gdyż wykluczenie było skutkiem błędnej decyzji członka Komisji Egzaminacyjnej.

W ust. 6 przewidziano natomiast możliwość zwrotu 25% opłaty za egzamin w przypadku nieprzystąpienia kandydata do egzaminu, pod warunkiem, że kandydat w ciągu 14 dni od dnia

egzaminu złoży wniosek o jej zwrot. Wysokość kwoty podlegającej zwrotowi wynika z tego, że na tym etapie procesu egzaminacyjnego KSAP poniosła już koszty związane zarówno z procesem weryfikacji złożonych dokumentów, jak i przygotowaniem i przeprowadzeniem egzaminu. Jedynymi kosztami, które nie będą ponoszone w związku z nieprzystąpieniem kandydata do egzaminu to koszty sprawdzenia jego pracy egzaminacyjnej, zapewnienia ewentualnego wglądu do tej pracy i rozpatrzenia odwołania od wyniku egzaminu oraz wydania zaświadczenia.

Wysokość i sposób uiszczenia opłaty egzaminacyjnej zostaną określone w rozporządzeniu Ministra Finansów, z uwzględnieniem kosztów ponoszonych przez KSAP na realizację zadań związanych z organizacją i przeprowadzeniem egzaminu oraz obsługą Komisji Egzaminacyjnej i wynagrodzeniem jej członków. Podobnie w przepisach wykonawczych zostaną uregulowane kwestie dotyczące trybu i sposobu złożenia wniosku o zwrot opłaty wstępnej i opłaty za egzamin oraz sposobu i trybu zwrotu tych opłat. Regulacje te będą miały charakter techniczny, co zapewni większą elastyczność w przypadku konieczności wprowadzenia ewentualnych zmian w ich treści.

Dodanie art. 286d uofp

Realizacja zadań związanych z organizacją i przeprowadzeniem egzaminu oraz obsługą Komisji Egzaminacyjnej i jej członków będzie przebiegała z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego (ust. 1). Możliwość zgłaszania się na egzamin poprzez system usprawni proces weryfikacji zgłoszeń dokonywany przez KSAP, a także wymianę informacji i korespondencji w celu ułatwienie tego procesu. W związku z tym przewiduje się, że za pomocą systemu będzie możliwe składanie i doręczanie wniosków i pism dotyczących egzaminu, gromadzenie i przetwarzanie danych dotyczących osób, które chcą złożyć wniosek o zakwalifikowanie do egzaminu albo taki wniosek złożyły, a także kandydatów. Jednocześnie system będzie również służył do gromadzenia i przetwarzania danych Komisji Egzaminacyjnej i jej członków, a także realizacji innych zadań i czynności związanych z funkcjonowaniem Komisji Egzaminacyjnej i organizacją egzaminu.

W ust. 2 przewidziano także możliwość przeprowadzania egzaminu z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, co mogłoby wpłynąć na uproszczenie jego przeprowadzenia i ułatwienie dostępu do egzaminu. W przypadku awarii uniemożliwiającej przeprowadzenie egzaminu, egzamin nie zostałby przeprowadzony w wyznaczonym terminie (ust. 10).

W związku z tym, że system będzie również służył do obsługi indywidualnych kont, w ust. 3 wskazano ich rodzaje, tj. konta:

- kandydackie – zakładane przez osoby, które chcą złożyć wniosek o zakwalifikowanie do egzaminu oraz
- funkcyjne – dla członków Komisji Egzaminacyjnej i pracowników KSAP, które będą zakładane i udostępniane przez KSAP.

Dostęp do powyższych rodzajów kont będzie ograniczony w czasie (ust. 4), tak aby nie zachowywać uprawnień z niego wynikających dłużej niż to konieczne ze względu na czynności podejmowane za jego pomocą. Oznacza to w praktyce, że w przypadku konta kandydackiego

konieczne będzie jego zakładanie za każdym razem, gdy kandydat będzie chciał przystąpić do egzaminu.

Natomiast w celu zapewnienia poufności danych i jednoznacznej identyfikacji użytkowników dostęp do konta będzie wymagał uwierzytelnienia dokonywanego z wykorzystaniem numeru Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności PESEL (ust. 5). Mając na względzie techniczny charakter norm dotyczących sposobu zakładania, udostępniania i uwierzytelniania oraz korzystania z kont w systemie szczegółowe rozwiązania zostaną określone w przepisach wykonawczych do uofp. Pozwoli to na bardziej elastyczne możliwości zmiany tych przepisów wraz z rozwojem technologii cyfrowych. W celu jednoznacznego określenia jakie skutki prawne wywołują pisma składane za pośrednictwem systemu, w ust. 7 wskazano, że prowadzą one do takich samych skutków prawnych jak pisma opatrzone własnoręcznym podpisem, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. Z tego względu także w ust. 8 uszczegółowiono, kiedy następuje doręczenie pisma osobie, która posiada w systemie indywidualne konto. Podobny charakter ma regulacja zawarta w ust. 9 dotycząca tego jak należy rozumieć umieszczenie pisma na koncie w systemie. Jasne i jednoznaczne przepisy w tym zakresie mają na celu wyeliminowanie niejasności i wątpliwości dotyczących praktycznego korzystania z systemu.

Ust. 10 odnosi się natomiast do sytuacji, gdy egzamin odbywa się z wykorzystaniem systemu i następuje taka jego awaria, która uniemożliwia przeprowadzenie egzaminu. Aby jednoznacznie rozstrzygnąć postępowanie w takiej sytuacji, wskazano, że egzamin nie zostanie przeprowadzony w wyznaczonym terminie. Jednocześnie, aby informacja o wystąpieniu i usunięciu awarii systemu mogła dotrzeć do jak najszerszego grona odbiorców, będzie ona zamieszczona w BIP KSAP. Natomiast zważywszy na fakt, że składanie i doręczanie pism będzie odbywało się z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, w sytuacji awarii przewidziano możliwość skorzystania z pośrednictwa poczty elektronicznej (ust. 12).

Aby zapewnić utrzymanie systemu oraz dostępność, autentyczność, integralność i bezpieczeństwo danych zgromadzonych w systemie odpowiedzialność za to zadanie zostało powierzone dyrektorowi KSAP. Natomiast za prawidłowość, rzetelność i prawdziwość danych wprowadzanych do systemu będą odpowiedzialni użytkownicy kont w systemie (ust. 13).

Sposób zakładania, udostępniania i uwierzytelniania indywidualnych kont zostanie określony w rozporządzeniu Ministra Finansów. Regulacje te będą miały charakter techniczny, co zapewni większą elastyczność w przypadku konieczności wprowadzenia ewentualnych zmian w ich treści.

Dodanie art. 286e uofp

Zgodnie z art. 286e wniosek o zakwalifikowanie do egzaminu będzie mogła złożyć osoba, która:

1. ma obywatelstwo państwa członkowskiego UE lub innego państwa, którego obywatelom, na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa wspólnotowego, przysługuje prawo podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
2. ma pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych,

3. nie była karana za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe,
4. posiada wyższe wykształcenie.

Warunki wymienione powyżej, odpowiadają wymaganiom określonym w art. 286 ust. 1 pkt 1-4 i mają na celu zapewnić jednolitość stosowania przepisów uofp w odniesieniu do wszystkich osób prowadzących audyt wewnętrzny w sektorze publicznym.

Dodanie art. 286f uofp

Zgodnie z ust. 1 złożenie wniosku o zakwalifikowanie do egzaminu będzie możliwe od 1 do końca lutego roku, w którym odbędzie się egzamin. Tak wyznaczony termin złożenia wniosku o zakwalifikowanie do egzaminu z jednej strony zapewni niezbędny czas na weryfikację złożonych wniosków, z drugiej zaś strony pozwoli KSAP na określenie, jak duże jest zainteresowanie egzaminem w danym roku. W konsekwencji KSAP będzie miała możliwość przygotowania odpowiedniej infrastruktury dla przeprowadzenia egzaminu (zapewnienie sal/sali w siedzibie KSAP lub poza nią, przygotowanie właściwej liczby arkuszy egzaminacyjnych itd.). Zważywszy na fakt, że proces składania wniosku będzie się odbywał z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego wzięto pod uwagę ewentualną awarię ww. systemu. W takiej sytuacji termin będzie ulegał wydłużeniu o czas awarii uniemożliwiającej złożenie wniosku, o ile będzie ona trwała dłużej niż godzinę i nastąpi w okresie tygodnia przed upływem terminu na złożenie wniosku (ust. 2). Takie rozwiązanie zapewni, że brak dostępności systemu z powodów technicznych nie wpłynie na możliwość złożenia wniosku o przystąpienie do egzaminu.

W ust. 3 wskazano dane, jakie będzie zawierał wniosek. Konieczność wskazania we wniosku numeru rachunku bankowego lub rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej jest niezbędna ze względu na możliwość dokonania zwrotu opłaty wstępnej lub opłaty za egzamin w przypadkach określonych przepisami ustawy. Rozwiązanie takie ułatwi proces zwrotu i nie będzie wymagało składania przez kandydata dodatkowego wniosku o zwrot, zawierającego niezbędne dane.

Dodatkowo w ust. 4 wskazano, że do wniosku kandydat będzie zobowiązany dołączyć:

1. oświadczenie potwierdzające:
   - posiadanie obywatelstwa państwa członkowskiego UE lub innego państwa, którego obywatelom, na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa wspólnotowego, przysługuje prawo podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
   - posiadanie pełnej zdolności do czynności prawnych oraz korzystania z pełni praw publicznych,
   - niekaralność za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe,
2. dyplom w postaci elektronicznej dokumentujący posiadanie wyższego wykształcenia lub elektroniczne odwzorowanie tego dyplomu,
3. potwierdzenie uiszczenia opłaty wstępnej,
4. oświadczenie o prawdziwości danych zawartych we wniosku i załączonych dokumentach.

Złożenie powyższych oświadczeń i dokumentów ma na celu umożliwienie weryfikacji spełniania przez kandydata wymogów, o których mowa w art. 286 ust. 1 pkt. 1-4 uofp oraz potwierdzenie faktu uiszczenia opłaty wstępnej, co jest niezbędnym warunkiem, aby wniosek można uznać za kompletny.

Oświadczenia, o których mowa powyżej, będą składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Rozwiązanie takie ma na celu podkreślenie wagi, jaką ustawodawca przykłada do prawdziwości i wiarygodności składanych dokumentów (ust. 5).

Przepisy zawarte w ust. 6 odnoszą się do możliwości i warunków złożenia wniosku o wydłużenie czasu trwania egzaminu w przypadku osób niepełnosprawnych, tak aby zapewnić racjonalne dostosowanie i wyrównanie warunków egzaminacyjnych dla wszystkich osób składających egzamin oraz usunąć bariery, które mogłyby uniemożliwić rzetelną ocenę wiedzy i kompetencji kandydatów.

W przypadku wniosku o zakwalifikowanie do egzaminu osoba go składająca na podstawie ust. 7 będzie zobowiązana do poinformowania Komisji Egzaminacyjnej o każdej zmianie danych w nim zawartych. Rozwiązanie to ma uzasadnienie w tym, że rozstrzygnięcia w sprawach związanych z egzaminem podejmowane są na podstawie informacji, które podaje kandydat, np. nieaktualne dane do korespondencji uniemożliwią także kontakt z kandydatem w przypadku awarii systemu.

Zarówno wniosek o zakwalifikowanie do egzaminu, jak i wniosek o wydłużenie czasu trwania egzaminu podlegają weryfikacji przez KSAP (ust. 8). Część składowych elementów wniosku, np. o charakterze oświadczeń będzie mogła być sprawdzana automatycznie w systemie (poprzez odznaczenie odpowiednich pól), natomiast np. sprawdzenie dokumentów potwierdzających posiadanie wyższego wykształcenia lub kompletność wniosku o wydłużenie czasu egzaminu będzie przeprowadzane przez pracownika KSAP odpowiedzialnego za weryfikację wniosków. W związku z tym, przewidziano możliwość uzupełnienia wniosku w przypadku, gdy w toku weryfikacji okaże się, że wniosek wymaga takiego uzupełnienia. W przypadku nieuzupełnienia przez kandydata brakujących danych lub dokumentów we wskazanym terminie wniosek pozostanie bez rozpatrzenia. Rozwiązanie to ma na celu jednoznaczne zakończenie procesu składania i weryfikacji wniosków, co ma znaczenie dla KSAP w kontekście zadań związanych z organizacją i przeprowadzeniem egzaminu.

Dodanie art. 286g uofp

Zgodnie z zaprojektowanym przepisem, po weryfikacji przez KSAP złożonego wniosku o zakwalifikowanie do egzaminu lub wniosku o wydłużenie czasu trwania egzaminu, kandydat zostanie poinformowany w systemie o rozstrzygnięciu w tym zakresie w terminie do 31 marca roku, w którym odbędzie się egzamin (ust. 1). Po uzyskaniu takiej informacji kandydat będzie miał 7 dni na uiszczenie opłaty za egzamin. Będzie to rozstrzygające co do jego udziału w egzaminie, bowiem nieuiszczenie opłaty będzie równoznaczne z rezygnacją. Przyjęte rozwiązanie ma na celu jednoznaczne potwierdzenie statusu kandydata na tym etapie procesu egzaminacyjnego, co jest istotne zarówno dla kandydata, jak i KSAP jako organizatora egzaminu.

Dodanie art. 286h uofp
W skład Komisji Egzaminacyjnej będzie wchodzić 5 członków, powoływanych i odwoływanych przez Ministra Finansów (ust. 1), spośród osób, które:

1. korzystają z pełni praw publicznych;
2. mają nieposzlakowaną opinię;
3. nie były skazane prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
4. posiadają co najmniej wyższe wykształcenie;
5. posiadają co najmniej trzyletnie udokumentowane doświadczenie zawodowe w jednostce sektora finansów publicznych, uczelni, instytucie badawczym lub instytucie naukowym Polskiej Akademii Nauk;
6. posiadają co najmniej dziesięcioletnie udokumentowane doświadczenie w zakresie:
   a) tworzenia lub stosowania przepisów prawa, o których mowa w art. 286l ust. 1 pkt 1 lit. a i b, lub
   b) prowadzenia zajęć dydaktycznych lub badań naukowych w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse, nauki o bezpieczeństwie, nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki o polityce i administracji, nauki o zarządzaniu i jakości, nauki prawne, nauki socjologiczne lub psychologia, lub
   c) prowadzenia audytu wewnętrznego.

Spełnienie powyższych warunków, zgodnie z ust. 3, jest potwierdzane poprzez złożenie oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej za składania fałszywych oświadczeń.

Powołanie Komisji Egzaminacyjnej w takiej liczbie członków pozwoli na sprawne przeprowadzenie egzaminu, rozpatrywanie ewentualnych odwołań i realizację pozostałych zadań Komisji.
Określenie powyższych warunków dla członków Komisji Egzaminacyjnej ma na celu takie dobranie jej składu, aby zagwarantować sprawdzenie przygotowania do prowadzenia audytu wewnętrznego w sektorze finansów publicznych wśród osób przystępujących, o którym, mowa w art. 286l, tj. dotyczącym:

1. wiedzy z zakresu:
   a) przepisów uofp, w szczególności regulujących kontrolę zarządczą i audyt wewnętrzny,
   b) innych przepisów regulujących funkcjonowanie sektora finansów publicznych i jednostek sektora finansów publicznych,
   c) standardów kontroli zarządczej dla sektora finansów publicznych i standardów audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych;
2. umiejętności stosowania wiedzy z zakresu, o którym mowa w pkt. 1;
3. kompetencji analitycznych, społecznych i technicznych niezbędnych do skutecznego prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych.

Podkreślenia wymaga konieczność spełniania przez co najmniej dwóch członków Komisji Egzaminacyjnej warunku określonego w ust. 4, czyli posiadanie doświadczenia w zakresie prowadzenia audytu wewnętrznego. Zostało w ten sposób zaakcentowane znaczenie posiadania praktycznej wiedzy przez członków Komisji Egzaminacyjnej w obszarze podlegającym sprawdzeniu podczas egzaminu.

W ust. 5 wprowadzono przepis zapobiegający powstaniu konfliktu interesów oraz zapewniający poufność informacji uzyskiwanych przez członków Komisji Egzaminacyjnej. W związku z tym członkowie Komisji Egzaminacyjnej nie będą mogli brać udziału w przedsięwzięciach związanych z przygotowywaniem kandydatów do egzaminu, publikować materiałów dotyczących egzaminu państwowego, w tym do niego przygotowujących oraz udostępniać i wykorzystywać informacji pozyskanych w trakcie prac Komisji Egzaminacyjnej, ze szczególnym podkreśleniem treści pytań testowych oraz zadań egzaminacyjnych.

Kadencja Komisji Egzaminacyjnej będzie trwała 4 lata, aby zapewnić jej sprawne działanie (ust. 6). Dla zachowania ciągłości działania Komisji określono, że Komisja Egzaminacyjna może działać do czasu powołania Komisji Egzaminacyjnej kolejnej kadencji, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia zakończenia kadencji. W ust. 7 wprowadzono zastrzeżenie, zgodnie z którym nie można pełnić funkcji członka Komisji Egzaminacyjnej dłużej niż dwie kadencje. Wynika to z zapewnienia zasady rotacyjności ograniczającej potencjalny konflikt interesów czy ryzyko stronniczości.

Ponadto w ust. 8 wskazano przypadki, w których nastąpi obligatoryjne lub fakultatywne odwołanie członka Komisji Egzaminacyjnej przed upływem kadencji Komisji. W przypadku obligatoryjnych przesłanek do odwołania członka Komisji Egzaminacyjnej wskazano takie, które bądź są zgodne z jego wolą (tzn. na własny wniosek), bądź też wskazują na sprzeczność z wymaganiami stawianymi członkom Komisji i ich niespełnienie jest jednoznaczne z utratą atrybutów członka Komisji Egzaminacyjnej wymaganych przepisami uofp. Natomiast fakultatywna przesłanka dotyczy wyłącznie sytuacji, w której nastąpiło naruszenie regulaminu Komisji Egzaminacyjnej, przy czym w tym przypadku konieczny jest wniosek Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej, na podstawie którego Minister Finansów może odwołać członka ze składu Komisji.

Natomiast w ust. 9 zostało przewidziane uprawnienie dla Ministra Finansów do powołania nowego członka Komisji Egzaminacyjnej w przypadku odwołania albo śmierci członka Komisji Egzaminacyjnej, przy czym kadencja nowego członka skończy się wraz z upływem kadencji Komisji Egzaminacyjnej – co ma na celu sprawne powoływanie Komisji Egzaminacyjnej kolejnej kadencji.

Zgodnie z ust. 10 członkom Komisji Egzaminacyjnej będzie przysługiwało kwartalne wynagrodzenie w wysokości nieprzekraczającej 60% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Wynagrodzenie będzie dotyczyło okresu, w którym Komisja Egzaminacyjna faktycznie wykonuje swoje zadania, tj. od początku kwietnia do końca grudnia każdego roku, w którym zostanie przeprowadzony egzamin. Wprowadzenie tego ograniczenia ma uzasadnienie w tym, że wykonywane zadania mają charakter okresowy i ograniczony czasowo. W przypadku, gdy członek Komisji Egzaminacyjnej zostanie wykluczony z jej prac na podstawie art. 286k, wynagrodzenie nie będzie przysługiwało. Ostateczną wysokość wynagrodzenia członków Komisji Egzaminacyjnej będzie określał Minister Finansów w formie rozporządzenia (ust. 11), uwzględniając nakład pracy oraz zakres obowiązków realizowanych przez poszczególnych członków Komisji Egzaminacyjnej podczas

przygotowania i przeprowadzenia egzaminu. Wynagrodzenie powinno bowiem być proporcjonalne do zakresu obowiązków i czasu poświęcanego na wykonywaną pracę. Należy podkreślić, że wskazanie górnej granicy wysokości wynagrodzenia ma również gwarantować, że kwota ta nie będzie ponoszona w sposób nieograniczony. Jednocześnie możliwość jej szczegółowego określania w przepisach wykonawczych zapewnia większą elastyczność przy jej zmianie w przypadku zmieniających się warunków ekonomicznych, np. wysokości inflacji.

W celu zapewnienia sprawnej pracy Komisji Egzaminacyjnej w art. 22 niniejszej ustawy wskazano, że Minister Finansów powoła Komisję w terminie 6 miesięcy od wejścia w życie przepisów znowelizowanej uofp, przy czym jej kadencja rozpocznie się z dniem 1 stycznia 2027 r.

Dodanie art. 286i uofp

Zgodnie z ust. 1 pracami Komisji Egzaminacyjnej będzie kierować przewodniczący, wyznaczany przez Ministra Finansów spośród jej członków. W związku z tym, że członkowie Komisji Egzaminacyjnej są powoływani przez Ministra Finansów, wskazane jest, aby to właśnie Minister Finansów wskazywał osobę, która będzie przewodniczyła jej pracom. Powołanie przewodniczącego ma przede wszystkim zapewnić sprawne działanie Komisji Egzaminacyjnej. Będzie on również osobą reprezentującą Komisję Egzaminacyjną na zewnątrz. W przypadku wyłączenia członka Komisji Egzaminacyjnej na podstawie art. 276k ust. 1, Minister Finansów powierzy pełnienie obowiązków przewodniczącego innemu z członków Komisji Egzaminacyjnej. Takie rozwiązanie ma na celu zapobieżenie sytuacji, w której Komisja nie mogłaby sprawnie działać z powodu braku możliwości podejmowania rozstrzygnięć. Komisja Egzaminacyjna jako ciało kolegialne, będzie podejmowała rozstrzygnięcia na posiedzeniach, w formie uchwał podejmowanych zwykłą większością głosów (ust. 2). W przypadku, gdyby w związku z wykluczeniem członka Komisji Egzaminacyjnej na podstawie art. 286k głosowanie odbywało się przy parzystej liczbie członków Komisji, decydujący będzie głos przewodniczącego. Dla usprawnienia prac Komisji Egzaminacyjnej przewidziano również możliwość odbywania posiedzeń w formie zdalnej (ust. 3). W przypadku, gdy posiedzenie będzie nagrywane dyrektor KSAP będzie odpowiedzialny, zgodnie z ust. 4, za utrwalanie i przechowywanie nagrań oraz ochronę danych, w tym danych osobowych utrwalonych na tych nagraniach. Szczegółowe rozwiązania dotyczące działania Komisji Egzaminacyjnej będzie określał jej regulamin, w którym zostaną określone szczegółowe zasady jej działania (ust. 5). Zapewni to większą elastyczność w przypadku konieczności wprowadzenia ewentualnych zmian w zasadach działania Komisji Egzaminacyjnej.

Dodanie art. 286j uofp

W celu zapewnienia sprawnej pracy Komisji Egzaminacyjnej zaprojektowane przepisy ust. 1 określają jej zadania. W pierwszej kolejności zadaniem Komisji Egzaminacyjnej będzie zatwierdzanie listy kandydatów, którą przedstawi KSAP po przeprowadzeniu weryfikacji dokumentów i sprawdzeniu uiszczenia opłaty wstępnej. W art. 286b ust. 2 niniejszej ustawy przewidziano możliwość zlecania przez KSAP realizacji zadań związanych z organizacją i przeprowadzeniem egzaminu osobom posiadającym wiedzę i doświadczenie gwarantujące jego odpowiedni poziom merytoryczny, w tym przygotowanie pytań testowych ekspertom

z poszczególnych obszarów, które będą podlegały sprawdzeniu podczas egzaminu. W związku z tym kolejnym zadaniem Komisji Egzaminacyjnej będzie zatwierdzanie pytań testowych i zadań egzaminacyjnych wraz z arkuszem prawidłowych odpowiedzi na pytania testowe i kluczem rozwiązania zadania egzaminacyjnego oraz innych materiałów służących przeprowadzeniu egzaminu. Komisja Egzaminacyjna będzie także miała możliwość unieważnienia egzaminu w przypadku rażących uchybień formalnych lub nieprzewidzianych sytuacji mających wpływ na jego przebieg. Wśród zadań Komisji Egzaminacyjnej będzie również rozpatrywanie odwołań: od wykluczenia kandydata z egzaminu oraz od negatywnego wyniku egzaminu. Dwa kolejne zadania Komisji Egzaminacyjnej będą dotyczyły zatwierdzania listy kandydatów, którzy złożyli egzamin z wynikiem pozytywnym oraz wydawanie zaświadczeń to potwierdzających. Ze względu na to, że egzamin składany jest przed Komisją Egzaminacyjną, to do niej należą najważniejsze rozstrzygnięcia w zakresie przygotowania egzaminu, sytuacji kandydata, ważności egzaminu i potwierdzenia jego zdania.

Ze względu na to, że Minister Finansów powołuje i odwołuje członków Komisji Egzaminacyjnej powinien być mu zapewniony dostęp do informacji dotyczących realizacji powierzonych jej zadań. W celu weryfikacji tego jak realizowane są zadania Komisji Egzaminacyjnej, przewidziano obowiązek przedłożenia Ministrowi Finansów, w terminie do dnia 31 grudnia każdego roku, rocznego sprawozdania z działalności Komisji Egzaminacyjnej w bieżącym roku (ust. 2).

Dodanie art. 286k uofp

W celu zagwarantowania bezstronności prac Komisji Egzaminacyjnej ustanowiony został mechanizm ograniczający ryzyka związane z możliwością zaistnienia konfliktu interesów (ust. 1). Z uwagi na charakter egzaminu niezbędne jest bowiem wykluczenie z prac tych członków Komisji Egzaminacyjnej, których łączą z kandydatami relacje określonego rodzaju. Wyłączeniu z realizacji zadań Komisji Egzaminacyjnej będzie podlegać członek Komisji w przypadku, gdy na liście kandydatów zakwalifikowanych do egzaminu znajdzie się osoba, która pozostaje wobec niego w stosunku pokrewieństwa albo powinowactwa do drugiego stopnia lub przysposobienia. Katalog przesłanek uzasadniających wykluczenie uwzględnia również pozostawanie w relacji małżeńskiej. Dodatkowo wprowadzony zostaje otwarty katalog podstaw do wyłączenia, uwzględniając przypadki istnienia stosunku osobistego innego rodzaju, jaki mógłby wywoływać wątpliwości co do bezstronności członka Komisji Egzaminacyjnej, w tym m.in. przypadki zależności służbowej. Powody wyłączenia trwać będą pomimo ustania przesłanek, o których mowa powyżej (ust. 2). W takiej sytuacji członek Komisji Egzaminacyjnej będzie wyłączał się z dalszych prac Komisji, o których mowa w art. 286j ust. 1 pkt 2-6. Brak ujęcia w powyższym katalogu zadania, o którym mowa w pkt. 1, wynika z jego technicznego charakteru. O zakwalifikowaniu lub niezakwalifikowaniu kandydata do egzaminu decyduje się wyłącznie na podstawie złożonych przez niego dokumentów. Dodatkowo w ust. 3 nałożono na członków Komisji Egzaminacyjnej obowiązek złożenia pisemnego oświadczenia, że nie występują żadne z przesłanek stanowiących podstawę do wyłączenia. W tym przepisie przewidziano również sankcję karną za podanie fałszywego oświadczenia o braku przesłanek, o których mowa powyżej. Członek Komisji Egzaminacyjnej podlegać będzie odpowiedzialności

karnej z tytułu złożenia fałszywych zeznań, określonej w art. 233 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny[28]. Czyn ten zagrożony jest karą pozbawienia wolności do lat 3.

Dodanie art. 286l uofp

W ust. 1 wskazano pisemną formę, w jakiej będzie przeprowadzany egzamin. Należy podkreślić, że nie wyklucza to przeprowadzania egzaminu za pomocą systemu teleinformatycznego, zgodnie z art. 286d ust. 2 niniejszej ustawy. Egzamin ma na celu sprawdzenie przygotowania kandydata do prowadzenia audytu wewnętrznego w sektorze publicznym w zakresie dotyczącym:

1) posiadanej przez niego wiedzy na temat przepisów uofp, w szczególności dotyczących audytu wewnętrznego i kontroli zarządczej, innych przepisów regulujących funkcjonowanie sektora finansów publicznych i jednostek sektora publicznego, a także standardów kontroli zarządczej i audytu wewnętrznego ogłoszonych przez Ministra Finansów dla jednostek sektora finansów publicznych,
2) praktycznej umiejętności stosowania wiedzy, o której mowa powyżej,
3) kompetencji analitycznych, społecznych i technicznych.

Określenie powyższego zakresu egzaminu pozostaje w zgodzie z *Modelem kompetencyjnym osób prowadzących audyt wewnętrzny w jednostkach sektora finansów publicznych*[29], opracowanym we współpracy z przedstawicielami środowiska naukowego, praktykami audytu wewnętrznego oraz interesariuszami audytu wewnętrznego *w* sektorze publicznym. *Model* zawiera zbiór kluczowych kompetencji szczególnie istotnych dla skutecznego i efektywnego funkcjonowania audytu wewnętrznego w jednostce sektora finansów publicznych. Głównym celem stosowania *Modelu* w praktyce jest podnoszenie jakości audytu wewnętrznego poprzez promowanie ciągłego rozwoju kompetencyjnego osób zaangażowanych w prowadzenia audytu wewnętrznego. W związku z tym na jego podstawie zaprojektowano zakres egzaminu, który na wzór *Modelu* odnosi się do:

- wiedzy ogólnej, teoretycznej i specjalistycznej, w tym w szczególności z zakresu audytu wewnętrznego (np. przepisy prawa, standardy) i kontroli zarządczej oraz branżowej, niezbędnej do prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych, która obejmuje to wszystko, czego audytor nauczył się nie tylko podczas formalnego procesu edukacji (np. ukończone szkoły, studia), ale także w ramach samokształcenia,
- praktycznych umiejętności (technicznych, technologicznych, profesjonalnych, stanowiskowych, specjalistycznych itp.) dotyczących tego, co audytor rzeczywiście potrafi robić i co często utożsamiane bywa z posiadanym doświadczeniem, bądź zdolnościami do działania,
- kompetencji, czyli dyspozycji w zakresie wiedzy, umiejętności, postaw pozwalających realizować zadania zawodowe na odpowiednim poziomie.

Sprawdzenie przygotowania kandydata w powyższym zakresie będzie odbywało się poprzez udzielenie przez niego odpowiedzi na pytania testowe oraz rozwiązanie zadania egzaminacyjnego (ust. 2). Tryb i sposób przeprowadzenia egzaminu, a także wskazanie

[28] Dz. U. z 2025 r. poz. 383.

[29] https://www.gov.pl/web/finanse/model-kompetencyjny-osob-prowadzacych-audyt-wewnetrzny-w-jednostkach-sektora-finansow-publicznych, dalej jako: *Model*.

materiałów, które kandydat może posiadać w trakcie egzaminu zostanie określony przez Ministra Finansów w przepisach wykonawczych do uofp. Regulacja ta będzie miała charakter techniczny, co zapewni większą elastyczność w przypadku konieczności wprowadzenia ewentualnych zmian w jej treści.

Natomiast w celu umożliwienia przygotowania się kandydatów do egzaminu, nie później niż do końca stycznia roku, w którym będzie się odbywał egzamin, Minister Finansów ogłosi na stronie podmiotowej Ministerstwa Finansów w Biuletynie Informacji Publicznej wykaz tytułów aktów prawnych obejmujących przepisy regulujące funkcjonowanie sektora finansów publicznych i jednostek sektora finansów publicznych, innych niż przepisy uofp (ust. 3).

Dodanie art. 286m uofp

W celu zapewnienia jednolitych warunków do zdawania egzaminu przez wszystkich kandydatów w ust. 1 wskazano, że kandydat nie będzie mógł podczas egzaminu korzystać z pomocy innej osoby, posiadać niedozwolonych materiałów lub urządzeń służących do kopiowania, przekazywania i odbioru informacji, a także pomagać pozostałym kandydatom lub w inny sposób zakłócać przebiegu egzaminu. Wprowadzenie takiego przepisu ma za zadanie zapewnienie, że kandydat będzie musiał wykazać się posiadaną wiedzą, a nie korzystać z informacji dostępnych w sieci czy wiedzy innych osób. W przypadku nieprzestrzegania tych zasad członek Komisji Egzaminacyjnej wykluczy kandydata z egzaminu, co będzie jednoznaczne z uzyskaniem negatywnego wyniku tego egzaminu (ust. 2). Wykluczenie potwierdza, że kandydat nie przestrzegał przyjętych zasad i nie był odpowiednio przygotowany do egzaminu. Jednocześnie biorąc pod uwagę prawidłowość przebiegu egzaminu Minister Finansów określi w drodze rozporządzenia materiały, które kandydat będzie mógł posiadać w trakcie egzaminu.

Aby zagwarantować możliwość odwołania się kandydata od wykluczenia z egzaminu, będzie przysługiwało mu prawo wniesienia pisemnego odwołania do Komisji Egzaminacyjnej, w terminie 7 dni od dnia egzaminu (ust. 3). Wynika to przede wszystkim z poważnych konsekwencji dotyczących kandydata w przypadku wykluczenia z egzaminu, tj. uzyskanie negatywnej oceny z egzaminu oraz utrata prawa do zwrotu opłaty za egzamin. Dzięki temu decyzja członka Komisji Egzaminacyjnej będzie podlegała weryfikacji i nie będzie podejmowana arbitralnie. Wyznaczenie ww. terminu ma na celu zapewnienie kandydatowi jak najszybszego zajęcia się jego sprawą, tak by maksymalnie skrócić czas pozostawania przez niego w niepewności co do ostatecznego rozstrzygnięcia.

Rozstrzygnięcie Komisji Egzaminacyjnej w sprawie wykluczenia z egzaminu będzie ostateczne (ust. 4). Tryb i sposób wnoszenia oraz rozpatrzenia odwołania od wykluczenia kandydata z egzaminu zostanie określony przez Ministra Finansów w przepisach wykonawczych do uofp.

Dodanie art. 286n uofp

W przypadku nieprzewidzianych sytuacji mających wpływ na przebieg egzaminu, Komisja Egzaminacyjna będzie posiadała uprawnienie do jego unieważnienia. Wskazane w przepisie przesłanki unieważnienia egzaminu to poważne zdarzenia, które powodują wątpliwości co do możliwości prawidłowej weryfikacji wiedzy i umiejętności kandydatów. Co do zasady będą musiały dotyczyć wszystkich kandydatów i jednocześnie nie było możliwe przewidzenie ich wystąpienia przed rozpoczęciem egzaminu, np. nagła awaria prądu w trakcie egzaminu

uniemożliwiająca jego kontynuację lub poważne uchybienia proceduralne, które wystąpiły już po jego rozpoczęciu. Projektodawca zakłada, że przepis będzie miał zastosowanie w wyjątkowych okolicznościach.
Ze względu na bardzo poważne konsekwencje podjęcia przez Komisję Egzaminacyjną decyzji dotyczącej unieważnienia egzaminu jednolita procedura postępowania w takich przypadkach zostanie określona w przepisach wykonawczych do uofp.

Dodanie art. 286o uofp
W przepisie wskazano, że uzyskanie co najmniej 75% możliwych do zdobycia punktów z każdej z dwóch części egzaminu jest warunkiem niezbędnym do jego złożenia z wynikiem pozytywnym. Ustanowienie tak wysokiego progu zdawalności wynika z potrzeby zapewnienia, że osoby legitymujące się zaświadczeniem o zdaniu egzaminu z wynikiem pozytywnym wykazują się odpowiednio wysokim poziomem wiedzy merytorycznej co wpłynie na zwiększenie rzetelności i wiarygodności egzaminu.

Dodanie art. 286p uofp
Zgodnie z ust. 1 w przypadku uzyskania negatywnego wyniku egzaminu kandydat będzie mógł, w terminie 7 dni od dnia przekazania informacji o tym wyniku, uzyskać wgląd do tej części egzaminu, z której nie uzyskał wymaganej liczby punktów. Aby ułatwić możliwość ewentualnego przygotowania odwołania od wyniku, podczas wglądu będzie możliwe sporządzanie notatek przez kandydata (ust. 2). Jednocześnie w terminie 14 dni od dnia przekazania informacji o negatywnym wyniku egzaminu, kandydat będzie miał prawo wniesienia pisemnego odwołania do Komisji Egzaminacyjnej odpowiednio od wyniku egzaminu albo tej części egzaminu, z której nie otrzymał wymaganej liczby punktów. Uprawnienie to daje możliwość weryfikacji wyniku egzaminu w przypadku ewentualnych błędów przy sprawdzaniu pracy, błędnego obliczenia punktów itd. Zaprojektowanie takiego mechanizmu ma na celu zapewnienie korekty ewentualnych uchybień przy sprawdzaniu prac egzaminacyjnych. Ma to szczególne znaczenie, biorąc pod uwagę fakt, że egzamin wymaga wniesienia opłaty oraz przeprowadzany jest raz w roku.
Natomiast zaproponowane w przepisach terminy wydają się być wystarczające na zaplanowanie wglądu oraz ewentualne przygotowanie przez kandydata odwołania. Z drugiej zaś strony nie pozostawiają kandydata w niepewności co do swojej sytuacji.
Jednocześnie ograniczenie w czasie tego elementu procesu egzaminacyjnego umożliwia Komisji Egzaminacyjnej zatwierdzenie w odpowiednim terminie listy kandydatów, którzy zdali egzamin i wydanie zaświadczeń.

Należy zauważyć, że złożenie odwołania nie jest uzależnione od uprzedniego dokonania wglądu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1. Przyjęte rozwiązania mają na celu zapewnienie przejrzystości w postępowaniu egzaminacyjnym. Należy podkreślić, że odwołanie będzie również wystarczające dla weryfikacji ewentualnych błędów w sprawdzaniu prac egzaminacyjnych.

Rozstrzygnięcie Komisji Egzaminacyjnej w sprawie odwołania od negatywnego wyniku egzaminu będzie ostateczne (ust. 3). Sposób uzyskiwania wglądu oraz tryb i sposób wnoszenia oraz rozpatrzenia odwołania od negatywnego wyniku egzaminu zostanie określony przez Ministra Finansów w przepisach wykonawczych do uofp ze względu na to, że normy te będą

miały charakter techniczny, ułatwi to również ich sprawną zmianę w przypadku zaistnienia takiej potrzeby.

Dodanie art. 286q uofp

Osoba, która uzyska pozytywny wynik egzaminu otrzyma zaświadczenie wydane przez Komisję Egzaminacyjną potwierdzające ten fakt. Zaświadczenie będzie Zaświadczenie będzie zawierało imię i nazwisko oraz numer PESEL kandydata oraz imię i nazwisko, a także podpis Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej. Zaświadczenie będzie wydawane w dwóch egzemplarzach – jeden dla kandydata, drugi natomiast będzie przechowywany przez KSAP. Rozwiązanie to ma na celu zapewnienie możliwości uzyskania kopii zaświadczenia w przypadku, gdyby oryginał zaświadczenia uległ zniszczeniu lub zaginął.

Wzór zaświadczenia o złożeniu egzaminu z wynikiem pozytywnym oraz tryb i sposób uzyskiwania kopii zaświadczenia o złożeniu egzaminu z wynikiem pozytywnym zostaną określone w przepisach wykonawczych do uofp, ze względu na techniczny charakter tych uregulowań i możliwość ich elastycznej zmiany w razie potrzeby.

Dodanie art. 286r uofp

Regulacja ta dotyczy retencji danych osobowych osoby, która założyła w systemie konto kandydackie. Dane zgromadzone w związku z przystąpieniem do egzaminu przechowywane będą przez okres 5 lat licząc od roku następującego po roku, w którym osoba założyła konto w systemie. Należy podkreślić, że dane te będą przetwarzane wyłącznie na podstawie zgody udzielanej przez osoby, które będą je udostępniały. Jednocześnie ich przetwarzanie będzie ograniczone wyłącznie do przeprowadzenia niezbędnych czynności związanych z organizacją i przeprowadzeniem egzaminu.

Natomiast zgodnie z ust. 2 egzemplarz zaświadczenia o złożeniu egzaminu z wynikiem pozytywnym będzie przechowywany przez KSAP przez okres 25 lat licząc od roku następującego po roku, w którym kandydat przystąpił do egzaminu. Projektodawca uznał, że jest to wystarczająco długi czas w przypadku, gdyby była konieczność uzyskania przez kandydata kopii zaświadczenia o zdanym egzaminie.

Dodanie art. 286s uofp

Na podstawie art. 286s zostaną wydane przepisy wykonawcze dotyczące organizacji i przeprowadzenia egzaminu oraz powoływania i odwoływania członków Komisji Egzaminacyjnej, a także regulujące sposób funkcjonowania Komisji Egzaminacyjnej.

Poszczególne uprawnienia i obowiązki kandydatów oraz Komisji Egzaminacyjnej zostały określone w projektowanych przepisach uofp, natomiast sposób wykonywania określonych czynności ma charakter techniczny i w związku z tym został przekazany do uregulowania w rozporządzeniu. Pozwoli to jednocześnie na większą elastyczność w zakresie zmiany tych rozwiązań, co jest niezwykle ważne ze względu na to, że egzamin będzie organizowany po raz pierwszy w 2027 roku. Dzięki temu doświadczenia z pierwszego egzaminu być może będą podstawą do zmodyfikowania niektórych norm.

III. Termin wejścia w życie ustawy

Wejście w życie przepisów przewidziano po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

Przepisy wprowadzające i przejściowe dotyczące stosowania nowych przepisów oraz przepisów zmienianych niniejszą nowelizacją zostały omówione w uzasadnieniu, w odniesieniu do konkretnych zmian.

IV. Skutki społeczno-gospodarcze.

Projektowane przepisy nie będą miały wpływu na całość życia społeczno-gospodarczego w Polsce.

V. Realizacja art. 66 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480) i ocena przewidywanego wpływu projektu ustawy na działalność mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców

Projekt ustawy nie ma bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców (w tym nie wpływa na mikro-, małych i średnich przedsiębiorców).

VI. Pozostałe kwestie

Projekt ustawy jest zgodny z prawem UE.

Projekt ustawy nie ma wpływu na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, w szczególności na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych wymagających notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) oraz nie podlega notyfikacji na zasadach przewidzianych w tym rozporządzeniu.

Projekt ustawy nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia z właściwym organami i instytucjami UE, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym, o czym mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.).

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod nr UD100.

Projekt został przedstawiony do opinii KWRiST, która w dniu 24 września 2025 r. zaopiniowała go pozytywnie.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Jurand Drop, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Joanna Stachura, Dyrektor Departamentu Efektywności Wydatków Publicznych i Rachunkowości w Ministerstwie Finansów tel. 22 694 42 42 e-mail: joanna.stachura@mf.gov.pl Karol Czarnecki, Dyrektor Departamentu Długu Publicznego w Ministerstwie Finansów tel. 22 694 50 00 e-mail: karol.czarnecki@mf.gov.pl Dominik Zalewski, Dyrektor Departamentu Audytu Środków Publicznych w Ministerstwie Finansów tel. 22 694 41 00 e-mail: dominik.zalewski@mf.gov.pl	**Data sporządzenia** **20.03.2026 r.** **Źródło:** inicjatywa własna **Nr w wykazie prac: UD 100**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W obszarze audytu wewnętrznego:

Ministerstwo Finansów zwróciło się do Komisji Europejskiej w ramach Instrumentu Wsparcia Technicznego (TSI) o wsparcie, aby w sposób niezależny i obiektywny zdiagnozować nowe lub potwierdzić istniejące słabości rozwiązań systemowych przyjętych w Polsce w zakresie kontroli zarządczej i audytu wewnętrznego. W tym celu w latach 2022-2024 realizowany był w Polsce projekt *Plan działania na rzecz poprawy jakości audytu wewnętrznego* (22PL22)[1)]. Projekt ten został zrealizowany przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) we współpracy z Dyrekcją Generalną ds. Wspierania Reform Strukturalnych Komisji Europejskiej (DG REFORM).
W wyniku ww. prac eksperci OECD, przy wsparciu pracowników Departamentu Efektywności Wydatków Publicznych i Rachunkowości Ministerstwa Finansów oraz przy współudziale wewnętrznych i zewnętrznych interesariuszy funkcji audytu wewnętrznego, opracowali *Diagnozę stanu audytu wewnętrznego w Polsce*[2)], a następnie – raport zawierający zalecenia dla Ministerstwa Finansów[3)]. W wyniku badań i analiz przeprowadzonych przez ekspertów OECD zaproponowano Polsce m.in. ustanowienia krajowego systemu certyfikacji. W opinii ekspertów OECD Ministerstwo Finansów nie koordynuje systemu certyfikacji w celu zapewnienia dopływu nowych pracowników audytu wewnętrznego i ich ciągłego kształcenia zawodowego.

Ministerstwo Finansów potwierdziło, że problem ze zdobyciem uprawnień do prowadzenia audytu wewnętrznego istnieje i to pomimo określonych obecnie w przepisach ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, z późn. zm., dalej jako uofp) możliwości zdobywania kwalifikacji do prowadzenia audytu wewnętrznego. Dodatkowo kierownicy jednostek sektora finansów publicznych sygnalizują trudności z pozyskaniem osób posiadających wymagane kwalifikacje, a osoby które

1) https://www.gov.pl/web/finanse/rozpoczecie-projektu-plan-dzialania-na-rzecz-poprawy-jakosci-audytu-wewnetrznego.
2) Diagnoza stanu audytu wewnętrznego w Polsce - Ministerstwo Finansów - Portal Gov.pl (www.gov.pl).
3) https://www.gov.pl/web/finanse/zalecenia-sluzace-opracowaniu-planu-dzialania-na-rzecz-poprawy-jakosci-audytu-wewnetrznego--raport.

chciałyby zdobyć kwalifikacje do prowadzenia audytu wskazują na wysokie koszty uzyskania uprawnień międzynarodowych.

Stąd też proponowane w projekcie zmiany przewidują rozszerzenie dostępu do uzyskiwania krajowych kwalifikacji do prowadzenia audytu wewnętrznego w sektorze publicznym poprzez wprowadzenie dodatkowej ścieżki w postaci egzaminu państwowego.

W obszarze zarządzania długiem publicznym:

Obecny model finansowania części wydatków sektora finansów publicznych poprzez wyodrębnione fundusze utworzone, powierzone lub przekazane Bankowi Gospodarstwa Krajowego (BGK) na podstawie odrębnych ustaw (fundusze) powoduje sytuację, w której okresowo wolne środki w tych funduszach pozostają na rachunkach poza budżetem państwa, a w tym samym czasie Skarb Państwa emituje dług na pokrycie bieżących potrzeb budżetu państwa. Oznacza to, że pozostawanie środków publicznych poza budżetem państwa jest nieefektywne z punktu widzenia długu publicznego i finansów publicznych. Jednocześnie, środki na spłaty zobowiązań finansowych funduszy pochodzą ze środków budżetu państwa lub z innych środków mających swe źródło w ustawach, ponieważ fundusze nie mają zapewnionych własnych źródeł spłaty długu.

Wobec powyższego, zasadne jest wprowadzenie rozwiązań ograniczających wyżej wskazane negatywne skutki poprzez objęcie wolnych środków funduszy konsolidacją ze środkami publicznymi zarządzanymi przez Ministra Finansów. Pozwoli to okresowo ograniczyć potrzeby pożyczkowe budżetu państwa, co będzie pozytywnie również wpływać na poziom długu publicznego.

W obszarze audytu środków unijnych:

Na podstawie art. 25 ust. 1 pkt 5 ustawy z 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r., poz. 1131, z późn. zm.) – dalej: „ustawa o KAS", dyrektor izby administracji skarbowej (dalej „IAS") wykonuje m.in. audyty: systemu zarządzania i kontroli regionalnych programów, operacji krajowych i regionalnych programów operacyjnych (dla perspektywy finansowej 2014–2020), krajowych programów i regionalnych programów (dla perspektywy finansowej 2021–2027) oraz wspólnej polityki rolnej. W toku tych audytów niezbędna jest możliwość weryfikacji, czy podmiot uzyskujący dofinansowanie (beneficjent) nie został wykluczony z możliwości otrzymania środków europejskich.

Przepisy w obecnym kształcie nie przewidują możliwości bezpośredniego zwrócenia się przez dyrektora IAS z wnioskiem o udostępnienie informacji z rejestru podmiotów wykluczonych, bowiem przepisy art. 210 ust. 1b uofp uprawnienie takie przyznają tylko wymienionym w tych przepisach podmiotom, w tym instytucji audytowej, o której mowa w art. 13 ust.1 ustawy z 28 kwietnia 2022 r. o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027 (Dz. U. z 2025 r. poz. 1733, z późn. zm.) – dalej: „ustawa wdrożeniowa".

Na gruncie przepisów ustawy o KAS wykonywanie zadań instytucji audytowej zostało rozdzielone pomiędzy organy Krajowej Administracji Skarbowej, jednakże dokonano tego bez jednoczesnego rozszerzenia kręgu podmiotowego organów uprawnionych do uzyskiwania informacji z rejestru podmiotów wykluczonych.

Przepis art. 210 ust. 1b uofp wymaga nowelizacji, gdyż zawarty w jego treści katalog podmiotów uprawnionych do uzyskiwania informacji z rejestru podmiotów wykluczonych nie wymienia dyrektora IAS. Aby możliwe było uzyskanie przez dyrektora IAS informacji z rejestru podmiotów wykluczonych (na potrzeby prowadzonych audytów), konieczne jest przyznanie takich kompetencji poprzez wskazanie dyrektora IAS jako organu uprawnionego do występowania z takim wnioskiem.

Udzielenie informacji z rejestru podmiotów wykluczonych dyrektorowi IAS za pośrednictwem systemu teleinformatycznego (eRPW) nie wymaga modernizacji lub rozbudowy systemu eRPW spowodowanej proponowaną nowelizacją art. 210 ust. 1b uofp, gdyż na etapie jego projektowania przewidziano już adekwatną do potrzeb zdolność systemu do obsługi użytkowników.

W obszarze klauzuli obronnej:

Dostosowanie sposobu obliczania klauzuli obronnej wynika ze zmian w unijnym nadzorze budżetowym, które zostały sfinalizowane w grudniu 2025 r. W 2024 r. wraz z reformą zarządzania gospodarczego w Unii Europejskiej weszły w życie przepisy rozporządzenia Rady 1467/97 (art. 2 ust. 3 lit. e), zgodnie z którymi zwiększenie inwestycji publicznych na obronność zostało uznane za istotny czynnik, który należy uwzględnić w ocenie sytuacji budżetowej państw członkowskich. Wskutek niekorzystnych zmian w sytuacji geopolitycznej,

Rada Unii Europejskiej uruchomiła krajową klauzulę wyjścia dla szesnastu państw członkowskich, w tym dla Polski, zgodnie z którą w unijnym nadzorze budżetowym specjalne traktowanie zostało rozszerzone na przyrost wydatków na obronność zgodnych z definicją COFOG . Krajowa klauzula wyjścia pozwala na odchylenie od ścieżki wydatków netto o przyrost wydatków obronnych względem 2021 r., jednak maksymalnie o 1,5% PKB. Rozszerzone podejście do wydatków na obronność, zostało uzgodnione dla wszystkich państw członkowskich UE, w ramach Kodeksu postępowania dotyczącego wdrażania Paktu Stabilności i Wzrostu, który zostały przyjęty przez Radę UE w dniu 12 grudnia 2025 r.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane zmiany polegają m.in. na:

1) rozszerzeniu możliwości uzyskiwania kwalifikacji do prowadzenia audytu wewnętrznego w sektorze publicznym poprzez wprowadzenie dodatkowej ścieżki w postaci egzaminu państwowego na audytora wewnętrznego (zadanie dla Krajowej Szkoły Administracji Publicznej im. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego). Egzamin będzie się odbywał raz w roku, w języku polskim (w odróżnieniu od uzyskiwania innych certyfikatów), a jego koszt będzie niższy niż koszt uzyskania innych egzaminów/certyfikatów przewidzianych w przepisach obecnie obowiązującej uofp i dających uprawnienia do prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych. Należy nadmienić, że obecnie obowiązująca ścieżka do uzyskania kwalifikacji np. na drodze ukończenia studiów podyplomowych z zakresu audytu wewnętrznego i odbycia dwuletniej praktyki pod nadzorem audytora wewnętrznego zatrudnionego w jednostce jest trudna do realizacji z uwagi na bardzo małą liczbę jednostek przyjmujących praktykantów. Wprowadzenie egzaminu znacznie rozszerzy możliwość dostępu do uzyskania kwalifikacji w tym zakresie i zabezpieczy kierowników jednostek sektora finansów publicznych zobowiązanych do prowadzenia audytu wewnętrznego przed ewentualnymi konsekwencjami wynikającymi z treści art. 18a ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1484) oraz powinno ograniczyć praktykę zatrudniania w tym samym czasie w kilku/kilkunastu jednostkach tych samych osób (co wynikało przede wszystkim z niskiej konkurencyjności na rynku i braku odpowiedniej liczby osób posiadających ustawowe uprawnienia);

2) objęciu funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych BGK na podstawie odrębnych ustaw zakresem art. 48 uofp, stanowiącego o formach lokowana jednostek sektora finansów publicznych. W związku z powyższym fundusze te będą dokonywały lokat wolnych środków w formie depozytu u Ministra Finansów. Ponieważ Minister Finansów w ramach konsolidacji środków publicznych przyjmuje w depozyt lub zarzadzanie jedynie środki w złotych, to również w zakresie lokat funduszy przyjęto identyczne rozwiązanie, podobnie jak i przy określeniu pojęcia „wolnych środków". Ponadto, wprowadzono obowiązek przyjmowania przez Ministra Finansów w depozyt wolnych środków w złotych, funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych BGK na podstawie ustaw i określenie podstawowych warunków w tym zakresie. Lokowanie wolnych środków funduszy odbywałoby się jak dotychczas na podstawie umowy z Ministrem Finansów, określającej zasady i warunki lokowania. Lokowanie wolnych środków funduszy pozostanie w gestii zarządzających funduszami. Środki te zgodnie z art. 78e uofp będą przyjmowane na zasadach analogicznych jak dla jednostek sektora finansów publicznych zobligowanych do lokowania w formie depozytu u Ministra Finansów w zakresie terminów i w wysokości oprocentowania lokat. Ponadto, przy konsolidacji środków ww. funduszy zostanie przyjęte podobne rozwiązanie jak przy konsolidacji środków publicznych sektora finansów publicznych. Z konsolidacji wyłączono zatem środki w walucie obcej. W związku z wprowadzeniem obowiązku lokowania wolnych środków (w złotych) funduszy w depozycie u Ministra Finansów, niezbędne jest dokonanie zmian w ustawach tworzących fundusze w BGK. Zmiany będą polegać na wprowadzeniu zmian dostosowujących do tej formy lokowania, również w tych w ustawach regulujących poszczególne fundusze, w których taka forma miała charakter wyłączny.

3) przyznaniu dyrektorowi IAS uprawnienia do uzyskiwania informacji z rejestru podmiotów wykluczonych prowadzonego na podstawie art. 210 ust. 1 b uofp.

4) objęciu klauzulą obronną wszystkich wydatków na cele obronne ponoszonych przez istotne podmioty (pod względem wielkości wydatków) sektora finansów publicznych, objęte limitem wydatków stabilizującej reguły wydatkowej (SRW), a odpowiedzialnych za realizowanie wydatków obronnych, a

nie tylko, jak w obecnym rozwiązaniu, ograniczonych do operacji związanych z zakupem i dostawą sprzętu wojskowego.

Zmiana w art. 286 w ust. 1 pkt 5 pkt d uofp ma na celu zapewnienie spójności oraz zgodności zmienianych przepisów z innymi regulacjami.

Zmiany w innych aktach prawnych w obszarze audytu wewnętrznego:

Zmianie ulegnie brzmienie art. 1 ust. 2 ustawy o Krajowej Szkole Administracji Publicznej im. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1952), w zakresie dodania pkt 3a mówiącego o organizowaniu i przeprowadzeniu przez KSAP egzaminu państwowego na audytora wewnętrznego.

Zmiany w innych aktach prawnych w obszarze długu publicznego:

Projekt w obszarze długu publicznego, poza zmianą w uofp, obejmie w zakresie wynikającym z proponowanych zmian uofp zmianę przepisów ustaw powołujących poszczególne fundusze w BGK:

1) ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2026 r. poz. 218);
2) ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U z 2024 r. poz. 291);
3) ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647, z późn. zm.);
4) ustawy z dnia 5 grudnia 2002 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów mieszkaniowych o stałej stopie procentowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1224);
5) ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o Funduszu Kolejowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1133);
6) ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz. U. z 2025 r. poz.1419, z późn. zm.);
7) ustawy z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1385);
8) ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.);
9) ustawy z dnia 23 października 2018 r. o Rządowym Funduszu Rozwoju Dróg (Dz. U. z 2025 r. poz. 94);
10) ustawy z dnia 4 kwietnia 2019 r. o wspieraniu działalności naukowej z Funduszu Polskiej Nauki (Dz. U. z 2024 r. poz. 1554);
11) ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o wsparciu finansowym armatorów śródlądowych, Funduszu Żeglugi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 503);
12) ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 764, z późn. zm.);
13) ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.);
14) ustawy z dnia 1 października 2021 r. o rodzinnym kredycie mieszkaniowym i bezpiecznym kredycie 2% (Dz. U. z 2024 r. poz. 1724, z późn. zm.);
15) ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825, z późn. zm.);
16) ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 337, z późn. zm.).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozwiązania dotyczące audytu wewnętrznego przyjęte w poszczególnych krajach Unii Europejskiej różnią się od siebie ze względu na to, że muszą odpowiadać różnym systemom zarządzania finansami publicznymi. Z analiz wynika również, że w zakresie uzyskiwania uprawnień audytora wewnętrznego nie ma jednego powszechnie obowiązującego rozwiązania, a przyjęte sposoby uzyskiwania uprawień przyjmują różne formy, począwszy od certyfikacji wydanej w ramach Systemu Certyfikacji Audytu Wewnętrznego w Sektorze Publicznym (Dania), przeprowadzania egzaminu państwowego na „Audytora Wewnętrznego w Sektorze Publicznym" (Bułgaria), poprzez uznawanie certyfikatów międzynarodowych (np. Estonia), przyjęcie systemu szkoleń w zakresie audytu

wewnętrznego (Irlandia), aż do braku procedury certyfikacji audytorów wewnętrznych w sektorze publicznym (Niemcy).

W zakresie konsolidacji środków funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych BGK w zarządzanie na podstawie ustaw brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Krajowa Szkoła Administracji Publicznej im. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego	Zmiany organizacyjno-dostosowawcze w ramach struktury KSAP	Dane własne Ministerstwa Finansów	Nowe zadanie w zakresie obsługi Komisji Egzaminacyjnej i zabezpieczenia techniczno-organizacyjnego egzaminów państwowych na audytora wewnętrznego.
Osoby zainteresowane uzyskaniem uprawień audytora wewnętrznego	ok. 300 osób rocznie	Dane własne Ministerstwa Finansów (szacunkowe dane na podstawie liczby organizowanych obecnie studiów podyplomowych w zakresie audytu wewnętrznego, dla przykładu w ostatnich latach liczba słuchaczy na jednej z uczelni ekonomicznej wynosi średnio ok. 80 osób/rok).	Ułatwienie uzyskania kwalifikacji osobom zainteresowanym zatrudnieniem na stanowisku audytora wewnętrznego lub prowadzeniem audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych w charakterze usługodawcy.
BGK oraz 19 funduszy w BGK		Dane własne Ministerstwa Finansów	Konieczność zawarcia umów dotyczących lokowania w formie depozytu u Ministra Finansów środków funduszy.
Minister Finansów		Dane własne Ministerstwa Finansów	Obowiązkowe przyjmowanie w depozyt środków funduszy oraz zawieranie umów w powyższym zakresie.
Dyrektorzy IAS	16 IAS	Dane własne Ministerstwa Finansów	Przyznanie dyrektorom IAS uprawnienia do uzyskiwania informacji z rejestru podmiotów wykluczonych w związku z audytem środków UE.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Stosownie do postanowień uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.), w ramach konsultacji publicznych 29 kwietnia 2025 r. projekt ustawy został przekazany do następujących podmiotów: Krajowa Rada Regionalnych Izb Obrachunkowych, Stowarzyszenie Audytorów Wewnętrznych IIA Polska, Stowarzyszenie Audytorów

Wewnętrznych Szkół Wyższych, Stowarzyszenie ISACA Warszawa, Stowarzyszenie ISACA Katowice Chapter, Polski Instytut Kontroli Wewnętrznej, Fundacja Sprawne Państwo, Związek Miast Polskich, Unia Metropolii Polskich, Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Powiatów Polskich i Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej.
Projekt ustawy został także przekazany 29 kwietnia 2025 r. do zaopiniowania przez Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Szefa Służby Cywilnej, Krajową Szkołę Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego, Prokuraturę Krajową, Urząd Ochrony Danych Osobowych, Najwyższą Izbę Kontroli, Bank Gospodarstwa Krajowego i Radę Służby Publicznej.
Na wniesienie uwag przewidziano termin 21 dni, tj. do 21 maja 2025 r.

Projekt został przekazany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, która na posiedzeniu 24 września 2025 r. zaopiniowała go pozytywnie [4)].

W trakcie konsultacji i opiniowania wystąpiono także o wydanie opinii akademickich w zakresie zmian dotyczących kontroli zarządczej i audytu wewnętrznego do dr Joanny Przybylskiej z Katedry Finansów Publicznych z Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, dr Leny Grzesiak z Katedry Zarządzania Zasobami Ludzkimi z Wydziału Zarządzania Uniwersytet Łódzkiego oraz dr hab. Krystyny Nizioł, prof. ucz. z Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego.

Do projektu zostały zgłoszone uwagi przez: Krajową Radę Regionalnych Izb Obrachunkowych, Stowarzyszenie Audytorów Wewnętrznych IIA Polska, Stowarzyszenie Audytorów Wewnętrznych Szkół Wyższych (SAWS), Stowarzyszenie ISACA Warszawa, Polski Instytut Kontroli Wewnętrznej, Fundację Sprawne Państwo, BW Advisory sp. z o.o., Polskie Centrum Akredytacji, Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu, Wojewódzką Stację Sanitarno-Epidemiologiczna w Rzeszowie (WSSE w Rzeszowie), Szefa Służby Cywilnej, Radę Służby Cywinej, Krajową Szkołę Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego, Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli oraz Bank Gospodarstwa Krajowego. Do projektu uwagi zgłosiły także osoby fizyczne. Uzyskano także trzy opinie akademickie.

Wszystkie uwagi i opinie oraz stanowiska do nich zostały zamieszczone na stronie RPL Rządowego Centrum Legislacji: https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12397355.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych[5)]

(ceny stałe z 2025 r., liczby w poszczególnych pozycjach zaokrąglono do dwóch miejsc po przecinku)	Skutki w okresie 10 lat [mln zł]											
	0 **2026**	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem	**0**	**0,30**	**0,30**	**0,30**	**0,30**	**0,30**	**0,30**	**0,30**	**0,30**	**0,30**	**0,30**	**3,00**
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Krajowa Szkoła Administracji Publicznej im. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego	0	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	3,00
Wydatki ogółem	**0**	**0,30**	**0,30**	**0,30**	**0,30**	**0,30**	**0,30**	**0,30**	**0,30**	**0,30**	**0,30**	**3,00**
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Krajowa Szkoła Administracji Publicznej im. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego	0	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	3,00
Saldo ogółem	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

[4)] KWRiST - posiedzenie - Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego - Portal Gov.pl

[5)] Drobne różnice dotyczące sum w tabeli wynikają z zaokrągleń kwot.

Krajowa Szkoła Administracji Publicznej im. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Koszty związane z organizacją i przeprowadzaniem egzaminu oraz koszty Komisji Egzaminacyjnej zostaną pokryte przez KSAP z wpłat dokonywanych przez kandydatów na rzecz KSAP z tytułu opłaty egzaminacyjnej (egzamin dla min. 100 osób). Projektowane przepisy przewidują także, że w przypadku, gdy w dwóch następujących po sobie latach do egzaminu nie zgłosi się co najmniej 100 osób to Minister Finansów będzie mógł udzielić KSAP dotacji celowej na organizacją i przeprowadzaniem egzaminu oraz koszty Komisji Egzaminacyjnej z cz. 19 – budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe, określanego corocznie w ustawie budżetowej. Wówczas wpłaty dokonywane przez kandydatów na rzecz KSAP z tytułu opłaty egzaminacyjnej będą stanowiły dochód budżetu państwa. Decyzję w tym zakresie podejmował będzie Minister Finansów w oparciu o dane zgromadzone z jednostek sektora finansów publicznych, w tym w szczególności w sytuacji, gdy potrzeby w zakresie osób posiadających uprawnienia do prowadzenia audytu wewnętrznego w sektorze finansów publicznych będą przewyższały istniejące w tym zakresie zasoby. Dostosowanie w sposobie obliczania klauzuli obronnej nie spowoduje bezpośrednich skutków finansowych dla sektora finansów publicznych.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja będzie miała wpływ na finanse sektora finansów publicznych. **Egzamin państwowy na audytora wewnętrznego** W skrajnych przypadkach może też dojść do sytuacji, gdy w dwóch następujących po sobie latach do egzaminu nie zgłosi się co najmniej 100 osób Minister Finansów będzie mógł udzielić KSAP dotacji celowej na organizacją i przeprowadzaniem egzaminu oraz koszty Komisji Egzaminacyjnej z cz. 19 – budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe, określanego corocznie w ustawie budżetowej. Wysokość tej dotacji nie przekroczy kwoty 190 tyś zł, a wysokość wpływów do budżetu państwa wyniosą w zależności od liczby zgłoszonych do egzaminu osób i przyjętego poziomu opłaty egzaminacyjnej (szacujemy jej wysokość od 1 000 zł do 2 425 zł). Koszty związane z przeprowadzaniem egzaminu (pierwszy egzamin w 2027 r.) i koszty Komisji Egzaminacyjnej zostaną pokryte w całości z wpływów z tytułu opłaty egzaminacyjnej, która będzie gromadzona przez KSAP. Przyjęto bowiem założenie, że wysokość opłaty egzaminacyjnej będzie wynosiła od 1 000 do 2 425 zł – i zostanie ostatecznie określona w oparciu o cykliczną kalkulację kosztów stałych i zmiennych przedstawionych przez Dyrektora KSAP, oraz ustalona w drodze rozporządzenia przez Ministra Finansów, tak aby realizacja tego zadania nie generowała potrzeby wydatkowania dodatkowych środków z budżetu państwa oraz z innych środków, którymi dysponuje KSAP. W projektowanych przepisach przyjęto natomiast, że maksymalna wysokość opłaty egzaminacyjnej nie może przekroczyć 30% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej (ogłaszanego za dany rok komunikatem przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego – w 2024 r. wynosiło ono 8 181,72 zł[6)], co daje maksymalną wysokość opłaty egzaminacyjnej w wysokości 2 454,52 zł), a egzamin przeprowadzany będzie raz w roku dla wszystkich osób zainteresowanych przystąpieniem do niego. Takie rozwiązanie ułatwi kalkulację kosztów egzaminu ze strony KSAP, a główną zmienną przy ustalaniu i kalkulacji kosztów oraz wysokości opłaty egzaminacyjnej będzie liczba osób zainteresowanych uzyskaniem kwalifikacji do prowadzenia audytu wewnętrznego oraz (związane z tą liczbą) ewentualne koszty wynajęcia odpowiednio dużej sali do przeprowadzenia tego egzaminu i koszty materiałów niezbędnych do przygotowania zestawów egzaminacyjnych. Przy zainteresowaniu na poziomie do 190 osób, KSAP będzie mógł organizować egzamin w swojej siedzibie, co ograniczy do minimum koszty

6) https://stat.gov.pl/sygnalne/komunikaty-i-obwieszczenia/lista-komunikatow-i-obwieszczen/komunikat-w-sprawie-przecietnego-wynagrodzenia-w-gospodarce-narodowej-w-2024-r-,273,12.html.

	organizacji i przeprowadzania tego egzaminu. Koszty wynagrodzenia Komisji Egzaminacyjnej (przy założeniu, że udział w egzaminie biorą wszyscy członkowie tej Komisji i faktu, że będzie one wypłacana od II kwartału roku, w którym odbędzie się egzamin) będą stałe (zostanie to określone ostatecznie na poziomie rozporządzenia Ministra Finansów), a do kalkulacji w OSR przyjęto, że przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej otrzyma ok. 4500 zł/kwartał a pozostali członkowie – 4 osoby, po 3000 zł/kwartał). Takie rozwiązanie zredukuje do minimum sytuacje, gdy członek Komisji Egzaminacyjnej nie bierze udziału w pracach Komisji, a pobiera wynagrodzenie. Pozostałe koszty stałe (w tym m.in. na dostosowanie i utrzymanie systemu teleinformatycznego KSAP, niezbędnego do obsługi kandydatów i Komisji Egzaminacyjnej) oraz koszty zmienne (w tym m.in. koszty materiałów, koszty pracownicze i eksperckie po stronie KSAP) będą przypisywane w ciężar poszczególnych rocznych edycji egzaminu. Na potrzeby oszacowania maksymalnych rocznych kosztów stałych egzaminu (łącznie 229,5 tyś zł.) przyjęto, że: 1) opracowanie pytań i zadania egzaminacyjnego (ze wzorcem odpowiedzi i rozwiązaniem) oraz koszty recenzji pytań, zadania egzaminacyjnego i opracowanie szablonu rozwiązań wyniosą nie więcej niż 40 tyś zł; 2) koszty na obsługę administracyjną egzaminu i Komisji Egzaminacyjnej (2 etaty, 3 m-ce - wynagrodzenie 11 337,00 zł/m-c/etat), w tym analizę wniosków kandydatów, koordynacja współpracy z ekspertami (pytania, zadanie i sprawdzanie prac egzaminacyjnych), Komisją Egzaminacyjną, kontakt z kandydatami, Ministerstwem Finansów wyniosą nie więcej niż 70 tyś zł; 3) koszty utrzymania i ewentualnej aktualizacji systemu informatycznego do obsługi egzaminu i Komisji Egzaminacyjnej wyniosą nie więcej niż 30 tyś zł; 4) koszty przygotowania sal i budynku KSAP wraz z kosztami stałymi dotyczącymi infrastruktury KSAP oraz koszty wynajęcia sali gdy liczba kandydatów przekroczy 190 osób wyniosą nie więcej niż 40 tyś zł; 5) ryczałtowe roczne wynagrodzenie członków Komisji Egzaminacyjnej wyniesie nie więcej niż 49,5 tyś zł. Do tego należy doliczyć koszty zmienne w wysokości ok. 130 zł na kandydata na sprawdzenie pracy egzaminacyjnej oraz wszelkie materiały na egzamin i zaświadczenie o pozytywnym wyniku egzaminu. Przy tak wyliczonych kosztach egzaminu wyliczono, że przy organizacji egzaminu dla 300 osób w roku łączne koszty organizacji i przeprowadzenia egzaminu oraz Komisji Egzaminacyjnej wyniosą 268,5 tyś zł, a łączny przychód KSAP z tytułu opłaty egzaminacyjnej – w wysokości 1 000 zł., wyniesie 300 tyś zł, co pozwala zachować rezerwę na nieprzewidziane wydatki w wysokości 31,5 tyś zł. Przy 100 kandydatach koszty organizacji i przeprowadzenia egzaminu oraz Komisji Egzaminacyjnej wyniosą 242,5 tyś zł a tym samym wysokość opłaty egzaminacyjnej musiałaby wynieść 2 425 zł, stąd w ustawie przyjęto warunki brzegowe określające, że egzamin odbędzie się, gdy liczba osób zainteresowanych udziałem w egzaminie wyniesie min. 100, a maksymalna wysokość opłaty egzaminacyjnej nie może przekroczyć 30% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej. Jednocześnie przyjęto, że w okresie najbliższych 10 lat nie powinno być problemów z tym, aby corocznie zgromadzić podczas egzaminu ok. 300 kandydatów. Wysokość opłaty egzaminacyjnej jest porównywalna z opłatą egzaminacyjną dla egzaminu na doradcę podatkowego, która od 2023 r. wynosi 1 800 zł.[7)] Jednocześnie należy wskazać, że wysokość opłaty egzaminacyjnej jest znacznie niższa od kosztów uzyskania innych kwalifikacji do przeprowadzania audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych, wynikających z art. 286 ust. 1 pkt 5 uofp. I tak np. koszt studiów podyplomowych wynosi 7 000 zł[8)], 5 500 zł[9)] lub 5200

[7)] https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20011021116.

[8)] Audyt Wewnętrzny i Kontrola Zarządcza w Jednostkach Sektora Finansów Publicznych studia podyplomowe | SGH | Szkoła Główna Handlowa w Warszawie.

[9)] Audyt wewnętrzny w sektorze prywatnym i publicznym – Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu.

	zł[10] – tj. średnio ok. 6000 zł. I co warto zaznaczyć sam fakt ukończenia tych studiów nie pozwala na prowadzenie audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych, bo wymagana tu jest jeszcze praktyka, o której mowa w art. 286 ust. 2 uofp. Jednocześnie uzyskanie certyfikatu CIA® w The Institute of Internal Auditors (IIA) to koszt od 990 USD do 1 515 USD[11] (co przy przeliczeniu kursem średnim NBP z 2 grudnia 2025 r. wynosi od ok. 4 042 zł do ok. 6 185 zł). Tym samym maksymalna wysokość opłaty egzaminacyjnej za egzamin państwowy na audytora wewnętrznego, która wynika z projektowanych przepisów, stanowi ok. 41% opłaty za studia podyplomowe oraz od ok. 40% do ok. 61% opłaty za egzamin CIA®. **Zarządzanie długiem publicznym** Projektowana konsolidacja wolnych środków funduszy nie odbiera ani swobody ani elastyczności lokowania, a jedynie ogranicza katalog instrumentów, w które fundusze mogą lokować wolne środki. Środki przyjmowane przez Ministra Finansów w depozyt są oprocentowane, podobnie jak w bankach komercyjnych, w oparciu o stawki rynkowe. Zgodnie z art. 78e uofp, który to przepis jest stosowany również do środków lokowanych przez fundusze: a) depozyty do 3 dni (w tym depozyty overnight) są oprocentowane w wysokości stopy depozytowej NBP (obecnie 5,25%), b) depozyty powyżej 3 dni w wysokości iloczynu stawki WIBID i mnożnika, który nie może być niższy niż 0,9 (obecnie wynosi 0,9). Obowiązek przekazywania wolnych funduszy w depozyt u Ministra Finansów przyczyni się do ograniczenia potrzeb pożyczkowych budżetu państwa i w efekcie długu sektora instytucji rządowych i samorządowych. Funkcjonowanie przyjętego rozwiązania będzie neutralne wydatkowo. Jednocześnie ograniczenie katalogu dostępnych instrumentów lokowania środków nie wpłynie na prawidłowe i terminowe wykonywanie zadań publicznych przez te jednostki, nie ograniczy również swobody dysponentów funduszy w zakresie zarządzania ich płynnością, w tym określania terminów i kwot zawiązywanych lokat. Rozwiązanie takie funkcjonuje z powodzeniem od 2011 r. w przypadku jednostek sektora finansów publicznych. Obecnie trzy fundusze zarządzane przez BGK mogą wyłącznie lokować wolne środki w formie depozytu u Ministra Finansów: Fundusz Wsparcia Sił Zbrojnych, Fundusz Pomocy i Fundusz Polskiej Nauki. Według danych na koniec lutego br. łączna kwota ulokowanych przez te fundusze środków wyniosła 7,7 mld zł. Dodatkowo, na zasadzie dobrowolności część swoich wolnych środków lokują kolejne cztery fundusze w łącznej kwocie 0,1 mld zł. Ponadto pozostałe fundusze mają aktualnie ograniczone formy lokowania wolnych środków (np. mogą dokonywać lokat w bankach, skarbowych papierach wartościowych, papierach emitowanych przez NBP oraz w formie depozytu u Ministra Finansów). Zatem wpływ projektowanego rozwiązania na gospodarkę finansową funduszy nie będzie znaczny, tym bardziej, że fundusze nadal będą otrzymywały pożytki (odsetki) od ulokowanych środków w formie depozytu u Ministra Finansów. Według szacunków BGK na koniec 2026 r. fundusze będą dysponowały środkami o wartości 15,9 mld zł. Objęcie obowiązkiem lokowania wolnych środków wszystkich funduszy zarządzanych przez BGK, przy uwzględnieniu środków już lokowanych na rachunku MF, może zmniejszyć potrzeby pożyczkowe budżetu państwa oraz dług sektora instytucji rządowych i samorządowych o ok. 11,4 mld zł w 2026 r. Projektowana konsolidacja nie będzie zmieniać zasad wydatkowania środków będących w dyspozycji funduszy. Fundusze nadal będą posiadały możliwość wydatkowania posiadanych środków na bieżąco.

[10] Rachunkowość i Audyt Wewnętrzny w Jednostkach Sektora Publicznego / Wydział Ekonomii UwB

[11] Opłaty w procesie certyfikacji | Instytut Audytorów Wewnętrznych IIA Polska

	Audyt środków unijnych Proponowana zmiana brzmienia art. 210 ust.1b uofp nie wywołuje żadnych skutków finansowych oraz prawnych względem innych instytucji i osób. Odnosi się do przyznania kompetencji do składania wniosków przez dyrektora IAS za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. **Klauzula obronna** Projektowane rozwiązania w zakresie klauzuli obronnej nie powodują zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym dla budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów. Formuła SRW określa poziom wydatków objętych nią jednostek i organów. Dostosowanie przepisów klauzuli obronnej odnosi się jedynie ram finansowych w jakich mogą funkcjonować jednostki i organy objęte limitem SRW.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie przewiduje się wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie przewiduje się wpływu.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie przewiduje się wpływu.						
Niemierzalne	zwiększenie liczby osób posiadających kwalifikacje do prowadzenia audytu wewnętrznego na rynku	Wprowadzenie egzaminu państwowego powinno przyczynić się do zwiększenia liczby audytorów wewnętrznych i usługodawców świadczących usługi w jednostkach sektora finansów publicznych. Tym samym zwiększy się dostępność wykwalifikowanych kadr dla przedsiębiorców, którzy będą prowadzić działalność gospodarczą w tym obszarze.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie ustawy w pozostałym zakresie niż wskazany powyżej nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Projektowane przepisy pozostają również bez wpływu na osoby starsze oraz osoby niepełnosprawne.						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: zmiany o charakterze dostosowawczym
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Ułatwienie uzyskania kwalifikacji dla osób zainteresowanych zatrudnieniem na stanowisku audytora wewnętrznego lub prowadzeniem audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych w charakterze usługodawcy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planowany termin wejścia w życie ustawy to 14 dni od dnia jej ogłoszenia, tym samym zakładamy, że ustawa wejdzie w życie w III/IV kwartale 2026 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów wprowadzonych zmian będzie miała przede wszystkim charakter bieżący, jednak przewiduje się przeprowadzenie ewaluacji wprowadzonych rozwiązań po okresie 3–5 lat od momentu rozpoczęcia ich stosowania, z wyjątkiem zmian wprowadzanych w obszarze zarządzania długim publicznym, w zakresie których ewaluacja nie jest przewidywana.

Planuje się, że ewaluacja efektów projektu oparta będzie na następujących miernikach:

1) liczba osób (narastająco), która złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin państwowy: >100 (2027), >300 (2028), >500 (2029);
2) zmniejszenie odsetka jednostek, które nie prowadzą audytu wewnętrznego ze względu na brak osób posiadających ustawowe kwalifikacje do prowadzenia audytu wewnętrznego pomimo istnienia takiego obowiązku, w ogólnej liczbie jednostek zobowiązanych do prowadzenia audytu wewnętrznego (wartość docelowa w 2028 r. 5% ogółu jednostek).

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

Sporządzono: 9 września 2025 r.

RAPORT Z KONSULTACJI
projektu ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (UD100)

1. Omówienie wyników przeprowadzanych konsultacji publicznych i opiniowania.

Stosownie do postanowień uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów(M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.), w ramach konsultacji publicznych 29 kwietnia 2025 r. projekt ustawy został przekazany do następujących podmiotów: Krajowa Rada Regionalnych Izb Obrachunkowych, Stowarzyszenie Audytorów Wewnętrznych IIA Polska, Stowarzyszenie Audytorów Wewnętrznych Szkół Wyższych, Stowarzyszenie ISACA Warszawa, Stowarzyszenie ISACA Katowice Chapter, Polski Instytut Kontroli Wewnętrznej, Fundacja Sprawne Państwo, Związek Miast Polskich, Unia Metropolii Polskich, Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Powiatów Polskich i Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej. Projekt ustawy został także przekazany 29 kwietnia 2025 r. do zaopiniowania przez Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Szefa Służby Cywilnej, Krajową Szkołę Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego, Prokuraturę Krajową, Urząd Ochrony Danych Osobowych, Najwyższą Izbę Kontroli, Bank Gospodarstwa Krajowego i Radę Służby Publicznej.
Na wniesienie uwag przewidziano termin 21 dni, tj. do 21 maja 2025 r.

W zwaiżku z tym, że projekt dotyczy jednostek samorządu terytorialnego pismem z dnia 30 kwietnia 2025 r. został przekazany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego

W trakcie konsultacji i opiniowania wystąpiono także o wydanie opinii akademickich w zakresie zmian dotyczących kontroli zarządczej i audytu wewnętrznego do dr Joanny Przybylskiej z Katedry Finansów Publicznych z Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, dr Leny Grzesiak z Katedry Zarządzania Zasobami Ludzkimi z Wydziału Zarządzania Uniwersytet Łódzkiego oraz dr hab. Krystyny Nizioł, prof. ucz. z Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego.

Do projektu zostały zgłoszone uwagi przez: Krajową Radę Regionalnych Izb Obrachunkowych, Stowarzyszenie Audytorów Wewnętrznych IIA Polska, Stowarzyszenie Audytorów Wewnętrznych Szkół Wyższych (SAWS), Stowarzyszenie ISACA Warszawa, Polski Instytut Kontroli Wewnętrznej, Fundację Sprawne Państwo, BW Advisory sp. z o.o., Polskie Centrum Akredytacji, Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu, Wojewódzką Stację Sanitarno-Epidemiologiczna w Rzeszowie (WSSE w Rzeszowie), Szefa Służby Cywilnej, Radę Służby Cywinej, Krajową Szkołę Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego, Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli oraz Bank Gospodarstwa Krajowego. Do projektu uwagi zgłosiły także osoby fizyczne (dane zanonimizowane). Uzyskano także trzy opinie akademickie. Wszystkie uwagi i opinie zostały zamieszczone na stronie RPL Rządowego Centrum Legislacji: https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12397355.

Zgłoszone uwagi zostały poddane szczegółowej analizie i w miarę możliwości uwzględnione w projekcie ustawy. Zgłoszone uwagi i stanowisko Ministra Finansów do tych uwag przedstawiono w poniższym zestawieniu.

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

3. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Brak zgłoszeń w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Lp.	Podmiot zgłaszający	Jednostka redakcyjna	Treść uwagi	Stanowisko Ministerstwa Finansów
PROJEKT ZMIAN				
ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (art. 1 ustawy UD100)				
1	**BGK**	art. 48 ust. 4a	Proponujemy przeformułowanie treści projektowanego przepisu art. 48 ust. 4a ustawy o finansach publicznych (obecne brzmienie może sugerować, że fundusze są odrębnymi podmiotami). Propozycja: Proponujemy następujące brzmienie art. 48 ust. 4a ustawy o finansach publicznych: „4a. Wolne środki funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych Bankowi Gospodarstwa Krajowego na podstawie odrębnych ustaw lokowane są przez ten bank w formie depozytu u Ministra Finansów. Przepisy ust. 3 i ust. 4 zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio.”	**Uwaga została przyjęta.** Uwaga przedstawiona przez BGK ma w istocie charakter legislacyjny i kierunkowo nie widzimy przeszkód w jej przyjęciu. Ministerstwo Finansów zaproponuje nowe brzmienie art. 48 ust. 4a ustawy o finansach publicznych.
2	**BGK**	art. 48 ust. 4b	Proponujemy dodanie nowego ust. 4b w art. 48 przewidującego możliwość lokowania przez BGK wolnych środków innych funduszy niż fundusze, o których mowa w projektowanym ust. 4a w art. 48. Możliwość lokowania wolnych środków także takich funduszy (dotyczyć to będzie np. funduszy gwarancyjnych utworzonych w BGK, stanowiących instrument gwarancyjny, na podstawie umów z właściwymi instytucjami zarządzającymi programami europejskimi) będzie stanowić podstawę do bardziej elastycznego gospodarowania środkami takich funduszy, w szczególności gdy ulokowanie tych środków w formie depozytu u MF okaże się bardziej korzystne niż inne formy ich lokowania/inwestowania. W ślad za propozycją dodania ust. 4b w art. 48 proponujemy konsekwentną zmianę w art. 78b poprzez dodanie w tym artykule ust. 2b.	W ramach spotkania w dniu 3 lipca br. **przedstawiciele BGK** stwierdzili, że **wycofują się z przedstawionej propozycji zmiany**.

			Propozycja: 1) Proponujemy dodanie ust. 4b w art. 48 o następującej treści: „4b. Wolne środki innych funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych Bankowi Gospodarstwa Krajowego niż fundusze, o których mowa w ust. 4a, mogą być lokowane przez ten bank w formie depozytu u Ministra Finansów. Wolne środki, o których mowa w zdaniu pierwszym, nie obejmują środków w walutach obcych.” 2) Proponujemy dodanie ust. 2b w art. 78b o następującej treści: „2b. W przypadku, o którym mowa w art. 48 ust. 4b, Minister Finansów może przyjmować wolne środki w depozyt na warunkach określonych w umowie.”	
3	**osoba fizyczna**	art. 68	Wątpliwość, czy przez zapis „komórki kontroli wewnętrznej” należy rozumieć wyodrębnione komórki kontrolne? Są jednostki, gdzie zespoły kontrolne powołuje się ad hoc w zależności od zakresu kontroli. Są jednostki, gdzie nie ma kontroli wewnętrznej tylko jest audyt wywnętrzy. Kontrolerzy zajmują się kontrolą jednostek podległych i nadzorowanych. Powoływanie komórek kontroli wewnętrznej do jest dodatkowy koszt dla sektora finansów publicznych. Propozycja: Jeżeli chodzi o komórki kontroli wewnętrznej, to proponuję usunięcie zapisu. Jeżeli sens tego zapisu jest inny, to należy go doprecyzować.	**Wyjaśnienie.** Tak jak wskazano w Uzasadnieniu, **drugi poziom (druga linia) ma za zadanie wspierać osiąganie przez jednostkę celów kontroli zarządczej określonych w uofp** (tj. obecnie zapewnienie zgodności działalności z przepisami prawa oraz procedurami wewnętrznymi, skuteczności i efektywności działania, wiarygodności sprawozdań, ochrony zasobów, przestrzegania i promowania zasad etycznego postępowania, efektywności i skuteczności przepływu informacji oraz zarządzania ryzykiem) **działaniami o charakterze kontrolnym, koordynującym, monitorującym, w tym doskonalącym system kontroli zarządczej**, **czy też zarządzanie ryzykiem.** Odpowiadają za te działania komórki specjalnie utworzone w strukturze danej

				jednostki, których zadaniem jest osiąganie tych celów, np. właściwe do działań kontrolnych (np. instytucjonalna kontrola wewnętrzna, ewaluacja), odpowiedzialne za wsparcie obszaru ochrony danych osobowych (inspektor danych osobowych), bezpieczeństwo informacji (np. pełnomocnik ds. informacji niejawnych, komórki ds. bezpieczeństwa informacji), koordynację zarządzania ryzykiem operacyjnym lub innym branżowym ryzykiem, sprawowanie kontroli finansowej (komórki budżetowo-finansowe), zapewniające bezpieczeństwo osób i pracowników (np. komórki ds. BHP) lub służby prawne (odpowiedzialne m.in. za zapewnienie prawidłowości procesu legislacyjnego, zgodność regulacji wewnętrznych z przepisami prawa). Niemniej ww. zadania mogą też realizować różnego rodzaju zespoły powoływane ad hoc lub też osoby/funkcje realizujące kontrolę funkcjonalną. Ministerstwo Finansów planuje wydać szczegółowe wytyczne w zakresie wdrożenia trzech poziomów kontroli zarządczej w jednostce sektora finansów publicznych, które pomogą kierownikom jednostek zrealizować ten przepis oraz zminimalizują koszty jego wprowadzenia, m.in. wskazując, że wprowadzane przepisy nie wiążą się z potrzebą zmian organizacyjnych – poza ew. wyodrębnieniem w strukturze

				organizacyjnej komórki audytu wewnętrznego.
4	**Polski Instytut Kontroli Wewnętrznej**	art. 68 ust. 2	Usunąć pkt 5, 6 i 7	**Uwaga odrzucona.** Ministerstwo Finansów stoi na stanowisku, że określone w pkt. 5, 6 i 7 cele kontroli zarządczej są komplementarne z pozostałymi celami, tworząc tym samym jednolity i spójny katalog celów, które powinny być osiągnięte w ramach adekwatnej, skutecznej i efektywnej kontroli zarządczej.
5	**osoba fizyczna**	art. 68 ust. 3	Inny, ważny element, jaki został poruszony w projekcie ustawy, dotyczy modelu 3 linii (poziomów) kontroli zarządczej. Uważam, że jest to kolejny krok w kierunku poprawy jej funkcjonowania. Model będzie jednak działał wyłącznie wtedy, gdy w jednostce będą istniały wszystkie 3 poziomy. W sytuacji braku np. 3 linii trudno będzie mówić o usprawnieniu. Zasadne jest zatem rozważanie wprowadzenia minimalnych wymogów w zakresie funkcjonowania audytu wewnętrznego w jednostce. Przytoczone w uzasadnieniu do projektu stanowisko NIK tj. należy wprowadzić zasadę, aby minimalny stan zatrudnienia w urzędzie na stanowisku audytora (lub stanowiskach audytorów, w przypadku zatrudniania na część etatu) wynosił co najmniej jeden pełny etat, możne być ogólną zasadą dla całego sektora finansów publicznych. Od zasady ogólnej mogą być wyjątki. Przykładem może tu być pogrupowanie zasobów personelu audytu wewnętrznego poprzez decyzję o bardziej scentralizowanym podejściu, co wynika z Diagnozy OECD. Przykładem może być powiat, który zapewni audyt wewnętrzny w przynależnych gminach w oparciu o stosowną umowę lub porozumienie a w powiatach - województwo. Korzystanie z zewnętrznego usługodawcy w tym modelu powinno być doraźne lub czasowe - 1 rok np. w roli eksperta zewnętrznego, w sytuacji braków kadrowych lub jako dodatkowe zasoby osobowe lub w sytuacji	**Uwaga odrzucona.** Niezbędny wymiar etatu audytora wewnętrznego/audytorów wewnętrznych, gwarantujący realizację obowiązków, określonych w ustawie o finansach publicznych pozostawiony został uznaniu kierownika jednostki finansów publicznych, odpowiedzialnego za zapewnienie adekwatnej, skutecznej i efektywnej kontroli zarządczej. Zarówno sygnały kierowane do Ministerstwa Finansów, jak i wnioski z przeprowadzanych cyklicznie ankiet, wskazują na pogłębiające się trudności z dostępem do usług świadczonych przez audytorów wewnętrznych. Z tych względów w ocenie Ministerstwa Finansów wprowadzanie sztywnych wymogów w odniesieniu do wymiaru czasu pracy audytorów, na obecnym etapie wydaje się przedwczesne i tylko zwiększy

			konieczności wyłączenia się zatrudnionego już audytora z powodu np. konfliktu interesów. Mam nadzieję, że mój pogląd będzie jednym z wielu głosów w dyskusji nad zmianami przepisów.	występujące problemy w tym obszarze. W celu ograniczenia negatywnych skutków zjawiska jednym z rozważanych planowanych kierunków działań o charakterze prawotwórczym będzie m.in. zaproponowanie wprowadzenia w drodze egzaminu państwowego dodatkowego sposobu uzyskiwania kwalifikacji do prowadzenia audytu wewnętrznego. Zakładana zmiana przyczynić się może do rozszerzenia dostępu do uzyskiwania kwalifikacji zawodowych, jak również pozytywnie oddziaływać będzie na konkurencyjność i jakość świadczonych usług. Dodatkowo wprowadzenie nowej drogi nabywania kwalifikacji zawodowych przyczynić się może także do zwiększenia dostępności usług świadczonych na rynku, w tym także dla jednostek samorządu terytorialnego, co w konsekwencji może przełożyć się na zwiększenie wymiaru czasu pracy audytorów zatrudnianych w poszczególnych jednostkach.
6	**SAWS**	art. 68 ust. 3 pkt 2	drugi − w ramach którego wspiera się osiąganie przez jednostkę sektora finansów publicznych celów kontroli zarządczej, obejmujący w szczególności: a) koordynację, monitorowanie i doskonalenie zarządzania ryzykiem, b) działalność komórki kontroli wewnętrznej oraz innych komórek organizacyjnych tej jednostki, niewymienioną w pkt 1; Komentarz: Sygnalizujemy, że przy takim zapisie wiele jednostek sektora finansów publicznych, które ze względu na podwyższony próg nie będą	**Wyjaśnienie.** Jak w uwadze nr 3.

			zobowiązane do prowadzenia audytu wewnętrznego będą musiały utworzyć komórkę kontroli wewnętrznej. W wielu jsfp na dzień dzisiejszy takie komórki nie funkcjonują.	
7	**Polski Instytut Kontroli Wewnętrznej**	art. 68 ust. 3 i 4	usunąć ust. 3 i 4	**Uwaga odrzucona.** Aktualne brzmienie przepisów wymaga uzupełnienia o przepisy podkreślające znaczenie posiadania przez jednostkę sektora finansów publicznych systemu kontroli zarządczej, w tym systemu zarządzania ryzykiem, pozwalającego m.in. należycie i skutecznie zarządzać ryzykiem związanym z realizacją celów i zadań jednostki. W tym celu postuluje się wykorzystanie tzw. *Modelu trzech linii*[1] (poziomy zarządzania). W trakcie realizacji celów i zadań przez jednostki sektora finansów publicznych pojawiają się ryzyka, które mają wpływ na ostatecznie osiągany efekt. Jednym z podstawowych sposobów ograniczania tego ryzyka jest funkcjonowanie skutecznej kontroli zarządczej. Zasady i elementy niezbędne do skutecznego zarządzania ryzykiem zostały opisane w Zintegrowanej Strukturze Ramowej (*Internal Control – Integrated Framework*[2]). Dokument ten jednak nie zawiera jasnego opisu ról i odpowiedzialności osób biorących udział w tym procesie. Zdefiniowanie ról i odpowiedzialności jest natomiast niezbędne

[1] https://www.theiia.org/globalassets/documents/resources/the-iias-three-lines-model-an-update-of-the-three-lines-of-defense-july-2020/three-lines-model-updated-polish.pdf
[2] Dalej jako: *COSO*.

				ze względu na to, aby każda z osób rozumiała swoją rolę w zarządzaniu ryzykiem, umiała określić sposoby współpracy oraz w konsekwencji własną odpowiedzialność. Stąd wykorzystanie modelu trzech linii jest niezbędnym uzupełnieniem dla COSO i pozwala na określenie ról oraz odpowiedzialności w procesie zarządzania ryzykiem, a także ogranicza sytuacje, gdy działania w tym obszarze są powielane, pojawiają się w nich luki lub spory kompetencyjne. Projektowane przepisy ust. 3 włączają stosowanie *Modelu trzech linii* do sektora publicznego. Dzięki wskazaniu trzech poziomów kontroli zarządczej jednoznacznie wskazano również odpowiedzialność ponoszoną przez poszczególnych uczestników procesów zarządzania, w tym procesu zarządzania ryzykiem w trakcie realizacji celów i zadań. Każdy z poziomów odgrywa odmienną rolę w jednostce sektora finansów publicznych, przy czym należy podkreślić, że za skuteczne funkcjonowanie kontroli zarządczej odpowiadają wszystkie osoby w jednostce, zgodnie z przypisanymi im rolami i odpowiedzialnością (od najwyższego kierownictwa po szeregowego pracownika). Ministerstwo Finansów planuje wydać szczegółowe wytyczne w zakresie wdrożenia trzech poziomów kontroli zarządczej w jednostce sektora finansów

				publicznych, które pomogą kierownikom jednostek zrealizować ten przepis oraz zminimalizują koszty jego wprowadzenia, m.in. wskazując, że wprowadzane przepisy nie wiążą się z potrzebą zmian organizacyjnych – poza ew. wyodrębnieniem w strukturze organizacyjnej komórki audytu wewnętrznego.
8	**Krajowa Rada RIO**	art. 68 ust. 3 i 4	„2) drugi − w ramach którego wspiera się osiąganie przez jednostkę sektora finansów publicznych celów kontroli zarządczej, obejmujący w szczególności: a) koordynację, monitorowanie i doskonalenie zarządzania ryzykiem, b) działalność komórki kontroli wewnętrznej oraz innych komórek organizacyjnych tej jednostki, niewymienioną w pkt 1;” „4.Zapewnienie skutecznej kontroli zarządczej wymaga dostosowanego do struktury jednostki sektora finansów publicznych podziału poziomów, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, a także ustanowienia skutecznych zasad współpracy i komunikacji pomiędzy poziomami kontroli zarządczej.” Istnieje ryzyko co do możliwości realnego wdrożenia proponowanych rozwiązań w zakresie kontroli zarządczej, w szczególności w małych i średnich JST, z uwagi na ograniczone zasoby kadrowe, organizacyjne i finansowe. Należy przewidzieć możliwość elastycznego wdrażania modelu w zależności od wielkości i charakteru jednostki, wraz z przygotowaniem wzorów dokumentów oraz wytycznych praktycznych.	**Wyjaśnienie.** Ministerstwo Finansów planuje wydać szczegółowe wytyczne w zakresie wdrożenia trzech poziomów kontroli zarządczej w jednostce sektora finansów publicznych, które pomogą kierownikom jednostek zrealizować ten przepis oraz zminimalizują koszty jego wprowadzenia, m.in. wskazując, że wprowadzane przepisy nie wiążą się z potrzebą zmian organizacyjnych – poza ew. wyodrębnieniem w strukturze organizacyjnej komórki audytu wewnętrznego.
9	**BW Advisory sp. z o. o**	art. 68 ust. 3 i 4	Dodany do obecnie obowiązującego art. 68 ust. 3 jest dyrektywną wytyczną budowania adekwatnej struktury wewnętrznej kontroli jednostki, opartej o znaną i częściowo stosowaną metodykę budowy	**Uwaga odrzucona.** Ministerstwo Finansów stoi na stanowisku, że słowo „poziom” użyty w projektowanych

			kontroli wewnętrznej tzw. 3 linii. Zamiana słowa „poziom”, który w administracji kojarzy się z podległością, wspiera budowę struktur o charakterze silosowym, na słowo „obszar” które jest bardziej przyjazne i lepiej charakteryzuje, oddaje cel i istotę kontroli zarządczej wydaje się być bardziej właściwym. Tak więc konsekwentnie we wszystkich punktach ust. 3 należało przeredagować pozostałe przepisy. Zmiana redakcyjna ust. 4 jest konsekwencją zmian w ust. 3. Propozycja: „3. W ramach kontroli zarządczej funkcjonują trzy dopełniające się obszary tej kontroli: 1) pierwszy – bezpośrednio związany z działalnością merytoryczną komórek organizacyjnych jednostki sektora finansów publicznych, w ramach którego: a) zapewnia się realizację celów i zadań tej jednostki, b) projektuje się i stosuje mechanizmy kontrole ustanowione w szczególności w wyniku zarządzania ryzykiem; 2) drugi – w ramach którego wspiera się osiąganie przez jednostkę sektora finansów publicznych celów kontroli zarządczej, obejmujących w szczególności: a) koordynację, monitorowanie i doskonalenie zarządzania ryzykiem, b) doskonalenie mechanizmów kontroli w procesach i strukturach komórek organizacyjnych oraz działalność wszystkich funkcji kontrolnych w tej jednostce, niewymienionych w pkt.1, w tym komórki kontroli wewnętrznej; 3) trzeci – niezależny organizacyjnie i merytorycznie od pierwszego i drugiego obszaru kontroli zarządczej, w ramach którego kierownik jednostki sektora finansów publicznych otrzymuje zapewnienie, że struktury lub procesy w ramach pierwszego i drugiego obszaru kontroli zarządczej są adekwatne oraz działają skutecznie i efektywnie, przy czym zapewnienie co do adekwatności oraz skuteczności i efektywności dwóch obszarów, kierownik jednostki sektora finansów publicznych otrzymuje z następujących źródeł: a) wyników atestacji mechanizmów kontroli w ramach funkcji i struktur o których mowa w obszarze drugim (lub o	przepisach jest adekwatny do ról i kolejności działań podejmowanych przez poszczególne funkcje, komórki organizacyjne lub pracowników, w ramach obowiązków przypisanych im w zakresie kontroli zarządczej. Nie świadczy to zdaniem Ministerstwa Finansów o „silosowości”, bo pomimo różnic pomiędzy poszczególnymi poziomami w zakresie ról i odpowiedzialności kluczowe jest zapewnienie skutecznej komunikacji i współpracy pomiędzy nimi. I tak np. pierwsza linia jako podstawowy właściciel ryzyka powinna korzystać z wiedzy eksperckiej w zakresie ryzyka dostarczanej przez drugi poziom. Natomiast współpraca audytu wewnętrznego (trzeciego poziomu) z pierwszym i drugim poziomem pozwala, między innymi, na jednolite postrzeganie ryzyka przez wszystkich uczestników procesu zarzadzania ryzykiem. Współpraca i komunikacja poziomów kontroli zarządczej ma zapewnić też synergię działań w ramach kontroli zarządczej oraz maksymalizować korzyści z tego systemu dla jednostki sektora finansów publicznych. Dlatego też w ust. 4 wskazano, że zapewnienie skutecznej kontroli zarządczej wymaga dostosowanego do struktury jednostki sektora finansów publicznych podziału poziomów tej kontroli, a także ustanowienia skutecznych zasad współpracy

			których mowa w ust.3, pkt.2 lit. b) ; b) wyników prowadzonego w jednostce w sposób systemowy i systematycznych audytu wewnętrznego, c) wyników audytów i kontroli zewnętrznych, prowadzonych w jednostce sektora finansów publicznych we wszystkich obszarach działalności jednostki oraz obszarach kontroli zarządczej. 4. Zapewnienie skutecznej kontroli zarządczej wymaga adekwatnego, dostosowanego do struktury jednostki sektora finansów publicznych podziału zadań i funkcji w obszarach, o których mowa w ust.3 pkt.1 i 2, a także ustanowienia skutecznych zasad współpracy i komunikacji pomiędzy obszarami kontroli zarządczej".	i komunikacji pomiędzy poziomami kontroli zarządczej.
10	**IIA Polska**	art. 68 ust. 3 i 4	Zapisy bardzo ogólne i czysto teoretyczne. Trudno będzie określić różnicę w funkcjonowaniu poziomów kontroli zarządczej, szczególnie poziomu 1 i 2. Trzy poziomy klasyfikacji funkcjonowania kontroli zarządczej mogą spowodować brak motywacji zarządzających do osiągania wyższego poziomu, a 3 poziom będzie nieosiągalny dla jednostek niezobligowanych do prowadzenia audytu wewnętrznego. Zapisy projektu ustawy dotyczące współdziałania i komunikacji między poziomami kontroli zarządczej wydają się – przez pryzmat tylko zapisów projektu ustawy – dość abstrakcyjne i trzeba liczyć, że nowe standardy kontroli zarządczej wyjaśnią podejście do tego zagadnienia. Rezygnacja z projektowanego brzmienia art. 68 ust. 3 i 4.	**Uwaga odrzucona.** Jak w uwadze nr 7. Warto tu także zauważyć, że *Model trzech linii* był i jest rekomendowany przez *The Institute of Internal Auditors* (IIA Global) i podlega bieżącym modyfikacjom i aktualizacjom[3]. Jest to międzynarodowa dobra praktyka odnosząca się do zarządzania (w tym zarządzania ryzykiem), którą w ocenie Ministerstwa Finansów warto wdrożyć na poziomie ustawy i tym samym zapewnić stosowanie tych rozwiązań w polskim sektorze finansów publicznych. Niezrozumiała jest natomiast ta część uwagi: „Trzy poziomy klasyfikacji funkcjonowania kontroli zarządczej mogą spowodować brak motywacji zarządzających do osiągania wyższego poziomu, a 3 poziom będzie nieosiągalny

[3] https://www.theiia.org/en/content/position-papers/2020/the-iias-three-lines-model-an-update-of-the-three-lines-of-defense/

				dla jednostek niezobligowanych do prowadzenia audytu wewnętrznego.” **Warto jednak zauważyć, że ujęte w projekcie trzy poziomy kontroli zarządczej nie oznaczają kolejnych poziomów dojrzałości kontroli zarządczej, o których była mowa m.in. w audycie zleconym, który został przeprowadzony w 2024 r. w zakresie funkcjonowania wybranych elementów systemu kontroli zarządczej**[4]. Natomiast ze szczegółami *Modelu trzech linii* można zapoznać się – również w polskiej wersji językowej, na stronie IIA Global, którą wskazano w przypisie nr 3.
11	**osoba fizyczna**	art. 68 ust. 3 i 4	Definicja 3 poziomów KZ będzie nieczytelna dla złożonych jednostek sektora finansów publicznych np. gmina. Ponadto od lat niestety pojęcie „kontrola zarządcza” kojarzy się z funkcją kontrolną a nie z zarządzaniem. 3 poziomy obejmują tylko jednostkę sektora publicznego, poprzednio poziom II był ulokowany w Gminie/Powiecie/Województwie samorządowym. Teraz trudniej będzie wytłumaczyć powiązanie tego modelu ze strukturą jednostki samorządu terytorialnego. Propozycja: Zamiana pojęcia „kontrola zarządcza” na zarządzanie. Nie mam propozycji zmiany. Być może dopisanie regulacji zobowiązującej kierownika jednostki samorządu terytorialnego do ustalenia adekwatnych, efektywnych i skutecznych zasad zarządzania również w przypadku, gdy cel/zadanie realizowany jest przez więcej niż jedną jednostkę sektora	**Uwaga odrzucona.** Nie można mylić poziomów kontroli zarządczej, o których mowa w pkt. 2 *Standardów kontroli zarządczej dla sektora finansów publicznych*[5] z poziomami kontroli zarządczej, o których mowa w projektowanych przepisach. Zgodnie z treścią ww. punktu: podstawowym poziomem funkcjonowania kontroli zarządczej w całym sektorze finansów publicznych jest jednostka sektora finansów publicznych (**I poziom kontroli zarządczej**). Za funkcjonowanie kontroli

[4] https://www.gov.pl/web/finanse/audyt-wewnetrzny-zlecony-w-zakresie-funkcjonowania-wybranych-elementow-systemu-kontroli-zarzadczej

[5] Komunikat Nr 23Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2009 r. (poz. 84).

			finansów publicznych/jednostek organizacyjnych jednostki samorządu terytorialnego.	zarządczej w jednostce odpowiedzialny jest jej kierownik. Ponadto w ramach administracji rządowej i samorządowej powinna funkcjonować kontrola zarządcza odpowiednio na poziomie działu administracji rządowej**,** a także jednostki samorządu terytorialnego (**II poziom kontroli zarządczej**). Za funkcjonowanie kontroli zarządczej na tym poziomie odpowiada odpowiednio minister kierujący danym działem administracji rządowej oraz wójt (burmistrz, prezydent miasta), starosta albo marszałek województwa w przypadku samorządu terytorialnego. Projektowane przepisy art. 68 ust. 3 włączają stosowanie *Modelu trzech linii* do sektora publicznego. Dzięki wskazaniu trzech poziomów kontroli zarządczej jednoznacznie wskazano również odpowiedzialność ponoszoną przez poszczególnych uczestników procesów zarządzania, w tym procesu zarządzania ryzykiem w trakcie realizacji celów i zadań. Każdy z poziomów odgrywa odmienną rolę w jednostce sektora finansów publicznych, przy czym należy podkreślić, że za skuteczne funkcjonowanie kontroli zarządczej odpowiadają wszystkie osoby w jednostce, zgodnie z przypisanymi im rolami i odpowiedzialnością (od najwyższego kierownictwa po szeregowego pracownika).

				Po wejściu w życie projektowanych przepisów Ministerstwo Finansów: 1) opracuje nowe *Standardy kontroli zarządczej w sektorze finansów publicznych*, 2) planuje wydać szczegółowe wytyczne w zakresie wdrożenia trzech poziomów kontroli zarządczej w jednostce sektora finansów publicznych, które pomogą kierownikom jednostek zrealizować ten przepis oraz zminimalizują koszty jego wprowadzenia, *3)* planuje działania edukacyjne dla poszczególnych grup interesariuszy – w ramach istniejącego od 2021 r. *Progr@mu Wiedza i Umiejętności = Kompetencje* - a tym samym zostaną ujednolicone i wyjaśnione wszelkie pojęcia związane z kontrolą zarządczą w sektorze finansów publicznych.
12	**Fundacja Sprawne Państwo**	art. 68 ust. 4	Postulowane „ustanowienie skutecznych zasad współpracy i komunikacji pomiędzy poziomami kontroli zarządczej” wymaga doprecyzowania. Cytowany zapis jest niejasny i pozostawia bardzo szerokie pole interpretacyjne dla poszczególnych JSFP odnośnie do tego, czym są „skuteczne zasady współpracy i komunikacji”. Brak określenia przynajmniej minimalnych wymagań w tym zakresie może prowadzić do rozszczelnienia systemu KZ, a tym samym do pogorszenia jakości całościowego zarządzania SFP i pośrednio, do mniej efektywnego wydatkowania środków publicznych. Propozycja:	**Uwaga została przyjęta.** Po wejściu w życie projektowanych przepisów Ministerstwo Finansów: 1) opracuje nowe *Standardy kontroli zarządczej w sektorze finansów publicznych*, 2) planuje wydać szczegółowe wytyczne w zakresie wdrożenia trzech poziomów kontroli zarządczej w jednostce sektora finansów publicznych, które

			Doprecyzowanie takie może być zawarte w nowych standardach KZ dla SFP.	pomogą kierownikom jednostek zrealizować ten przepis oraz zminimalizują koszty jego wprowadzenia, *3)* planuje działania edukacyjne dla poszczególnych grup interesariuszy – w ramach istniejącego od 2021 r. *Progr@mu Wiedza i Umiejętności = Kompetencje* - a tym samym zostaną ujednolicone i wyjaśnione wszelkie pojęcia związane z kontrolą zarządczą w sektorze finansów publicznych.
13	**Fundacja Sprawne Państwo**	art. 68 ust. 4	Proponowana nowa jednostka redakcyjna zawiera odniesienie do „zapewnienia skutecznej kontroli zarządczej". Tymczasem o zapewnieniu „funkcjonowania adekwatnej, skutecznej i efektywnej kontroli zarządczej" mowa jest w art. 69 ust. 1. uofp. Propozycja: FSP rekomenduje przeniesienie projektowanego art. 68 ust. 4 do art. 69 w celu uniknięcia powielenia tego samego sformułowania w dwóch sąsiadujących artykułach uofp.	**Uwaga odrzucona.** W art. 68 ust. 4 wskazano, że zapewnienie skutecznej kontroli zarządczej wymaga dostosowanego do struktury jednostki sektora finansów publicznych podziału poziomów tej kontroli, a także ustanowienia skutecznych zasad współpracy i komunikacji pomiędzy poziomami kontroli zarządczej. Jest to zatem ogólna zasada organizacji kontroli zarządczej na poziomie jednostki sektora finansów publicznych. W art. 69 ust. 1 wskazano natomiast zakres odpowiedzialności za zapewnienie adekwatnej, skutecznej i efektywnej kontroli zarządczej na poziomie działu administracji rządowej, jednostki samorządu terytorialnego lub też jednostki.

				Tym samym, w opinii Ministerstwa Finansów przepisy te nie powinny być umieszczone w jednej jednostce redakcyjnej.
14	**osoba fizyczna**	art. 68	w ust. 2 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu: „8) podejmowania działań na rzecz zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, w tym konfliktowi interesów, oraz wykrywania i zwalczania tych nieprawidłowości i nadużyć.” Propozycja: 8) podejmowania działań na rzecz zapobiegania nieprawidłowościom, niegospodarności i nadużyciom finansowym, w tym konfliktowi interesów, oraz wykrywania i zwalczania tych nieprawidłowości, niegospodarności i nadużyć	**Uwaga została przyjęta.**
15	**osoba fizyczna**	art. 69	ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Minister Finansów wydaje, zgodne z międzynarodowymi standardami, standardy kontroli zarządczej dla sektora finansów publicznych, które są publikowane na stronie podmiotowej Ministerstwa Finansów w Biuletynie Informacji Publicznej.” Propozycja: Minister Finansów rozporządzeniem wydaje, zgodne z międzynarodowymi standardami, standardy kontroli zarządczej dla sektora finansów publicznych, które są publikowane na stronie podmiotowej Ministerstwa Finansów w Biuletynie Informacji Publicznej.”,	**Uwaga odrzucona.** Zmiany w ust. 3 i 5 dotyczą zmiany formy, sposobu ogłoszenia (promulgacji) i miejsca publikacji (publikatora) standardów kontroli zarządczej lub szczegółowych wytycznych w zakresie kontroli zarządczej dla działów administracji rządowej określonych przez odpowiednio Ministra Finansów lub ministra kierującego działam administracji rządowej. Dotychczasowe przepisy określały komunikat właściwego ministra jako jego formę, a publikatorem był dziennik urzędowy tego ministra. Zasady i tryb ogłaszania aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych oraz zasady i tryb wydawania dzienników urzędowych określa ustawa

				z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych.[6] Zgodnie z art. 2 ust. 1 tej ustawy ogłoszenie aktu normatywnego w dzienniku urzędowym jest obowiązkowe. Niemniej jednak, zgodnie z ust. 2 tego przepisu, odrębna ustawa może wyłączyć obowiązek ogłoszenia aktu normatywnego niezawierającego przepisów powszechnie obowiązujących. Standardy kontroli zarządczej, jak i szczegółowe wytyczne w zakresie kontroli zarządczej dla działów administracji rządowej **stanowią uporządkowany zbiór wskazówek, które osoby odpowiedzialne za funkcjonowanie kontroli zarządczej (kierownicy jednostek, ministrowie kierujący działami) powinny wykorzystać do tworzenia, oceny i doskonalenia systemów kontroli zarządczej.** Nie można uznać ich za akty zawierające przepisy powszechnie obowiązujące. Standardy kontroli zarządczej, jak i szczegółowe wytyczne w zakresie kontroli zarządczej dla działów administracji rządowej mają bowiem bardziej praktyczny i techniczny charakter oraz mają pomóc osobom odpowiedzialnym za zapewnienie adekwatnej, skutecznej i efektywnej kontroli zarządczej na etapie projektowania, wdrażania i realizacji norm prawnych zawartych na poziomie ustawy o finansach publicznych oraz aktów wykonawczych

[6] Dz.U. z 2019 r. poz. 1461.

				wydanych na jej podstawie (czyli aktów normatywnych zawierających przepisy powszechnie obowiązujące odnoszące się do kontroli zarządczej).
16	**osoba fizyczna**	art. 69	Standardy kontroli zarządczej w BIP MF to obniżenie rangi tego aktu, a tym samym obniżona skuteczność stosowania. Propozycja: Wzmocnienie obowiązku stosowania odniosłoby skutek w przypadku podwyższenia rangi np. do rozporządzenia.	**Uwaga odrzucona.** Jak w uwadze nr 15.
17	**Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu**	art. 69 ust. 3	Nie określono jakiego rodzaju aktem prawnym zostaną wydane standardy. Proponuję, aby w tym zakresie nie wprowadzać zmian w stosunku do obowiązujących przepisów. W celu zachowania rangi standardów proponuje się, aby wprowadzić je Komunikatem Ministra Finansów. Zaproponowane rozwiązanie może rodzić ryzyko kwestionowania obowiązku ich stosowania. Propozycja: Proponuje nowe brzmienie Art. 69 ust. 3: Minister Finansów wyda w formie komunikatu i ogłosi w dzienniku Urzędowym Ministra Finansów standardy kontroli zarządczej dla sektora finansów publicznych, zgodne z międzynarodowymi standardami. Standardy te są publikowane na stronie podmiotowej Ministerstwa Finansów w Biuletynie Informacji Publicznej.	**Uwaga odrzucona.** Jak w uwadze nr 15.
18	**WSSE w Rzeszowie**	art. 69 ust. 3	Nie określono jakiego rodzaju aktem prawnym zostaną wydane standardy. Proponuję, aby w tym zakresie nie wprowadzać zmian w stosunku do obowiązujących przepisów. W celu zachowania rangi standardów proponuje się, aby wprowadzić je Komunikatem Ministra	**Uwaga odrzucona.** Jak w uwadze nr 15.

			Finansów. Zaproponowane rozwiązanie może rodzić ryzyko kwestionowania obowiązku ich stosowania. Propozycja: Proponuje nowe brzmienie Art. 69 ust. 3: Minister Finansów wyda w formie komunikatu i ogłosi w dzienniku Urzędowym Ministra Finansów standardy kontroli zarządczej dla sektora finansów publicznych, zgodne z międzynarodowymi standardami. Standardy te są publikowane na stronie podmiotowej Ministerstwa Finansów w Biuletynie Informacji Publicznej.	
19	**Polski Instytut Kontroli Wewnętrznej**	art. 69 ust. 3	a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Minister Finansów wydaje, zgodne z międzynarodowymi standardami, standardy kontroli zarządczej dla sektora finansów publicznych, które są publikowane na stronie podmiotowej Ministerstwa Finansów w Biuletynie Informacji Publicznej.”, Uwaga: 1. Nie wiadomo z jakimi „międzynarodowymi standardami” 2. „zgodne” oznacza pełną z nimi spójność	**Wyjaśnienie.** Ad 1. W *Uzasadnieniu* do projektu – na str. 25, wskazano, że „Czas ten pozwoli na dostosowanie standardów kontroli zarządczej dla sektora finansów publicznych do zmian wynikających z nowego brzmienia uofp oraz obowiązującej edycji *COSO*[7] (dotychczasowe standardy opierały się o edycję z 2009 roku) (…)”. Dodatkowo przy pracach nad nowymi standardami zostaną uwzględnione także *Wytyczne w sprawie standardów kontroli wewnętrznej w sektorze publicznym INTOSAI GOV 9100*[8]. Tym samym Ministerstwo Finansów podtrzymuje dotychczasowy kierunek w tym zakresie, ponieważ obowiązujące obecnie *Standardy kontroli zarządczej dla sektora finansów publicznych* uwzględniały właśnie te międzynarodowe standardy.

[7] "COSO" to skrót od Komitet Organizacji Sponsorujących Komisję Treadwaya (ang. Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission). Jest to amerykańska organizacja pozarządowa, która opracowała ramy kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem.
[8] Dostępne na stronie Najwyższej Izby Kontroli: https://www.nik.gov.pl/plik/id,5139.pdf.

				Pracę będą jednak prowadzone w oparciu o najnowsze edycje tych standardów. Ad 2. Takie sformułowanie obowiązuje już dziś (art. 69 ust. 3), a treść określonych na tej podstawie przez Ministra Finansów *Standardów kontroli zarządczej dla sektora finansów publicznych* nie odwzorowuje 1:1 międzynarodowych standardów dotyczących kontroli wewnętrznej. *Standardy…* zostały bowiem przygotowane w oparciu o te międzynarodowe, ale ich treść uwzględniała specyfikę i zasady organizacji kontroli zarządczej w Polsce. Stąd użyte w tym przepisie słowo „zgodne" nie oznacza pełnej zgodności, a jest używane w legislacji wówczas, gdy przepisy mają uwzględniać ogólne kierunki wynikające z dokumentu/-ów na których opieramy się tworząc krajowe rozwiązania.
20	**Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu**	art. 69 ust. 5	Nie określono jakiego rodzaju aktem prawnym zostaną wydane wytyczne. Proponuję, aby w tym zakresie nie wprowadzać zmian w stosunku do obowiązujących przepisów, żeby nie obniżyć rangi tego dokumentu. Ponadto wytyczne resortowe niejednokrotnie stanowiły informacje poglądowe wykorzystywane (jako dobre praktyki) przy wdrażaniu systemu kontroli zarządczej w jednostkach samorządu terytorialnego. Propozycja: Proponuje nowe brzmienie Art. 69 ust. 5: Minister kierujący działem wyda w formie komunikatu i ogłosi, w dzienniku urzędowym ministra, szczegółowe wytyczne w zakresie kontroli zarządczej dla kierowanych przez niego działów administracji rządowej. Wytyczne te są publikowane na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.	**Uwaga odrzucona.** Jak w uwadze nr 15.

21	**WSSE w Rzeszowie**	art. 69 ust. 5	Nie określono jakiego rodzaju aktem prawnym zostaną wydane wytyczne. Proponuję, aby w tym zakresie nie wprowadzać zmian w stosunku do obowiązujących przepisów, żeby nie obniżyć rangi tego dokumentu. Ponadto wytyczne resortowe niejednokrotnie stanowiły informacje poglądowe wykorzystywane (jako dobre praktyki) przy wdrażaniu systemu kontroli zarządczej w jednostkach samorządu terytorialnego. Propozycja: Proponuje nowe brzmienie Art. 69 ust. 5: Minister kierujący działem wyda w formie komunikatu i ogłosi, w dzienniku urzędowym ministra, szczegółowe wytyczne w zakresie kontroli zarządczej dla kierowanych przez niego działów administracji rządowej. Wytyczne te są publikowane na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.	**Uwaga odrzucona.** Jak w uwadze nr 15.
22	**BW Advisory sp. z o. o**	art. 69 ust. 5 i 6	Zaproponowane brzmienie tych przepisów nie będzie budziło kontrowersji interpretacyjnych, włącza w proces promowania dobrych praktyk zarządzania w sektorze publicznym Komitety audytu, które z założenia analizują, monitorują i posiadają wiedzę na temat siły i adekwatności systemu kontroli zarządczej i funkcji audytu wewnętrznego, a wsparcie ministra kierującego działem w opracowaniu wytycznych będzie realizacją jednego z zadań Komitetu audytu. Dla jednostek samorządu terytorialnego oraz ich jednostek podporządkowanych i nadzorowanych tego typu publikacja będzie wsparciem dla ułożenia wg. nowoczesnych zasad i standardów, systemów zarządzania w tych jednostkach, w celu skutecznej, wydajnej i oszczędnej realizacji zadań i usług publicznych finansowanych z środków publicznych rzecz wspólnot lokalnych. Propozycja: „5. Minister kierujący działem, uwzględniając wytyczne, o których mowa w art.69 ust.3 oraz opinie i/lub zalecenia Komitetu audytu dla działu, wyda szczegółowe zalecenia w zakresie kontroli zarządczej dla kierowanych przez niego działów administracji rządowej, a także jednostek podporządkowanych lub nadzorowanych, które są publikowane	**Uwaga odrzucona.** Zgodnie z *Zasadami techniki prawodawczej* - §5, przepisy ustawy redaguje się zwięźle i syntetycznie, unikając nadmiernej szczegółowości, a zarazem w sposób, w jaki opisuje się typowe sytuacje występujące w dziedzinie spraw regulowanych tą ustawą. Ponadto zgodnie z §9 ww. *Zasad…* w ustawie należy posługiwać się określeniami, które zostały użyte w ustawie podstawowej dla danej dziedziny spraw, w szczególności w ustawie określanej jako „kodeks” lub „prawo”. Stąd też Ministerstwo Finansów uważa, że w projektowanym przepisie nie ma potrzeby wprowadzać pojęć, które zostały już zdefiniowane, np. w art. 2 pkt 7 ustawy o finansach publicznych, gdzie zdefiniowano pojęcie „jednostki w dziale”. Z punktu widzenia kontroli zarządczej używanie

			na stronie podmiotowej ministra kierującego działem w Biuletynie Informacji Publicznej.” c) ust. 6 nadać brzmienie: „6. Wójt, burmistrz, prezydent miasta oraz przewodniczący zarządu jednostki samorządu terytorialnego, wyda, uwzględniając wytyczne Ministra Finansów, szczegółowe wytyczne w zakresie kontroli zarządczej dla jednostki samorządu terytorialnego i jednostek podporządkowanych lub nadzorowanych, które realizują zadania i usługi publiczne na rzecz wspólnoty mieszkańców na danym terenie i które są publikowane na podmiotowej stronie urzędu organu jednostki samorządu terytorialnego w Biuletynie Informacji publicznej.”	pojęcia „jednostka w dziale” w odniesieniu do m.in. jednostek podległych lub nadzorowanych przez danego ministra kierującym danym działem jest wystarczające. To samo w zakresie pojęcia „jednostka organizacyjna jednostki samorządu terytorialnego”. Choć nie ma jednej legalnej definicji tego pojęcia to z semantycznego punktu widzenia samorządową jednostką organizacyjną jest jednostka organizacyjna utworzona przez jednostkę samorządu terytorialnego (gminę, powiat albo samorząd województwa) w celu wykonywania jej zadań. Normatywną podstawę do takiego rozumienia tego pojęcia stanowią odpowiednie przepisy ustaw samorządowych[9]. Pojęcie to jest też powszechnie stosowane w ustawie o finansach publicznych. Ponadto – w ocenie Ministerstwa Finansów, zbędne wydaje się wprowadzanie normy prawnej zobowiązującej ministra kierującego działem do uwzględniania przy tworzeniu szczegółowych wytycznych opinii i/lub zaleceń komitetu audytu w zakresie kontroli zarządczej dla kierowanych przez niego działów administracji rządowej. Stąd też, zdaniem Ministerstwa Finansów - pomimo, że członkowie komitetu audytu powinni posiadać do tego kompetencje

[9] np. art. 6 ust. 1. ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. *o samorządzie powiatowym* (Dz. U. z 2024 r. poz. 107 z późn. zm.).

				i wynika to z roli doradczej tego ciała, jest to przykład nadmiernej szczegółowości na poziomie ustawy i powinno znaleźć swoje odzwierciedlenie na poziomie regulacji wewnętrznych odnoszących się do systemu kontroli zarządczej. W szczególności tam, gdzie komitet audytu zostanie powołany.
23	**IIA Polska**	art. 70	Dodatnie kolejnego ustępu do art. 70 albo zmodyfikowanie art. 70 ust 4. Należy dodać jeszcze jeden ustęp w art. 70, bowiem nie wszystkie jednostki sektora finansów publicznych są w dziale. Ponadto będzie to zgodne z zaleceniem kierowanym do Ministerstwa Finansów w ramach audytu zleconego AWZ gdzie cyt.: „Wprowadzenie obowiązku tworzenia planu działalności i sprawozdawczości z realizacji tego planu w każdej jednostce. Dodatkowo każdy z planów i sprawozdań (nie tylko w przypadku ministerstw), powinien być publikowany w BIP lub na stronie internetowej jednostki. Ma to na celu poprawę transparentności i rozliczalności działalności administracji publicznej" - (strona 18 w uzasadnieniu uofp). Drugim rozwiązaniem jest zmodyfikowanie istniejącego zapisu poprzez dodatnie tych trzech aspektów. Ponadto należy wskazać, że tworzenie planu działalności dla wszystkich jednostek sektora finansów publicznych w znacznej mierze ułatwi realizowanie poszczególnych elementów kontroli zarządczej (np. w zakresie wyznaczania, realizacji i monitorowania celów i zadań jednostki), a tym samym będzie jednym ze źródeł składania oświadczenia o stanie kontroli zarządczej przez wszystkich kierowników jsfp, nie tylko w dziale. Ponadto, jeżeli ma funkcjonować obowiązek sporządzania oświadczenia przez wszystkie jednostki, to powinien być on tożsamy z obowiązkiem tworzenia planu oraz sprawozdawczości. Działania takie przyczynią się do zapewnienia spójności we wszystkich jednostkach sektora publicznego. Ponadto brak planu działalności dla pozostałych jsfp nie będzie pozwalał na kompleksowe przeprowadzenie analizy ryzyka na potrzeby sporządzenia planu audytu wewnętrznego, zgodnie z zapisami nowego art. 283 ust 3, gdzie cyt. „Zarządzający audytem wewnętrznym na ……Przeprowadzając analizę ryzyka uwzględnia się w szczególności	**Ministerstwo Finansów**, po uzgodnieniu z Kancelarią Prezesa Rady Ministrów, **wycofało się na tym etapie ze zmian w zakresie planów działalności i sprawozdań z ich realizacji.** Zmiany w tym zakresie będą procedowane w odrębnym procesie legislacyjnym po wypracowaniu przez KPRM praktycznych rozwiązań zwiększających użyteczność tych narzędzi w procesie planowania i rozliczania działalności Rządu.

			zadania wynikające z planu działalności jednostki sektora finansów publicznych…”. W związku z powyższym, należy wykreślić również słowo „może”, które jest zawarte w treści art. 70 ust. 2 cyt. „Minister kierujący działem może zobowiązać kierownika jednostki w dziale do sporządzania:”. Propozycja: Dodatnie nowego ustępu w art. 70, tj.: Kierownik jednostki, w tym wójt, burmistrz, prezydent miasta, przewodniczący zarządu jednostki samorządu terytorialnego, z wyjątkiem kierownika jednostki organizacyjnej jednostki samorządu terytorialnego, sporządza: 1) plan działalności na rok następny, 2) zmiany planu działalności, o ile te zmiany dotyczą tej jednostki, 3) sprawozdania z wykonania planu działalności. lub Zmiana brzmienia art. 70 ust. 4, tj.: Kierownik jednostki, w tym wójt, burmistrz, prezydent miasta, przewodniczący zarządu jednostki samorządu terytorialnego, z wyjątkiem kierownika jednostki organizacyjnej jednostki samorządu terytorialnego, sporządza: 1) oświadczenie o stanie kontroli zarządczej w jednostce za poprzedni rok i przekazuje je Ministrowi Finansów do końca kwietnia każdego roku, 2) plan działalności na rok następny, 3) zmiany planu działalności, o ile te zmiany dotyczą tej jednostki, 4) sprawozdania z wykonania planu działalności. Zmiana brzmienia art. 70 ust. 2, tj.: „Minister kierujący działem zobowiązuje kierownika jednostki w dziale do sporządzania: planu działalności na rok następny dla kierowanej przez niego jednostki na podstawie planu działalności tego ministra…”.	
24	**Fundacja Sprawne Państwo**	art. 70 ust. 1	Projekt zakłada, że minister kierujący działem będzie sporządzał plan działalności na rok następny dla kierowanych przez niego działów „w uzgodnieniu z Prezesem Rady Ministrów”. Obecnie – zgodnie z §5 rozporządzenia w sprawie planu działalności i sprawozdania z jego	**Ministerstwo Finansów**, po uzgodnieniu z Kancelarią Prezesa Rady Ministrów, **wycofało się na tym etapie ze zmian w zakresie planów działalności i sprawozdań z ich realizacji.**

			wykonania – „Minister przedstawia Prezesowi Rady Ministrów projekt planu na rok następny (…)". Propozycja: FSP rekomenduje doprecyzować czy planowane „uzgadnianie" projektów planów działalności z PRM będzie, wg projektodawcy, tożsame z aktualnym „przedstawieniem" PRM tych projektów. Czy obecnie PRM zgłasza uwagi do „przedstawionych" projektów? Czy jest to bardziej „przedstawienie do wiadomości"? Czy planowany proces „uzgadniania" projektów planów działalności z PRM będzie wymagał zajęcia przez PRM stanowiska? Jeżeli tak, to czy było to konsultowane z KPRM? Na czym miałaby polegać rola KPRM w tym procesie i czy ma ona odpowiednie narzędzia i zasoby kadrowe, aby rzetelnie realizować to zadanie?	Zmiany w tym zakresie będą procedowane w odrębnym procesie legislacyjnym po wypracowaniu przez KPRM praktycznych rozwiązań zwiększających użyteczność tych narzędzi w procesie planowania i rozliczania działalności Rządu.
25	**IIA Polska**	art. 70 ust. 2	Zmiana brzmienia art. 70 ust. 2. „Minister kierujący działem zobowiązuje kierownika jednostki w dziale do sporządzania: planu działalności na rok następny dla kierowanej przez niego jednostki na podstawie planu działalności tego ministra…"	**Ministerstwo Finansów**, po uzgodnieniu z Kancelarią Prezesa Rady Ministrów, **wycofało się na tym etapie ze zmian w zakresie planów działalności i sprawozdań z ich realizacji.** Zmiany w tym zakresie będą procedowane w odrębnym procesie legislacyjnym po wypracowaniu przez KPRM praktycznych rozwiązań zwiększających użyteczność tych narzędzi w procesie planowania i rozliczania działalności Rządu.
26	**osoba fizyczna**	art. 70 ust. 4	Kierownik jednostki, w tym wójt, burmistrz, prezydent miasta, przewodniczący zarządu jednostki samorządu terytorialnego, z wyjątkiem kierownika jednostki organizacyjnej jednostki samorządu terytorialnego, sporządza oświadczenie o stanie kontroli zarządczej w jednostce za poprzedni rok i przekazuje je Ministrowi Finansów do końca kwietnia każdego roku. Propozycja:	**Uwaga odrzucona.** Do 31 maja każdego roku organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego ma obowiązek przedstawienia organowi stanowiącemu, raportu o stanie samorządu, tj. o stanie gminy (art. 28aa ustawy o samorządzie

			Wzmocnieniem na poziomie samorządowym byłaby konieczność przedstawiania takiego oświadczenia łącznie z *Raportem o stanie Gminy*. Obowiązek sporządzenia takiego raportu wynika z ustawy o samorządzie gminnym i oświadczenie o stanie kz i raport o stanie gminy powinny być ze sobą kompatybilne. Dla jawności takiego oświadczenia warto wprowadzić zapis o publikowaniu oświadczeń w BIP danej jednostki sektora finansów publicznych	gminnym), o stanie powiatu (art. 30a ustawy o samorządzie powiatowym), a także o stanie województwa (art. 34a ustawy o samorządzie województwa). I tak, dla przykładu - zgodnie z przepisami ustawy o samorządzie gminnym, raport obejmuje podsumowanie działalności organu wykonawczego w roku poprzednim, w szczególności realizację polityk, programów i strategii, uchwał rady gminy i budżetu obywatelskiego. Raport rozpatrywany jest podczas sesji organu stanowiącego, na której podejmowana jest uchwała w sprawie udzielenia lub nieudzielenia absolutorium organowi wykonawczemu. Nad przedstawionym raportem przeprowadzana jest debata, z udziałem m.in. mieszkańców, którzy mogą zabierać głos. W ocenie Ministerstwa Finansów łączenie oświadczenia o stanie kontroli zarządczej z raportem o stanie samorządu jest – co do zasady, niepotrzebne. Minister Finansów nie posiada bowiem uprawnień do analizy tego dokumentu i podejmowania na podstawie wyników tej analizy jakichkolwiek działań. Niemniej jednak, informacje i dane zawarte w raporcie o stanie samorządu powinny być w ocenie Ministerstwa Finansów jedynym ze źródeł informacji o stanie kontroli zarządczej w jednostce samorządu terytorialnego – co zostanie określone w wytycznych/instrukcji do oświadczenia o stanie kontroli

				zarządczej (termin na sporządzenie OKZ będzie przesunięty na koniec maja). **Zgodnie z projektowanymi przepisami każde oświadczenie o stanie kontroli zarządczej będzie musiało zostać opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej.**
27	**Krajowa Rada RIO**	art. 70 ust. 4	W art. 70 ust. 4 obowiązkiem sporządzania i przekazywania do Ministra Finansów oświadczeń o stanie kontroli zarządczej zostali objęci kierownicy jednostek sektora finansów publicznych, w tym wójtowie, burmistrzowie, prezydenci miast, przewodniczący zarządów jednostek samorządu terytorialnego – z wyjątkiem kierowników jednostek organizacyjnych jednostki samorządu terytorialnego (np. dyrektorów szkół, czy też samorządowych instytucji kultury). Obowiązkiem tym objęto także kierowników jednostek w dziale, którzy zostali zobowiązani do przekazania oświadczenia o stanie kontroli zarządczej do ministra kierującego działem (na podstawie art. 70 ust. 2 pkt 4 znowelizowanej uofp). Jednakże z art. 70 ust. 2 pkt 4 wynika, że minister kierujący działem może zobowiązać kierownika jednostki w dziale do sporządzenia oświadczenia o stanie kontroli zarządczej, a stosownie do art. 70 ust. 4 zd. drugie kierownik jednostki w dziale nie przekazuje tego oświadczenia Ministrowi Finansów, gdyż przepisu ust. 4 art. 70 nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt. 4. Występuje zatem zakres oświadczeń, które mogą być niezłożone do Ministra Finansów – w sytuacji, gdy minister kierujący działem nie nałoży przedmiotowego obowiązku na kierownika jednostki, a jednocześnie nie będzie on objęty do przekazania oświadczenia Ministrowi Finansów, gdyż będzie objęty wyłączeniem z art. 70 ust. 4. Propozycja: W art. 70 ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Przepisu nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, jeżeli oświadczenie zostało sporządzone i przekazane ministrowi kierującemu działem”.	**Uwaga została przyjęta.** Jednocześnie w odniesieniu do ogólnej uwagi informujemy, że po wejściu w życie projektowanych przepisów i po opracowaniu aktów wykonawczych w zakresie oświadczenia o stanie kontroli zarządczej (przy współudziale m.in. Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego) Ministerstwo Finansów planuje działania edukacyjne dla poszczególnych grup interesariuszy – w ramach istniejącego od 2021 r. *Progr@mu Wiedza i Umiejętności = Kompetencje* - a tym samym zostaną wyjaśnione wszelkie wątpliwości co do zakresu i formy oświadczenia o stanie kontroli zarządczej. Jednocześnie informujemy, że Ministerstwo Finansów przygotowało w 2025 r. ankietę na temat prowadzenia audytu wewnętrznego, skierowaną do jednostek samorządu terytorialnego, związków JST oraz związków metropolitalnych. Ankietę wypełniło 1732 z 2809 (62%) jednostek oraz 11 Związków JST (w tym jeden związek metropolitalny).

			Zwraca się jednocześnie uwagę, że przepis ten z jednej strony ma wzmocnić odpowiedzialność kierowników jednostek i umożliwić organom nadzorczym lepsza ocenę ryzyka. Z drugiej strony obowiązek ten może być dla wielu JST kolejnym formalnym zadaniem, bez zapewnienia wsparcia merytorycznego. Brakuje jasnych wytycznych co do zakresu i formy oświadczenia.	Jedno z pytań z ankiety odnosiło się do sporządzania oświadczenia, ponieważ zgodnie z treścią standardu nr 22 *Standardów kontroli zarządczej dla sektora finansów publicznych* zalecane jest sporządzanie co roku oświadczenia o stanie kontroli zarządczej. Blisko 60% jednostek zadeklarowało sporządzenie oświadczenia o stanie kontroli zarządczej za 2023 r. Odsetek ten jest na podobnym poziomie we wszystkich rodzajach jednostek (nieco wyższy w przypadku urzędów marszałkowskich, a nieco niższy w przypadku miast na prawach powiatów i gmin miejskich). Spośród tych jednostek, około 1/3 publikuje oświadczenie na stronach Biuletynu Informacji Publicznej. Co więcej, wielkość budżetu jednostek nie ma związku z kwestią sporządzania oraz publikowania oświadczenia o stanie kontroli zarządczej. W przypadku Związków jednostek samorządu terytorialnego – 5 z 11 (45%) poinformowało o sporządzaniu oświadczenia, a. dwa z nich opublikowały oświadczenie na stronach Biuletynu Informacji Publicznej. Szczegółowe dane w tym zakresie można znaleźć na stronie Ministerstwa Finansów[10].
28	**Fundacja Sprawne Państwo**	art. 70 ust. 4	Wątpliwości budzi zasadność przyznania ministrowi kierującemu działem osobnych podstaw prawnych do zobowiązania kierownika JSFP w dziale do sporządzania: (1) planu działalności, (2) sprawozdania z wykonania	**Uwaga odrzucona.** **Ministerstwo Finansów**, po uzgodnieniu z Kancelarią Prezesa Rady Ministrów,

[10] https://www.gov.pl/web/finanse/ocena-i-benchmarking-audyt-wewnetrzny

			planu działalności, (3) oświadczenia o stanie KZ. W momencie, kiedy minister zobowiązuje kierownika JSFP do sporządzenia planu działalności, powinno to oznaczać jednoczesne zobowiązanie do sporządzenia dwóch pozostałych dokumentów. Tylko łączne ich sporządzenie pozwoli mu bowiem na wywiązanie się z obowiązku zapewnienia funkcjonowania adekwatnej, skutecznej i efektywnej KZ w kierowanym przez siebie dziale. Propozycja: FSP rekomenduje, aby w projektowanym art. 70 ust. 2 pkt. 1, 3 oraz 4 zostały ujęte w jednej jednostce redakcyjnej, co wykluczy możliwość zobowiązania kierowników JSFP wyłącznie do planowania swojej działalności, bez późniejszego sprawozdania się z wykonania przyjętego planu i określenia ogólnej oceny KZ w tej JSFP.	**wycofało się na tym etapie ze zmian w zakresie planów działalności i sprawozdań z ich realizacji.** Zmiany w tym zakresie będą procedowane w odrębnym procesie legislacyjnym po wypracowaniu przez KPRM praktycznych rozwiązań zwiększających użyteczność tych narzędzi w procesie planowania i rozliczania działalności Rządu. Jednocześnie Ministerstwo Finansów informuje, że wymienione w uwadze dokumenty nie są w tym samym zakresie ze sobą połączone. Sprawozdanie z wykonania planu działalności jest „lustrzanym odbiciem" planu działalności i służy ocenie skuteczności działań podjętych w okresie sprawozdawczym, a tym samym potwierdza lub nie osiągnięcie celów założonych na etapie opracowywania planu działalności. I tu rozdzielanie tych dokumentów nie jest metodycznie słuszne i zgodnie z wiedzą posiadaną przez Ministerstwo Finansów, nie było dotychczas przypadku zobowiązywania kierownika jednostki w dziale do sporządzania tylko jednego z nich. Natomiast oświadczenie o stanie kontroli zarządczej – zgodnie z projektowanymi zmianami, ma służyć publicznej rozliczalności w zakresie sposobu zarządzania daną jednostką (publikacja w Biuletynie Informacji Publicznej) oraz pozwoli Ministrowi Finansów na zbieranie danych i informacji niezbędnych do

				realizacji zadań koordynacyjnych w zakresie kontroli zarządczej na poziomie sektora finansów publicznych. Są też jednostki sektora finansów publicznych, które nie sporządzają planów i sprawozdań, a sporządzają oświadczenia o stanie kontroli zarządczej – patrz stanowisko do uwagi nr 27.
29	**Fundacja Sprawne Państwo**	art. 70 ust. 5 pkt 1 i 2	Zgodnie z projektem plan działalności ma zawierać cele do osiągnięcia w danym roku m.in. w zakresie spraw objętych działem administracji rządowej. O ile rezygnacja z obecnego powiązania planów działalności z katalogiem układu zadaniowego jest krokiem w dobrym kierunku, MF powinno zadbać o to, aby jakość celów operacyjnych i mierników na potrzeby planowania działalności w ramach KZ była znacznie wyższa niż do tej pory. Działalność organów władzy publicznej często nie jest łatwa do skwantyfikowania, a pozostawianie tego zagadnienia bez nadzoru i koordynacji może doprowadzić do sytuacji, w której reforma KZ nie spowoduje istotnych zmian na lepsze („dla zapewnienia realizacji celów i zadań w sposób zgodny z prawem, efektywny, oszczędny i terminowy”). Propozycja: Działalność organów władzy publicznej często nie jest łatwa do skwantyfikowania, a pozostawianie tego zagadnienia bez nadzoru i koordynacji może doprowadzić do sytuacji, w której reforma KZ nie spowoduje istotnych zmian na lepsze („dla zapewnienia realizacji celów i zadań w sposób zgodny z prawem, efektywny, oszczędny i terminowy”). FSP rekomenduje, aby MF (przy współpracy z KPRM) podjęło działania mające na celu wypracowanie wytycznych i katalogu dobrych praktyk w zakresie określania celów do osiągnięcia oraz mierników umożliwiających ilościową lub jakościową ocenę stopnia realizacji tych celów.	**Ministerstwo Finansów**, po uzgodnieniu z Kancelarią Prezesa Rady Ministrów, **wycofało się na tym etapie ze zmian w zakresie planów działalności i sprawozdań z ich realizacji.** Zmiany w tym zakresie będą procedowane w odrębnym procesie legislacyjnym po wypracowaniu przez KPRM praktycznych rozwiązań zwiększających użyteczność tych narzędzi w procesie planowania i rozliczania działalności Rządu.
30	**Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu**	art. 70 ust. 7 pkt 4	W aktualnym wzorze oświadczenia jest informacja, że należy opisać kluczowe działania, które zostaną podjęte w celu poprawy	**Uwaga odrzucona.**

			funkcjonowania kontroli zarządczej w odniesieniu do złożonych zastrzeżeń, wraz z podaniem terminu ich realizacji. Bazując na spostrzeżeniach z audytu zleconego w zakresie kontroli zarządczej stwierdzić należy, że jednostki zazwyczaj nie określają terminów. Zatem wprowadzenie takiego wymogu w przepisie w randze ustawy może to poprawić. Propozycja: Proponuje nowe brzmienie Art. 70 ust. 7 pkt 4): 4) informacje o zrealizowanych działaniach służących poprawie funkcjonowania kontroli zarządczej w przypadku stwierdzenia zastrzeżeń, o których mowa w pkt 3 oraz o planowanych działaniach w tym zakresie wraz z podaniem terminu ich realizacji.	W ocenie Ministerstwa Finansów rozszerzenie zakresu oświadczenia o stanie kontroli zarządczej o termin realizacji planowanych działań służących poprawie funkcjonowania kontroli zarządczej (w przypadku stwierdzenia zastrzeżeń co do jej funkcjonowania) nie znajduje uzasadnienia. Oświadczenie o stanie kontroli zarządczej – zgodnie z projektowanymi zmianami, ma służyć publicznej rozliczalności w zakresie sposobu zarządzania daną jednostką (publikacja w Biuletynie Informacji Publicznej) oraz pozwoli Ministrowi Finansów na zbieranie danych i informacji niezbędnych do realizacji zadań koordynacyjnych w zakresie kontroli zarządczej na poziomie sektora finansów publicznych. Dla osiągnięcia ww. celów nie jest niezbędne to, aby terminy realizacji planowanych działań służących poprawie funkcjonowania kontroli zarządczej były zawarte w tym oświadczeniu. Powinny być one ustalone na poziomie danej jednostki (lub działu), a w treści kolejnego oświadczenia powinny zostać wskazane rezultaty tych działań lub też powinny zostać opisane przyczyny braku realizacji planowanych działań. Takie rozwiązanie pozwoli na ocenę skuteczności podjętych działań oraz pozwoli ich adresatom (społeczeństwu i Ministrowi Finansów) na ocenę funkcjonowania kontroli zarządczej

				odpowiednio na poziomie jednostki, czy też sektora finansów publicznych.
31	**WSSE w Rzeszowie**	art. 70 ust. 7 pkt 4	W aktualnym wzorze oświadczenia jest informacja, że należy opisać kluczowe działania, które zostaną podjęte w celu poprawy funkcjonowania kontroli zarządczej w odniesieniu do złożonych zastrzeżeń, wraz z podaniem terminu ich realizacji. Bazując na spostrzeżeniach z audytu zleconego w zakresie kontroli zarządczej stwierdzić należy, że jednostki zazwyczaj nie określają terminów. Zatem wprowadzenie takiego wymogu w przepisie w randze ustawy może to poprawić. Propozycja: Proponuje nowe brzmienie Art. 70 ust. 7 pkt 4): 4) informacje o zrealizowanych działaniach służących poprawie funkcjonowania kontroli zarządczej w przypadku stwierdzenia zastrzeżeń, o których mowa w pkt 3 oraz o planowanych działaniach w tym zakresie wraz z podaniem terminu ich realizacji.	**Uwaga odrzucona.** j. w.
32	**BW Advisory sp. z o. o**	art. 70 ust. 8	Wyłączenie co do zakresu dokumentów podlegających obowiązkowi publikacji jest niezbędne w korelacji z ust. 5, 6 i 7 proponowanej zmiany. O ile sporządzanie tych dokumentów na potrzeby oceny zarządzania w całej administracji publicznej, (bo obowiązek ich sporządzania w takiej szczegółowości dotyczy każdego kierownika jednostki sektora finansów publicznych) jest słuszny, to już publikacja tych dokumentów na jawnych stronach BIP, każdego urzędu, w sposób łączny będzie dawać jawną wiedzę o bardzo dużym stopniu szczegółowości na temat stanu państwa, wszystkich jego obszarów w tym obszarów infrastruktury krytycznej, wojska, służb bezpieczeństwa wewnętrznego, cybernetycznego itp.	**Uwaga odrzucona.** Zgodnie z *Zasadami techniki prawodawczej* - §4 ust. 1, ustawa nie może powtarzać przepisów zamieszczonych w innych ustawach. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. *o dostępie do informacji publicznej*[11] (dalej jako: uoddip) w art. 8 ust. 1 wskazano, że **Biuletyn Informacji Publicznej został stworzony w celu powszechnego udostępniania informacji publicznej**, w

[11] Dz. U. z 2022 r. poz. 902

			Dlatego należałoby zastanowić się czy ten przepis nie powinien być uchylony lub przyjęty w zaproponowanym brzemieniu lub jeszcze innej wersji. Plan działalności z celami, miernikami, zadaniami, sprawozdanie z planu wraz z opisem przyczyn nieosiągnięcia celów, oświadczenie o stanie kontroli zarządczej wraz z zastrzeżeniami i wskazaniem źródeł informacji są dokumentami do użytku wewnętrznego i biorąc pod uwagę wcześniejsze argumenty dot. bezpieczeństwa państwa nie powinny być powszechnie dostępne, a dostęp do tego typu informacji mógłby być ograniczony wyłączenie na poziomie kierownika jednostki kierującego działem administracji rządowej (ministra). Ponadto istnieje duże ryzyko, że dokumenty te, obciążone obowiązkiem publikacji, mogą stracić walor realnej opinii o faktycznym zarządzaniu jednostką. Propozycja: ”8. Plan działalności, sprawozdanie z wykonania planu działalności oraz oświadczenie o stanie kontroli zarządczej są publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego kierownika jednostki, której te dokumenty dotyczą, z wyłączeniem obszarów tej jednostki, wrażliwych dla bezpieczeństwa państwa.”	postaci ujednoliconego systemu stron w sieci teleinformatycznej. Jednocześnie, zgodnie z art. 5 ust. 1 uoddip wskazano, że prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych. Stąd też, zgodnie z normą zawartą w art. 8 ust. 5 uoddip w przypadku wyłączenia jawności informacji publicznej, w Biuletynie Informacji Publicznej podaje się zakres wyłączenia, podstawę prawną wyłączenia jawności oraz wskazuje się organ lub osobę, które dokonały wyłączenia, a w przypadku, o którym mowa w art. 5 ust. 2 uoddip, podmiot, w interesie którego dokonano wyłączenia jawności. Z takiego rozwiązania korzysta od 2022 r. Ministerstwo Obrony Narodowej w zakresie *Sprawozdań z wykonania planu działalności*[12].

[12] https://www.gov.pl/web/obrona-narodowa/sprawozdania

33	**Fundacja Sprawne Państwo**	art. 70 ust. 9	Minister Finansów ma określić, w drodze rozporządzenia, m.in. wzory planu działalności, sprawozdania z wykonania planu działalności oraz oświadczenia o stanie KZ. Projektując te wzory należy zadbać o to, aby były one łatwe w obsłudze (maksymalnie intuicyjne) dla ich użytkowników, gdyż te obecnie obowiązujące są archaiczne, w niewielkim stopniu dostosowane do wypełniania elektronicznego oraz niedostosowane do późniejszego całościowego agregowania i analizowania. Propozycja: FSP rekomenduje rozważyć możliwość (choćby fakultatywną) wprowadzenia formularzy online, przy pomocy których JSFP wypełniałaby wszystkie przedmiotowe dokumenty i przekazywała je do Ministra Finansów. Usprawniłoby to działanie JSFP, ale także późniejsze, koordynacyjne i analityczne, po stronie KPRM i MF. Alternatywnie – gdyby nie było możliwości wykorzystania formularzy online/systemu IT – należy tak zaprojektować nowe wzory tych dokumentów, aby maksymalnie wykorzystać możliwości, jakie daje MS Word (np. listy rozwijane, pola wyboru do zaznaczenia jednym kliknięciem, rozwijane kalendarze).	**Ministerstwo Finansów**, po uzgodnieniu z Kancelarią Prezesa Rady Ministrów, **wycofało się na tym etapie ze zmian w zakresie planów działalności i sprawozdań z ich realizacji.** Zmiany w tym zakresie będą procedowane w odrębnym procesie legislacyjnym po wypracowaniu przez KPRM praktycznych rozwiązań zwiększających użyteczność tych narzędzi w procesie planowania i rozliczania działalności Rządu. W zakresie *Oświadczeń o stanie kontroli zarządczej* informujemy, że w delegacji do wydania aktu wykonawczego wskazano, że Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia, tryb i sposób sporządzania oświadczenia o stanie kontroli zarządczej, **sposób przekazywania tego oświadczenia**, a także jego wzór, mając na celu potrzebę zapewnienia jednolitej procedury postępowania przy sporządzaniu tego dokumentu oraz **możliwość wykorzystania środków komunikacji elektronicznej do sprawnego przekazywania danych i informacji**, a także zapewnienia ich przejrzystości. Uwaga zostanie uwzględniona w trakcie prac nad wzorem tego oświadczenia.
34	**Fundacja Sprawne Państwo**	art. 70a ust. 1	Minister Finansów ma – na podstawie danych i informacji zawartych w oświadczeniach o stanie KZ – opracowywać corocznie projekt opinii na temat stanu KZ w SFP, „która zawiera ocenę adekwatności, skuteczności i efektywności kontroli zarządczej oraz może zawierać wnioski usprawniające jej funkcjonowanie lub propozycje zmian systemowych	**Uwaga odrzucona.** Potrzeba realizacji nowego zadania przez Ministra Finansów w zakresie koordynacji kontroli zarządczej wynika z obecnej luki

			odnoszących się do KZ w SFP, o ile stwierdzono konieczność ich sformułowania". Przepis ten może być uznany za nadmiarowy i generujący pewne straty (czas pracowników MF) przy niepewnych korzyściach (ewentualne usprawnienia i zmiany systemowe). Wątpliwości budzi nakładanie na Ministra Finansów nowego zadania w postaci obligatoryjnego wydawania corocznej opinii. Należy zauważyć, że de facto już w obowiązującym stanie prawnym bieżąca i systemowa analiza „stanu KZ w SFP" należy do katalogu zadań Ministra Finansów w związku z tym, że pełni on rolę „koordynatora KZ w JSFP" (art. 71 uofp). Nałożenie na wszystkich ministrów kierujących działami oraz na wszystkich kierowników JSFP obowiązku sporządzenia i przekazania MF oświadczenia o stanie KZ spowoduje, że MF będzie dysponowało obszerną bazą danych na temat stanu KZ w SFP. Baza ta w pełni umożliwi (1) analizę stanu faktycznego, (2) ocenę adekwatności, skuteczności i efektywności KZ, (3) formułowanie wniosków usprawniających lub propozycji zmian systemowych.	informacyjnej na temat stanu kontroli zarządczej w jednostkach sektora finansów publicznych oraz braku możliwości spojrzenia na kontrolę zarządczą z poziomu całego sektora. Według rekomendacji zawartej w *Diagnozie OECD*[13] niezbędne jest zapewnienie kompleksowej sprawozdawczości do Ministerstwa Finansów na temat wdrażania i stanu kontroli zarządczej. Może to nastąpić w drodze składania przez kierowników jednostek sprawozdań/oświadczeń na temat wdrażania działań w zakresie kontroli zarządczej odpowiednio na poziomie działu administracji rządowej oraz na poziomie jednostki. Opracowywanie przez Ministra Finansów opinii na temat stanu kontroli zarządczej w sektorze finansów publicznych i publikacja jej na stronie Biuletynu Informacji Publicznej jest elementem rozliczalności na poziomie całego sektora finansów publicznych i zapewni dostęp wszystkim zainteresowanym do tego dokumentu, w tym przede wszystkim Obywatelom, którzy są odbiorcami usług w ramach zadań realizowanych przez sektor publiczny. Tym samym wartością nadrzędną w tym przypadku jest prawo Obywateli do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób

[13] Diagnoza stanu audytu wewnętrznego w Polsce - Ministerstwo Finansów - Portal Gov.pl (www.gov.pl),

				pełniących funkcje publiczne (art. 61 ust. 1 *Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej*). Pośrednio – w ocenie Ministerstwa Finansów, sporządzanie i publikowanie opinii na temat stanu kontroli zarządczej w sektorze finansów publicznych będzie też motywowało ministrów kierujących działami administracji rządowej i kierowników jednostek do wprowadzania usprawnień w tych obszarach, w których zostaną zidentyfikowane luki systemowe, a wytyczne Ministra Finansów wskażą możliwości usprawnień w tym zakresie. Biorąc też pod uwagę wyniki audytu zleconego przeprowadzonego w 2024 r. w zakresie funkcjonowania wybranych elementów systemu kontroli zarządczej[14], niezbędne jest, aby Minister Finansów wskazywał ogólne kierunki usprawnień w zakresie kontroli zarządczej na poziomie sektora finansów publicznych.
35	**Fundacja Sprawne Państwo**	art. 70a ust. 3 i 4	W ustępach 1 i 2 projektowanego artykułu jest mowa o „projekcie opinii", a w ust. 3 i 4 – o opinii. Propozycja: W przypadku odrzucenia uwagi nr 34 FSP rekomenduje rozważyć doprecyzowanie projektowanych przepisów. Należy jasno określić, kiedy „projekt opinii" na temat stanu KZ w SFP staje się ostateczną „opinią" oraz kto i w jakim trybie ją przyjmuje.	**Uwaga została przyjęta.**

[14] https://www.gov.pl/web/finanse/podsumowanie-wynikow-audytu-wewnetrznego-zleconego-w-zakresie-funkcjonowania-wybranych-elementow-systemu-kontroli-zarzadczej--analiza-ilosciowa

36	**Fundacja Sprawne Państwo**	art. 70a ust. 4	Nie jest jasne, dlaczego „szczegółowe wytyczne w zakresie KZ dla SFP" mają być wydawane na podstawie dwóch jednostek redakcyjnych w tej samej ustawie (zgodnie z art. 69 ust. 4. „Minister Finansów może określić w formie komunikatu i ogłosić, w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów, szczegółowe wytyczne w zakresie KZ dla SFP"). Propozycja: W przypadku odrzucenia uwagi nr 34 FSP rekomenduje ponowną analizę art. 69 ust. 4. i art. 70a ust. 4 w celu uniknięcia ew. nieprecyzyjnych zapisów.	**Wyjaśnienie.** W konsultowanym obecnie projekcie Ministerstwo Finansów przy wprowadzaniu art. 70a ust. 4 proponowało jednocześnie uchylić ust. 4 w art. 69 ustawy, zgodnie z którym Minister Finansów mógł określić w formie komunikatu i ogłosić, w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów, szczegółowe wytyczne w zakresie kontroli zarządczej dla sektora finansów publicznych. Rozwiązanie to zostanie jednak zmienione po uwagach Rządowego Centrum Legislacji, które zaproponowało rezygnację z wprowadzania ust. 4 w art. 70a w zaproponowanym brzmieniu i pozostawienie art. 69 ust. 4 (z niezbędną w tym zakresie zmianą odnoszącą się do opinii o stanie kontroli zarządczej).
37	**Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu**	art. 70a ust. 4	Celem podkreślenia rangi Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego w procesie oceny kontroli zarządczej w sektorze finansów publicznych proponuję uzupełnić zapis, że wraz z opinią Ministra Finansów będzie publikowana opinia Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego – jeżeli została przedstawiona (co wynika z uzasadnienia). Propozycja: Proponuje nowe brzmienie Art.: Opinia, o której mowa w ust. 1, wraz z opinią Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, o której mowa w ust. 2, jeżeli taka opinia została przedstawiona, jest publikowana na stronie podmiotowej Ministerstwa Finansów w Biuletynie Informacji	**Uwaga odrzucona.** Treść art. 70a (po zmianach wprowadzonych obecnie będzie to art. 70b) zostanie zmieniona w ten sposób, że Minister Finansów będzie od razu sporządzał opinię na temat stanu kontroli zarządczej w sektorze finansów publicznych w roku poprzednim, która zostanie przekazania do zaopiniowania do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. Komisja ta będzie mogła wydać opinię pozytywną, negatywną lub nie wyda jej wcale (po upływie terminu 30 dni).

			Publicznej do końca września roku następującego po roku, którego opinia ta dotyczy.	Opinia będzie się odnosić do opinii Ministra Finansów. Jeżeli zostanie wydana – to tak jak wskazano w uzasadnieniu, będzie ona opublikowana w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów.
38	**WSSE w Rzeszowie**	art. 70a ust. 4	Celem podkreślenia rangi Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego w procesie oceny kontroli zarządczej w sektorze finansów publicznych proponuję uzupełnić zapis, że wraz z opinią Ministra Finansów będzie publikowana opinia Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego – jeżeli została przedstawiona (co wynika z uzasadnienia). Propozycja: Proponuje nowe brzmienie Art.: Opinia, o której mowa w ust. 1, wraz z opinią Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, o której mowa w ust. 2, jeżeli taka opinia została przedstawiona, jest publikowana na stronie podmiotowej Ministerstwa Finansów w Biuletynie Informacji Publicznej do końca września roku następującego po roku, którego opinia ta dotyczy.	**Uwaga odrzucona.** j. w.
39	**Fundacja Sprawne Państwo**	art. 71 (poza zakresem nowelizacji)	Katalog zadań Ministra Finansów w zakresie koordynacji KZ w JSFP nie obejmuje utrzymywania stałej komunikacji między odpowiedzialnymi za to pracownikami Departamentu Efektywności Wydatków Publicznych i Rachunkowości MF a osobami, które odpowiadają za dokumentowanie KZ w JSFP (koordynatorami KZ). Brak ten sprzyja pogłębianiu silosowości (resortowości) w SFP. Bieżący (roboczy) kontakt na linii MF-JSFP mógłby przybierać różne formy (webinaria, newslettery, szkolenia stacjonarne, dystrybucja materiałów pomocniczych, wymiana dobrych praktyk), a średnio- i długoterminowo skutkowałby obustronnymi korzyściami.	**Uwaga odrzucona.** W ocenie Ministerstwa Finansów nie ma potrzeby rozszerzać katalogu zadań Ministra Finansów, o których mowa w art. 71 ustawy. Obecny katalog odnosi się do zadań merytorycznych, a nie do sposobu realizacji zadań Ministra Finansów. Pracownicy komórki organizacyjnej Ministerstwa Finansów, którzy odpowiadają za realizację

			Propozycja: FSP rekomenduje rozszerzenie katalogu ujętego w art. 71 uofp o punkt, w którym przewidziany będzie bieżący kontakt MF z pracownikami JSFP odpowiedzialnymi za dokumentowanie kontroli zarządczej w swoich JSFP (koordynatorami KZ). Punkt ten byłby podstawą prawną m.in. do zbierania danych kontaktowych ww. pracowników oraz przetwarzania tych danych, a realizacja tego zadania służyłaby utworzeniu sieci osób zajmujących się KZ w SFP, co długofalowo powinno przyczynić się do wyższej jakości zarządzania we wszystkich JSFP.	zadań koordynacyjnych w zakresie kontroli zarządczej utrzymują stały i bezpośredni kontakt z pracownikami jednostek sektora finansów publicznych (bezpośredni, telefoniczny, mailowy). Organizowane są także webinaria w ramach prowadzonego od 2021 r. *Progr@mu Wiedza i Umiejętności = Kompetencje*[15]. Został utworzony także newsletter, dzięki któremu wszystkie zainteresowane tą tematyką osoby mogą być na bieżąco informowane o aktywności Ministerstwa Finansów w tym obszarze. Szczegóły w tym zakresie znajdują się na dedykowanej podzakładce zamieszczonej na stronie Ministerstwa Finansów[16]. Na potrzeby realizacji ww. zadań gromadzone są i przetwarzane też dane osobowe, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie odrębnymi przepisami oraz wewnętrznymi regulacjami obowiązującymi w tym zakresie w Ministerstwie Finansów.
40	**osoba fizyczna**	art. 272	Art. 272. Audytem wewnętrznym w sektorze finansów publicznych jest niezależna i obiektywna działalność, której celem jest: 1) wspieranie ministra kierującego działem lub kierownika jednostki sektora finansów publicznych w osiąganiu celów określonych odpowiednio dla tego działu lub tej jednostki i realizacji działań służących osiąganiu tych celów. Takie sformułowanie definicji może być odczytywane, że audytor może być angażowany w działalność operacyjną. Jestem sobie w stanie	**Uwaga została przyjęta.** Definicja audytu wewnętrznego zostanie zmieniona zgodnie z przekazaną propozycją. Z zastrzeżeniem, że w ust. 2 pkt 2 usunięte zostaną wyrazy „przysparzanie wartości i”

[15] https://www.gov.pl/web/finanse/realizacja-progrmu-w-2024-roku oraz https://www.gov.pl/web/finanse/realizacja-progrmu-w-i-polroczu-2025-r
[16] https://www.gov.pl/web/finanse/audyt-wewnetrzny-i-kontrola-zarzadcza-w-jednostkach-sektora-finansow-publicznych

			wyobrazić polecenie robienia analiz, zestawień w sposób określony przez Kierownika jednostki – nie w ramach czynności doradczych a jako rutynowy obowiązek. Kluczowe zadania audytu to prowadzenie audytu wewnętrznego. Ta definicja jest niezgodna z powszechnie akceptowaną definicją audytu wewnętrznego wg standardów IIA. Propozycja: „1. Audytem wewnętrznym w sektorze finansów publicznych jest niezależna i obiektywna działalność, polegająca na: a) dostarczaniu, w systematyczny i uporządkowany sposób, kierownikowi jednostki sektora finansów publicznych lub ministrowi kierującemu tym działem zapewnienia o adekwatności, skuteczności i efektywności kontroli zarządczej, w tym o osiąganiu celów tej kontroli, b) świadczeniu doradztwa na rzecz kierownika jednostki sektora finansów publicznych lub ministra kierującego tym działem w zakresie poprawy funkcjonowania kontroli zarządczej. 2. Celem powyższej działalności audytu wewnętrznego jest: 1) wspieranie ministra kierującego działem lub kierownika jednostki sektora finansów publicznych w osiąganiu celów określonych odpowiednio dla tego działu lub tej jednostki i realizacji działań służących osiąganiu tych celów; 2) przysparzanie wartości i usprawnianie działalności jednostki sektora finansów publicznych lub procesów w ramach działu administracji rządowej.”	oraz zostanie ona dostosowana pod kątem wymagań legislacyjnych.
41	**BW Advisory sp. z o. o**	art. 272	Zrezygnowano z określenia budzącego kontrowersje i pochodzącego z tłumaczenia z języka angielskiego, tzw. „wartości dodanej”, co jak wskazuje praktyka, właściwe rozumienie tego pojęcia przez organy administracji publicznej przez tyle lat nie przyjęło się w administracji publicznej. Ustawowa definicja tej funkcji stosowanej w całym świecie powinna być prosta i maksymalnie zbieżna z definicją ogólnie przyjętą. Propozycja:	**Uwaga została przyjęta.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 40.

			Art.272. Audytem wewnętrznym w sektorze finansów publicznych jest proces, polegający na niezależnym i obiektywnym działaniu, ukierunkowanym na: 1) wspieraniu ministra kierującego działem lub kierownika jednostki sektora finansów publicznych w osiąganiu celów określonych odpowiednio dla tego działu lub tej jednostki i realizacji działań służących osiąganiu tych celów, 2) usprawnianie działalności jednostki sektora finansów publicznych lub procesów w ramach administracji rządowej przez: a) dostarczanie w systematyczny i uporządkowanych sposób, kierownikowi tej jednostki lub ministrowi kierującemu działem, zapewnienia o adekwatności, skuteczności i efektywności kontroli zarządczej, w tym o osiąganiu celów tej kontroli, b) świadczenie doradztwa na rzecz kierownika tej jednostki lub ministra kierującego działem w zakresie poprawy funkcjonowania kontroli zarządczej.”	
42	**Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu**	art. 272	Nowa definicja audytu nie określa w jaki sposób audyt wewnętrzny ma wspierać ministra kierującego działem lub kierownika jednostki sektora finansów publicznych w osiąganiu celów (…). Brak określenia, że audyt wewnętrzny realizuje ten cel poprzez zadania zapewniające i czynności doradcze może być mylnie interpretowany w kontekście angażowania komórek audytu/audytorów w działalność operacyjną związaną z realizacją celów i zadań ministra lub kierownika jednostki. Propozycja: Proponuje się połączyć w art. 272 ust 1 i 2 tak aby podpunkty 2a) i 2b) odnosiły się do obu celów opisanych w pkt 1) i 2).	**Uwaga została przyjęta.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 40.
43	**WSSE w Rzeszowie**	art. 272	Nowa definicja audytu nie określa w jaki sposób audyt wewnętrzny ma wspierać ministra kierującego działem lub kierownika jednostki sektora finansów publicznych w osiąganiu celów (…). Brak określenia, że audyt wewnętrzny realizuje ten cel poprzez zadania zapewniające i czynności doradcze może być mylnie interpretowany w kontekście angażowania komórek audytu/audytorów w działalność operacyjną związaną z realizacją celów i zadań ministra lub kierownika jednostki.	**Uwaga została przyjęta.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 40.

			Propozycja: Proponuje się połączyć w art. 272 ust 1 i 2 tak aby podpunkty 2a) i 2b) odnosiły się do obu celów opisanych w pkt 1) i 2).	
44	**Krajowa Rada RIO**	art. 272	Przy zmianie art. 272 uofp zaproponowano zapis punktu 2) „przysparzanie wartości i usprawnianie działalności jednostki sektora finansów publicznych (…)" posługując się niezdefiniowanym ustawowo określeniem „przysparzanie wartości". Rozumienie tego pojęcia wynika z uzasadnienia do projektu ustawy, a powinno wynikać wprost z ustawy (podobnie jak w przypadku definicji „czynności sprawdzające").	**Uwaga została przyjęta.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 40.
45	**Polski Instytut Kontroli Wewnętrznej**	art. 272	„Audytem wewnętrznym w sektorze finansów publicznych jest niezależna i obiektywna działalność, której celem jest: 1) wspieranie ministra kierującego działem lub kierownika jednostki sektora finansów publicznych w osiąganiu celów określonych odpowiednio dla tego działu lub tej jednostki i realizacji działań służących osiąganiu tych celów; 2) przysparzanie wartości i usprawnianie działalności jednostki sektora finansów publicznych lub procesów w ramach działu administracji rządowej przez: a) dostarczanie, w systematyczny i uporządkowany sposób, kierownikowi tej jednostki lub ministrowi kierującemu tym działem zapewnienia o adekwatności, skuteczności i efektywności kontroli zarządczej, w tym o osiąganiu celów tej kontroli, b) świadczenie doradztwa na rzecz kierownika tej jednostki lub ministra kierującego tym działem w zakresie poprawy funkcjonowania kontroli zarządczej." Propozycja: „Audytem wewnętrznym w sektorze finansów publicznych jest niezależna i obiektywna działalność, której celem jest: 1 przysparzanie wartości i usprawnianie działalności jednostki sektora finansów publicznych przez:	**Uwaga została przyjęta.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 40.

			a) dostarczanie, w systematyczny i uporządkowany sposób, kierownikowi tej jednostki lub ministrowi kierującemu tym działem zapewnienia o adekwatności, skuteczności i efektywności kontroli zarządczej, b) świadczenie doradztwa na rzecz kierownika tej jednostki lub ministra kierującego tym działem w zakresie poprawy funkcjonowania jednostki sektora finansów publicznych	
46	**osoba fizyczna**	art. 272a	Brak nawiązania do kwalifikacji audytora wewnętrznego (art 283). Należny dodać odesłanie do kwalifikacji. Przy takiej definicji audytorem może być osoba zatrudniona w jednostce. A to zdecydowanie za mało. Propozycja: Należny dodać odesłanie do kwalifikacji audytora lub stworzyć jedną definicję audytora wewnętrznego.	**Uwaga odrzucona.** Przepisy ustawy trzeba analizować łącznie. I tak z art. 275 ustawy wynika, że audyt wewnętrzny prowadzi audytor (…) lub usługodawca (…). Z art. 286 ustawy wynikają warunki jakie musi spełniać osoba będąca audytorem wewnętrznym lub usługodawca (w związku z art. 279 ust. 1).
47	**osoba fizyczna**	art. 272a	Definicja czynności doradczych jest rozbita na kilka cześć. Jest też np. w czynnościach sprawdzających. Należy zebrać wszystkie cechy czynności sprawdzających w jedną definicję. Brakuje informacji, że w ramach czynności doradczych audytor może wydać rekomendacje, a decyzję o ich wdrożeniu podejmuje kierownik jednostki. Brak wyróżnika czynności doradczy, ich celu, możliwych form. Propozycja: Należy zebrać wszystkie cechy czynności sprawdzających w jedną definicję.	**Wyjaśnienie.** Słowniczek zawarty w art. 272a zostanie ponownie przeanalizowany z legislatorami Ministerstwa Finansów, następnie zostaną wprowadzane niezbędne zmiany zmierzające do przeredagowania definicji.
48	**osoba fizyczna**	art. 272a	Audytorem nie może być osoba związana z prowadzeniem tego audytu. To musi być osoba faktycznie wykonująca zadania audytowe. Propozycja:	**Wyjaśnienie.** j. w.

			(...), której zostało powierzone prowadzenie zadań audytowych.	
49	**osoba fizyczna**	art. 272a	Zapis „wdrożenia i skuteczności zaleceń lub rekomendacji, które zostały przyjęte do realizacji przez kierownika jednostki lub ministra kierującego działem spowoduje wydłużenie procesu audytowego i nie przyniesie wartości. Za każdym razem kierownik będzie musiał wskazać jakie zalecenia jednostka ma realizować. Obecna praktyka, że zalecenia wydane przez audytorów są wdrażane, przyśpiesza proces wdrażania. A jeżeli jednostka audytowana się nie zgadza ma ścieżkę "odwoławczą". Propozycja: Zastąpić „które zostały przyjęte do realizacja przez kierownika jednostki" na „które zostały wydane przez audytora".	**Wyjaśnienie.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 47.
50	**osoba fizyczna**	art. 272a	Rekomendacją nie może być propozycja działań usprawniających. Rekomendacją może być propozycja działania usprawniającego zaakceptowana przez kierownika jednostki. Brak celu rekomendacji. Propozycja: Doprecyzować definicję zaleceń i rekomendacji. Nie widać różnicy między zaleceniami i rekomendacjami. Brak celu rekomendacji.	**Wyjaśnienie.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 47.
51	**osoba fizyczna**	art. 272a	Zaleceniem nie może być propozycja działań, Zaleceniem może być propozycja działań zaakceptowana przez kierownika jednostki. Jednak będąc konsekwentnym z wcześniejszymi propozycjami proponuję zmianę zapisu: zalecenie - działanie usprawniające (...) Propozycja: Proponuję zmianę zapisu: zalecenie - działanie usprawniające (...).	**Wyjaśnienie.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 47.

52	**Szef Służby Cywilnej**	art. 272a	Zadania audytowe w urzędach administracji rządowej, z uwagi na swój charakter, co do zasady powinni wykonywać członkowie korpusu służby cywilnej. Wątpliwości w zakresie funkcjonowania urzędów, w których działa korpus służby cywilnej, budzą zmiany dot. usytuowania i pozycji audytorów wewnętrznych. W tym zakresie zasadne jest uzupełnienie projektu, uzasadnienia i Oceny Skutków Regulacji o wyjaśnienia odnoszące się do poniższych kwestii. Wydaje się, że zgodnie z projektowanymi przepisami, w urzędach, w których funkcjonuje korpus służby cywilnej, zadania, które są przypisane przez ustawę audytorowi wewnętrznemu, będą mogły wykonywać osoby zatrudnione na stanowisku „audytor wewnętrzny" i innym, na którym będzie zatrudniona osoba zarządzająca audytem wewnętrznym. Projekt wskazuje jednak, że zakres zadań audytora wewnętrznego nie może obejmować innych działań niż dotyczące prowadzenia audytu wewnętrznego. To może powodować niespójność przepisów dot. zarządzającego audytem wewnętrznym (który formalnie będzie osobą zatrudnioną na stanowisku o innej nazwie – w wyższej grupie zaszeregowania) z pozostałymi przepisami projektu i systemem zatrudnienia w służbie cywilnej. Zarządzający audytem wewnętrznym, zgodnie z definicją z art. 272a pkt 4 projektu, może być bowiem audytorem wewnętrznym zatrudnionym w jednoosobowej komórce audytu wewnętrznego albo wyznaczonym do kierowania działalnością wieloosobowej komórki audytu wewnętrznego. W tym zakresie wątpliwości budzi, jaki charakter będzie mieć stanowisko zarządzającego wieloosobową komórką audytu wewnętrznego w strukturze urzędu. Z jednej strony tzw. rozporządzenie stanowiskowo-płacowe przewiduje wprost stanowisko audytora wewnętrznego, z drugiej zarządzanie audytem wewnętrznym jest zadaniem, które wpisuje się charakterem w zakres zadań np. kierownika zespołu, czy nawet dyrektora departamentu (komórki równorzędnej). Proponujemy zatem uzupełnienie uzasadnienia i wyjaśnienie tej kwestii. Biorąc pod uwagę strukturę organizacyjną urzędów, osoba wyznaczona do kierowania wieloosobową komórką może również mieć powierzone zadania o charakterze organizacyjnym. W tym	**Uwaga została przyjęta.** Przyjęte dotychczas rozwiązania prawne oraz interpretowanie przepisów przez pryzmat literalnego brzmienia międzynarodowych standardów audytu wewnętrznego sprawiło, że w dużej części jednostek sfp – w tym też w tych, w których funkcjonuje korpus służby cywilnej, komórki audytu wewnętrznego były/są łączone z innymi komórkami organizacyjnymi, a kierownicy tych komórek – często kierownicy komórek audytu wewnętrznego w rozumieniu ustawy o finansach publicznych, byli angażowani w realizację zadań poza zadaniami związanymi z prowadzeniem audytu wewnętrznego. W ocenie Ministerstwa Finansów takie rozwiązanie skutecznie ograniczało efektywność prowadzenia audytu wewnętrznego (budżet czasowy audytora wewnętrznego był dzielony na zadania audytowe i poza audytowe), a w skrajnych przypadkach to rozwiązanie ograniczało niezależność funkcji audytu wewnętrznego (poprzez wyłączenie z możliwości oceny przez audyt wewnętrzny części obszarów działania jednostki, a tym samym oceny mechanizmów kontroli zarządczej ustanowionych w tym zakresie) lub ograniczało obiektywizm audytorów wewnętrznych (szczególnie tam, gdzie musieli oni dokonywać oceny działalności, za którą odpowiadał kierownik połączonej

			przypadku ta systemowa niespójność może polegać na tym, że określone ustawowo zadania audytorów (art. 1 pkt 15 lit. b projektu, w zakresie dodawanego ustępu 2b), nie mogą wykraczać poza zadania związane z audytem wewnętrznym. W związku z tym wydaje się, że definicja zarządzającego audytem wewnętrznym jest niekompletna i będzie budziła wątpliwości interpretacyjne. Z przepisów projektu wynika również możliwość powierzania zarządzania audytem usługodawcom zewnętrznym. Kwestia ta również wymaga szerszego omówienia w uzasadnieniu (m.in. na czym będzie to polegało, czy jest dopuszczalne, aby taka osoba kierowała komórką audytu wewnętrznego).	komórki - kierownik komórki audytu wewnętrznego). Warto tu także wskazać, że w ocenie Ministerstwa Finansów nie jest gospodarne takie rozwiązanie, gdzie zatrudniamy do prowadzania audytu wewnętrznego osoby o wysokich kompetencjach - osoby posiadające szczególne uprawnienia i zamiast zapewnić im pełną możliwość realizacji zadań związanych z prowadzeniem audytu wewnętrznego (ustawowe zadanie) powierzamy im realizację zadań, które tych kompetencji i uprawnień nie wymagają. Odbywa się to niestety kosztem wydajności prowadzenia audytu wewnętrznego. **Dlatego zmiany zaproponowane przez Ministerstwo Finansów zmierzają do tego, aby audytorzy wewnętrzni zatrudnieni w jednostce sfp do prowadzenia audytu wewnętrznego prowadzili tylko i wyłącznie audyt wewnętrzny.** To jedyne rozwiązanie, które w realny sposób wyeliminuje przypadki nieefektywności oraz ograniczy przypadki naruszania niezależności i obiektywizmu osób prowadzących audyt wewnętrzny w jsfp ze względu na przyjęte w tej jednostce rozwiązania organizacyjne. Intencją zmian nie jest to, aby audytor wewnętrzny kierował komórką audytu wewnętrznego - bo tak powinno być już obecnie. Nie jest też intencją projektodawcy, aby tworzyć zmianą

				merytoryczną dodatkowe, obowiązkowe wyższe stanowiska kierownicze w poszczególnych urzędach. To, że audytor wewnętrzny zarządzający wieloosobową komórką będzie realizował zadania o charakterze organizacyjnym nie stanowi problemu w kontekście proponowanych zmian oraz zapewnienia warunków do efektywnego, niezależnego i obiektywnego prowadzenia audytu wewnętrznego – czyli realizacji merytorycznych zadań do których wprowadzono audyt wewnętrzny. Zadania te nie będą bowiem wpływały na zakres audytu wewnętrznego i postawę podlegających mu audytorów wewnętrznych. Zarządzanie zasobami komórki audytu wewnętrznego jest immamentnym elementem jej funkcjonowania, w szczególności, gdy komórka liczy więcej niż jedną osobę – co podkreślono wprowadzając na poziomie ustawy pojęcie „zarządzającego audytem wewnętrznym". Będzie to natomiast realizowane dokładnie w ten sam sposób jak obecnie w przypadku wieloosobowych służb BHP, które zgodnie z §2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 września 1997 r. *w sprawie służby bezpieczeństwa i higieny pracy*[17] również nie mogą być obciążane innymi zadaniami, niż zadaniami merytorycznymi przewidzianymi w tym rozporządzeniu dla

[17] Dz.U. 1997 nr 109 poz. 704, z późn. zm.

				tej służby. Aby zminimalizować ryzyko niewłaściwej interpretacji tego przepisu oraz zapewnić właściwe zrozumienie intencji projektodawcy, przepisy te zostaną przeredagowane tak, aby wskazać wyraźnie, że w przypadku audytorów wewnętrznych chodzi o zadania merytoryczne. Z obecnych, jak i projektowanych przepisów nie wynika możliwość powierzania zarządzania audytem usługodawcom zewnętrznym. Zgodnie z art. 275 ustawy audyt wewnętrzny prowadzi audytor wewnętrzny albo usługodawca. W logice prawniczej „lub" to jest tzw. alternatywa łączna, a „albo" to alternatywa rozłączna. Wybór jednej opcji wyklucza wybór drugiej. Tym samym nie ma prawnej możliwości, aby w danej jednostce audyt prowadził jednocześnie audytor wewnętrzny i usługodawca, a co za tym idzie nie ma też możliwości, aby usługodawca był zarządzającym w utworzonej w strukturze jednostki komórce audytu wewnętrznego. W sytuacji, gdy w jednostce audyt wewnętrzny prowadzi usługodawca, to zarządzającym audytem wewnętrzny będzie usługodawca, o którym mowa w art. 272a pkt 6 lit. a i b ustawy, albo osoba zatrudniona przez usługodawcę, o którym mowa w pkt 6 lit. c tego artykułu ustawy. Pojęcie zarządzającego audytem wewnętrznym zostało wprowadzone w celu rozróżnienia zadań i ról przypisanych

				zarządzającemu oraz pozostałym audytorom wewnętrznym. Tym samym informujemy, że uzasadnienie zostanie uzupełnione o wyjaśnienia odnoszące się do podniesionych w uwadze kwestii. Jednocześnie Ministerstwo Finansów informuje, że ustawa o finansach publicznych nie określa nazw stanowisk (tak jak np. ww. wymienione rozporządzenie w zakresie pracowników służb BHP). Najczęściej tego typu regulacje wynikają z przepisów stanowiskowych lub pragmatyk służbowych. W przypadku korpusu służby cywilnej jest to rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 2016 r. *w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustalania wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej*[18]. W ocenie Ministerstwa Finansów obecne przepisy umożliwiają tworzenie wieloosobowych komórek audytu wewnętrznego. W zależności od liczby w komórce audytu wewnętrznego audytorów wewnętrznych i innych pracowników

[18] Dz.U. 2025 poz. 670

				pomocniczych, którzy mogą wykonywać czynności pomocnicze może to być np. Biuro Audytu Wewnętrznego (jak obecnie w Ministerstwie Obrony Narodowej). Wówczas audytor wewnętrzny – zarządzający audytem wewnętrznym będzie zatrudniony – zgodnie z obowiązującymi w służbie cywilnej przepisami, na stanowisku dyrektora biura. Dokładnie tak jak w przypadku innych „branżowców" tj. radców prawnych, pracowników służb BHP, inspektorów ochrony danych osobowych, pełnomocników ds. informacji niejawnych, służb księgowo-rachunkowych itd. Problemem w tym zakresie może być natomiast to, że komórki audytu wewnętrznego, które zostały utworzone w ministerstwach w 2002 r. (sfinansowane wówczas z podziału rezerwy celowej, którą Minister Finansów przeznaczył na tworzenie służb audytu wewnętrznego w polskiej administracji publicznej) decyzjami zarządczymi podejmowanymi w kolejnych latach na poziomie poszczególnych urzędów zostały zminimalizowane do poziomu maksymalnie kilku etatów (najczęściej dwóch), co przy obecnych przepisach dotyczących służby cywilnej sprawia trudność przy wydzieleniu samodzielnej komórki audytu wewnętrznego na poziomie statutu urzędów. A to z kolei przekłada się na to, że trudno jest też, adekwatnie do roli, przypisać zarządzającemu komórką audytu wewnętrznego stanowisko z istniejącej w

				służbie cywilnej siatki stanowiskowej (oraz wynagrodzenie adekwatne do roli i wynikającej z niej odpowiedzialności). Temat w ocenie Ministerstwa Finansów wymaga pogłębionej analizy – nie tylko w zakresie komórek audytu wewnętrznego, ale szerszej, systemowej. Wydaje się bowiem nieuniknione dla zapewnienia i poprawy sprawności działania urzędów, że struktury organizacyjne w urzędach powinny ulegać sukcesywnemu spłaszczaniu. Takie rozwiązanie – poza likwidacją organizacyjnych silosów w urzędach, sprzyjać będzie także większemu zaangażowaniu pracowników, szybszemu przepływowi informacji i większej elastyczności w działaniu. Co w przypadku komórek audytu wewnętrznego i konieczności bezpośredniej komunikacji z kierownikiem jednostki jest niezbędne, a co najważniejsze **wynika to tylko i wyłącznie z merytorycznych przesłanek, a nie chęci tworzenia kolejnych wyższych stanowisk kierowniczych w strukturach urzędów.**
53	**ISACA Warsaw Chapter**	art. 272a	Ryzyko: outsourcowanie audytu do firm świadczących jednocześnie doradztwo zagraża niezależności. Propozycja: Dodać w projekcie zakaz świadczenia usług doradczych przez tego samego usługodawcę, który wykonuje audyt wewnętrzny.	**Uwaga została przyjęta.**
54	**osoba fizyczna**	art. 272a	po art. 272 dodaje się art. 272a w brzmieniu: „Art. 272a. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o: 5) rekomendacjach – rozumie się przez to propozycje działań	**Wyjaśnienie.**

			usprawniających kontrolę zarządczą sformułowane przez audytora wewnętrznego w ramach czynności doradczych Propozycja: rekomendacjach – rozumie się przez to propozycje działań usprawniających kontrolę zarządczą sformułowane przez audytora wewnętrznego w ramach czynności doradczych lub zadania audytowego zapewniającego;	Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 47.
55	**Polski Instytut Kontroli Wewnętrznej**	art. 272a	3) czynnościach sprawdzających – rozumie się przez to działania mające na celu dokonanie oceny wdrożenia i skuteczności zaleceń lub rekomendacji, które zostały przyjęte do realizacji przez kierownika jednostki lub ministra kierującego działem, przeprowadzane przez audytora wewnętrznego po upływie terminów realizacji zaleceń, a w przypadku rekomendacji, w terminie uzgodnionym z kierownikiem jednostki lub ministrem kierującym działem; Propozycja: 3) czynnościach sprawdzających – rozumie się przez to działania mające na celu dokonanie oceny wdrożenia i skuteczności zaleceń, które zostały przyjęte do realizacji przez kierownika jednostki lub ministra kierującego działem, przeprowadzane przez audytora wewnętrznego po upływie terminów ich realizacji	**Wyjaśnienie.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 47.
56	**IIA Polska**	art. 272a pkt 4 lit. a w powiązaniu z art. 277 ust. 2a	Aktualnie w administracji publicznej istnieje różnorodne podejście w zakresie nazewnictwa stanowiska audytora wewnętrznego, który kieruje komórką audytu wewnętrznego. Powyższe ma wpływ na rangę ww. komórki w strukturze jednostki, a także na wysokość wynagrodzenia osoby kierującej tą komórką. W związku z tym, należy przedmiotową kwestię ujednolicić i jednoznacznie wskazać, że jest to kierownik/dyrektor komórki audytu wewnętrznego. Należy mieć na uwadze, że ww. osoby są w randze dyrektora, ale nazwa kierujący/zarządzający komórką audytu wewnętrznego nie jest jednoznaczna z podejściem w tym zakresie w poszczególnych organizacjach. Wydaje się zatem, że jasne nazewnictwo	**Uwaga odrzucona.** Propozycja wykracza poza zakres proponowanych zmian i wykracza poza zakres właściwości Ministra Finansów. Ustawa o finansach publicznych nie określa nazw stanowisk. Tego typu regulacje wynikają z przepisów stanowiskowych i pragmatyk służbowych. W przypadku korpusu służby cywilnej jest to rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów

			wyeliminuje problemy interpretacyjne w ramach przedmiotowego stanowiska. Ponadto zmiana i wskazanie jednoznacznie tego stanowiska będzie pomocne np. dla Szefowej Służby Cywilnej, aby ująć stanowisko kierownika/dyrektora komórki audytu wewnętrznego w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustalania wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej, jako stanowisko średniego szczebla zarządzania w służbie cywilnej. Kierownicy/dyrektorzy komórek audytu wewnętrznego są jedyną grupą zawodową nie wskazaną w nim w sposób jednoznaczny i adekwatny. Powyższe wpisuje się w konieczność organizacyjnego wyodrębnienia komórki audytu wewnętrznego w strukturze poszczególnych jednostek, co jest kluczowe dla podkreślenia jej rangi oraz zapewnienia niezależności. Ponadto, jak wskazano w uzasadnieniu uofp, cyt. „Rozwiązanie to ma się przyczynić także do zapewnienia spójności rozwiązań organizacyjnych we wszystkich jednostkach sektora publicznego posiadających komórki audytu wewnętrznego”.	z dnia 29 stycznia 2016 r. *w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustalania wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej*. Zmiany tego aktu prawnego leżą w kompetencjach Kancelarii Prezesa Rady Ministrów (w tym Szefa Służby Cywilnej) i przy okazji nowelizacji tych przepisów Ministerstwo Finansów podejmie dyskusję w zakresie wskazanym w tej uwadze (patrz stanowisko Ministerstwa Finansów do uwagi Szefa Służby Cywilnej - nr 52).
57	**Polski Instytut Kontroli Wewnętrznej**	art. 272a pkt 5	5) rekomendacjach – rozumie się przez to propozycje działań usprawniających kontrolę zarządczą sformułowane przez audytora wewnętrznego w ramach czynności doradczych; Propozycja: Wykreślić	**Wyjaśnienie.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 47.
58	**Polski Instytut Kontroli Wewnętrznej**	art. 272a pkt 8	8) zaleceniach – rozumie się przez to propozycje działań sformułowane przez audytora wewnętrznego w wyniku zadań zapewniających służące wyeliminowaniu stwierdzonych w jednostce sektora finansów publicznych lub w dziale administracji rządowej słabości kontroli zarządczej, w tym zidentyfikowanego ryzyka.”	**Wyjaśnienie.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 47.

			Propozycja: 8) zaleceniach – rozumie się przez to propozycje działań sformułowane przez audytora wewnętrznego w wyniku zadań zapewniających lub doradczych służące wyeliminowaniu stwierdzonych w jednostce sektora finansów publicznych lub w dziale administracji rządowej słabości kontroli zarządczej, w tym zidentyfikowanego ryzyka.”	
59	**BW Advisory sp. z o. o**	art. 273	Obecna praktyka dowodzi, że użycie w przepisie określenia miękkiego „kierują się” jest interpretowana jako dobrowolne zalecenie a nie konieczność ich stosowania. Aby funkcja audytu wewnętrznego była realizowana prawidłowo i w określonej jakości, przez osobę posiadającą wiedzę i umiejętność jej wykorzystania muszą stosować odpowiednie standardy pracy. Ponadto jak wynika z dalszej części projektu usługodawcy także będą musieli stosować standardy a nie realizować funkcję audytu wewnętrznego w sposób dowolny. Propozycja: „Art.273 Audytor wewnętrzny oraz osoby wykonujące czynności, o których mowa w art.286 ust.2 pkt.1, prowadząc audyt wewnętrzny lub wykonując stosują standardy audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych.”	**Uwaga odrzucona.** Intencją Ministerstwa Finansów było i jest to, aby osoby prowadzące audyt wewnętrzny w jednostkach sektora finansów publicznych stosowały przepisy prawa a kierowały się przy tym wskazówkami zawartymi w standardach audytu wewnętrznego (w zakresie w jakim nie zostało to określone w przepisach prawa). Na ten aspekt zwrócono szczególną uwagę w *Globalnych Standardach Audytu Wewnętrznego* w części pt. *Stosowanie Globalnych Standardów Audytu Wewnętrznego w sektorze publicznym*. Ma to znaczenie, ponieważ w Polsce, tak jak w innych krajach członkowskich Unii Europejskiej standardy te będą wdrażane w sektorze publicznym. I tak np. wskazano, że: „*Sektor publiczny opiera się na ramach prawnych, które obejmują przepisy ustawowe, wykonawcze, zarządzenia i zasady administracyjne oraz inne rodzaje wymogów regulacyjnych specyficznych dla porządku prawnego, w którym działa organizacja, i jest na ich*

				podstawie zarządzany. W Globalnych Standardach Audytu Wewnętrznego termin „prawo i/lub regulacje" jest używany do przedstawienia ram prawnych. ***Przepisy prawa i/lub regulacje mogą określać mandat, miejsce w strukturze organizacyjnej, podległość służbową, zakres pracy, finansowanie i inne wymagania obowiązujące funkcję audytu wewnętrznego.****"* Tym samym, gdyby przyjąć, że osoby prowadzące audyt wewnętrzny w polskim sektorze finansów publicznych miałyby jednocześnie stosować przepisy prawa i standardy mogłoby w wielu przypadkach dojść do kolizji tych norm. Co więcej mogłoby dojść do sytuacji, w której cześć jednostek sektora finansów publicznych stosowałyby tylko standardy. To doprowadziłoby do chaosu i przede wszystkim utrudniłoby to jednoznaczną ocenę działalności poszczególnych komórek audytu wewnętrznego w sektorze finansów publicznych.
60	**ISACA Warsaw Chapter**	art. 273	Ryzyko: Brak ustawowego terminu wydania standardów generuje ryzyko opóźnień. Standardy wydawane jako rozporządzenie bez wymogu konsultacji ze środowiskiem audytorów. Standardy powinny zawierać Kodeks Etyki, ale nie określono jawnego mocodawstwa i sankcji w ustawie. Propozycja:	**Wyjaśnienie.** Tego typu przepis zawiera się w tzw. przepisach wprowadzających i zgodnie z *Zasadami techniki prawodawczej* został on zaproponowany w art. 24 projektu. Zgodnie z jego brzmieniem: „standardy audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych, ogłoszone na podstawie art. 273 ust. 1 ustawy zmienianej

			W projekcie dodać zapisy 273.3 Minister Finansów wydaje standardy w terminie XXX miesięcy od daty wejścia ustawy w życie. 273.4 Projekt standardów podlega opiniowaniu przez organizacje audytorów oraz komitety audytu (o ile są powołane przy ministerstwach). W treści standardów należy zaznaczyć, że zasady etyki audytora mają moc normatywną i niedochowanie ich stanowi przewinienie dyscyplinarne.	w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, obowiązują do dnia opublikowania standardów audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych na podstawie art. 273 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy." Tym samym ryzyko opóźnień zostało zdefiniowane i zaopiekowane już na etapie prac nad projektem przepisów. Jednocześnie informujemy, że Ministerstwo Finansów 8 stycznia br. opublikowało na stronie internetowej komunikat na temat sposobu i trybu prac nad wdrożeniem nowych Globalnych Standardów Audytu Wewnętrznego (GSAW) w polskim sektorze publicznym[19]. W treści komunikatu zawarto informację o konsultacjach publicznych z audytorami wewnętrznymi *Wytycznych w zakresie wdrożenia i stosowania GSAW w polskim sektorze publicznym* (bo treść samych GSAW nie będzie ulegała konsultacjom i zmianom, bo prawa autorskie do nich posiada IIA Global i zgodnie z licencją nie można dokonywać jakichkolwiek zmiany bez zgody IIA Global). Warto przy tym też pamiętać, że GSAW zawierają też wskazówki i normy etyczne, którymi osoby prowadzące audyt

[19] https://www.gov.pl/web/finanse/przewidywany-sposob-i-tryb-prac-nad-wdrozeniem-nowych-globalnych-standardow-audytu-wewnetrznego-w-polskim-sektorze-publicznym

				wewnętrzny w sektorze finansów publicznych będą się kierowały (zgodnie z obecnymi i projektowanymi przepisami ustawy). Nie jest natomiast możliwe, aby niestosowanie GSAW było deliktem dyscyplinarnym. Wynika to z faktu, że odpowiedzialność dyscyplinarną osoby prowadzące audyt wewnętrzny mogą ponosić wobec organizacji, które wydały im poszczególne kwalifikacje zawodowe, ale również jako pracownicy administracji publicznej (np. w zakresie naruszeń kodeksu etyki członka służby cywilnej).
61	**Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu**	art. 273 ust. 2	Nie określono jakiego rodzaju aktem prawnym zostaną wydane standardy. Proponuję, aby w tym zakresie nie wprowadzać zmian w stosunku do obowiązujących przepisów. W celu zachowania rangi standardów proponuje się, aby wprowadzić je Komunikatem Ministra Finansów. Zaproponowane rozwiązanie może rodzić ryzyko kwestionowania obowiązku ich stosowania. Propozycja: Proponuje nowe brzmienie Art. 273: Minister Finansów wyda w formie komunikatu i ogłosi w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów standardy audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym zasady etyki audytora wewnętrznego, zgodne z międzynarodowymi standardami audytu wewnętrznego. Standardy te są publikowane na stronie podmiotowej Ministerstwa Finansów w Biuletynie Informacji Publicznej.	**Uwaga odrzucona.** Zmiany dotyczą zmiany formy, sposobu ogłoszenia (promulgacji) i miejsca publikacji (publikatora) standardów audytu wewnętrznego określonych przez Ministra Finansów. Dotychczasowe przepisy określały komunikat Ministra Finansów jego formę, a publikatorem był dziennik urzędowy tego ministra. Zasady i tryb ogłaszania aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych oraz zasady i tryb wydawania dzienników urzędowych określa ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. *o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych.* Zgodnie z art. 2 ust. 1 tej ustawy ogłoszenie aktu normatywnego w dzienniku urzędowym jest obowiązkowe. Niemniej jednak, zgodnie z ust. 2 tego przepisu, odrębna ustawa może wyłączyć obowiązek

				ogłoszenia aktu normatywnego niezawierającego przepisów powszechnie obowiązujących. Standardy audytu wewnętrznego **stanowią uporządkowany zbiór wskazówek, które osoby prowadzące audyt wewnętrzny w jednostkach sektora finansów publicznych powinny wykorzystać przy prowadzeniu audytu wewnętrznego.** Nie można uznać ich za akty zawierające przepisy powszechnie obowiązujące. Standardy audytu wewnętrznego mają bowiem bardziej praktyczny i techniczny charakter oraz mają pomóc **osobom prowadzącym audyt wewnętrzny w jednostkach sektora finansów publicznych** na etapie projektowania, wdrażania i realizacji norm prawnych zawartych na poziomie ustawy o finansach publicznych oraz aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie (czyli aktów normatywnych zawierających przepisy powszechnie obowiązujące odnoszące się do audytu wewnętrznego). Mają też stanowić katalog norm etycznych, którymi kierują się te osoby prowadząc audyt wewnętrzny. Intencją Ministerstwa Finansów było (od 2006 r.) i wciąż jest to, aby osoby prowadzące audyt wewnętrzny w jednostkach sektora finansów publicznych stosowały przepisy prawa, a kierowały się przy tym wskazówkami zawartymi w standardach audytu

				wewnętrznego (w zakresie w jakim nie zostało to określone w przepisach prawa). Ma to szczególne znaczenie w sytuacji, gdy od 2006 r. przyjęto rozwiązanie polegające na tym, że jako standardy audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych przyjęto polską wersję językową standardów opracowanych przez IIA Global. Na szczególną – lecz de facto ograniczoną, rolę *Globalnych Standardach Audytu Wewnętrznego* zwrócono uwagę w treści *Globalnych Standardach Audytu Wewnętrznego* w części pt. *Stosowanie Globalnych Standardów Audytu Wewnętrznego sektorze publicznym.* Ministerstwo Finansów w pełni podziela stanowisko IIA Global, które przypisuje pierwszeństwo w stosowaniu właśnie krajowym normom wynikającym z powszechnie obowiązujących przepisów prawa.
62	**osoba fizyczna**	art. 273 ust. 2	Standardy audytu wewnętrznego w BIP MF to obniżenie rangi tego aktu, a tym samym obniżona skuteczność stosowania. Propozycja: Wzmocnienie obowiązku stosowania odniosłoby skutek w przypadku podwyższenia rangi np. do rozporządzenia.	**Uwaga odrzucona.** j. w.
63	**osoba fizyczna**	art. 273 ust. 2	art. 273 otrzymuje brzmienie: „Art. 273. ust. 2. Minister Finansów wydaje standardy audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym zasady etyki audytora wewnętrznego. Propozycja:	**Uwaga odrzucona.** j. w.

			Minister Finansów rozporządzeniem wydaje standardy audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych.	
64	**WSSE w Rzeszowie**	art. 273 ust. 2	Nie określono jakiego rodzaju aktem prawnym zostaną wydane standardy. Proponuję, aby w tym zakresie nie wprowadzać zmian w stosunku do obowiązujących przepisów. W celu zachowania rangi standardów proponuje się, aby wprowadzić je Komunikatem Ministra Finansów. Zaproponowane rozwiązanie może rodzić ryzyko kwestionowania obowiązku ich stosowania. Propozycja: Proponuje nowe brzmienie Art. 273: Minister Finansów wyda w formie komunikatu i ogłosi w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów standardy audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym zasady etyki audytora wewnętrznego, zgodne z międzynarodowymi standardami audytu wewnętrznego. Standardy te są publikowane na stronie podmiotowej Ministerstwa Finansów w Biuletynie Informacji Publicznej.	**Uwaga odrzucona.** j. w.
65	**osoba fizyczna**	art. 274	art. 274 otrzymuje brzmienie: Audyt wewnętrzny prowadzi się także w: 6) państwowych osobach prawnych, o których mowa w art. 9 pkt 14 – jeżeli kwota wykonanych dochodów lub przychodów albo wydatków lub poniesionych kosztów w dwóch kolejnych latach budżetowych przekroczyła 67 000 tys. zł. 3. Audyt wewnętrzny prowadzi się w jednostkach samorządu terytorialnego, jeżeli w dwóch kolejnych latach budżetowych kwota wykonanych dochodów i przychodów albo kwota wykonanych wydatków i rozchodów przekroczyła 67 000 tys. zł.”, Por. uwagi do treści uzasadnienia zawartego na str. 41, 53	**Wyjaśnienie.** Ministerstwo Finansów informuje, że od samego początku wprowadzania audytu wewnętrznego w polskim sektorze finansów publicznych przyjęto rozwiązanie, zgodnie z którym cześć jednostek sektora finansów publicznych - ze względu na ich istotność (odpowiedzialność) została enumeratywnie wskazana i zobowiązana do prowadzenia audytu wewnętrznego. Kolejną grupą jednostek były te jednostki, które gromadzą znaczne środki publiczne lub dokonują znacznych wydatków środków publicznych

				(art. 35d ust. 2)[20]. Kwota ta nie mogła być niższa niż 0,001% produktu krajowego brutto. Minister Finansów określił w 2002 r. ww. kwotę na 35 mln zł[21], a w 2006 r. na 40 mln zł[22]. W 2009 r. kwota ta została utrzymana na poziomie 40 mln zł[23]. Od 2010 r. kwota progowa nie była zmieniana. Biorąc pod uwagę fakt, że kwoty ujęte w kolejnych planach finansowych jednostek finansów publicznych, w tym też uchwałach budżetowych jednostek samorządu terytorialnego, ulegały systematycznemu zwiększaniu liczba jednostek zobowiązanych do prowadzenia audytu wewnętrznego znacznie wzrosła i w praktyce oznaczało to, że nawet bardzo małe jednostki, zatrudniające kilkanaście osób, były zobligowane do rozpoczęcia prowadzenia audytu wewnętrznego. Widać to dokładnie w przypadku jednostek samorządu terytorialnego, gdzie w 2009 r. audyt wewnętrzny prowadziło 877 jst (31% wszystkich jst), a w 2024 r. zobowiązanych do prowadzenia audytu wewnętrznego było już 2439 jst (87%).

[20] Szczegóły procesu legislacyjnego rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych, ustawy o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów, ustawy o działach administracji rządowej oraz ustawy o służbie cywilnej z 2001 r.: https://orka.sejm.gov.pl/proc3.nsf/opisy/2914.htm

[21] Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie określenia kwot przychodów oraz wydatków środków publicznych dokonywanych w ciągu roku kalendarzowego, których przekroczenie powoduje obowiązek prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych, https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20022341970

[22] Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 czerwca 2006 r. w sprawie kwot, których przekroczenie powoduje obowiązek prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20061120763

[23] Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20091571241

				Szczegółowe dane za okres 2009-2024 przedstawiono na wykresie nr 1 (opracowanym na podstawie danych Ministerstwa Finansów). Wykres 1 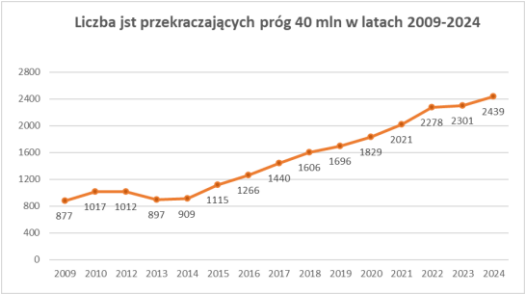 Ministerstwo Finansów zaproponowało podniesienie tzw. „kwoty progowej”, po przekroczeniu której powstaje obowiązek prowadzenia audytu wewnętrznego do poziomu 67 mln zł. Do wyliczenia poziomu kwoty zastosowano skumulowany za okres 2009-2024 wskaźnik inflacji. Podniesienie kwoty do 67 mln zł spowoduje zmniejszenie liczby jednostek samorządu terytorialnego, które powinny prowadzić audyt wewnętrzny (z 2439 jst - 87% wszystkich jst, do 1622 - 58%). Według szacunków Ministerstwa Finansów, przeprowadzonych na podstawie danych z wykonania za 2024 r., spadek ten będzie dotyczył przede wszystkim gmin, a największa zmiana będzie dotyczyła gmin wiejskich. Co więcej, procentowy udział budżetów jednostek samorządu terytorialnego objętych audytem

				wewnętrznym spadnie z 98% do 89%, a nominalna kwota objętych audytem wewnętrznym środków publicznych wyniesie ok. 433 mld zł. Podniesienie kwoty progowej było wielokrotnie postulowane przez stronę samorządową podczas prac Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, ale również przez Krajową Radę Regionalnych Izb Obrachunkowych oraz Najwyższą Izbę Kontroli, w wynikach kontroli *„Audyt wewnętrzny w jednostkach samorządu terytorialnego”*[24], która wniosła wprost o przygotowanie przez Ministra Finansów nowelizacji uofp, *„polegającej na wprowadzeniu wyższego limitu kwoty dochodów i przychodów lub kwoty wydatków i rozchodów ujętych w uchwale budżetowej, po przekroczeniu których powstaje obowiązek prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach samorządu terytorialnego (...).”*. Na zasadność podwyższenia kwot progowych wskazują także opinie akademickie w zakresie zmian dotyczących kontroli zarządczej i audytu wewnętrznego uzyskane od przedstawicielek z trzech ośrodków naukowo-dydaktycznych, tj. dr Joanny Przybylskiej z Katedry Finansów Publicznych z Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, dr Leny Grzesiak z Katedry Zarządzania Zasobami Ludzkimi z Wydziału

[24] Informacja o wynikach kontroli *Audyt wewnętrzny w jednostkach samorządu terytorialnego*, znak: LKI.430.007.2019, nr ewid. 76/2019/P/19/074/LKI.

				Zarządzania Uniwersytet Łódzkiego oraz dr hab. Krystyny Nizioł, prof. ucz. z Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego. Ministerstwo Finansów podtrzymuje zatem propozycję podniesienia kwoty „progowej" do poziomu 67 mln zł – zarówno w (pod)sektorze rządowym, jak i (pod)sektorze samorządowym. W ocenie Ministerstwa Finansów zmiana ta nie wpłynie negatywnie na poziom zarządzania jednostkami, które przestaną prowadzić audyt wewnętrzny. Wynika to z faktu, że najważniejszym elementem w tym zakresie jest zapewnienie adekwatnej, skutecznej i efektywnej kontroli zarządczej, która powinna funkcjonować w każdej jednostce sfp. Jest to obowiązek kierownika jednostki, a procesy w ramach przyjętego systemu zarządzania i kontroli uwzględniają role i zadania realizowane przez pracowników zatrudnionych w tej jednostce – od kierownictwa po szeregowego pracownika. Stąd m.in. Ministerstwo Finansów wzmacnia i ujednolica wymagania dotyczące kontroli zarządczej, wprowadzając *Model trzech linii*. W praktyce może bowiem istnieć w jednostce sfp adekwatna, skuteczna i efektywna kontrola zarządcza, i w jednostce tej nie będzie prowadzony audyt wewnętrzny. W takim przypadku kierownik tej jednostki będzie uzyskiwał informacje i oceny o stanie kontroli zarządczej z innych wewnętrznych lub zewnętrznych źródeł.

				Zawsze może też podjąć decyzję, że pomimo braku ustawowego obowiązku będzie kontynuował prowadzenie audytu wewnętrznego.
66	**SAWS**	art. 274	Zwiększenie progu kwoty przychodów, obligującej do uruchomienia funkcji audytu wewnętrznego w jsfp, w naszej opinii negatywnie wpłynie na funkcjonowanie adekwatnej, skutecznej i efektywnej kontroli zarządczej w tych jednostkach. Znaczna część kierowników jednostek zostanie pozbawiona elementu oceny funkcjonowania kontroli zarządczej. Kierownicy tych jednostek, w których audyt przestanie funkcjonować, zostaną pozbawieni istotnego elementu, na podstawie którego składają oświadczenie o stanie kontroli zarządczej. Propozycja: a) w ust. 1 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 10 w brzmieniu: „10) Państwowym Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.”, b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2. Audyt wewnętrzny prowadzi się także w: 1) państwowych jednostkach budżetowych, 2) uczelniach publicznych, 3) samodzielnych publicznych zakładach opieki zdrowotnej, które nie zostały utworzone przez jednostki samorządu terytorialnego, 4) agencjach wykonawczych, 5) państwowych funduszach celowych, 6) państwowych osobach prawnych, o których mowa w art. 9 pkt 14 –jeżeli kwota wykonanych dochodów lub przychodów albo wydatków lub poniesionych kosztów w ostatnim roku budżetowym przekroczyła 40.000 tys. zł. 3. Audyt wewnętrzny prowadzi się w jednostkach samorządu terytorialnego, jeżeli w ostatnim roku budżetowym kwota wykonanych dochodów i przychodów albo kwota wykonanych wydatków i rozchodów przekroczyła 40.000 tys. zł.”, c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, audyt wewnętrzny prowadzi się, począwszy od	**Uwaga odrzucona.** j. w.

			dnia 1 kwietnia roku budżetowego następującego po roku, w którym spełniła się przesłanka, o której mowa w tych przepisach.” Stoimy na stanowisku by nie podnosić progu.	
67	**Krajowa Rada RIO**	art. 274 ust. 2	Ust. 2 Audyt wewnętrzny prowadzi się (…) jeżeli kwota wykonanych dochodów lub przychodów albo wydatków lub poniesionych kosztów w dwóch kolejnych latach budżetowych przekroczyła 67 000 tys. zł. Ust. 3 Audyt wewnętrzny prowadzi się w jednostkach samorządu terytorialnego, jeżeli w dwóch kolejnych latach budżetowych kwota wykonanych dochodów i przychodów albo kwota wykonanych wydatków i rozchodów przekroczyła 67 000 tys. zł. Propozycja: Treść ust. 2 sugeruje wzięcie pod uwagę tylko jednej części - strony „dochodowej” lub „wydatkowej”, natomiast w ust. 3 ma być uwzględniona cała strona (dochody + przychody lub wydatki + rozchody). Zasadne jest zastosowanie jednakowych zasad w podmiotach, których dotyczy zmiana – aby osiągnąć jednolity efekt – kwota 67 000 000 zł.	**Uwaga odrzucona.** Różnice w brzmieniu ust. 2 i 3 wynikają z odmiennych, szczególnych rozwiązań odnoszących się do konstrukcji uchwały budżetowej jednostki samorządu terytorialnego. Uchwały te określają wysokość dochodów, przychodów, wydatków i rozchodów. W przypadku jednostek wymienionych w ust. 2 plany finansowe poszczególnych rodzajów jednostek sektora finansów publicznych – zgodnie z przepisami działu I, rozdział 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r., zawierają dochody i wydatki (jednostki budżetowe) albo przychody i koszty (agencja wykonawca). Intencją Ministerstwa Finansów jest to, aby w przypadku jednostek sektora finansów publicznych – w jednolity sposób, ustalać kwotę dochodów, przychodów, wydatków, kosztów lub rozchodów, której przekroczenie zobowiązuje daną jednostkę do prowadzenia audytu wewnętrznego (z poszanowaniem i uwzględnieniem szczególnych rozwiązań na poziomie uchwał budżetowych lub planów finansowych).

68	**IIA Polska**	art. 274 ust. 2 i 3	Audyt wewnętrzny nie powinien być uzależniony od przyjętego progu/wartości inflacji, tak samo jak kontrola zarządcza jest niezależna od jakiegokolwiek progu. Decyzja kierownika jednostki powinna ograniczać się jedynie do liczby zatrudnionych audytorów i ich wymiaru czasu pracy. Na obszarze Polski działa znaczna liczba jednostek administracji publicznej, które dysponują budżetami przekraczającymi 40 000 tys. zł. W związku z powyższym jednostki organizacyjne, których kwoty - wykonanych dochodów lub przychodów albo wydatków lub poniesionych kosztów, a w odniesieniu do jednostek samorządu terytorialnego kwoty wykonanych dochodów i przychodów albo kwoty wykonanych wydatków i rozchodów - przekraczają 40 000 tys. zł, powinny również zostać objęte obligatoryjnym obowiązkiem prowadzenia audytu wewnętrznego. Wykreślenie wysokości kwoty progowej lub pozostawienie kwoty progowej na dotychczasowym poziomie, w perspektywie rocznej. Art. 274 ust. 2 „Audyt wewnętrzny prowadzi się także w: 1) państwowych jednostkach budżetowych, 2) uczelniach publicznych, 3) samodzielnych publicznych zakładach opieki zdrowotnej, które nie zostały utworzone przez jednostki samorządu terytorialnego, 4) agencjach wykonawczych, 5) państwowych funduszach celowych, 6) państwowych osobach prawnych, o których mowa w art. 9 pkt 14 – jeżeli kwota wykonanych dochodów lub przychodów albo wydatków lub poniesionych kosztów przekroczyła 40 000 tys. zł” Art. 274 ust. 3 „Audyt wewnętrzny prowadzi się w jednostkach samorządu terytorialnego oraz samorządowych jednostkach organizacyjnych, jeżeli kwota wykonanych dochodów i przychodów albo kwota wykonanych wydatków i rozchodów przekroczyła 40 000 tys. zł”.	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 65.
69	**BW Advisory sp. z o. o**	art. 274 ust. 3	Wskazana jest waloryzacja progów finansowych, natomiast zmiana przepisów nie powinna ograniczać dostępu interesariuszy do kontroli wydatków na zadania i usługi publiczne z środków publicznych, pozostających we władaniu organu administracji samorządowej określonego szczebla.	**Uwaga odrzucona.** Uchwały budżetowe jednostek samorządu terytorialnego określają dochody i przychody oraz wydatki i rozchody zarówno urzędu, jak i utworzonych do

			Propozycja: „ust.3. Audyt wewnętrzny prowadzi się w jednostkach samorządu terytorialnego, jeżeli w dwóch kolejnych latach budżetowych kwota wykonanych dochodów i przychodów albo kwota wykonanych wydatków i rozchodów przekroczyła 67 000 tys. zł, łącznie dla planów finansowych urzędu oraz jednostek podległych i podporządkowanych lub nadzorowanych przez organ administracji publicznej, które realizują zadania i usługi publiczne na rzecz samorządowej wspólnoty mieszkańców.”	realizacji zadań jednostek organizacyjnych jednostki samorządu terytorialnego (całej jednostki samorządu terytorialnego). Szczegółowe przepisy dotyczące uchwały budżetowej oraz jej zakres określają przepisy art. 234 -237 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. finansach publicznych.
70	**Krajowa Rada RIO**	art. 274 ust. 3a i 283 ust. 3	W związku z wprowadzeniem obowiązku rozpoczęcia prowadzenia audytu do 1 kwietnia roku następującego po roku, w którym spełniła się przesłanka obowiązku jego prowadzenia niezbędne wydaje się uwzględnienie tego rozwiązania przy określaniu terminu sporządzania planu audytu, który w art. 283 ust. 3 jest określony ogólnie na 15 stycznia. W projektowanych przepisach brak regulacji określającej, kiedy ma być sporządzony plan w sytuacji rozpoczęcia prowadzenia audytu na podstawie art. 274 ust. 3a, zaś oczekiwanie do 15 stycznia następnego roku wydaje się bezzasadne (pojawia się pytanie, w oparciu o jaki dokument ma być prowadzony audyt w okresie od 1 kwietnia do końca pierwszego roku jego prowadzenia). Propozycja: Dodanie w art. 283 ust. 3 zdania, iż „w przypadku rozpoczęcia prowadzenia audytu na podstawie art. 274 ust. 3a, plan audytu sporządzany jest w okresie 1 miesiąca od zatrudnienia audytora w jednostce lub podpisania umowy z usługodawcą”.	**Uwaga odrzucona.** Materia ta zostanie – tak jak to już jest w §11 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 września 2015 r. *w sprawie audytu wewnętrznego oraz informacji o pracy i wynikach tego audytu,* uregulowana na poziomie rozporządzenia metodologicznego wydanego na podstawie art. 294a.
71	**Prezes UODO**	art. 274a	W dodawanym w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, 1572, 1717, 1756 i 1907 oraz z 2025 r. poz. 39) art. 274a (art. 1 zmiana 13 projektu ustawy) – w brzmieniu: „Minister Finansów prowadzi rejestr jednostek sektora finansów publicznych prowadzących audyt wewnętrzny” - projektodawca nie precyzuje czy będzie to nowy rejestr publiczny oraz nie określa jego formy (czy rejestr będzie prowadzony w systemie teleinformatycznym). Z	**Uwaga została przyjęta.**

			uzasadnienia do projektu ustawy wynika, że: „projektowane przepisy mają na celu uzupełnienie luki w zakresie zbierania informacji również z podsektora samorządowego. Dzięki złożonym informacjom zostanie stworzony rejestr wszystkich jednostek sektora finansów publicznych prowadzących audyt wewnętrzny (ust. 1). Jako drugi cel projektowanej zmiany należy wskazać to, że na podstawie zbieranych informacji będzie możliwe podejmowanie przez Ministra Finansów szeregu działań edukacyjnych i wspomagających prowadzenie audytu wewnętrznego w jednostkach sektora publicznego dopasowanych do ich potrzeb”. Projektodawca, regulując w ww. przepisie przedmiotowy rejestr w sposób ogólny (zgodnie z dodawanym art. 274a ust. 2 pkt 1 będą w nim przetwarzane m.in. dane kontaktowe i informacje umożliwiające identyfikację jednostki prowadzącej audyt wewnętrzny, nazwę, adres, numer telefonu i adres poczty elektronicznej kierownika jednostki), nie odnosi się do sposobu jego funkcjonowania pod kątem zapewnienia poszanowania zasad ochrony danych osobowych, a w konsekwencji nie uwzględnia ich na każdym etapie tworzenia i projektowania rejestru, zgodnie z mechanizmami wynikającymi z art. 25 rozporządzenia 2016/679 (uwzględnienie ochrony danych w fazie projektowania oraz domyślna ochrona danych). Projektowany rejestr, Rejestr publiczny, w którym przetwarzane są dane osobowe powinien zapewniać również autentyczność, rozliczalność, niezawodność oraz niezaprzeczalność. Konieczne jest uwzględnienie zasad przetwarzania, w tym ochrony danych osobowych i prywatności na każdym etapie tworzenia oraz istnienia, funkcjonowania technologii obejmującej ich przetwarzanie. Przepisy projektowanej ustawy powinny kompleksowo regulować sposoby przetwarzania danych w systemie teleinformatycznym (w tym ich udostępnianie oraz okres ich przetwarzania), zgodnie z zasadami: zgodności z prawem, rzetelności i przejrzystości (art. 5 ust. 1 lit. a), ograniczenia celu (art. 5 ust. 1 lit. b), minimalizacji danych (art. 5 ust. 1 lit. c) i ograniczenia przechowywania (art. 5 ust. 1 lit. e), jak również rozliczalności (art. 5 ust. 2) rozporządzenia 2016/679. W art. 274a ust. 2 pkt 1 projektodawca wskazał, że rejestr zawiera „dane kontaktowe i informacje umożliwiające identyfikację jednostki prowadzącej audyt wewnętrzny, w tym jej nazwę, adres, numer telefonu i	

			adres poczty elektronicznej kierownika jednostki”. Przepis wymaga doprecyzowania co projektodawca rozumie pod pojęciem danych kontaktowych.	
72	**Polskie Centrum Akredytacji**	art. 277 ust. 2a–2c	Projektowane zmiany art. 277 ustawy o finansach publicznych, w tym dodanie ust. 2a i 2b, zakładają, że: • komórka audytu wewnętrznego nie może być łączona z innymi komórkami organizacyjnymi, • audytor wewnętrzny nie może wykonywać żadnych innych zadań poza audytem. Przepisy te miałyby zastosowanie do wszystkich jednostek wymienionych w art. 274 ustawy, niezależnie od tego, czy audyt został wprowadzony obligatoryjnie, czy zgodnie z decyzją kierownika jednostki lub właściwego ministra. Celem proponowanych ograniczeń jest ochrona niezależności audytu — założenie to jest zrozumiałe i zgodne z ogólnymi zasadami dobrej praktyki. Jednak ich bezwarunkowe wdrożenie, bez możliwości stosowania środków kompensacyjnych, budzi wątpliwości. Szczególnie w mniejszych jednostkach sektora finansów publicznych, które dysponują ograniczonymi zasobami kadrowymi i finansowymi, może to doprowadzić do ograniczenia możliwości funkcjonowania audytu wewnętrznego. Warto podkreślić, że podobne podejście nie znajduje odzwierciedlenia w międzynarodowych standardach. Globalne Standardy Audytu Wewnętrznego opracowane przez IIA oraz norma PN-EN ISO 19011:2018 (dotycząca audytów systemów zarządzania) zalecają niezależność audytora, ale również dopuszczają elastyczność, szczególnie w mniejszych organizacjach. Kluczowe jest, aby audytor nie oceniał obszarów, za które sam odpowiadał, a organizacja wdrożyła mechanizmy zarządzania potencjalnym konfliktem interesów. W praktyce organizacyjnej mniejszych jednostek sektora publicznego, całkowite oddzielenie funkcji audytu, koordynacji kontroli zarządczej i	**Uwaga odrzucona.** Ministerstwo Finansów nie podziela argumentów przedstawionych w uwadze. Przyjęte dotychczas rozwiązania prawne oraz interpretowanie przepisów przez pryzmat literalnego brzmienia międzynarodowych standardów audytu wewnętrznego sprawiło, że w dużej części jednostek sfp komórki audytu wewnętrznego były/są łączone z innymi komórkami organizacyjnymi, a kierownicy tych komórek – często kierownicy komórek audytu wewnętrznego w rozumieniu ustawy o finansach publicznych, byli angażowani w realizację zadań poza zadaniami związanymi z prowadzeniem audytu wewnętrznego. W ocenie Ministerstwa Finansów takie rozwiązanie skutecznie ograniczało efektywność prowadzenia audytu wewnętrznego (budżet czasowy audytora wewnętrznego był dzielony na zadania audytowe i poza audytowe), a w skrajnych przypadkach to rozwiązanie ograniczało niezależność funkcji audytu wewnętrznego (poprzez wyłączenie z możliwości oceny przez audyt wewnętrzny części obszarów działania jednostki, a tym samym oceny mechanizmów kontroli zarządczej ustanowionych w tym zakresie) lub

			funkcji operacyjnych – zgodnie z tzw. modelem trzech linii – często nie jest możliwe ani efektywne. Wymuszanie sztywnego rozdzielenia ról może prowadzić do szeregu negatywnych skutków: Po pierwsze, istnieje ryzyko tzw. „pozornego wdrożenia audytu". Oznacza to utworzenie struktury audytowej wyłącznie „na papierze" – bez faktycznego umocowania tej funkcji w kulturze organizacyjnej. Audyt staje się wówczas tylko wymogiem formalnym, nie zaś realnym narzędziem wsparcia kierownictwa. Co więcej, osoby posiadające największą wiedzę o funkcjonowaniu jednostki mogłyby zostać wykluczone z roli audytora jedynie dlatego, że wcześniej pełniły inne zadania. Po drugie, pełne, mechaniczne rozdzielenie audytu od pozostałych funkcji może skutkować izolacją audytora. Taki audytor, mimo dobrej znajomości procedur, może nie rozumieć rzeczywistego kontekstu działania organizacji, co znacznie obniża jego skuteczność. Sztywne rozdzielenie zadań może też prowadzić do powstawania tzw. silosów – zamkniętych struktur organizacyjnych, które ograniczają przepływ informacji, sprzyjają duplikacji działań i osłabiają zarządzanie ryzykiem w skali całej jednostki. Z kolei dopuszczenie elastyczności przy zapewnieniu odpowiednich mechanizmów zabezpieczających może znacząco poprawić efektywność funkcji audytu. W szczególności pozwala to: • lepiej wykorzystać ograniczone zasoby jednostki, • zachować ciągłość wiedzy instytucjonalnej (zamiast jej utraty przy zlecaniu audytu na zewnątrz), • aktywnie włączyć audytora w cykl zarządczy, bez naruszania jego obiektywizmu, • podnieść jakość nadzoru i kontroli zarządczej, • tworzyć zespół audytowy o szerszych, interdyscyplinarnych kompetencjach. Taki model działania sprzyja też dojrzalszemu podejściu do zarządzania ryzykiem i niezależnością. Audytorzy uczą się praktycznego stosowania	ograniczało obiektywizm audytorów wewnętrznych (szczególnie tam, gdzie musieli oni dokonywać oceny działalności, za którą odpowiadał kierownik połączonej komórki - kierownik komórki audytu wewnętrznego). Warto tu także wskazać, że w ocenie Ministerstwa Finansów nie jest gospodarne takie rozwiązanie, gdzie zatrudniamy do prowadzania audytu wewnętrznego osoby o wysokich kompetencjach, osoby posiadające szczególne uprawnienia i zamiast zapewnić im pełna możliwość realizacji zadań związanych z prowadzeniem audytu wewnętrznego (ustawowe zadanie) powierzamy im realizację zadań, które tych kompetencji i uprawnień nie wymagają. Odbywa się to niestety kosztem wydajności prowadzenia audytu wewnętrznego. Dlatego zmiany zaproponowane przez Ministerstwo Finansów zmierzają do tego, aby audytorzy wewnętrzni zatrudnieni w jednostce sfp do prowadzenia audytu wewnętrznego prowadzili tylko i wyłącznie audyt wewnętrzny. To jedyne rozwiązanie, które w realny sposób wyeliminuje przypadki nieefektywności oraz ograniczy przypadki naruszania niezależności i obiektywizmu osób prowadzących audyt wewnętrzny w jsfp ze względu na przyjęte w tej jednostce rozwiązania organizacyjne. Warto tu także wskazać, że Minister Finansów – jako organ administracji

			zasad etycznych i technik zabezpieczających ich niezależność (np. rotacja, wyłączenia z oceny własnych działań, dokumentowanie potencjalnych konfliktów interesów, dodatkowy nadzór). Dzięki temu zachowują obiektywizm, a jednocześnie mają realny wpływ na doskonalenie organizacji. Warto w tym miejscu przypomnieć definicję audytu wewnętrznego według IIA: jest to „niezależna i obiektywna działalność zapewniająca i doradcza, której celem jest przysparzanie wartości i usprawnianie działalności organizacji.” Audyt nie powinien być rozumiany jedynie jako narzędzie kontrolne – to przede wszystkim instrument wspierający realizację celów strategicznych jednostki. Wprowadzenie całkowitego zakazu łączenia komórki audytu z innymi jednostkami organizacyjnymi oraz pełnienia przez audytora jakichkolwiek innych ról może zniweczyć ten potencjał. Zamiast tego należy rozważyć model elastyczny, dopuszczający łączenie funkcji przy jednoczesnym wdrożeniu odpowiednich zabezpieczeń niezależności. Projektodawca słusznie przewidział, że wymiar czasu pracy audytorów wewnętrznych powinien być uzależniony od charakterystyki jednostki, w tym jej struktury i złożoności. Proponujemy, aby, w zakresie organizacyjnego usytuowania komórki audytu również przyjęto podejście oparte na tej samej zmienności organizacyjnej, zakresu zadań, struktury i wielkości organizacji, ale przede wszystkim dojrzałości funkcjonującego systemu zarządzania. Taki kompromis pozwala utrzymać audyt wewnętrzny w jednostkach, które ze względów kadrowych lub finansowych nie są w stanie spełnić rygorystycznych wymogów separacji funkcjonalnej – bez konieczności sięgania po kosztowne usługi zewnętrzne. Propozycja: „2d. W jednostkach, o których mowa w art. 274 ust. 4 i 5, przepisów ust. 2a i 2b nie stosuje się, jeżeli kierownik jednostki, biorąc pod uwagę zakres zadań, strukturę i wielkość jednostki oraz dojrzałość systemu	rządowej odpowiedzialny za koordynację audytu wewnętrznego w sektorze finansów publicznych może zaproponować takie rozwiązania, które będą skutecznie eliminować słabości, i które szczegółowo opisano m.in. w *Diagnozie stanu audytu wewnętrznego w Polsce*[25]. A Globalne Standardy Audytu Wewnętrznego opracowane przez IIA oraz norma PN-EN ISO 19011:2018 (dotycząca audytów systemów zarządzania) nie są wiążące dla Ministra Finansów i mogą być wykorzystywane przez niego pomocniczo. Najważniejsza jest tu jednak skuteczność i efektywność rozwiązań przyjętych na poziomie sektora finansów publicznych oraz praktyka, która obecnie w wielu przypadkach prowadzi do marginalizacji roli i zakresu prowadzenia audytu wewnętrznego. To negatywny trend zapoczątkowany w 2009 r., który musi zostać odwrócony, aby zewnętrzni interesariusze funkcji audytu wewnętrznego (np. Obywatele, czy też Minister Finansów) mogli polegać na wynikać audytu wewnętrznego.

[25] Diagnoza stanu audytu wewnętrznego w Polsce - Ministerstwo Finansów - Portal Gov.pl

			kontroli zarządczej, wdroży zabezpieczenia zapewniające niezależność i obiektywizm audytu wewnętrznego, zgodnie z międzynarodowymi standardami audytu wewnętrznego. Ocena spełnienia warunków oraz zabezpieczeń zapewniających niezależność i obiektywizm audytu powinna zostać poprzedzona pozytywną opinią komitetu audytu, o którym mowa w art. 288.”	
73	**Szef Służby Cywilnej**	art. 277 ust. 2a-2c	W dodanym do art. 277 ustawy o finansach publicznych ust. 2b wskazano zakres zadań audytora wewnętrznego. Nie mogą one obejmować „innych działań niż dotyczące prowadzenia audytu wewnętrznego”. Może to powodować trudności organizacyjne dla małych urzędów, w których funkcjonuje korpus służby cywilnej, jeśli zatrudnią audytorów. Zgodnie z projektem audytorzy inaczej niż do tej pory nie będą mogli bowiem realizować innych zadań niż te związane z audytem. Należy również zauważyć, że audytorem wewnętrznym jest także zarządzający audytem wewnętrznym (szerzej te wątpliwości opisano w pkt 1). Jeśli intencją projektodawcy jest, aby kierował on komórką organizacyjną, to będzie on też realizował inne zadania niż wynikające z prowadzenia audytu wewnętrznego – zadania o charakterze organizacyjnym. Projektowany przepis uniemożliwia zatem skuteczne realizowanie zadań związanych z organizacją pracy wieloosobowej komórki audytu wewnętrznego. Projektowany art. 277 ust. 2c z kolei przewiduje uprawnienie dla kierownika jednostki, który będzie ustalał wymiar czasu pracy audytorów wewnętrznych. Normy czasu pracy dla członków korpusu służby cywilnej są uregulowane na gruncie ustawy o służbie cywilnej (art. 97 ust. 1 ustawy). Wymiar czasu pracy członków korpusu służby cywilnej nie może być zmieniony decyzją kierownika jednostki, ponieważ ustawa określa go na 40 godzin pracy w tygodniu.	**Wyjaśnienie.** Przyjęte dotychczas rozwiązania prawne oraz interpretowanie przepisów przez pryzmat literalnego brzmienia międzynarodowych standardów audytu wewnętrznego sprawiło, że w dużej części jednostek sfp – w tym też w tych, w których funkcjonuje korpus służby cywilnej, komórki audytu wewnętrznego były/są łączone z innymi komórkami organizacyjnymi, a kierownicy tych komórek – często kierownicy komórek audytu wewnętrznego w rozumieniu ustawy o finansach publicznych, byli angażowani w realizację zadań poza zadaniami związanymi z prowadzeniem audytu wewnętrznego. W ocenie Ministerstwa Finansów takie rozwiązanie skutecznie ograniczało efektywność prowadzenia audytu wewnętrznego (budżet czasowy audytora wewnętrznego był dzielony na zadania audytowe i poza audytowe), a w skrajnych przypadkach to rozwiązanie ograniczało niezależność funkcji audytu wewnętrznego (poprzez wyłączenie z możliwości oceny przez audyt wewnętrzny części obszarów

				działania jednostki, a tym samym oceny mechanizmów kontroli zarządczej ustanowionych w tym zakresie) lub ograniczało obiektywizm audytorów wewnętrznych (szczególnie tam, gdzie musieli oni dokonywać oceny działalności, za którą odpowiadał kierownik połączonej komórki - kierownik komórki audytu wewnętrznego). Warto tu także wskazać, że w ocenie Ministerstwa Finansów nie jest gospodarne takie rozwiązanie, gdzie zatrudniamy do prowadzania audytu wewnętrznego osoby o wysokich kompetencjach, osoby posiadające szczególne uprawnienia i zamiast zapewnić im pełną możliwość realizacji zadań związanych z prowadzeniem audytu wewnętrznego (ustawowe zadanie) powierzamy im realizację zadań, które tych kompetencji i uprawnień nie wymagają. Odbywa się to niestety kosztem wydajności prowadzenia audytu wewnętrznego. Dlatego zmiany zaproponowane przez Ministerstwo Finansów zmierzają do tego, aby audytorzy wewnętrzni zatrudnieni w jednostce sfp do prowadzenia audytu wewnętrznego prowadzili tylko i wyłącznie audyt wewnętrzny. To jedyne rozwiązanie, które w realny sposób wyeliminuje przypadki nieefektywności oraz ograniczy przypadki naruszania niezależności i obiektywizmu osób prowadzących audyt

				wewnętrzny w jsfp ze względu na przyjęte w tej jednostce rozwiązania organizacyjne. Intencją zmian nie jest to, aby audytor wewnętrzny kierował komórką audytu wewnętrznego, bo tak powinno być już obecnie. To, że audytor wewnętrzny kierujący wieloosobową komórką będzie realizował zadania o charakterze organizacyjnym nie stanowi problemu w kontekście zapewnienia warunków do efektywnego, niezależnego i obiektywnego prowadzenia audytu wewnętrznego – czyli realizacji merytorycznych zadań do których wprowadzono audyt wewnętrzny. Zadania te nie będą bowiem wpływały na zakres audytu wewnętrznego i postawę podlegających mu audytorów wewnętrznych. Będzie to realizowane dokładnie w ten sam sposób jak obecnie w przypadku wieloosobowych służb BHP, które zgodnie z §2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 września 1997 r. *w sprawie służby bezpieczeństwa i higieny pracy* nie mogą być obciążane innymi zadaniami niż zadaniami merytorycznymi przewidzianymi w tym rozporządzeniu dla tej służby. Aby zminimalizować ryzyko niewłaściwej interpretacji tego przepisu oraz zapewnić właściwe zrozumienie intencji projektodawcy przepisy te zostaną przeredagowane, aby wskazać wyraźnie, że w przypadku audytorów wewnętrznych chodzi o zadania merytoryczne.

				W zakresie ust. 2c Ministerstwo Finansów dokona stosownych zmian, ponieważ chodziło tu o "liczbę etatów", która oznacza liczbę lub wymiar zatrudnienia pracownika w stosunku do pełnego wymiaru czasu pracy, który zgodnie z powszechnie obowiązującymi przepisami wynosi 40 godzin tygodniowo lub 8 godzin dziennie.
74	**Krajowa Rada RIO**	art. 277 ust. 2b	Zapis art. 277 ust. 2b nie uwzględnia uwarunkowań opisanych w standardzie 7.1 Globalnych Standardów Audytu Wewnętrznego (w dotychczasowych standardach był to standard 1112) gdzie wskazano, że jeżeli zarządzający audytem wewnętrznym pełni jedną lub więcej ról wykraczających poza audyt wewnętrzny, obowiązki, charakter pracy i ustanowione zabezpieczenia muszą być udokumentowane w karcie audytu wewnętrznego. Zapis standardu wskazuje więc wyraźnie, że takie sytuacje mogą mieć miejsce. Standard nie wyklucza ich, tylko zobowiązuje do upewnienia się, że realizacja takiej roli nie będzie miała negatywnego wpływu na realizację misji audytu. Jeśli ten warunek będzie dotrzymany nakazuje opisać to zagadnienie w karcie audytu a także stosować odpowiednie zabezpieczenia systemowe chroniące standard niezależności organizacyjnej. Oczywistym jest dążenie do sytuacji, w której audytor realizuje tylko zadania związane z audytem. Nie wydaje się jednak zasadne wprowadzenie w tym zakresie większego radykalizmu niż opisany w dotychczasowych standardach. Nowe standardy również zawierają tego typu zapisy. Jest to też radykalna ingerencja w kompetencje zarządcze kierownika jednostki, który z jednej strony jest odpowiedzialny za zapewnienie odpowiednich warunków audytu, ale z drugiej odpowiada za całość funkcjonowania zarządzanej przez niego jednostki i dysponowane dostępnym do tego potencjałem, również zasobami audytu.	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 72.

75	**IIA Polska**	art. 277 ust. 2c	Treść zapisu może sugerować, że komórka audytu to w najlepszym wypadku cały etat. Użycie formy liczby mnogiej daje szanse na większe komórki audytu. Ponadto obowiązek sporządzenia analizy wymiaru komórki będzie istotnym elementem ocen wewnętrznych, jak i zewnętrznych funkcji audytu wewnętrznego. Propozycja: 2c. Kierownik jednostki ustalając liczbę i wymiar etatów audytorów wewnętrznych, o których mowa w art. 272a pkt 1 lit. a, a także osób wspomagających pracę audytorów wewnętrznych, sporządzą analizę w której uwzględnia: 1) zakres zadań jednostki; 2) strukturę i wielkość jednostki; 3) liczbę jednostek organizacyjnych, w których na podstawie art. 287 ust. 1, może być przeprowadzany audyt wewnętrzny, a także liczbę jednostek, w których w trakcie przeprowadzenia audytu wewnętrznego, mogą być dokonywane czynności na podstawie art. 287 ust. 2–4; 4) możliwość przeprowadzania audytu wewnętrznego, o którym mowa w art. 292 ust. 2 pkt 1 i art. 293 ust. 1, a w przypadku urzędu obsługującego ministra kierującego działem i jednostek w dziale, także audytu wewnętrznego, o którym mowa w art. 287a ust. 1.”.	**Uwaga odrzucona.** W przepisie jest już użyta liczba mnoga, a przepis ten dotyczy każdego audytora wewnętrznego, niezależnie od tego czy został zatrudniony w jednoosobowej lub wieloosobowej komórce.
76	**Najwyższa Izba Kontroli**	art. 277 ust. 2c	Regulacje zamieszczone w treści projektu częściowo realizują wnioski de lege ferenda sformułowane przez Najwyższą Izbę Kontroli w informacji o wynikach kontroli P/19/074 Audyt wewnętrzny w jednostkach samorządu terytorialnego. W związku z tymi ustaleniami, Najwyższa Izba Kontroli przedstawiła wniosek de lege ferenda o przygotowanie nowelizacji ustawy o finansach publicznych, polegającej na wprowadzeniu zasady, aby minimalny stan zatrudnienia w urzędzie na stanowisku audytora (lub stanowiskach audytorów, w przypadku zatrudniania na część etatu) wynosił co najmniej jeden pełny etat. Projekt przekazany do opinii nie przewiduje postulowanego przez Najwyższą Izbę Kontroli rozwiązania. Proponuje natomiast w dodawanym do art. 277 uofp ust. 2c, że kierownik jednostki ustalając łączny wymiar czasu pracy audytorów wewnętrznych, o których mowa w	**Wyjaśnienie.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 5. Niemniej jednak Ministerstwo Finansów będzie na bieżąco monitorowało sytuację w zakresie wymiaru etatu poszczególnych audytorów wewnętrznych oraz będą publikowane wytyczne w tym zakresie.

			art. 272a pkt 1 lit. a, bierze pod uwagę: 1) zakres zadań jednostki; 2) strukturę i wielkość jednostki; 3) liczbę jednostek organizacyjnych, w których na podstawie art. 287 ust. 1, może być przeprowadzany audyt wewnętrzny, a także liczbę jednostek, w których w trakcie przeprowadzenia audytu wewnętrznego, mogą być dokonywane czynności na podstawie art. 287 ust. 2–4; 4) możliwość przeprowadzania audytu wewnętrznego, o którym mowa w art. 292 ust. 2 pkt 1 i art. 293 ust. 1, a w przypadku urzędu obsługującego ministra kierującego działem i jednostek w dziale, także audytu wewnętrznego, o którym mowa w art. 287a ust. 1. Nie kwestionując zasadności proponowanej zmiany, należy jednak ocenić, że nie wyeliminuje ona ryzyka, polegającego w szczególności na tym, że audytorzy w dalszym ciągu będą wykonywać swoje zadania pozostając w zatrudnieniu w kilku jednostkach jednocześnie i w konsekwencji zatrudnienie audytora w niższym wymiarze czasu pracy niż jeden etat będzie negatywnie wpływać na zakres realizowanych zadań audytowych. Ryzyko takie jest uzasadnione tym bardziej, jeśli się uwzględni nieostre określenia dotyczące np. zakresu zadań jednostki oraz struktury i wielkości jednostki, co ma brać pod uwagę kierownik jednostki ustalając łączny wymiar czasu pracy audytorów wewnętrznych. Z tych względów należy uznać, że wniosek de lege ferenda we wskazanym powyżej zakresie w dalszym ciągu pozostaje aktualny.	
77	**osoba fizyczna**	art. 277a ust. 2 pkt. 1	Niepraktyczne jest wprowadzanie obowiązkowego tworzenia dokumentu programu zapewnienia jakości w jednoosobowych komórkach audytu ze względu na ograniczone możliwości czasowe. Program może obniżać efektywność realizacji zadań merytorycznych. Wystarczające będą oceny wewnętrzne i zewnętrzne audytu, do wprowadzenia działań korygujących. Propozycja: Wykreślić pkt.1.	**Uwaga odrzucona.** Proponowany przepis ma w jednoznaczny sposób wdrożyć do komórek audytu wewnętrznego obowiązki wynikające z wprowadzonych w 2006 r. międzynarodowych standardów audytu wewnętrznego. Należy przy tym pamiętać, że w ramach *Programu Zapewnienia i Poprawy Jakości* mają być właśnie realizowane oceny

				wewnętrzne (bieżące i cykliczne – samooceny) oraz oceny zewnętrzne. Warunkiem podjęcia ew. działań korygujących/naprawczych musi być też udział kierownika jednostki w ich wdrażaniu (np. w zakresie nieprawidłowości dotyczących organizacji komórki audytu wewnętrznego). Monitorowanie zgodności prowadzenia audytu wewnętrznego zgodnie z przepisami prawa i standardami ma natomiast przeciwdziałać sytuacjom, w których osoby prowadzące audyt wewnętrzny celowo podejmują działania z naruszeniem przepisów lub wskazówek zawartych w standardach.
78	**osoba fizyczna**	art. 277a ust. 2 pkt 1	Monitorowania zgodności prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostce sektora finansów publicznych z przepisami ustawy, standardami audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych oraz efektywności i skuteczności jego prowadzenia; - czy nie brakuje tutaj rozporządzenia metodologicznego? Czy nie podaje się aktów wykonawczych do ustawy? Trochę niespójne, bo nie ma rozporządzenia a standardy są… Propozycja: Czy nie podaje się aktów wykonawczych do ustawy?	**Uwaga została przyjęta.**
79	**BW Advisory sp. z o. o**	art. 277a ust. 2 pkt. 2	Wskazanym i logicznym wydaje się dodanie ram czasowych cykliczności ocen zewnętrznych. Ponadto obowiązek wdrożenia programu poprawy i zapewnienia jakości i określenie elementów tego programu przez zarządzającego audytem wewnętrznym jest realizacją postulatu przeprowadzania cyklicznych ocen wewnętrznych.	**Wyjaśnienie.** Materia ta zostanie ujęta w rozporządzeniu, które zostanie wydane na podstawie delegacji zawartej w art. 294a.

			Natomiast oceny zewnętrzne, które są elementem programu poprawy i zapewnienia jakości, realizują cel odmienny od celów ocen wewnętrznych. Zaproponowane brzmienie przepisu realizuje postulaty zapewnienia jakości audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych. Propozycja: „2) przeprowadzania cyklicznych ocen wewnętrznych, określonych w programie zapewnienia i poprawy jakości, oraz nie rzadziej niż 1 raz na 5 lat ocen zewnętrznych audytu wewnętrznego w jednostce sektora finansów publicznych.”	
80	**SAWS**	art. 278	W naszej opinii podniesienie progu kwoty przychodów w jsfp do 168 milionów złotych, w których audyt wewnętrzny będzie mógł być wykonywany przez usługodawcę zewnętrznego, negatywnie wpłynie na jakość wykonywania funkcji audytu wewnętrznego w tych jednostkach. Propozycja: w art. 278: a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) odpowiednio kwota wykonanych dochodów lub przychodów albo wydatków lub poniesionych kosztów za dany rok nie przekroczyła 100 000 tys. zł lub”, b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W jednostkach samorządu terytorialnego audyt wewnętrzny może być prowadzony przez usługodawcę, jeżeli kwota wykonanych dochodów i przychodów albo kwota wykonanych wydatków i rozchodów za dany rok nie przekroczyła 100 000 tys. zł.”; ~~po art. 278 dodaje się art. 278a w brzmieniu: „Art. 278a. 1. Kwoty, o których mowa w art. 274 ust. 2 i 3 oraz w art. 278 ust. 1 pkt 1 i ust. 3, podlegają waloryzacji w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi cen towarów i 13 usług konsumpcyjnych ogółem za okres pięciu poprzednich lat obliczonemu na podstawie średniorocznych wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszanych w komunikatach Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. 2. Minister Finansów co pięć lat ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wysokość kwot, o których~~	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 65. Poza tym, aby przeciwdziałać przypadkom niskiej jakości w audycie wewnętrznym wprowadzono art. 277a i tym samym obowiązek opracowania, wdrożenia i realizacji programu zapewnienia i poprawy jakości.

			~~mowa w art. 274 ust. 2 i 3 oraz w art. 278 ust. 1 pkt 1 i ust. 3, obowiązującą w kolejnych pięciu latach, obliczoną zgodnie z ust. 1.";~~ Stoimy na stanowisku pozostawienia dotychczasowego progu. Waloryzowanie kwot progu będzie w przyszłości powodował zmniejszenie liczby jednostek, w których prowadzona jest funkcja audytu wewnętrznego.	
81	**osoba fizyczna**	art. 278	a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) odpowiednio kwota wykonanych dochodów lub przychodów albo wydatków lub poniesionych kosztów nie przekroczyła 168 000 tys. zł lub", b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W jednostkach samorządu terytorialnego audyt wewnętrzny może być prowadzony przez usługodawcę, jeżeli kwota wykonanych dochodów i przychodów albo kwota wykonanych wydatków i rozchodów nie przekroczyła 168 000 tys. zł."; Por. uwagi do treści uzasadnienia zawartego na str. 41, 53	**Wyjaśnienie.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 65.
82	**BW Advisory sp. z o. o**	art. 278 ust. 1 pkt 1	Konsekwencja zmiany art. 274 ust.3. Propozycja: a) „1) odpowiednio kwota wykonywanych dochodów lub przychodów albo wydatków lub poniesionych kosztów nie przekracza 168.000 tys. zł łącznie dla planów finansowych urzędu oraz jednostek podległych i podporządkowanych lub nadzorowanych przez organ administracji publicznej, które realizują zadania i usługi publiczne na rzecz wspólnoty mieszkańców lub" b) analogicznie w ust.3 po słowach 168 000 tys. dodać słowa " łącznie dla planów finansowych urzędu oraz jednostek podległych i podporządkowanych lub nadzorowanych przez organ administracji publicznej, które realizują zadania i usługi publiczne na rzecz samorządowej wspólnoty mieszkańców".	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 69.

83	**IIA Polska**	art. 278 ust. 1 pkt 1 art. 278 ust. 2 i 3	Ograniczenie obowiązku prowadzenia audytu wewnętrznego wyłącznie do jednostek sektora finansów publicznych (w tym samorządów, JST) o budżetach powyżej 67 mln zł rocznie oznacza, że ponad 1500 samorządów o mniejszych budżetach nie będzie już objętych obligatoryjnym audytem, co przekłada się na kwotę 64,2 mld zł wydatków będących poza funkcją audytu wewnętrznego. Poprzedni próg 40 mln zł rocznie powodował wyłączenie z funkcji audytu wewnętrznego około 700 samorządów, co przekładało się na kwotę około 21,4 mld zł wydatków będących poza funkcją audytu wewnętrznego (analiza oparta na danych Ministerstwa Finansów - sprawozdawczość budżetowa JST 2019–2023). Według danych za 2023 r. ponad 1520 samorządów (głównie gmin) nie przekracza progu 67 mln zł wydatków. Stanowi to ponad połowę spośród około 2807 wszystkich JST w Polsce. Udział wydatków tych mniejszych jednostek w wydatkach ogółu samorządów wynosi ok. 16–17% (tj. około 64 mld zł z w przybliżeniu 385 mld zł ogółem wydatków JST w 2023). Z punktu widzenia finansów publicznych większość środków koncentruje się więc w większych jednostkach, które nadal będą objęte audytem. Ministerstwo Finansów ocenia, że ograniczenie audytu do większych JST, nie pogorszy znacząco poziomu ochrony środków publicznych, argumentując, że znakomita część wydatków (ponad 80%) nadal podlegać będzie wewnętrznej weryfikacji. Mniejsze jednostki mają też mniejsze budżety, zatem potencjalna skala ewentualnych strat finansowych z tytułu nadużyć teoretycznie jest niższa niż w dużych miastach czy województwach. DANE ZA ROK 2023 Liczba jednostek samorządu terytorialnego 2807 Kwota wydatków ogółem 384 955 202 423,17 Liczba jednostek (wyd. ogół. < 40 mln zł) 704 Kwota wydatków ogółem (< 40 mln zł) 21 360 805 721,90 Liczba jednostek (wyd. ogół. <= 67 mln zł) 1529 Kwota wydatków ogółem (<=67 mln zł) 64 179 038 144,08 Źródło: https://www.gov.pl/web/finanse/wskazniki-do-oceny-sytuacji-finansowej-jst-w-latach-2019---2023	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 65.

			Plik pod nazwą: Załącznik 2 - dane źródłowe do wskaźników OSF 2019-2023 załącznik_2_dane_źródłowe.xlsm 4.93MB Zwiększenie kwoty progowej do 168 000 tys. zł do prowadzenia audytu wewnętrznego przez usługodawcę w jednostkach samorządu terytorialnego i w małych jednostkach sektora finansów publicznych, (np. uczelniach publicznych), spowoduje zwolnienie z etatów audytorów wewnętrznych i umożliwi kierownikom jednostek samorządowych i rządowych zlecanie usług na zewnątrz, co spowoduje brak solidnego prowadzenia audytu jako narzędzia doradczego dla kierowników tych jednostek. Wykonywanie audytu wewnętrznego w formie usługi zleconej na zewnątrz nie spełnia swojej roli i jest wykonywana w stopniu minimalnym. Ryzyka związane z likwidacją audytu. Identyfikując najważniejsze ryzyka jakościowe wynikające z tej sytuacji, należy wymienić: • Ryzyko błędów i nieefektywności: Brak systematycznej oceny procesów wewnętrznych może skutkować utrwalaniem się nieskutecznych rozwiązań organizacyjnych. Np. gmina lub uczelnia publiczna może przez lata przepłacać za określone usługi lub utrzymywać nierentowne jednostki organizacyjne, bo nikt niezależny nie przeanalizuje kosztów i nie zaproponuje zmian. • Ryzyko nadużyć i defraudacji: Mniej kontroli to większa szansa, że nieuczciwe działania pozostaną niewykryte. Dotyczy to zarówno drobnych malwersacji (np. przy pobieraniu opłat, gospodarowaniu mieniem komunalnym) jak i poważniejszych fraudów (zmowy przetargowe, „ustawiane” zamówienia, zawyżone faktury itp.). Audyt wewnętrzny bywał tym mechanizmem, który takie sytuacje wykrywał lub odstraszał potencjalnych sprawców. • Osłabienie zarządzania ryzykiem: Formalnie każda JST i uczelnie publiczne powinny identyfikować i zarządzać ryzykami (to element kontroli zarządczej). W praktyce to audytorzy często inicjowali tworzenie rejestrów ryzyka i pilnowali, by kadra zarządcza reagowała na zmieniające się zagrożenia (np. ryzyko utraty płynności, ryzyko utraty dotacji unijnych z powodu błędów	

			formalnych itp.). Bez audytu ta funkcja może zejść na dalszy plan, zwłaszcza w małych jednostkach, gdzie i tak brakuje specjalistów od zarządzania ryzykiem. • Brak wewnętrznych rekomendacji i zaleceń: Audyt wewnętrzny generował zalecenia naprawcze – NIK podaje, że w 2015 r. w 83% jednostek objętych audytem wydano średnio 5 zaleceń na zadanie audytowe. Wdrożenie tych zaleceń przekładało się na usprawnienie działania jednostki. Bez audytu nie będzie takiego strumienia rekomendacji, co może spowolnić proces uczenia się organizacji na własnych błędach. • Zmniejszona odpowiedzialność kierownictwa: Paradoksalnie, posiadanie audytora wewnętrznego sprzyjało kulturze rozliczalności – kierownictwo musiało ustosunkować się do ustaleń audytu, podjąć decyzje naprawcze. Brak audytu może oznaczać mniej bodźców do podejmowania trudnych decyzji korygujących, bo nikt nie raportuje oficjalnie wewnętrznych niedomagań. Może to prowadzić do „zamiatania problemów pod dywan" lub odkładania ich rozwiązania w czasie. • Utrata wiedzy i ciągłości kontroli: Wieloletni audytorzy wewnętrzni w gminach posiedli unikalną wiedzę o słabych i mocnych stronach organizacji. Ich odejście (zwłaszcza nagłe, z powodu likwidacji funkcji audytu) oznacza utratę tej wiedzy. Jeśli nawet za kilka lat zdecydowano by się przywrócić audyt, nowa osoba musiałaby budować wszystko od zera. Propozycja: Pozostawienie kwoty progowej na dotychczasowym poziomie. Art. 278 ust. 1 pkt. 1 „odpowiednio kwota wykonanych dochodów lub przychodów albo wydatków lub poniesionych kosztów nie przekroczyła 100 000 tys. zł lub", rozchodów nie przekroczyła 100 000 tys. zł" Art. 278 ust. 3 „W jednostkach samorządu terytorialnego audyt wewnętrzny może być prowadzony przez usługodawcę, jeżeli kwota wykonanych dochodów i przychodów albo kwota wykonanych wydatków i rozchodów nie przekroczyła 100 000 tys. zł"	

84	**Krajowa Rada RIO**	art. 278 ust. 1 pkt 1 i ust. 3	W art. 278 - ust. 1 pkt 1 i ust. 3 otrzymują brzmienie: „odpowiednio kwota wykonanych dochodów lub przychodów albo wydatków lub poniesionych kosztów nie przekroczyła 168 000 tys. zł lub” Ust. 3 „W jednostkach samorządu terytorialnego audyt wewnętrzny może być prowadzony przez usługodawcę, jeżeli kwota wykonanych dochodów i przychodów albo kwota wykonanych wydatków i rozchodów nie przekroczyła 168 000 tys. zł.” Propozycja: Zasadne jest zastosowanie jednakowych zasad prowadzenia audytu wewnętrznego zarówno w jednostkach samorządu terytorialnego jak i w pozostałych jednostkach, o których mowa w art. 274 ust. 1-3 ustawy.	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 67.
85	**Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu**	art. 278 ust. 3	Treść uzasadnienia do projektu uofp jest niezgodna z treścią tego projektu. Uzasadnienie racjonalnie/słusznie uwzględnia cel, jakim jest zapewnienie analogicznych konstrukcji (rozwiązań) dot. prowadzenia audytu wewnętrznego przez usługodawcę zarówno w jednostkach rządowych jak i w jednostkach samorządu terytorialnego (dalej JST). Przy czym projekt uofp, poza zmianą słów „oraz” na „albo” w zakresie sposobu liczenia kwoty będącej granicą dla prowadzenia audytu wewnętrznego przez usługodawcę, nie zmienia nic więcej. Zatem nadal brak jest w JST elastyczności powiązania usługobiorcy z liczbą 200 pracowników. Dla JST analogicznie będzie: 200 pracowników w urzędzie. Zasada taka będzie spójna do obliczania liczby pracowników w danej jednostce rządowej, gdzie do liczby pracowników wlicza się jedynie liczbę pracowników danej jednostki, tj. bez pracowników jednostek podległych lub nadzorowanych. Podkreśla się, że obecnie istotnym problemem dla kierowników JST jest brak możliwości zatrudnienia audytora wewnętrznego na umowę o pracę z uwagi na braki dostępnych specjalistów/chętnych/ofert. W związku z tym obserwowaną powszechnie zasadą stało się podpisywanie umów z usługobiorcami po nieskutecznym naborze, co stanowi akceptowanie	**Uwaga odrzucona.** Wprowadzenie dodatkowej możliwości prowadzenia audytu wewnętrznego przez usługodawcę z powodu zatrudniania mniej niż 200 pracowników samego urzędu może w praktyce prowadzić do sytuacji, gdzie audytorzy wewnętrzni zatrudnieni w tego typu jednostce będą prowadzić audyt tylko na poziomie województw i dużych powiatów (miast na prawach powiatu). W przypadku jednostek samorządu terytorialnego zasadnym wydaje się tu jednak liczba pracowników w całej jednostce (urząd i jednostki organizacyjne). Ale to z kolei – w ocenie Ministerstwa Finansów, nie spowoduje w praktyce istotnej zmiany.

			przez świadomych kierowników JST ryzyka naruszania dyscypliny finansów publicznych. Kierownicy Ci racjonalnie zakładają, że lepiej mieć audytora wewnętrznego zatrudnionego w niewłaściwej formie niż go w ogóle nie mieć, a kolejno Kierownicy ci liczą na łaskawość organów kontroli (w przedmiocie dyscypliny finansów publicznych). Moja propozycja ma na celu równe traktowanie wszystkich jednostek sektora finansów publicznych. W mojej ocenie obecne założenia traktują preferencyjnie jednostki rządowe. Niespójnym (nieporównywalnym/ nieanalogicznym) podejściem wydaje się być np. konieczność zapewnienia zatrudnienia audytora na umowę o pracę w JST o budżecie 169 mln. (np. gdy w urzędzie tej JST pracuje 50 osób), w stosunku do sytuacji, gdy w jednostce rządowej wydatkującej tę samą kwotę, a zatrudniającej 199 osób można zatrudnić usługodawcę. 1) Skala procesów, operacji itp. w takich jednostkach może się bowiem istotnie różnić, zatem to organ/kierownik JST, tak jak minister powinien mieć możliwość decyzyjną co do formy zatrudnienia usługodawcy w jednostce w dziale. Propozycja: Proponuje nowe brzmienie Art. 278: 3. W jednostkach samorządu terytorialnego audyt wewnętrzny może być prowadzony przez usługodawcę, jeżeli: 2) kwota wykonanych dochodów i przychodów albo kwota wykonanych wydatków i rozchodów nie przekroczyła 168 000 tys., lub urząd jednostki samorządu terytorialnego zatrudnia mniej niż 200 pracowników.	
86	**WSSE w Rzeszowie**	art. 278 ust. 3	Treść uzasadnienia do projektu uofp jest niezgodna z treścią tego projektu. Uzasadnienie racjonalnie/słusznie uwzględnia cel, jakim jest zapewnienie analogicznych konstrukcji (rozwiązań) dot. prowadzenia audytu wewnętrznego przez usługodawcę zarówno w jednostkach rządowych jak i w jednostkach samorządu terytorialnego (dalej JST). Przy czym projekt uofp, poza zmianą słów „oraz” na „albo” w zakresie sposobu liczenia kwoty będącej granicą dla prowadzenia audytu wewnętrznego przez usługodawcę, nie zmienia nic więcej. Zatem nadal	**Uwaga odrzucona.** j. w.

			brak jest w JST elastyczności powiązania usługobiorcy z liczbą 200 pracowników. Dla JST analogicznie będzie: 200 pracowników w urzędzie. Zasada taka będzie spójna do obliczania liczby pracowników w danej jednostce rządowej, gdzie do liczby pracowników wlicza się jedynie liczbę pracowników danej jednostki, tj. bez pracowników jednostek podległych lub nadzorowanych. Podkreśla się, że obecnie istotnym problemem dla kierowników JST jest brak możliwości zatrudnienia audytora wewnętrznego na umowę o pracę z uwagi na braki dostępnych specjalistów/chętnych/ofert. W związku z tym obserwowaną powszechnie zasadą stało się podpisywanie umów z usługobiorcami po nieskutecznym naborze, co stanowi akceptowanie przez świadomych kierowników JST ryzyka naruszania dyscypliny finansów publicznych. Kierownicy Ci racjonalnie zakładają, że lepiej mieć audytora wewnętrznego zatrudnionego w niewłaściwej formie niż go w ogóle nie mieć, a kolejno Kierownicy ci liczą na łaskawość organów kontroli (w przedmiocie dyscypliny finansów publicznych). Moja propozycja ma na celu równe traktowanie wszystkich jednostek sektora finansów publicznych. W mojej ocenie obecne założenia traktują preferencyjnie jednostki rządowe. Niespójnym (nieporównywalnym/ nieanalogicznym) podejściem wydaje się być np. konieczność zapewnienia zatrudnienia audytora na umowę o pracę w JST o budżecie 169 mln. (np. gdy w urzędzie tej JST pracuje 50 osób), w stosunku do sytuacji, gdy w jednostce rządowej wydatkującej tę samą kwotę, a zatrudniającej 199 osób można zatrudnić usługodawcę. 1) Skala procesów, operacji itp. w takich jednostkach może się bowiem istotnie różnić, zatem to organ/kierownik JST, tak jak minister powinien mieć możliwość decyzyjną co do formy zatrudnienia usługodawcy w jednostce w dziale. Propozycja: Proponuje nowe brzmienie Art. 278: 3. W jednostkach samorządu terytorialnego audyt wewnętrzny może być prowadzony przez	

			usługodawcę, jeżeli: 2) kwota wykonanych dochodów i przychodów albo kwota wykonanych wydatków i rozchodów nie przekroczyła 168 000 tys., lub urząd jednostki samorządu terytorialnego zatrudnia mniej niż 200 pracowników.	
87	**osoba fizyczna**	art. 278a	„Art. 278a. 1. Kwoty, o których mowa w art. 274 ust. 2 i 3 oraz w art. 278 ust. 1 pkt 1 i ust. 3, podlegają waloryzacji w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem za okres pięciu poprzednich lat obliczonemu na podstawie średniorocznych wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszanych w komunikatach Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Por. uwagi do treści uzasadnienia zawartego na str. 41	**Wyjaśnienie.** Zbiór podstawowych wskaźników makroekonomicznych, które służą m.in. oszacowaniu maksymalnego limitu wydatków jednostek sektora finansów publicznych na dane zadanie został określony przez Ministra Finansów w *Wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw* (aktualizacja – lipiec 2025 r.). Uwzględniają one *Wieloletnie założenia makroekonomiczne na lata 2025-2029 – aktualizacja*, które zostały przyjęte przez Radę Ministrów w dniu 16 lipca 2025 r.[26] Wśród tych wskaźników jest średnioroczna dynamika cen towarów i usług konsumpcyjnych. Średnioroczny wzrost cen (CPI) jest też brany pod uwagę m.in. przy ocenie sytuacji makroekonomicznej i kierunków polityki fiskalnej na potrzeby corocznego opracowania czteroletniej strategii zarządzania długiem Skarbu Państwa (SP)

[26] Wytyczne dotyczące wskaźników makroekonomicznych - Ministerstwo Finansów - Portal Gov.pl

				oraz oddziaływania na państwowy dług publiczny (PDP).[27] Tym samym wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych jest jednym z podstawowych wskaźników stosowanych w sektorze finansów publicznych, w tym do szacowania wydatków jednostek sektora finansów publicznych, które zobowiązane są do realizacji usług publicznych. Jednostki samorządu terytorialnego zostały zobowiązane do stosowania wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych przy planowaniu wieloletnim – co potwierdza np. uchwała nr 577/2019 Składu Orzekającego Regionalnej Izby Obrachunkowej w Opolu z dnia 27 listopada 2019 r., w której wskazano na brak korelacji pomiędzy tempem wzrostu wydatków z prognozami inflacji wynikającymi z wytycznych Ministerstwa Finansów[28]. Kwota wydatków jednostek sektora finansów publicznych jest z kolei uwzględniana przy ocenie obowiązku prowadzenia audytu wewnętrznego. W projektowanym przepisie przyjęto, że kwoty, o których mowa w art. 274 ust. 2 i 3 ustawy oraz w art. 278 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 ustawy, będą podlegać (co 5 lat) waloryzacji w stopniu odpowiadającym

[27] Strategie zarządzania długiem - Ministerstwo Finansów - Portal Gov.pl
[28] https://bip.rio.opole.pl/download/attachment/7823/uchwala-577-2019-cisek.pdfv

				wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem za okres pięciu poprzednich lat obliczonemu na podstawie średniorocznych wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszanych w komunikatach Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego[29]. Takie podejście pozwoli na cykliczne urealnienie kwot, o których mowa w art. 274 ust. 2 i 3 ustawy oraz w art. 278 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 ustawy o wskaźnik bezpośrednio powiązany z planowaniem w perspektywie wieloletniej wydatków jednostek sektora finansów publicznych.
88	**Prezes UODO**	art. 279	Zmiana 19 wprowadza nowe brzmienie art. 279 dotyczącego umowy na przeprowadzenie audytu wewnętrznego z usługodawcą wskazanym w art. 275 pkt 2 projektu ustawy. Poprzez użycie zwrotu „w szczególności" projektodawca nie dookreślił elementów przedmiotowej umowy (zawiera otwarty katalog), która będzie m.in. określać sposób postępowania z dokumentami dotyczącymi audytu wewnętrznego, czyli będzie również wiązać się z przetwarzaniem danych osobowych. W punkcie 5 ww. przepisu projektodawca wskazuje, że przedmiotowa umowa będzie „określać sposób postępowania z dokumentami wytworzonymi lub zgromadzonymi w celu prowadzenia audytu wewnętrznego i w ramach jego prowadzenia w jednostce sektora finansów publicznych, tak aby zapewnić ich dostępność kierownikowi jednostki, ochronę przed nieuprawnionym rozpowszechnianiem, uszkodzeniem lub zniszczeniem". W opinii organu nadzorczego postępowanie z dokumentacją musi odbywać się z zachowaniem zasad ochrony danych osobowych oraz zapewnieniem bezpieczeństwa dokumentów, co powinno zostać odzwierciedlone w projektowanych przepisach.	**Uwaga została przyjęta.**

[29] Główny Urząd Statystyczny / Opracowania sygnalne / Komunikaty i Obwieszczenia

89	**SAWS**	art. 279	W propozycji formułujemy zapis motywujący obie strony do wywiązywania się z umowy o świadczenie usługi audytu wewnętrznego. „Art. 279. Umowa, o której mowa w art. 275 pkt 2, powinna w szczególności: … 3) określać kary umowne za niewykonywanie lub nienależyte wykonywanie obowiązków w zakresie audytu wewnętrznego lub niewywiązywanie się kierownika jednostki z postanowień umowy.”.	**Uwaga odrzucona.** Materia wskazana w uwadze podlega uregulowaniom wynikającym z Kodeksu cywilnego i pozostaje poza właściwością merytoryczną Ministerstwa Finansów. Celem wprowadzenia tej zmiany jest bowiem podniesienie jakości prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach sfp.
90	**osoba fizyczna**	art. 279	art. 279 otrzymuje brzmienie: „Art. 279. Umowa, o której mowa w art. 275 pkt 2, powinna w szczególności: 1) określać zakres prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostce sektora finansów publicznych wynikający z: a) zakresu zadań, struktury i wielkości tej jednostki, a w przypadku jednostki samorządu terytorialnego, liczby jednostek organizacyjnych, w których na podstawie art. 287 ust. 1, może być przeprowadzany audyt wewnętrzny, b) możliwości przeprowadzania audytu, o którym mowa w art. 292 ust. 2 pkt 1 i art. 293 ust. 1, a w przypadku jednostek w dziale, także audytu wewnętrznego, o którym mowa w art. 287a ust. 1; 2) gwarantować prowadzenie audytu wewnętrznego zgodnie z przepisami ustawy, standardami audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych oraz w sposób efektywny i skuteczny; Por. uwagi do treści uzasadnienia zawartego na str. 52	**Uwaga odrzucona.** j. w.
91	**osoba fizyczna**	art. 279	po art. 279 dodaje się art. 279a w brzmieniu: „Art. 279a. Kierownik jednostki może wystąpić do Ministra Finansów o wydanie opinii na temat zgodności prowadzenia audytu wewnętrznego	**Uwaga odrzucona.** Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy[30] głównym obowiązkiem pracownika jest wykonywanie

[30] Dz. U. z 2023 r. poz. 1465

			przez usługodawcę z przepisami ustawy lub standardami audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych.” Propozycja: Kierownik jednostki może wystąpić do Ministra Finansów o wydanie opinii na temat zgodności prowadzenia audytu wewnętrznego ~~przez usługodawcę~~ z przepisami ustawy lub standardami audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych. Wniosek przysługuje w stosunku do każdego audytora czy pracownika, czy usługodawcy. Minister Finansów po otrzymaniu wniosku o wydanie opinii na temat zgodności prowadzenia audytu wewnętrznego ~~przez usługodawcę~~ z przepisami ustawy lub standardami audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych, przekazuje wniosek do audytora wewnętrznego w terminie 14 dni celem ustosunkowania.	pracy sumiennie i starannie oraz stosowanie się do poleceń przełożonych, które dotyczą pracy. Nie mogą być one jednak sprzeczne z przepisami prawa lub umową o pracę. Za działania pracownika odpowiedzialność ponosi pracodawca. Pracownicy podlegają także okresowym ocenom pracowniczym, a rozwiązanie umowy o pracę może nastąpić w ściśle określonych w przepisach prawa formach i przypadkach. I tak np. w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas określony lub umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony lub o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie lub rozwiązanie umowy. Dlatego też Ministerstwo Finansów, obok omawianego w tej uwadze przepisu, przygotowało drugi instrument, który pozwoli pracodawcy podjąć decyzję o ewentualnym wypowiedzeniu umowy o pracę z audytorem wewnętrznym który nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki audytora wewnętrznego – nowe brzmienie art. 281 ustawy. To rozwiązanie ma z jednej strony zapewnić trwałość stosunku pracy audytorowi wewnętrznemu (przypadki rozwiązania stosunku pracy lub zmiany warunków pracy lub płacy, który należycie wykonuje swoje obowiązki), a z drugiej strony dostarczyć kierownikowi jednostki (pracodawcy) wsparcia w zakresie

				dostarczenia uzasadnienia merytorycznego, które będzie opisywało przyczynę uzasadniającą wypowiedzenie lub rozwiązanie umowy o pracę z powodu, gdy dana osoba nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki audytora wewnętrznego.
92	**Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu**	art. 279 pkt 4	Zasadne wydaje się, aby w umowie umożliwić również jej rozwiązanie przed upływem czasu na jaki została zawarta, również w przypadku prowadzenia audytu wewnętrznego niezgodnie ze standardami audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych (tym bardziej, że w planowanym art. 279a przewidziano, że kierownik jednostki może wystąpić do Ministra Finansów o wydanie opinii na temat zgodności prowadzenia audytu wewnętrznego przez usługodawcę z przepisami ustawy lub standardami audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych). Propozycja: Proponuje nowe brzmienie Art. 279 pkt 4): 4) umożliwiać jej rozwiązanie przed upływem czasu na jaki została zawarta, w przypadku prowadzenia audytu wewnętrznego niezgodnie z przepisami ustawy lub standardami audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych	**Uwaga odrzucona.** Standardy audytu wewnętrznego nie stanowią przepisów powszechnie obowiązujących. Są to wskazówki, którymi osoby prowadzące audyt wewnętrzny powinny się kierować prowadząc audyt wewnętrzny. Trudno zatem podejmować działania związane z rozwiązaniem umowy w przypadku, gdy usługodawca nie kieruje się standardami. Dodatkowe wyjaśnienia dotyczące roli standardów audytu wewnętrznego przedstawiono w stanowisku Ministerstwa Finansów do uwagi nr 59.
93	**WSSE w Rzeszowie**	art. 279 pkt 4	Zasadne wydaje się, aby w umowie umożliwić również jej rozwiązanie przed upływem czasu na jaki została zawarta, również w przypadku prowadzenia audytu wewnętrznego niezgodnie ze standardami audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych (tym bardziej, że w planowanym art. 279a przewidziano, że kierownik jednostki może wystąpić do Ministra Finansów o wydanie opinii na temat zgodności prowadzenia audytu wewnętrznego przez usługodawcę z przepisami ustawy lub standardami audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych). Propozycja:	**Uwaga odrzucona.** j. w.

			Proponuje nowe brzmienie Art. 279 pkt 4): 4) umożliwiać jej rozwiązanie przed upływem czasu na jaki została zawarta, w przypadku prowadzenia audytu wewnętrznego niezgodnie z przepisami ustawy lub standardami audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych	
94	**Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu**	art. 279a	Uzasadnienie do projektu uofp jest niezgodne z treścią tego projektu. Zgodnie z uzasadnieniem projektu uofp do tego przepisu, ma on na celu merytoryczne wsparcie kierownika jednostki w sytuacji, gdy pojawiają się konkretne, dookreślone wątpliwości. Zatem ta opinia nie ma dotyczyć całokształtu usług audytowych, bo to już stanowiłoby zakres okresowej oceny zewnętrznej jakości audytu wewnętrznego, a jej zasady precyzują standardy audytu wewnętrznego. Uzasadnienie wyraźnie podkreśla, że „Występując o wydanie opinii kierownik jednostki będzie zobowiązany do wskazania zakresu stwierdzonej niezgodności". Koniecznym jest zatem aby taki zapis został dodany wprost w ustawie, tj. dodatkowe zdania o obowiązku kierownika jednostki co do wskazania zakresu stwierdzonej niezgodności, w wystąpieniu o przedmiotową opinię. Propozycja: Proponuje nowe brzmienie Art. 279a: Kierownik jednostki może wystąpić do Ministra Finansów o wydanie opinii na temat zgodności prowadzenia audytu wewnętrznego przez usługodawcę z przepisami ustawy lub standardami audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych. Występując o wydanie opinii kierownik jednostki wskazuje zakres stwierdzonej niezgodności. Przepisy art. 281 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio	**Uwaga została przyjęta.** W zakresie dopisania, aby kierownik jednostki wskazywał zakres ew. niezgodności. Jednocześnie informujemy, że Ministerstwo Finansów określi na poziomie rozporządzenia sposób i tryb przeprowadzania ocen zewnętrznych audytu wewnętrznego. Standardy to wskazówki, a zasady prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych wynikają z przepisów ustawy, a sposób i tryb z przepisów aktów wykonawczych.
95	**WSSE w Rzeszowie**	art. 279a	Uzasadnienie do projektu uofp jest niezgodne z treścią tego projektu. Zgodnie z uzasadnieniem projektu uofp do tego przepisu, ma on na celu merytoryczne wsparcie kierownika jednostki w sytuacji, gdy pojawiają się konkretne, dookreślone wątpliwości. Zatem ta opinia nie ma dotyczyć całokształtu usług audytowych, bo to już stanowiłoby zakres okresowej	**Uwaga została przyjęta.** j. w.

			oceny zewnętrznej jakości audytu wewnętrznego, a jej zasady precyzują standardy audytu wewnętrznego. Uzasadnienie wyraźnie podkreśla, że „Występując o wydanie opinii kierownik jednostki będzie zobowiązany do wskazania zakresu stwierdzonej niezgodności". Koniecznym jest zatem aby taki zapis został dodany wprost w ustawie, tj. dodatkowe zdania o obowiązku kierownika jednostki co do wskazania zakresu stwierdzonej niezgodności, w wystąpieniu o przedmiotową opinię. Propozycja: Proponuje nowe brzmienie Art. 279a: Kierownik jednostki może wystąpić do Ministra Finansów o wydanie opinii na temat zgodności prowadzenia audytu wewnętrznego przez usługodawcę z przepisami ustawy lub standardami audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych. Występując o wydanie opinii kierownik jednostki wskazuje zakres stwierdzonej niezgodności. Przepisy art. 281 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio	
96	**osoba fizyczna**	art. 280	Zarządzający audytem wewnętrznym, o którym mowa w art. 272a pkt 4 lit. a, podlega bezpośrednio kierownikowi jednostki, który sprawuje także nadzór nad działalnością komórki audytu wewnętrznego. Propozycja: Dodałabym, że nie można tego zadania delegować.	**Uwaga odrzucona.** Delegować można zadania, a nie podległość. Gdyby przyjąć, że można delegować podległość oznaczałoby to, że wewnętrzną regulacją – np. zarządzeniem kompetencyjnym wprowadzono obejście przepisów rangi ustawowej. Realizację zadań kierownik jednostki może natomiast – w ramach dekoncentracji zadań, delegować na inne osoby – co wynika z przepisów odrębnych.
97	**Szef Służby Cywilnej**	art. 280 i art. 281	Zgodnie z postanowieniami zmienianego art. 280 ustawy o finansach publicznych, zarządzający audytem wewnętrznym podlega kierownikowi jednostki, który sprawuje także nadzór nad działalnością komórki audytu wewnętrznego. Może to rodzić praktyczne problemy. W urzędach, w	**Uwaga przyjęta.**

			których tworzy się stanowisko dyrektora generalnego, to on jest pracodawcą dla zatrudnionych w urzędzie. Dlatego systemowo sprzeczne byłoby podporządkowanie pod względem organizacyjnym i pracowniczym zarządzającego audytem wewnętrznym bezpośrednio kierownikowi jednostki. W tym zakresie wydaje się, że przepis powinien być doprecyzowany w taki sposób, aby wyłącznie w sprawach merytorycznych (audytu) podlegał on kierownikowi jednostki. Pod kątem realizacji obowiązków pracodawcy wynikających ze stosunku pracy, przeredagowania może wymagać również projektowany art. 281 ustawy o finansach publicznych. Wskazuje on bowiem na rolę kierownika jednostki w przypadku rozwiązania stosunku pracy z audytorem wewnętrznym. W urzędach administracji rządowej natomiast czynności ze stosunku pracy wykonuje dyrektor generalny urzędu. Zatem kierownik jednostki może jednak nie być właściwym podmiotem.	Rola dyrektora generalnego wskazana w uwadze zostanie uwzględniona w projektowanych przepisach.
98	**osoba fizyczna**	art. 280 i art. 281	art. 280 i art. 281 otrzymują brzmienie: „Art. 280. Zarządzający audytem wewnętrznym, o którym mowa w art. 272a pkt 4 lit. a, podlega bezpośrednio kierownikowi jednostki, który sprawuje także nadzór nad działalnością komórki audytu wewnętrznego. Art. 281. 1. Rozwiązanie stosunku pracy z audytorem wewnętrznym, o którym mowa w art. 272a pkt 1 lit. a, za wypowiedzeniem albo zmiana warunków jego płacy lub pracy, przez jednostkę sektora finansów publicznych z powodu niewykonywania lub nienależytego wykonywania obowiązków audytora wewnętrznego może nastąpić po uprzednim zasięgnięciu przez kierownika jednostki opinii Ministra Finansów. Występując o wydanie opinii kierownik jednostki wskazuje przyczynę rozwiązania stosunku pracy z audytorem wewnętrznym albo zmiany warunków jego płacy lub pracy. Propozycja – dodanie: Minister Finansów po otrzymaniu wniosku o wydanie opinii dla kierownika jednostki, który wskazywał przyczynę rozwiązania stosunku	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 100.

			pracy z audytorem wewnętrznym przekazuje wniosek do audytora wewnętrznego w terminie 14 dni celem ustosunkowania. Wydana opinia przez Ministra Finansów o wydanie opinii jest wiążąca dla kierownika jednostki, który wskazywał przyczynę rozwiązania stosunku pracy z audytorem wewnętrznym. Kierownik jednostki, który wskazywał przyczynę rozwiązania stosunku pracy z audytorem wewnętrznym nie może wystąpić do Ministra Finansów w terminie krótszym niż 6 miesięcy z ponownym wnioskiem. Odpowiednio uregulowanie rozwiązania umowy w usługodawcą.	
99	**osoba fizyczna**	art. 281	Projekt w art. 281 ust. 1, przewiduje, że rozwiązanie stosunku pracy z audytorem wewnętrznym, o którym mowa w art. 272a pkt 1 lit. a, za wypowiedzeniem albo zmiana warunków jego płacy lub pracy, przez jednostkę sektora finansów publicznych z powodu niewykonywania lub nienależytego wykonywania obowiązków audytora wewnętrznego może nastąpić po uprzednim zasięgnięciu przez kierownika jednostki opinii Ministra Finansów. Występując o wydanie opinii kierownik jednostki wskazuje przyczynę rozwiązania stosunku pracy z audytorem wewnętrznym albo zmiany warunków jego płacy lub pracy. Jednocześnie w art. 277 ust. 2c czytamy, że: Kierownik jednostki ustalając łączny wymiar czasu pracy audytorów wewnętrznych, o których mowa w art. 272a pkt 1 lit. a, bierze pod uwagę: 1) zakres zadań jednostki; 2) strukturę i wielkość jednostki; 3) liczbę jednostek organizacyjnych, w których na podstawie art. 287 ust. 1, może być przeprowadzany audyt wewnętrzny, a także liczbę jednostek, w których w trakcie przeprowadzenia audytu wewnętrznego, mogą być dokonywane czynności na podstawie art. 287 ust. 2–4; 4) możliwość przeprowadzania audytu wewnętrznego, o którym mowa w art. 292 ust. 2 pkt 1 i art. 293 ust. 1, a w przypadku urzędu obsługującego ministra kierującego działem i jednostek w	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 100.

			dziale, także audytu wewnętrznego, o którym mowa w art. 287a ust. 1. Rozpatrując łącznie powyższe zapisy istnieje ryzyko, że kierownik jednostki będzie mógł ograniczyć funkcjonowanie KAW bez większych problemów powołując się wyłącznie na art. 277 ust. 2c np. jako wynik restrukturyzacji czy też reorganizacji w jsfp. Z kolei większy zakres zadań jednostki może, paradoksalnie, wstrzymać dodatkowe zatrudnienie/zwiększenie wymiaru etatów KAW, ponieważ priorytetowa będzie realizacja działań operacyjnych np. zatrudnienie nowych pracowników, szkolenia, zakup dodatkowych usług np. prawnych, logistycznych, remontowych itd. Kolejne ryzyko wiąże się ze skutecznością ochrony audytorów przed zwolnieniem z pracy lub pogorszeniem warunków ich pracy lub płacy. Dotychczasowe brzmienie art. 281 obligowało kierownika jednostki, przed dokonaniem jakichkolwiek czynności, do uzyskania bezwarunkowej zgody właściwego komitetu audytu. W proponowanych zapisach wystarczy opinia MF tylko w sytuacji niewykonywania lub nienależytego wykonywania obowiązków przez audytora wewnętrznego. Aby mówić o niewykonaniu lub nienależytym wykonaniu obowiązków pracowniczych przez audytora niezbędne jest wykazanie czy: a) działanie lub zaniechanie takiego działania było bezprawne, b) winę można przypisać audytorowi, c) konsekwencją była szkoda na majątku pracodawcy, d) wywołuje odpowiedzialność materialną audytora, o której mowa w art. 114 – 122 Kodeksu pracy. O ile naruszenie obowiązków pracownika wskazanych w art. 100 k. p. można udowodnić, to problematyczne staje się chociażby wykazanie, że audytor nie jest/był obiektywny. Co więcej, czy wypowiedzenie stosunku pracy przez kierownika jednostki np. na skutek utraty lub braku zaufania do audytora w wyniku chociażby zmian politycznych, wymagać będzie opinii? Cykl wyborczy może znacząco wypływać na obiektywizm audytorów. Presja ze strony kierownictwa lub daleko idące ustępstwa ze strony audytora na jego rzecz mogą skutkować częstą rotacją personelu KAW lub przeciwnie - jego podporządkowaniem, co w konsekwencji	

			będzie miało wpływ na jakość pracy. Może to również wywoływać niechęć do podejmowania w ogóle pracy audytora w jsfp, mając w perspektywie zatrudnienie jedynie na okres kadencji. Moją wątpliwość budzą również skutki prawne wydanej przez MF opinii dla strony wnioskującej (pracodawcy), bowiem w tym wypadku opinia może nie być wiążąca i stanowić wątpliwy dowód chociażby w postępowaniu przed sądem pracy. Mając na uwadze dotychczasowy zapis art. 281, w którym jest mowa wprost o wymaganej zgodzie komitetu, to proponowany zapis nie jest rozstrzygający. Opinia może zatem być traktowana wyłącznie jako wskazówka dla kierownika jednostki.	
100	**Krajowa Rada RIO**	art. 281 ust. 1	Zastosowany w art. 281 ust. 1 mechanizm ochrony niezależności audytora jest zasadny. Sformułowanie, które ogranicza jednak stosowanie tego mechanizmu wyłącznie do sytuacji rozwiązania za wypowiedzeniem albo zmiany warunków płacy lub pracy z powodu niewykonywania lub nienależytego wykonywania obowiązków audytora wewnętrznego, może okazać się pozornym mechanizmem. Po pierwsze jednostka zamierzająca „pozbyć się" audytora, mając świadomość, że wskazanie jako przyczyny niewłaściwej realizacji audytu wymaga opinii Ministra, raczej będzie wskazywać na inną przyczynę, po to, aby taka opinia nie była konieczna. Po wtóre jednak i chyba istotniejsze, niewłaściwe prowadzenie przez audytora audytu co do zasady będzie stanowić naruszenie przez niego jego obowiązków pracowniczych, a w takich przypadkach, szczególnie rażącego naruszenia, raczej nie stosuje się procedury wypowiedzenia. W efekcie ten zapis może być martwym zapisem i należałoby się zastanowić nad jego przeredagowaniem.	**Wyjaśnienie.** Przepisy Kodeksu pracy w sposób enumeratywny określają sposoby rozwiązania umowy o pracę. Zgodnie z art. 30 § 1 k.p. są nimi rozwiązanie na mocy porozumienia stron, przez oświadczenie jednej ze stron z zachowaniem okresu wypowiedzenia (rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem), przez oświadczenie jednej ze stron bez zachowania okresu wypowiedzenia (rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia) oraz z upływem czasu, na który była zawarta. **Zwykłym sposobem rozwiązania umowy o pracę jest jej wypowiedzenie.** Warto także pamiętać, że w każdym przypadku powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie lub rozwiązanie umowy.

				Rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika jest jednostronną czynnością prawną dokonaną przez pracodawcę, która powoduje rozwiązanie umowy w dniu, w którym pracownik zapoznał się z treścią oświadczenia o rozwiązaniu (bądź też miał możliwość zapoznania się). Jest to tryb rozwiązania umowy o pracę charakteryzujący się brakiem okresu wypowiedzenia, który upływa pomiędzy złożonym oświadczeniem a rozwiązaniem umowy. **Warunkiem rozwiązania umowy o pracę w tym trybie jest spełnienie przesłanek ustawowych.** Pracodawca może więc rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie: 1. **ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych**, 2. popełnienia przez pracownika w czasie trwania umowy o pracę przestępstwa, które uniemożliwia dalsze zatrudnianie go na zajmowanym stanowisku, jeżeli przestępstwo jest oczywiste lub zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem, 3. zawinionej przez pracownika utraty uprawnień koniecznych do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 1999 r., sygn. akt I PKN 169/99, **ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracownika**

				dotyczy wyłącznie naruszenia ważnych obowiązków, które w istotny sposób naruszają lub mogą naruszyć interes pracodawcy, a pracownikowi można przy tym przypisać winę umyślną lub rażące niedbalstwo. Z kolei rażące niedbalstwo, określone przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 września 2001 r., sygn. akt I PKN 634/2000, jako element ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych, jest postacią winy nieumyślnej, której nasilenie wyraża się w całkowitym ignorowaniu przez pracownika następstw jego działania, jeżeli rodzaj wykonywanych obowiązków lub zajmowane stanowisko nakazują szczególną przezorność i ostrożność w działaniu. O stopniu i rodzaju winy pracownika w ciężkim naruszeniu podstawowych obowiązków nie decyduje wysokość szkody wyrządzonej pracodawcy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 kwietnia 1999 r., sygn. akt I PKN 12/99). Naruszenie obowiązków może polegać zarówno na działaniu, jak i na zaniechaniu pracownika. Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2020 r., sygn. akt III PK 212/19, wymienione w art. 52 § 1 pkt 1 k.p. ciężkie naruszenie musi dotyczyć podstawowego obowiązku pracownika. Ocena czy naruszenie obowiązku jest ciężkie, powinna

				uwzględniać stopień winy oraz zagrożenie lub naruszenie interesów pracodawcy. **W pojęciu „ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych" mieszczą się trzy elementy.** Są to: 1**. bezprawność zachowania pracownika** (naruszenie podstawowego obowiązku pracowniczego); 2. **naruszenie albo zagrożenie interesów pracodawcy**; 3. **zawinienie obejmujące zarówno winę umyślną, jak i rażące niedbalstwo**. Bezprawność zachowania pracownika jest przy tym rozumiana jako zachowanie sprzeczne z obowiązującymi tego pracownika regułami wynikającymi z przepisów prawa pracy, które może polegać zarówno na działaniu, jak i na zaniechaniu. Sama bezprawność zachowania pracownika nie uzasadnia jeszcze rozwiązania z nim umowy o pracę w trybie art. 52 § 1 pkt 1 k.p. W orzecznictwie Sądu Najwyższego jako przyczyny uzasadniające rozwiązanie bez wypowiedzenia umowy o pracę wskazano: • bezprawną i świadomą odmowę wykonania polecenia, zagrażającą istotnym interesom pracodawcy (wyrok z dnia 21 czerwca 1997 r., sygn. akt I PKN 211/97); • szczególnego rodzaju zawinione uchybienia pracownicze, które spowodowały zagrożenie interesów lub istotną szkodę w mieniu

				pracodawcy (wyrok z dnia 23 września 1997 r., sygn. akt I PKN 274/97); • zakłócenie spokoju i porządku w miejscu pracy (wyrok z dnia 11 czerwca 1997 r., sygn. akt I PKN 202/97); • użycie przemocy fizycznej wobec współpracownika (wyrok z dnia 5 czerwca 1987 r., sygn. akt I PRN 27/87); • korzystanie przez pracownika z telefonu służbowego w celach prywatnych, narażające pracodawcę na znaczną szkodę (wyrok z dnia 15 maja 1997 r., sygn. akt I PKN 93/97); – przywłaszczenie mienia pracodawcy (wyrok z dnia 10 listopada 1999 r., sygn. akt I PKN 361/99); • wykorzystanie przez pracownika przysługujących mu dni wolnych od pracy bez uzgodnienia z zakładem pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 1985 r., sygn. akt I PR 118/84); • zachowanie pracownika na stanowisku kierowniczym polegające na ubliżaniu współpracownikom (wyrok z dnia 29 czerwca 2005 r., sygn. akt I PK 290/2004); • naruszenie przez pracownika odpowiedzialnego za bezpieczne warunki pracy zasad bezpieczeństwa i higieny pracy (wyrok z dnia 22

				września 1976 r., sygn. akt I PRN 62/76); • samowolne pobieranie nienależnych zaliczek na poczet przyszłego wynagrodzenia za pracę przez pracownika odpowiedzialnego za finanse pracodawcy (wyrok z dnia 26 maja 2000 r., sygn. akt I PKN 675/99); • naruszenie przez pracownika obowiązku trzeźwości może stanowić przyczynę uzasadniającą rozwiązanie z pracownikiem stosunku pracy w drodze wypowiedzenia, a nawet zastosowanie tzw. zwolnienia dyscyplinarnego, o którym mowa w art. 52 § 1 pkt 1 k.p. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1999 r., sygn. akt I PKN 344/99). Natomiast stwierdzona choroba alkoholowa może wykluczać winę pracownika (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2000 r., sygn. akt PKN 76/00); • wykonywanie w czasie pracy innej pracy (wyrok z dnia 8 maja 1997 r., sygn. akt I PKN 129/97). **Przytoczone przyczyny rozwiązania umowy o pracę w trybie dyscyplinarnym, wskazują na to, że w ciężkim naruszeniu podstawowych obowiązków chodzi o takie uchybienie przez pracownika ważnych obowiązków, które są podstawowe w realizacji zatrudnienia**

				i wykonywania pracy danego pracownika. Należy także pamiętać, że pracownikowi przysługuje prawo odwołania się do sądu pracy, który oceni zasadność wypowiedzenia lub rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia.[31] **Minister Finansów – wyrażając opinię, o której mowa w art. 281 ustawy nie może wkraczać w uprawnienia/kompetencje pracodawcy. Nie zastępuje też sądu pracy, który jako jedyny uprawniony może dokonać oceny zasadności wypowiedzenia umowy o pracę.** Rolą Ministra Finansów jest tylko i wyłącznie – i temu celowi służą przepisy, wyrażenie opinii na temat merytorycznej zasadności przyczyny rozwiązania albo zmiany warunków płacy lub pracy audytora wewnętrznego. Wynika to z faktu, że pracodawca nie musi posiadać wystarczającej wiedzy na temat obowiązków audytora wewnętrznego oraz zasad oraz sposobu i trybu prowadzenia audytu wewnętrznego. Opinia Ministra Finansów, organu koordynującego kontrolę zarządczą i audyt wewnętrzny w sektorze finansów publicznych, ma zatem wyposażyć kierownika jednostki (pracodawcę) w wiedzę niezbędną do podjęcia wyważonej decyzji i ew.

[31] Opracowano na podstawie: https://www.pip.gov.pl/dla-sluzb-bhp/magazyn-inspektor-pracy/artykuly/tryb-dyscyplinarny?tmpl=pdf

				potwierdzenia zasadności jego podejrzeń, co do niewłaściwego zachowania danego audytora wewnętrznego (w zakresie prowadzenia audytu wewnętrznego). Z tego powodu opinia Ministra Finansów nie jest i nie może być też wiążąca dla pracodawcy. Może być natomiast wykorzystywana przez każdą ze stron podczas postępowania przed sądem pracy, jeżeli pomimo negatywnej opinii Ministra Finansów pracodawca dokonał wypowiedzenia umowy o pracę i powołał się w uzasadnieniu, że przyczyną jej wypowiedzenia jest niewykonywanie lub nienależyte wykonywanie obowiązków przez tego audytora wewnętrznego. Ostateczne wątpliwości co do brzmienia tego przepisu zostaną omówione na Komisji prawniczej, po merytorycznym uzgodnieniu projektu.
101	**IIA Polska**	art. 281 ust. 1, 2, 3 i 4	Proponuje się dokonanie modyfikacji dotychczasowego przepisu art. 281 poprzez rozszerzenie stosunku pracy na wszystkich audytorów wewnętrznych zatrudnionych w jednostkach sektora finansów publicznych – nie tylko na kierowników komórek audytu wewnętrznego zatrudnionych w ministerstwach bądź w jednostkach w działach administracji rządowej. Propozycja uwzględnia postulowane założenie pozostawienia dotychczasowego wymogu tworzenia komitetów audytu w działach administracji rządowej. W przypadku pozostałych audytorów wewnętrznych, nie zatrudnionych w administracji rządowej, w sytuacji braku komitetów audytu ich wspierających zgodę na rozwiązanie stosunku pracy za wypowiedzeniem albo na zmianę warunków jego płacy	**Uwaga odrzucona.** Ministerstwo Finansów nie widzi powodów, dla których mielibyśmy traktować w sposób odmienny audytorów wewnętrznych zatrudnionych w (pod)sektorze rządowym i (pod)sektorze samorządowym. W tym drugim nie ma bowiem komitetów audytu.

			lub pracy, że wskazanych w projekcie przepisu powodów, wyrażać powinien Komitet Audytu utworzony przy Ministerstwie Finansów. Tym samym Komitet ten stanowiłby istotne wsparcie dla audytorów wewnętrznych sektora finansów publicznych. Rozwiązanie polegające na konieczności pozyskania opinii Ministra Finansów w przedmiotowej kwestii wymagałoby w praktyce zaangażowania bliżej nieskonkretyzowanych służb Ministra Finansów, wspierających go w procesie przygotowywania opinii. Zaangażowanie w ww. proces Komitetu Audytu daje gwarancję rozstrzygania spraw dotyczących audytorów wewnętrznych przez organ statutowo zajmujący się audytem wewnętrznym, posiadający odpowiednią wiedzę i doświadczenie w tym zakresie. Proponuje się pozostawienie kwestii terminu wydania zgody bądź jej odmowy przez komitety audytu nieuregulowaną – analogicznie jak w dotychczasowej regulacji tego zagadnienia. Propozycja: Art. 281 ust. 1 „Rozwiązanie stosunku pracy z audytorem wewnętrznym, o którym mowa w art. 272a pkt 1 lit. a, za wypowiedzeniem albo zmiana warunków jego płacy lub pracy, przez jednostkę sektora finansów publicznych z powodu niewykonywania lub nienależytego wykonywania obowiązków audytora wewnętrznego nie może nastąpić bez zgody właściwego komitetu audytu, z zastrzeżeniem ust. 2. Występując o wydanie zgody kierownik jednostki wskazuje przyczynę rozwiązania stosunku pracy z audytorem wewnętrznym albo zmiany warunków jego płacy lub pracy” Art. 281 ust. 2 „W przypadku audytora wewnętrznego niezatrudnionego w ministerstwie bądź jednostce w dziale zgodę, o której mowa w ust. 1, wydaje komitet audytu Ministerstwa Finansów”. Art. 281 ust. 3 „Właściwy komitet audytu po otrzymaniu wniosku o wydanie zgody, o której mowa w ust. 1, przekazuje wniosek do audytora wewnętrznego którego wniosek dotyczy, celem ustosunkowania się do	

			okoliczności wskazanych we wniosku, w terminie 14 dni od jego otrzymania”. Art. 281 ust. 4 „Właściwy komitet audytu może zwrócić się do kierownika jednostki oraz audytora wewnętrznego o przekazanie dodatkowych informacji lub dokumentów niezbędnych do ustosunkowania się do wniosku o wydanie zgody, o której mowa w ust. 1”. Proponuje się dodanie ust. 5 – odpowiednika proponowanego art. 281 ust. 4 projektu. Art. 281 ust. 5 „W przypadku audytora wewnętrznego pełniącego służbę w jednostce przepisy ust. 1, 3– 4 stosuje się odpowiednio, z zachowaniem przepisów odrębnych”	
102	**Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu**	art. 281ust. 1, 2 i 3	Ochrona stosunku pracy audytora wewnętrznego związana z wykonywaniem przez niego swoich obowiązków w znowelizowanym brzmieniu jest iluzoryczna. Daje audytorom wewnętrznym jedynie złudzenie ochrony. W przepisie użyto słowo „opinia”. Nie wskazano zakresu tej opinii ani co ta opinia ma zawierać (z uzasadnienia wynika, że ma to być opinia „na temat zamiaru rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem albo zmiany warunków pracy i płacy audytora wewnętrznego”). Ponadto treść/ kontekst tej opinii nie jest wiążący dla kierownika jednostki (bo brak takiej regulacji). Zastosowany w projekcie ustawy zapis nie wyklucza zatem opcji rozwiązania stosunku pracy z audytorem wewnętrznym po zasięgnięciu przez kierownika jednostki opinii Ministra Finansów, mimo kontekstu/rodzaju/wyniku opinii pozytywnego dla audytora wewnętrznego. Biorąc pod uwagę kontekst uzasadnienia do tego artykułu adekwatnym, skutecznym i efektywnym mechanizmem będzie zastosowanie dotychczasowego wymogu, tj. uzyskiwania zgody, tyle, że docelowo byłaby to zgoda Ministra Finansów.	**Wyjaśnienie.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 100.

			Celem równego traktowania obu stron potencjalnego sporu istotnym jest też, aby Minister Finansów zwracał się zarówno do kierownika jednostki oraz do audytora wewnętrznego o przekazanie dodatkowych informacji lub dokumentów niezbędnych do wydania takiej opinii. To dotychczasowa praktyka wypracowana przez komitety audytu. Biorąc zaś pod uwagę poszerzenie katalogu osób objętych ochroną stosunku pracy audytora wewnętrznego (tu dot. audytorów wewnętrznych pracujących w wieloosobowych komórkach) istotnym jest również, aby w przedmiocie ewentualnego rozwiązania stosunku pracy z audytorem wewnętrznym zatrudnionym w wieloosobowej komórce audytu wewnętrznego mógł wypowiedzieć się również bezpośredni przełożony tego audytora wewnętrznego. Kwestią wątpliwą jest również fakt, że projekt zakłada brak potrzeby uzyskania opinii w przypadku redukcji etatów oraz innych przyczyn wypowiedzenia lub zmiany warunków płacy lub pracy, a w szczególności „modnej" podstawy rozwiązania umowy za wypowiedzeniem z powodu utraty zaufania. Sąd Najwyższy wskazał: Utrata zaufania uzasadnia wypowiedzenie umowy o pracę na czas nieokreślony, jeżeli pracownikowi można postawić zarzut nadużycia zaufania pracodawcy, choćby w sposób niestanowiący naruszenia obowiązków pracowniczych. Jednakże nadużycie zaufania musi wiązać się z takim zachowaniem pracownika, które może być obiektywnie ocenione jako naganne, także wtedy, gdy jest niezawinione (wyrok z dnia 14 października 2004 r. I PK 697/03). Propozycja: Proponuje nowe brzmienie Art.281 ust. 1 do 3: 2. Rozwiązanie stosunku pracy z audytorem wewnętrznym, o którym mowa w art. 272a pkt 1 lit. a, za wypowiedzeniem albo zmiana warunków jego płacy lub pracy, przez jednostkę sektora finansów publicznych z powodu niewykonywania lub nienależytego wykonywania obowiązków audytora wewnętrznego nie może nastąpić bez zgody Ministra Finansów. Występując o wydanie zgody kierownik jednostki wskazuje przyczynę rozwiązania stosunku pracy z audytorem wewnętrznym albo zmiany warunków jego płacy lub	

			pracy. 3. Minister Finansów może zwrócić się do kierownika jednostki lub do zarządzającego audytem wewnętrznym oraz do audytora wewnętrznego o przekazanie dodatkowych informacji lub dokumentów niezbędnych do wydania opinii, o której mowa w ust. 1. Minister Finansów wydaje zgodę, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od otrzymania wystąpienia kierownika jednostki, przy czym w przypadku, o którym mowa w ust. 2, termin na wydanie zgody jest liczony od dnia otrzymania dodatkowych informacji lub dokumentów, o których mowa w tym przepisie.	
103	**WSSE w Rzeszowie**	art. 281 ust. 1, 2 i 3	Ochrona stosunku pracy audytora wewnętrznego związana z wykonywaniem przez niego swoich obowiązków w znowelizowanym brzmieniu jest iluzoryczna. Daje audytorom wewnętrznym jedynie złudzenie ochrony. W przepisie użyto słowo „opinia”. Nie wskazano zakresu tej opinii ani co ta opinia ma zawierać (z uzasadnienia wynika, że ma to być opinia „na temat zamiaru rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem albo zmiany warunków pracy i płacy audytora wewnętrznego”). Ponadto treść/ kontekst tej opinii nie jest wiążący dla kierownika jednostki (bo brak takiej regulacji). Zastosowany w projekcie ustawy zapis nie wyklucza zatem opcji rozwiązania stosunku pracy z audytorem wewnętrznym po zasięgnięciu przez kierownika jednostki opinii Ministra Finansów, mimo kontekstu/rodzaju/wyniku opinii pozytywnego dla audytora wewnętrznego. Biorąc pod uwagę kontekst uzasadnienia do tego artykułu adekwatnym, skutecznym i efektywnym mechanizmem będzie zastosowanie dotychczasowego wymogu, tj. uzyskiwania zgody, tyle, że docelowo byłaby to zgoda Ministra Finansów. Celem równego traktowania obu stron potencjalnego sporu istotnym jest też, aby Minister Finansów zwracał się zarówno do kierownika jednostki oraz do audytora wewnętrznego o przekazanie dodatkowych informacji lub dokumentów niezbędnych do wydania takiej opinii. To dotychczasowa praktyka wypracowana przez komitety audytu.	**Wyjaśnienie.** j. w.

			Biorąc zaś pod uwagę poszerzenie katalogu osób objętych ochroną stosunku pracy audytora wewnętrznego (tu dot. audytorów wewnętrznych pracujących w wieloosobowych komórkach) istotnym jest również, aby w przedmiocie ewentualnego rozwiązania stosunku pracy z audytorem wewnętrznym zatrudnionym w wieloosobowej komórce audytu wewnętrznego mógł wypowiedzieć się również bezpośredni przełożony tego audytora wewnętrznego. Kwestią wątpliwą jest również fakt, że projekt zakłada brak potrzeby uzyskania opinii w przypadku redukcji etatów oraz innych przyczyn wypowiedzenia lub zmiany warunków płacy lub pracy, a w szczególności „modnej" podstawy rozwiązania umowy za wypowiedzeniem z powodu utraty zaufania. Sąd Najwyższy wskazał: Utrata zaufania uzasadnia wypowiedzenie umowy o pracę na czas nieokreślony, jeżeli pracownikowi można postawić zarzut nadużycia zaufania pracodawcy, choćby w sposób niestanowiący naruszenia obowiązków pracowniczych. Jednakże nadużycie zaufania musi wiązać się z takim zachowaniem pracownika, które może być obiektywnie ocenione jako naganne, także wtedy, gdy jest niezawinione (wyrok z dnia 14 października 2004 r. I PK 697/03). Propozycja: Proponuje nowe brzmienie Art.281 ust. 1 do 3: 2. Rozwiązanie stosunku pracy z audytorem wewnętrznym, o którym mowa w art. 272a pkt 1 lit. a, za wypowiedzeniem albo zmiana warunków jego płacy lub pracy, przez jednostkę sektora finansów publicznych z powodu niewykonywania lub nienależytego wykonywania obowiązków audytora wewnętrznego nie może nastąpić bez zgody Ministra Finansów. Występując o wydanie zgody kierownik jednostki wskazuje przyczynę rozwiązania stosunku pracy z audytorem wewnętrznym albo zmiany warunków jego płacy lub pracy. 3. Minister Finansów może zwrócić się do kierownika jednostki lub do zarządzającego audytem wewnętrznym oraz do audytora wewnętrznego o przekazanie dodatkowych informacji lub dokumentów niezbędnych do wydania opinii, o której mowa w ust. 1. Minister Finansów wydaje zgodę, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od otrzymania wystąpienia kierownika jednostki, przy czym w przypadku, o	

			którym mowa w ust. 2, termin na wydanie zgody jest liczony od dnia otrzymania dodatkowych informacji lub dokumentów, o których mowa w tym przepisie.	
104	**osoba fizyczna**	art. 281 ust. 3	Brak opisanego działania, w przypadku jak MF nie wyda opinii w ciągu 14 dni. Czy należy przez to domniemywać, że MF nie wnosi zastrzeżeń do wniosku? Propozycja: Należy uzupełnić treść o działania jednostki wnioskującej w przypadku niewydania opinii przez MF w ciągu 14 dni.	**Uwaga została przyjęta.**
105	**Prezes UODO**	art. 281a	Zmianą 22 dodaje się art. 281a w brzmieniu: „Art. 281a. Minister Finansów jest administratorem danych osobowych przetwarzanych w celach związanych z wyrażeniem opinii, o której mowa w art. 279a i art. 281 ust. 1". Przepis ten wydaje się zbędny a jednocześnie istnieje konieczność analizy ról poszczególnych organów/podmiotów w procesach przetwarzania danych – celem ustalenia czy minister finansów będzie jedynym administratorem, czy zadania innych organów związane z przetwarzaniem danych będą determinować ich status jako kolejnych administratorów / współadaministratorów, co powinno znaleźć swoje odzwierciedlenie także w ocenie skutków dla ochrony danych projektowanej ustawy. Zgodnie z Wytycznymi Europejskiej Rady Ochrony Danych 07/2020 dotyczącymi pojęć administratora i podmiotu przetwarzającego zawartych w RODO (wersja 2.0, przyjęta 7 lipca 2021 r.) „częściej ma jednak miejsce sytuacja, w której przepisy prawa, zamiast bezpośrednio wyznaczyć administratora danych lub określić kryteria jego wyznaczania, ustalają zadanie lub nakładają na kogoś obowiązek gromadzenia i przetwarzania niektórych danych. W takim przypadku określenie, kto jest administratorem, wynika z prawa. Administratorem będzie zazwyczaj administrator wyznaczony przez prawo do realizacji tego celu, tego zadania publicznego". Ponadto, jak wskazuje EROD w swoich wytycznych, „pojęcie administratora jest pojęciem funkcjonalnym, opiera się ono raczej na analizie okoliczności faktycznych niż analizie formalnej", a co za tym idzie „rola	**Uwaga została przyjęta.**

			administratora nie wynika z charakteru podmiotu przetwarzającego dane, ale z jego konkretnych działań w określonym kontekście". Zgodnie z wyrokiem NSA z dnia 30.01.2002 r, sygn. II SA 1098/01 „administratorem jest ten, kto decyduje o celach i środkach przetwarzania, przy czym zasadnicze znaczenie ma rodzaj i charakter nadanych przez prawo kompetencji z zakresu spraw publicznych". Pod rozwagę należy wziąć wyrok TSUE C-201/14 w sprawie Sarmanda Bara i in /Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate/6, w którym Trybunał orzekł, że odrębne organy w ramach administracji publicznej należy traktować jako odrębnych administratorów z własnymi przesłankami, co w konsekwencji oznacza, że organ, któremu w ramach administracji przekazuje się dane osobowe, jest odbiorcą. **Na aspekt ten należy zwrócić uwagę także w związku z przepisami wprowadzanymi zmianą 29.**	
106	**Prezes UODO**	art. 282a	Zmianą 24 dodaje się art. 282a w brzmieniu: „1. Audytor wewnętrzny ma prawo do: 1) wstępu do pomieszczeń jednostki, 2) wglądu do dokumentów, informacji i danych, w tym danych osobowych, oraz do innych materiałów związanych z funkcjonowaniem jednostki, w tym utrwalonych na elektronicznych nośnikach danych oraz sporządzania ich kopii, odpisów, wyciągów, zestawień lub wydruków − z zachowaniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej". Ww. przepis powinien w punkcie 2 doprecyzowywać: „danych osobowych niezbędnych dla wykonania planu audytu". Regulacja powinna być rozszerzona o wskazanie niezbędności zachowania także przepisów o ochronie danych osobowych. **Analogiczna uwaga dotyczy art. 283b ust. 1 dodawanego zmianą 26, co ma swoje uzasadnienie w przepisie art. 5 ust. 1 lit. c RODO.**	**Uwaga została przyjęta.**
107	**Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu**	art. 283 ust. 3	Zasadne wydaje się określenie w jakim terminie sporządza się plan audytu w sytuacji, kiedy rozpoczęcie prowadzenia audytu nastąpiło w ciągu roku. Na przykład: a) zatrudnienie audytora w ciągu roku,	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 70.

			b) rozpoczęcie prowadzenia audytu od kwietnia, o czym mowa w projekcie art. 274 ust. 3 pkt a), o czym mowa w projekcie uofp. Powyższe jest tym bardziej uzasadnione treścią art. 283 ust. 6 projektu uofp, gdzie zasadnie przewidziano „niestandardowe" terminy na sporządzenie sprawozdania z realizacji planu audytu. Jako istotne należy mieć na uwadze fakt, że w sytuacji rozpoczęcia prowadzenia audytu, proces wdrażania systemu audytu wewnętrznego wymaga też wielu istotnych czynności organizacyjnych i proceduralnych, a w szczególności opracowanie Karty Audytu i procedur audytu/ programu zapewnienia i poprawy jakości audytu oraz zapoznanie z jednostką/ kulturą organizacji i identyfikację obszarów działania jednostki. Propozycja: Zakres dodatkowej treści dotyczącej dookreślenia terminu sporządzania planu audytu w sytuacji, kiedy rozpoczęcie prowadzenia audytu nastąpiło w ciągu roku pozostaje do decyzji Ministra Finansów (na przykład w ciągu 3 miesięcy od rozpoczęcia prowadzenia audytu).	
108	**WSSE w Rzeszowie**	art. 283 ust. 3	Zasadne wydaje się określenie w jakim terminie sporządza się plan audytu w sytuacji, kiedy rozpoczęcie prowadzenia audytu nastąpiło w ciągu roku. Na przykład: a) zatrudnienie audytora w ciągu roku, b) rozpoczęcie prowadzenia audytu od kwietnia, o czym mowa w projekcie art. 274 ust. 3 pkt a), o czym mowa w projekcie uofp. Powyższe jest tym bardziej uzasadnione treścią art. 283 ust. 6 projektu uofp, gdzie zasadnie przewidziano „niestandardowe" terminy na sporządzenie sprawozdania z realizacji planu audytu. Powyższe jest tym bardziej uzasadnione treścią art. 283 ust. 6 projektu uofp, gdzie zasadnie przewidziano „niestandardowe" terminy na sporządzenie sprawozdania z realizacji planu audytu.	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 70.

			Jako istotne należy mieć na uwadze fakt, że w sytuacji rozpoczęcia prowadzenia audytu, proces wdrażania systemu audytu wewnętrznego wymaga też wielu istotnych czynności organizacyjnych i proceduralnych, a w szczególności opracowanie Karty Audytu i procedur audytu/ programu zapewnienia i poprawy jakości audytu oraz zapoznanie z jednostką/ kulturą organizacji i identyfikację obszarów działania jednostki. Propozycja: Zakres dodatkowej treści dotyczącej dookreślenia terminu sporządzania planu audytu w sytuacji, kiedy rozpoczęcie prowadzenia audytu nastąpiło w ciągu roku pozostaje do decyzji Ministra Finansów (na przykład w ciągu 3 miesięcy od rozpoczęcia prowadzenia audytu).	
109	**osoba fizyczna**	art. 283 ust. 3	3. Zarządzający audytem wewnętrznym na podstawie przeprowadzonej analizy ryzyka i w porozumieniu z kierownikiem jednostki, sporządza plan audytu, w terminie do dnia 15 stycznia roku, którego dotyczy plan. Propozycja: Dodałabym obowiązek udokumentowania udziału kierownika jednostki w sporządzeniu planu audytu.	**Wyjaśnienie.** Materia ta zostanie uregulowana na poziomie rozporządzenia metodologicznego wydanego na podstawie art. 294a ustawy.
110	**Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu**	art. 283 ust. 6 pkt 2 lit. a	Proponuję, aby sprawozdanie z wykonania planu audytu sporządzać do dnia zakończenia zatrudnienia zarządzającego audytem, o którym mowa w art. 272a pkt 4, a nie w przypadku zakończenia zatrudnienia każdego z audytorów wewnętrznych zatrudnionych w wieloosobowej komórki audytu. Propozycja: Proponuje nowe brzmienie: „zatrudnienia zarządzającego audytem, o którym mowa w art. 272a pkt 4”).	**Uwaga została przyjęta.**
111	**WSSE w Rzeszowie**	art. 283 ust. 6 pkt 2 lit. a	Uwaga jak wyżej.	**Uwaga została przyjęta.**

112	**osoba fizyczna**	art. 283a i art. 283b	Po art. 283 dodaje się art. 283a i art. 283b w brzmieniu: „Art. 283a. Audytor wewnętrzny prowadząc audyt wewnętrzny realizuje: 1) zadania zapewniające, w wyniku których może formułować zalecenia; 2) czynności doradcze, w ramach, których może przedstawiać rekomendacje; 3) czynności sprawdzające. Propozycja: „Art. 283a. Audytor wewnętrzny prowadząc audyt wewnętrzny realizuje: 1) zadania zapewniające, w wyniku których może formułować zalecenia lub rekomendacje; Por. uwagi do treści uzasadnienia zawartego na str. 39 i 52	**Uwaga odrzucona.** Celem zmian w tym zakresie jest wyraźne odróżnienie zaleceń (wydawanych przy zadaniach zapewniających) od rekomendacji (wydawanych w ramach czynności doradczych). Materia ta zostanie szczegółowo uregulowana na poziomie rozporządzenia metodologicznego wydanego na podstawie art. 294a ustawy.
113	**osoba fizyczna**	art. 283a	Kolejna część definicji zadania zapewniającego i czynności doradczych.	**Uwaga odrzucona**, ze względu na brak zrozumienia intencji osoby zgłaszającej.
114	**BW Advisory sp. z o. o**	art. 283a	Obecna praktyka wskazuje na to, że osoby świadczące zewnętrzną usługę audytu wewnętrznego na podstawie umów cywilno-prawnych nie będą czuły się adresatem proponowanej w projekcie ustawodawcy wersji tego przepisu, a w umowach o świadczenie usługi audytu wewnętrznego będą mogły modyfikować brzmienie przepisu w wersji zaproponowanej przez ustawodawcę. Propozycja: Art.283a Audytor wewnętrzny oraz osoba świadczące funkcję audytu wewnętrznego na podstawie umów cywilno-prawnych, prowadząc audyt wewnętrzny realizuje: 1) zadania zapewniające w wyniku, których mogą formułować zalecenia, 2) czynności doradcze w ramach, których mogą przedstawiać rekomendacje, 3) czynności sprawdzające.”	**Uwaga odrzucona.** Definicję pojęcia „audytor wewnętrzny” została wprowadzona na poziomie działu ustawy w art. 272a pkt 1. Stąd w art. 283a ustawy nie ma już potrzeby dodawać, że dotyczy to też usługodawcy.
115	**osoba fizyczna**	art. 283a	Osobno wskazane są sprawozdania z zadania zapewniającego, czynności doradczej i czynności sprawdzających, podczas gdy zgodnie z przepisami	**Uwaga odrzucona.**

			kancelaryjnymi sprawa to zadanie zapewniające wraz z czynnościami sprawdzającymi, które kończą to zadania. Propozycja: Czy taki podział nie będzie rodził pytań właśnie w kontekście prowadzenia spraw kancelaryjnych i archiwizacji (określenie retencji danych, jeżeli w aktach znajdują się dane osobowe).	W ocenie Ministerstwa Finansów nie stanowi to problemu w kontekście prowadzenia spraw kancelaryjnych i archiwizacji, ponieważ zmianie podlega tylko i wyłącznie nazwa dokumentu, który będzie sporządzany po przeprowadzeniu czynności sprawdzającej (obecnie jest to notatka informacyjna).
116	**BW Advisory sp. z o. o**	art. 283b	uzupełnienie brzmienia ust. 2 i dodanie ust. 3 Przepis wliczający, co stanowi dokumentację audytu wewnętrznego wymaga domknięcia przepisem na temat sposobu archiwizacji tej dokumentacji. Jak wynika z wyliczenia dokumenty te mają różną wagę i znaczenie dla jednostki sektora finansów publicznych, więc to jednostka powinna decydować o okresach jej przechowywania zgodnie z przepisami powszechnymi, obowiązującymi sektor publiczny. Propozycja: „ust.2 Dokumentację audytu wewnętrznego stanowi: Po pkt.5) dodać pkt. 6) o treści : „6)program poprawy i zapewnienia jakości” Obecny pkt.6) zamienić na 7) w brzmieniu: „7)dokumentację wewnętrzna audytu wewnętrznego stanowi, zgromadzona i wytworzona przez audytora wewnętrznego lub osobę świadczącą usługi audytu wewnętrznego w ramach umowy cywilno – prawnej podczas: a)przygotowania i realizacji zadań zapewniających, czynności doradczych oraz czynności sprawdzających, b)informacji z realizacji programu o którym mowa w art.277a, c)sporządzania sprawozdań, o których mowa w pkt.1-3, d)przygotowania planu audytu, sprawozdania z wykonania planu audytu i informacji o realizacji zadań z zakresu audytu wewnętrznego, o których	**Uwaga odrzucona.** Zgodnie z § 4 ust. 1 *Zasad techniki prawodawczej* ustawa nie może powtarzać przepisów zamieszczonych w innych ustawach[32]. Kwestie archiwizowania dokumentów w jednostkach sektora finansów publicznych reguluje ustawa z dnia 14 lipca 1983 r. *o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach*[33] wraz z licznymi aktami wykonawczymi do niej, w tym rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2011 r. *w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych*[34] oraz regulacje wewnętrzne wdrożone na poziomie danej jednostki.

[32] Zasady techniki prawodawczej | Rządowe Centrum Legislacji
[33] Dz. U. z 2020 r. poz. 164
[34] Dz. U. z 2011 r. nr 14, poz. 67

			mowa w art.295 ust.1, e) realizacji zadań lub przekazywania informacji na rzecz komitetu audytu, o których mowa w art.291.”. ust.3. Dokumentacja, o której mowa w ust.2 podlega archiwizacji zgodnie z przepisami archiwizacyjnymi ustanowionymi w danej jednostce sektora finansów publicznych.”	
117	**osoba fizyczna**	art. 283b	W definicjach rekomendacji i zalecenia jest, że audytor może przedstawić propozycje zaleceń lub rekomendacji. Propozycja: Połączyć z definicjami w art. 272a. W definicjach rekomendacji i zalecenia jest, że audytor może przedstawić propozycje zaleceń lub rekomendacji - ujednolicić zapisy.	**Uwaga została przyjęta.**
118	**osoba fizyczna**	art. 283b	Czynności doradcze powinny być dokumentowane adekwatnie do ich charakteru. Propozycja: Proponuję zmianę "sprawozdanie z czynności doradczych" na podsumowanie czynności doradczych adekwatne do ich charakteru.	**Uwaga odrzucona.** Aby właściwie i jednolicie udokumentować wartość dodaną, jaką ma wnosić audyt wewnętrzny Ministerstwo Finansów uznało, że z każdego zadania audytowego (zadania zapewniającego lub czynności doradczej) ma być sporządzane sprawozdanie. Będzie się ono różnić oczywiście zakresem i treścią, w zależności od rodzaju zrealizowanego zadania. Materia ta zostanie szczegółowo uregulowana na poziomie rozporządzenia metodologicznego wydanego na podstawie art. 294a ustawy.
119	**Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu**	art. 283b ust. 2	Proponowana treść art. 283b ust 2 uofp jest myląca i stanowi istotne ryzyko docelowych błędów/wad interpretacyjnych.	**Uwaga odrzucona.**

			Wyodrębnienie ze wskazanej listy dokumentów dokumentacji wewnętrznej sugeruje, że pozostała dokumentacja audytu wewnętrznego nie ma takiego charakteru. Faktem jest zaś to, że całość dokumentacji wytwarzanej przez audytora, wskazana w projektowanym art. 283b ust 2 jest sporządzana na potrzeby komórki audytu wewnętrznego oraz kierownika jednostki i stanowi dokumentację wewnętrzną. Wyjątek stanowi informacja o realizacji zadań z zakresu audytu wewnętrznego, o której mowa w art. 295 ust. 1 kierowana do Ministra Finansów. Bowiem ta informacja, jest sporządzana w komórce audytu wewnętrznego niemniej jednak sporządza się ją na potrzeby kierownika jednostki. Dodaję tu jako istotne, że moja propozycja zapewnia spójność z treścią uzasadnienia, które wprost wskazuje, że dokumentacja audyt inna niż planistyczna i sprawozdawcza/ wynikowa, o której mowa w art. 283b. ust. 2 pkt 6) ma „charakter wyłącznie roboczy". Ponadto moja propozycja dotycząca dokumentowania wyników czynności doradczych ma na celu wyeliminowanie docelowej, nadmiernej biurokracji w sytuacji nieadekwatnej interpretacji, tj., że każda czynność doradcza musi się kończyć/ być udokumentowana sprawozdaniem. Taka praktyka byłaby nieefektywna i nadmiarowa, a w tym nieadekwatna co do standardów audytu wewnętrznego, w kontekście różnego rodzaju usług doradczych. Propozycja: Proponuje nowe brzmienie: 2. Dokumentację audytu wewnętrznego stanową: 1) plan audytu i sprawozdanie z wykonania planu audytu; 2) informacja o realizacji zadań z zakresu audytu wewnętrznego, o której mowa w art. 295 ust. 1; 3) informacje ostateczne z zadań lub czynności audytowych: a) sprawozdanie z zadania zapewniającego, b) sprawozdanie z czynności doradczej lub inne informacje, adekwatne do charakteru przeprowadzonych czynności, c) sprawozdanie z czynności sprawdzającej; 4) pozostała dokumentacja audytu wewnętrznego,	Propozycja zmian została przygotowana w oparciu o treść i uzasadnienie wyroku Trybunału Konstytucyjnego K 14/13[35]. Trybunał Konstytucyjny **ustalił, że audyt wewnętrzny jest prowadzony przez organy władzy publicznej, o których mowa w art. 61 ust. 1 konstytucji, zaś niektóre dokumenty wytwarzane przez audytora, inne niż plan audytu oraz sprawozdanie z wykonania planu audytu, mogą stanowić informację publiczną i być objęte zakresem prawa do informacji publicznej jako dokumenty, o których mowa w art. 61 ust. 2 konstytucji. Dokumenty te zawierają rezultaty przeprowadzonego audytu, wyrażają końcowe stanowisko audytora w drodze ocen i zaleceń skierowanych do określonych komórek jednostki, w których przeprowadzane były zadania audytowe.** Stąd w ust. 2 pkt. 1- 5 wskazano właśnie tego typu dokumenty. Trybunał zauważył przy tym, że **część dokumentów wytwarzanych przez audytora nie zawiera informacji publicznej w rozumieniu art. 61 konstytucji. Są to bowiem różnego rodzaju dokumenty o charakterze roboczym: zapiski czy notatki sporządzane w stadium zbierania informacji i przygotowania końcowego stanowiska, które stanowią jedynie etap**

[35] Trybunał Konstytucyjny: Dostęp do dokumentów wytwarzanych przez audytora w trakcie prowadzenia audytu

			zgromadzona i wytworzona przez audytora wewnętrznego podczas: a) przygotowania i realizacji zadań zapewniających, czynności doradczych oraz czynności sprawdzających, b) realizacji programu, o którym mowa art. 277a, c) sporządzania sprawozdań i wyników, o których mowa w pkt 1–3, d) przygotowania planu audytu, sprawozdania z wykonania planu audytu i informacji o realizacji zadań z zakresu audytu wewnętrznego, o której mowa w art. 295 ust. 1, e) realizacji zadań lub przekazywania informacji na rzecz komitetu audytu, o których mowa w art. 291.”;	**na drodze do wytworzenia informacji publicznej, jednak informacji tej jeszcze nie stanowią.** Stąd w ust. 2 pkt. 6 wskazano właśnie tego typu dokumenty (dokumenty wewnętrzne). Fragment wskazanego uzasadnienia odnosi się właśnie do takiego rozróżnienia dokumentacji audytora wewnętrznego. Należy także pamiętać, że np. sprawozdania z zadań audytowych przeprowadzonych w ramach audytu wewnętrznego zleconego przez Ministra Finansów nie mogą być dokumentacją wewnętrzną, bo są przekazywane na zewnątrz zlecającemu ten audyt i na jego potrzeby. W zakresie sprawozdania z czynności doradczej – jak wyżej.
120	**WSSE w Rzeszowie**	art. 283b ust. 2	Proponowana treść art. 283b ust 2 uofp jest myląca i stanowi istotne ryzyko docelowych błędów/wad interpretacyjnych. Wyodrębnienie ze wskazanej listy dokumentów dokumentacji wewnętrznej sugeruje, że pozostała dokumentacja audytu wewnętrznego nie ma takiego charakter. Faktem jest zaś to, że całość dokumentacji wytwarzanej przez audytora, wskazana w projektowanym art. 283b ust 2 jest sporządzana na potrzeby komórki audytu wewnętrznego oraz kierownika jednostki i stanowi dokumentację wewnętrzną. Wyjątek stanowi informacja o realizacji zadań z zakresu audytu wewnętrznego, o której mowa w art. 295 ust. 1 kierowana do Ministra Finansów. Bowiem ta informacja, jest sporządzana w komórce audytu wewnętrznego niemniej jednak sporządza się ją na potrzeby kierownika jednostki.	**Uwaga odrzucona.** j. w.

			Dodaję tu jako istotne, że moja propozycja zapewnia spójność z treścią uzasadnienia, które wprost wskazuje, że dokumentacja audyt inna niż planistyczna i sprawozdawcza/ wynikowa, o której mowa w art. 283b. ust. 2 pkt 6) ma „charakter wyłącznie roboczy”. Ponadto moja propozycja dotycząca dokumentowania wyników czynności doradczych ma na celu wyeliminowanie docelowej, nadmiernej biurokracji w sytuacji nieadekwatnej interpretacji, tj., że każda czynność doradcza musi się kończyć/ być udokumentowana sprawozdaniem. Taka praktyka byłaby nieefektywna i nadmiarowa, a w tym nieadekwatna co do standardów audytu wewnętrznego, w kontekście różnego rodzaju usług doradczych. Propozycja: Proponuje nowe brzmienie: 2. Dokumentację audytu wewnętrznego stanową: 1) plan audytu i sprawozdanie z wykonania planu audytu; 2) informacja o realizacji zadań z zakresu audytu wewnętrznego, o której mowa w art. 295 ust. 1; 3) informacje ostateczne z zadań lub czynności audytowych: a) sprawozdanie z zadania zapewniającego, b) sprawozdanie z czynności doradczej lub inne informacje, adekwatne do charakteru przeprowadzonych czynności, c) sprawozdanie z czynności sprawdzającej; 4) pozostała dokumentacja audytu wewnętrznego, zgromadzona i wytworzona przez audytora wewnętrznego podczas: a) przygotowania i realizacji zadań zapewniających, czynności doradczych oraz czynności sprawdzających, b) realizacji programu, o którym mowa art. 277a, c) sporządzania sprawozdań i wyników, o których mowa w pkt 1–3, d) przygotowania planu audytu, sprawozdania z wykonania planu audytu i informacji o realizacji zadań z zakresu audytu wewnętrznego, o której mowa w art. 295 ust. 1, e) realizacji zadań lub przekazywania informacji na rzecz komitetu audytu, o których mowa w art. 291.”;	
121	**Krajowa Rada RIO**	art. 283b ust. 2	Wskazuje, że czynności doradcze powinny być dokumentowane sprawozdaniem. Oczywiście przebieg i wyniki planowanego znaczącego zadania doradczego mogą zostać udokumentowane. Niekoniecznie jednak taki dokument należałoby określać mianem sprawozdania. Tym bardziej, że pojęcie sprawozdania było dotychczas odnoszone do dokumentu	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów do uwagi nr 118.

			podsumowującego zdania zapewniające i posiadało określoną strukturę i elementy, które niekoniecznie muszą być zgodne z potrzebami dokumentacyjno - informacyjnymi przeprowadzonej czynności doradczej. Wydaje się, że wystarczająca jest dotychczasowa praktyka (określona w obowiązującym rozporządzeniu w sprawie audytu) wskazująca, że dokumentacja czynności doradczych ma być adekwatna do ich charakteru. Szczególnie doraźne drobne usługi doradcze nie wymagają tworzenia rozbudowanej dokumentacji.	
122	**osoba fizyczna**	art. 286 ust. 1 pkt 5 lit. e oraz art. 286f ust. 2	Trudno wymagać od kandydatów doświadczenia w pracy w audycie wewnętrznym, jak to zapisano w art. 286 ust. 1 pkt 5 lit. d, gdyż większość komórek aw to jednoosobowe stanowiska. Należy jednak oczekiwać, by osoby aspirujące do pracy w aw posiadały minimalne doświadczenie w pracy w jsfp, predestynujące je do niezależnej i obiektywnej działalność, której celem jest wspieranie kierownika jednostki sektora finansów publicznych w osiąganiu celów określonych odpowiednio dla tego działu lub tej jednostki i realizacji działań służących osiąganiu tych celów, a także w przysparzaniu wartości i usprawnianiu działalności jednostki sektora finansów publicznych lub procesów w ramach działu administracji rządowej przez dostarczanie, w systematyczny i uporządkowany sposób, kierownikowi tej jednostki lub ministrowi kierującemu tym działem zapewnienia o adekwatności, skuteczności i efektywności kontroli zarządczej, w tym o osiąganiu celów tej kontroli, albo świadczenie doradztwa na rzecz kierownika tej jednostki lub ministra kierującego tym działem w zakresie poprawy funkcjonowania kontroli zarządczej. propozycja zmiany: Art. 286. 1. Audytorem wewnętrznym może być osoba, która: [...] 5) posiada następujące kwalifikacje do przeprowadzania audytu wewnętrznego: [...] e) co najmniej pięcioletnie doświadczenie w pracy w jsfp oraz złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin państwowy na audytora wewnętrznego, zwany dalej „egzaminem”. Art. 286f. [...] 2. Do wniosku o zakwalifikowanie do egzaminu kandydat dołącza: [...] x) dokument potwierdzający pięcioletnie doświadczenie w pracy w jsfp;	**Uwaga odrzucona.** Ministerstwo Finansów nie podziela stanowiska, że tylko 5 letnie doświadczenie w jednostkach sektora finansów publicznych może być dodatkowym gwarantem – poza zdaniem egzaminu państwowego, prawidłowej realizacji obowiązków audytora wewnętrznego. W ocenie Ministerstwa Finansów taki przepis byłby przepisem utrudniającym dostęp do audytu wewnętrznego w sektorze publicznym osób, które posiadają bogate doświadczenie w sektorze prywatnym lub też nie posiadają takiego doświadczenia, ale posiadają wiedzę i umiejętności niezbędne do złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu państwowego. Poziom kompetencji takich osób, w tym w zakresie znajomości specyfiki pracy w sektorze finansów publicznych, będzie miał znaczenie natomiast w trakcie wykonywania obowiązków audytora wewnętrznego i będzie podlegał ocenie przez interesariuszy i odbiorców prac tych osób, m.in. podczas realizacji programu

				zapewnienia i poprawy jakości (art. 277a ustawy).
123	**IIA Polska**	art. 286	Propozycja: w ust. 1 w pkt 5: − lit. d otrzymuje brzmienie: „d) dwuletnią aplikację w zakresie audytu wewnętrznego i uzyskała świadectwo ukończenia studiów podyplomowych w zakresie audytu wewnętrznego, wydane przez podmiot, który w dniu wydania świadectwa był uprawniony, zgodnie z odrębnymi ustawami, do nadawania stopnia naukowego doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinach naukowych: ekonomia i finanse, nauki o zarządzaniu i jakości, nauki o polityce i administracji lub nauki prawne, lub", − dodaje się lit. d oraz d w brzmieniu: „e) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin państwowy na audytora wewnętrznego, zwany dalej „egzaminem" oraz ukończyła aplikację audytora wewnętrznego., d) zakres oraz sposób przeprowadzania aplikacji reguluje rozporządzenie." ust. 2 Aplikację w zakresie audytu wewnętrznego, o której mowa w ust. 1 pkt 5 lit. d, uważa się udokumentowane wykonywanie czynności, w wymiarze czasu pracy nie mniejszym niż 1/2 etatu, związanych: 1) przeprowadzaniem wewnętrznego; 2) audytu wewnętrznego pod nadzorem audytora realizacją czynności w zakresie audytu gospodarowania środkami pochodzącymi z budżetu Unii Europejskiej oraz niepodlegającymi zwrotowi środkami z pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), o którym mowa w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.17)); 3) nadzorowaniem lub wykonywaniem czynności kontrolnych, o których mowa w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2022 r. poz. 623).	**Uwaga odrzucona.** j. w. Ponadto należy wskazać, że zmiana „praktyki" na „aplikację" nie zmieni nic w zakresie dostępu do zdobywania kwalifikacji niezbędnych do prowadzenia audytu wewnętrznego. Wynika to z faktu, że jednostki sektora finansów publicznych nie tworzą wieloosobowych komórek audytu wewnętrznego oraz stanowisk pomocniczych, gdzie taka praktyka/aplikacja mogłaby się odbyć. Z danych zgromadzonych przez Ministerstwo Finansów wynika, że ok. 200 jednostek ma w swoich strukturach komórki i stanowiska, gdzie możliwe jest odbycie aplikacji/praktyki. Taka liczba nie zapewni możliwości odbywania aplikacji osobom zainteresowanym jej odbyciem.
124	**ISACA Warsaw Chapter**	art. 286 ust. 1 pkt 5 lit e	Ryzyko: Brak minimalnego doświadczenia zawodowego – Pozwala osobom bez praktyki w audycie wewnętrznym podejść do egzaminu, co może obniżyć	**Uwaga odrzucona.** j. w.

			kompetencje nowych audytorów i negatywnie wpłynąć na jakość audytów w JST oraz innych instytucjach. Brak kodeksu etyki – Bez jednoznacznie sformułowanych standardów postępowania i sankcji za naruszenia, audytorzy mogą napotkać konflikty interesów lub naciski kierownictwa, bez jasnych wytycznych, jak postąpić. Brak polityki ustawicznego kształcenia zawodowego (CPE – Continuing Professional Education) – Audyt jest obszarem dynamicznym – nowe przepisy, technologie, metodyki. Brak wymogu regularnego dokształcania się może prowadzić do przestarzałych kompetencji i błędnych wniosków audytowych. Propozycja: W projekcie wprowadzić wymóg min. 2 lat stażu, załączyć do ustawy Kodeks Etyki Audytora (własny, np. bazujący na poprzednim kodeksie etyki wg. IIA), wprowadzić wymóg 40 godzin. CPE rocznie określając politykę CPE* lub recertyfikacji co 3 lata. * Za godziny CPE można uznać szkolenia w tym e-learning, konferencje, prowadzenie wykładów, pisanie artykułów, inne aktywności.	oraz tak jak w stanowisku Ministerstwa Finansów do uwagi nr 60. Zasada rozwoju zawodowego wynika z Zasady 3 *Wykazywanie się kompetencjami* GSAW - Standard 3.1 *Kompetencje*. Ponadto opracowano w sektorze finansów publicznych *Model kompetencyjny*[36], który ma wspierać osoby prowadzące audyt wewnętrzny w sektorze finansów publicznych w zakresie świadomego rozwoju zawodowego – opartego o faktyczną lukę kompetencyjną. Wyniki programu zapewnienia i poprawy jakości (art. 277a ustawy) będą świadczyły natomiast o faktycznym poziomie kompetencji osób prowadzących audyt wewnętrzny – bo w ocenie Ministerstwa Finansów sam udział w szkoleniach (często płatnych, dość drogich i organizowanych w tematyce narzucanej często przez organizatora) nie jest gwarantem rozwoju i zwiększania poziomu kompetencji poszczególnych audytorów wewnętrznych. Dopiero świadoma decyzja i likwidacja luki kompetencyjnej, a w konsekwencji praktyczne umiejętności prowadzenia audytu wewnętrznego (zachowania) potwierdzają rozwój zawodowy. I te elementy oceny zostały wprowadzone do ustawy (PZiPJ).

[36] Model kompetencyjny osób prowadzących audyt wewnętrzny w jednostkach sektora finansów publicznych - Ministerstwo Finansów - Portal Gov.pl

125	**osoba fizyczna**	art. 286 ust. 1 pkt 5 lit e	W art. 286 ust. 1 lit e) wskazano, że audytorem może być osoba, która złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin. Nie zrozumiałym jest, dlaczego osoby posiadające certyfikaty CIA, CGAP czy studia podyplomowe muszą mieć dwuletnią praktykę w kontroli bądź w audycie, a osoby, które pozytywnie zdały egzamin takiego wymogu nie muszą spełniać. Po pierwsze świadczy to o nie równym traktowaniu osób ubiegających się o wykonywanie zawodu audytora po drugie trudno sobie wyobrazić by absolwent studiów bez żadnego doświadczenia zawodowego mógł pracować na jako audytor w jednoosobowej komórce.	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów do uwagi nr 123. Każda osoba, która zamierza prowadzić audyt wewnętrzny w sektorze finansów publicznych podejmuje samodzielnie decyzję o wyborze ścieżki zdobycia uprawnień niezbędnych do prowadzenia audytu wewnętrznego, które wynikają z art. 286 ustawy. Trudno jest zatem mówić w tym przypadku o nierównym traktowaniu osób chcących prowadzić audyt wewnętrzny w sektorze finansów publicznych. Każda ze ścieżek ma swoje wymagania, a w większości wymagania te określają organizacje certyfikujące. Ministerstwo Finansów nie wpływu na te wymagania, a jedynym rozwiązaniem byłoby likwidacja wszystkich innych możliwości zdobywania kwalifikacji i pozostawienie jedynie egzaminu państwowego (tak jak było to na początku wprowadzania audytu wewnętrznego w Polsce). Takie rozwiązanie niestety wiąże się z trudnościami natury legislacyjnej oraz może naruszać prawa osób, które prowadzą już obecnie audyt wewnętrzny i legitymują się uprawnieniami, które należałoby usunąć z art. 286 ustawy.
126	**osoba fizyczna**	art. 286 ust. 2	Przesłanki uzasadniające uznanie pracy inspektorów RIO za praktykę w audycie wewnętrznym. Tożsamy charakter funkcji kontrolnej:	**Uwaga odrzucona.**

			inspektorzy RIO wykonują czynności kontrolne, których celem – analogicznie jak w audycie wewnętrznym – jest ocena prawidłowości, legalności, celowości i gospodarności w zakresie wykorzystania środków publicznych przez jednostki samorządu terytorialnego. Czynności te wpisują się w misję audytu wewnętrznego, jaką jest zapewnianie kierownictwu organizacji niezależnej oceny funkcjonowania systemów zarządzania i kontroli. Pracownicy RIO są wykwalifikowanymi specjalistami w zakresie finansów publicznych, rachunkowości, budżetowania, gospodarki mieniem. Kontrole prowadzone przez RIO wymagają stosowania technik analizy dokumentacji, oceny procesów finansowych oraz przygotowywania szczegółowych ustaleń i wniosków pokontrolnych – co jest również kluczowym elementem praktyki audytu wewnętrznego. Czynności kontrolne w RIO są prowadzone na podstawie ustalonych procedur i planów kontroli, zgodnych z zasadami rzetelności, obiektywizmu i dokumentowania przebiegu działań kontrolnych. Są one w istocie zbieżne z metodyką audytu wewnętrznego, obejmującą planowanie, identyfikację ryzyka, zbieranie dowodów, formułowanie ustaleń i sporządzanie raportów. Wieloaspektowość kontroli obejmująca zarówno aspekt formalno-prawny, jak i merytoryczny: zakres kontroli prowadzonych przez RIO jest szeroki i obejmuje nie tylko zgodność formalną (legalność), ale także efektywność i celowość działań podejmowanych przez jednostki kontrolowane – czyli elementy kluczowe dla audytu wewnętrznego, zgodnie z definicją zawartą m.in. w standardach IIA. Bezpośrednia praca w środowisku finansów publicznych i jednostek sektora publicznego: inspektorzy RIO wykonują swoje obowiązki wyłącznie wobec jednostek sektora finansów publicznych – głównego obszaru, w którym funkcjonuje również audyt wewnętrzny. Dzięki temu zdobywana praktyka odbywa się w otoczeniu organizacyjnym i prawnym zbieżnym z wymaganiami dla kandydatów na audytorów wewnętrznych. Ustawowe uprawnienia kontrolne o charakterze systemowym i ciągłym RIO, jako instytucje państwowe, działają w oparciu o ustawę regionalnych izbach obrachunkowych, która przyznaje im ustawowe kompetencje kontrolne i nadzorcze. Inspektorzy wykonują więc ciągłe i powtarzalne czynności kontrolne, a nie okazjonalne przeglądy – co zwiększa wiarygodność i ciężar dowodowy	Ministerstwo Finansów nie zamierza wprowadzać innych zmian w zakresie możliwości zdobywania uprawnień niż wprowadzenie egzaminu państwowego. Propozycja przedstawiona w uwadze dotyczy wąskiej grupy osób i z perspektywy systemu nie zmieni znacząco sytuacji na rynku w zakresie dostępu do osób posiadających niezbędne uprawnienia. Osoby z takim doświadczeniem będą mogły natomiast przystąpić do egzaminu państwowego, a ich szanse na pozytywny wynik są znacznie wyższe niż osób bez takiego praktycznego doświadczenia.

			zdobywanej praktyki. Funkcja doradcza i profilaktyczna, zbieżna z celami audytu: podobnie jak audytorzy wewnętrzni, inspektorzy RIO pełnią również funkcję doradczą, poprzez formułowanie zaleceń pokontrolnych oraz wskazywanie dobrych praktyk. W wielu przypadkach ich działania mają charakter prewencyjny i wspierający poprawę zarządzania finansami w jednostkach samorządu – co wpisuje się w nowoczesne rozumienie funkcji audytu wewnętrznego. Wniosek: powyższe przesłanki wskazują, że czynności wykonywane przez inspektorów Regionalnych Izb Obrachunkowych są w wielu aspektach zbieżne z praktyką audytu wewnętrznego, zarówno pod względem metodologicznym, funkcjonalnym, jak i instytucjonalnym. W związku z tym istnieją merytoryczne podstawy do rozważenia uznania tej pracy jako równoważnej z praktyką zawodową wymaganą dla kandydatów na audytora wewnętrznego w rozumieniu art. 286 ustawy o finansach publicznych. Ponadto, pismem znak sprawy: DWR2.056.1.2023 Pani Joanna Stachura Dyrektor Departamentu Efektywności Wydatków Publicznych i Rachunkowości potwierdziła zgłoszony przez ze mnie postulat, że wpisuje się w nurt propozycji dotyczących sposobu uzyskiwania uprawnień do prowadzenia audytu wewnętrznego w sektorze publicznym. Proszę o uwzględnienie postulatu i odpowiedź.	
127	**Krajowa Rada RIO**	art. 286 ust. 2	Proponuje się uzupełnić przepisy dotyczące uprawnienia w zakresie spełnienia warunku praktyki w zakresie audytu wewnętrznego o czynności związane z nadzorowaniem lub wykonywaniem czynności kontrolnych, wykonywanych przez inspektorów kontroli regionalnych izb obrachunkowych i zrównanie w tym obszarze uprawnień z inspektorami NIK. Propozycja: W art. 286 ust. 2 po pkt 3 skreśla się kropkę i dodaje pkt 4 w brzmieniu: „nadzorowaniem lub wykonywaniem czynności kontrolnych, o których mowa w ustawie z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 7)”.	**Uwaga odrzucona.** j. w.

128	**Polski Instytut Kontroli Wewnętrznej**	art. 286 ust. 2 pkt 1	w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) przeprowadzaniem audytu wewnętrznego pod nadzorem audytora wewnętrznego, o którym mowa w art. 272a pkt 1 lit. a, w komórce audytu wewnętrznego utworzonej w jednostce sektora finansów publicznych zgodnie z art. 277 ust. 1 lub 2;"; Uwaga: zapis ten odnoszący się do Art. 286. Ust1 d) w sposób nierówny traktuje to uprawnienie w stosunku to pozostałych uprawnień z Art. 286. Ust1. Żadne z pozostałych uprawnień widniejących w Art. 286. ust1. nie odnosi się w żaden sposób do konieczności posiadania praktyki w jsfp ani jakiejkolwiek wiedzy z zakresu jsfp w Polsce. Propozycja: b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) przeprowadzaniem audytu wewnętrznego pod nadzorem audytora wewnętrznego, o którym mowa w art. 272a pkt 1 lit. a, w komórce audytu wewnętrznego	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów do uwagi nr 123. Ponadto warto zauważyć, że biorąc pod uwagę definicję audytora wewnętrznego, o której mowa w art. 272a pkt 1 lit. a ustawy, zaproponowana w propozycji zmiana brzmienia przepisu nic nie zmieni.
129	**osoba fizyczna**	art. 286 ust. 2 pkt 1	Proponowany zapis ogranicza dostępność do zawodu audytora wewnętrznego. Jak zauważa MF próg wejścia do zawodu jest wysoki, nie ma nowych audytorów, dlatego też przywracany jest egzamin. Stawianie dodatkowego progu jest sprzeczne z celem do jakiego dąży MF przez przywrócenie egzaminu. Dodatkowo są organizacje, w których wiedza z tzw. rynku jest/ może być cenna. Posiadanie audytora znającego „rynek", którym zajmuje się jednostka jest bardzo cenne. On wie jak funkcjonuje „rynek", zna jego problemy, rozumie co się na nim dzieje. Osoba mająca 10 letnią praktykę w sektorze prywatnym i studia podyplomowe będzie lepszym audytorem niż osoba zdająca nowy egzamin. Propozycja: Wykreślnie „w komórce audytu wewnętrznego utworzonej w jednostce sektora finansów publicznych".	**Uwaga odrzucona.** j. w.

130	**IIA Polska**	dodanie art. 286 ust. 2 pkt 4 i 5	W celu podniesienia prestiżu zawodu proponuje się wprowadzenie koncepcji aplikacji audytorskiej, która stanowiłaby sposób na zapewnienie zdobycia wartościowego doświadczenia dla kandydatów do zawodu a jednocześnie dałaby impuls oraz korzyść z zatrudnienia się jako tzw. asystent audytu. Niniejsze rozwiązanie umożliwia dostęp do zawodu wielu praktykom jednocześnie zachowując kontrolę jakości i rzetelności tego etapu. Aplikacja mogła by być odbywana także u usługodawców, na podstawie umowy aplikacji, która nakładałaby jej minimalny zakres, formę dokumentowania oraz sposób sprawowania nadzoru nad jej przebiegiem przez Ministra Finansów. Rozwiązanie to jest stosowane do oceny praktyki przy uzyskiwaniu certyfikatu CIA honorowanego przez ustawę. Propozycja: Art. 286.2 pkt 4. czynnościami zbliżonymi do obowiązków audytora wewnętrznego, tj. a) pracę w dziale kontroli wewnętrznej; b) pracę wymagającą kontrolowania / sprawdzania zgodności z przepisami; c) kontrolę / zapewnienie jakości; d) pracę, w której zakresie są wymagane generalne elementy kontroli (w tym wypadku należy dokładnie opisać jakiego rodzaju kontrola / sprawdzanie jest dokonywane); e) może to być również tzw. audyt prawny; pkt 5. ocenę czynności zbliżonymi do obowiązków audytora wewnętrznego przeprowadzają na wniosek kandydata na „licencjonowanego audytora wewnętrznego” jednostki upoważnione przez Ministra Finansów w tym zakresie.	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów do uwagi nr 123.
131	**IIA Polska**	art. 286 - dodanie ust. 3-7	• Kluczowa rola w systemie organizacji: Audyt wewnętrzny jest fundamentalnym elementem systemu zarządzania ryzykiem, kontroli wewnętrznej i ładu korporacyjnego. Nadanie mu statusu zawodu zaufania publicznego podkreśliłoby jego znaczenie i odpowiedzialność w tym obszarze, analogicznie do roli biegłych rewidentów. Podniosłoby rangę zawodu. • Wczesne wykrywanie nieprawidłowości: Skuteczniejszy i bardziej chroniony audyt wewnętrzny byłby w stanie wcześniej	**Uwaga odrzucona.** Pojęcie zawodu zaufania publicznego obejmuje profesje, których przedstawiciele świadczą usługi o szczególnym charakterze, wymagające wysokich kwalifikacji, przestrzegania zasad etycznych oraz kierowania się interesem publicznym.

			identyfikować potencjalne oszustwa, nieefektywności czy niezgodności z prawem, co pozwoliłoby organizacji na szybszą reakcję i minimalizację szkód. To leży w bezpośrednim interesie samej organizacji, jej udziałowców, a także w szerszym interesie publicznym. • Wsparcie dla organów nadzorczych firmy: Zarządy i rady nadzorcze (w tym komitety audytu) w coraz większym stopniu polegają na pracy audytu wewnętrznego. Formalny status i ochrona prawna zwiększyłyby zaufanie tych organów do ustaleń audytorów, umożliwiając im podejmowanie bardziej świadomych decyzji. • Zwiększenie zaufania do rynku: Podobnie jak regulacja zawodu biegłego rewidenta przyczynia się do zwiększenia zaufania do sprawozdawczości finansowej, tak wzmocnienie statusu audytu wewnętrznego mogłoby podnieść ogólne zaufanie do ładu korporacyjnego i mechanizmów kontrolnych w przedsiębiorstwach. Podsumowując, przekształcenie audytu wewnętrznego w zawód zaufania publicznego z prawnie chronioną tajemnicą zawodową byłoby logicznym krokiem, odzwierciedlającym rosnące znaczenie tej funkcji dla stabilności i prawidłowego funkcjonowania organizacji oraz szerzej – dla gospodarki. Taka zmiana przyczyniłaby się do zwiększenia skuteczności audytu, wzmocnienia ładu korporacyjnego i lepszej ochrony interesu publicznego. Próby uregulowania są podejmowane w niektórych państwach UE: Rumunia i Bułgaria. Propozycja: Art.286.3. Osoba, która może być audytorem wewnętrznym w myśl ustępu 1 art. 286 nabywa prawo do wpisu na listę „licencjonowanego audytora wewnętrznego". ust.4. Z dniem wpisu na listę osoba nabywa prawo wykonywania zawodu „licencjonowanego audytora wewnętrznego" oraz używania tytułu „licencjonowany audytor wewnętrzny".	Wykonywanie zawodu zaufania publicznego często wiąże się z koniecznością przejścia odpowiedniej drogi edukacyjnej i zawodowej, obejmującej zdobycie wykształcenia wyższego oraz praktyki zawodowej. **Tego typu profesje mają tradycję korporacji zawodowej, co oznacza, że ich członkowie zrzeszają się w samorządy zawodowe, sprawujące pieczę nad należytym wykonywaniem zawodu.** Przykłady takich profesji to adwokaci, radcowie prawni, lekarze, doradcy podatkowi, rzecznicy patentowi, inżynierowie budownictwa, a także kuratorzy sądowi. Wszystkie te grupy zawodowe są związane z obsługą osobistych potrzeb ludzkich oraz zapewnieniem ochrony interesów jednostki. Zawodami zaufania publicznego są także te, które charakteryzuje prawna możliwość pozbawienia zawodu w wyniku postępowania dyscyplinarnego. Ministerstwo Finansów ze względu na treść wniosku, który wykracza poza zakres ustawy i właściwości Ministra Finansów, a także brak możliwości finansowych i instytucjonalnych utworzenia **samorządu zawodowego dla audytorów wewnętrznych (niezależnie od sektora, w którym prowadzą swoją działalność)** nie planuje wprowadzania tego typu zmian w przepisach ustawy o finansach publicznych. Wynika to także z faktu, że w żadnym

			ust.5. Zawód „licencjonowanego audytora wewnętrznego” można wykonywać niezależnie od formy zatrudnienia, a także niezależnie od charakteru podmiotu, na rzecz którego świadczy się usługi audytu wewnętrznego. ust.6. Tytuł „licencjonowany audytor wewnętrzny” podlega ochronie prawnej. ust.7. Rejestr „licencjonowanych audytorów wewnętrznych” prowadzi Minister Finansów.	innym kraju Unii Europejskiej nie ma tego typu regulacji i rozwiązania.
132	**IIA Polska**	art. 286 dodanie ust. 8-11	• Ochrona przed niewłaściwą presją: Prawnie chroniona tajemnica zawodowa oraz status zawodu zaufania publicznego zapewniłyby audytorom wewnętrznym większą ochronę przed naciskami ze strony kierownictwa lub innych grup interesu w organizacji i poza które mogłyby próbować wpływać na wyniki audytu, uzyskać informacje lub zniechęcać do raportowania niewygodnych ustaleń. Formalny status wzmocniłby ich pozycję, umożliwiając pełnienie roli "sumienia organizacji". • Zachęta do pełnej szczerości i otwartości: Prawnie chroniona tajemnica zawodowa stworzyłaby bezpieczną przestrzeń dla komunikacji między audytorami a pracownikami oraz kierownictwem. Wiedza, że poufne informacje przekazywane w trakcie audytu są chronione przed nieuprawnionym ujawnieniem na zewnątrz (np. w postępowaniach sądowych, chyba że istnieją ściśle określone wyjątki), zachęciłaby do pełniejszego i bardziej szczerego dzielenia się informacjami, co jest kluczowe dla identyfikacji ryzyka i słabości. • Głębsze i bardziej wnikliwe badania: Chronieni tajemnicą audytorzy mogliby prowadzić bardziej dogłębne badania wrażliwych obszarów, nie obawiając się, że ich dokumentacja robocza czy wstępne ustalenia zostaną wykorzystane przeciwko organizacji w sposób niekontrolowany. To z kolei prowadziłoby do lepszego zrozumienia ryzyka i skuteczniejszych rekomendacji. • Ograniczenie "Efektu Mrożącego": Obecnie brak ochrony prawnej może prowadzić do tzw. "efektu mrożącego", gdzie audytorzy lub	**Uwaga odrzucona.** j. w.

			kierownictwo mogą być mniej skłonni do dokumentowania drażliwych kwestii z obawy przed ich późniejszym wykorzystaniem. Tajemnica zawodowa zminimalizowałaby to ryzyko. • Status zawodu zaufania publicznego wraz z tajemnicą prawnie chronioną, podobnie jak w przypadku biegłych rewidentów, doradców podatkowych sygnalizowałby rynkowi i interesariuszom, że audytorzy wewnętrzni wykonują zawód, któremu można powierzać tajemnice. Poprawiłoby to skuteczność audytu. • Prewencja kryzysów i skandali: Silny i niezależny audyt wewnętrzny, chroniony tajemnicą, może odgrywać istotną rolę w zapobieganiu kryzysom finansowym i skandalom korporacyjnym, które mają negatywny wpływ nie tylko na samą firmę, ale także na jej pracowników, klientów, dostawców i całą gospodarkę. • Spójność systemowa: Zawody takie jak doradcy podatkowi, radcowie prawni, adwokaci czy biegli rewidenci posiadają status zawodów zaufania publicznego i są chronieni tajemnicą zawodową, ponieważ dostęp do poufnych informacji jest nieodłącznym elementem ich pracy, a ochrona tych informacji jest niezbędna dla prawidłowego wykonywania ich funkcji i ochrony interesów klientów oraz interesu publicznego. Audytorzy wewnętrzni, pełniąc kluczową rolę w zapewnianiu prawidłowego funkcjonowania organizacji i identyfikowaniu ryzyka, również operują na bardzo wrażliwych danych, co uzasadniałoby objęcie ich podobną ochroną, nawet jeśli w ograniczonym zakresie. Należy podkreślić, że tajemnica zawodowa audytora wewnętrznego nie musiałaby być absolutna. Podobnie jak w przypadku innych zawodów, mogłyby istnieć ustawowo określone wyjątki, np. w sytuacji podejrzenia popełnienia poważnych przestępstw lub gdy ujawnienie informacji jest niezbędne do ochrony nadrzędnego interesu publicznego. Kluczowe jest jednak, aby podstawową zasadą była ochrona informacji uzyskanych w toku audytu, a ewentualne wyjątki były precyzyjnie zdefiniowane i ograniczone. Oczywiście nie można narzucić audytorom wewnętrznym obowiązku alarmowania podmiotów zewnętrznych bowiem mogłoby	

			osłabić ich pozycję i skuteczność wewnątrz organizacji. Dlatego kluczowe jest znalezienie równowagi. Propozycja: Art. 286. 8 „Licencjonowany audytor wewnętrzny" jest obowiązany zachować w tajemnicy fakty i informacje, z którymi zapoznał się w związku z wykonywaniem zawodu. 8a. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej nie może być ograniczony w czasie. 9. „Licencjonowany audytor wewnętrzny" nie może być przesłuchiwany jako świadek co do faktów i informacji, na które rozciąga się obowiązek, o którym mowa w ust. 1, chyba że został zwolniony od tego obowiązku w trybie określonym odrębnymi ustawami. 10. Przepis ust. 8 i 8a stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych na umowę o pracę przez „licencjonowanego audytora wewnętrznego". 11. Obowiązek, o którym mowa w ust. 8, nie dotyczy informacji: 1) udostępnianych na podstawie przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, 2) przekazywanych na podstawie przepisów rozdziału 11a działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa - w zakresie określonym tymi przepisami.	
133	**IIA Polska**	art. 286a-286r	Proponuje się przeniesienie zapisów dotyczących organizacji egzaminu państwowego na audytora wewnętrznego i jego przebiegu do przepisów wykonawczych do ustawy. Skoro w drodze rozporządzenia określany jest nawet „sposób i tryb prowadzenia audytu wewnętrznego" (vide art. 294a projektu), to nie znajduje uzasadnienia usankcjonowanie kwestii organizacji i przebiegu egzaminu w regulacji o randze ustawy i uruchamiania złożonego procesu legislacyjnego w sytuacji potrzeby wprowadzenia zmian w tym obszarze (przykładowo w zakresie częstotliwości przeprowadzania egzaminu).	**Uwaga odrzucona.** Zakres przepisów dotyczących egzaminu ujęty w ustawie wynika z wymogów legislacyjnych oraz został wypracowany przy współpracy legislatorów Ministerstwa Finansów. Prawa i obowiązki stron, których dotyczą przepisy muszą być określone w ustawie, co wynika wprost z Konstytucji RP oraz *Zasad technik prawodawczych.* Jednocześnie opinia Rządowego Centrum Legislacji do tego projektu również nie potwierdza zasadności zmian zgłoszonych w tym zakresie.

134	**IIA Polska**	art. 286a ust. 2 i art. 286f	Zgodnie z projektem ustawy okres oczekiwania od złożenia wniosku o zakwalifikowanie do egzaminu (do końca lutego) do samego egzaminu (wrzesień) to co najmniej pół roku. Tak długi okres oczekiwania wydaje się być nieadekwatny do współczesnych systemów certyfikacyjnych. Ponad półroczny okres oczekiwania może zniechęcać kandydatów do podejścia do egzaminu, szczególnie osoby aktywne zawodowo, które planują rozwój w określonym horyzoncie czasowym. Taki długi czas między złożeniem wniosku a egzaminem utrudnia planowanie kariery oraz pogarsza elastyczność systemu certyfikacji względem dynamicznych potrzeb rynku. Warto podkreślić, że nie tylko w innych zawodach, ale także w obszarze audytu wewnętrznego egzaminy są organizowane z krótszym wyprzedzeniem (np.: CIA, CRMA), co sprzyja efektywnemu zarządzaniu procesem kształcenia i pozyskiwania kwalifikacji. Powyższą uwagę warto również połączyć z wcześniejszą uwagą o braku zasadności usankcjonowania kwestii organizacji i przebiegu egzaminu w regulacji o randze ustawy. Propozycja: Art. 286a. 2. Egzamin przeprowadza się raz w roku w okresie od dnia 1 września do dnia 30 czerwca, w terminie ustalonym przez Ministra Finansów.	**Uwaga została omówiona na spotkaniu z KSAP, w celu wprowadzenia stosownych zmian.**
135	**Krajowa Szkoła Administracji Publicznej**	art. 286b i c	Prośba o dopisanie wskazania źródła finansowania wynagrodzenia dla członków Komisji Egzaminacyjnej, która liczy 5 osób powołanych na kadencję 4-letnią i której działalność i wynagrodzenie nie jest skorelowane z liczbą kandydatów na egzamin w danym roku. W dodawanym do ustawy o finansach publicznych art. 286b ust. 3 wskazano, że KSAP pokrywa koszty organizacji i przeprowadzenia egzaminu, koszty wynagrodzeń członków komisji egzaminacyjnej oraz koszty jej obsługi. W tym celu pobiera opłatę egzaminacyjną. Zgodnie z projektowanym art. 286c ust. 3 podlega ona zwrotowi w opisanych w tym przepisie okolicznościach. Wydaje się, że w praktyce może się zdarzyć, że koszty poniesione przez KSAP na organizację egzaminu i wysokość zwróconych opłat egzaminacyjnych będą przewyższać środki, które	**Uwaga została uzgodniona na spotkaniu z KSAP.**

			pobierze KSAP jako opłatę egzaminacyjną. Taka sytuacja powinna zostać zabezpieczona w przepisach, w innym przypadku bowiem może to uniemożliwić przeprowadzenie egzaminu.	
136	**Prezes UODO**	art. 286b ust. 2	W art. 286b ust. 2 przewiduje się, że: „KSAP może zlecać realizację zadań związanych z organizacją i przeprowadzeniem egzaminu osobom posiadającym wiedzę i doświadczenie gwarantujące jego odpowiedni poziom merytoryczny, zapewniającym właściwy poziom bezpieczeństwa oraz poufności informacji i dokumentów przetwarzanych w związku z tymi zadaniami". Zgodnie natomiast z art. 28 ust. 3 rozporządzenia 2016/679 powierzenie przetwarzania odbywa się na podstawie umowy albo na podstawie instrumentu prawnego. Projektodawca nie wskazał tymczasem na jakiej podstawie, w jakich okolicznościach, KSAP może zlecać realizację przedmiotowych zadań, co wymaga uzupełnienia. Właściwym rozwiązaniem, rekomendowanym przez organ nadzorczy byłoby przyjęcie regulacji opierającej relację KSAP – inny podmiot/ osoba na instrumencie prawnym (art. 28 rozporządzenia 679/2016), rozumianym jako konkretne przepisy ustawowe określające warunki i zasady tej relacji.	**Uwaga została przyjęta.**
137	**BW Advisory sp. z o. o**	art. 286b ust. 2	Za organizację merytoryczną powinien odpowiadać wyłącznie podmiot publiczny poddany określonemu nadzorowi. A co, jeżeli KSAP zleci całość uczelni, która będzie prowadziła jednocześnie studia podyplomowe w tym zakresie? W tym przypadku trzeba bardzo zdecydowanie zabezpieczyć konflikt interesów. Propozycja: W art. 286b ust. 2 proponuje się skreślić słowo „organizację" i pozostawić możliwość do zlecania innym podmiotom tylko samego wykonawczego, technicznego „przeprowadzenia" egzaminu, bo sprawy związane z organizacją merytoryczną egzaminu powinny pozostać wyłącznie po stronie KSAP.	**Uwaga została przyjęta.**
138	**osoba fizyczna**	art. 286c ust. 2	„Wysokość opłaty egzaminacyjnej nie może przekraczać równowartości 40% przeciętne wynagrodzenia…"	**Uwaga została przyjęta.**

			Pomimo, że to jest maksymalny poziom opłaty, to uważam, że jej wysokość może być kolejną barierą, aby zostać audytorem. Propozycja: Proponuję obniżyć maksymalną wartość opłaty egzaminacyjnej do 10% przeciętnego wynagrodzenia.	Maksymalna wysokość opłaty zostanie zmieniona zgodnie z kierunkiem zmian wypracowanych wspólnie z KSAP.
139	**Krajowa Rada RIO**	art. 286c ust. 2	W dodawanym art. 286c ust. 2 ustalono wysokość opłaty egzaminacyjnej, która nie przekracza 40% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłoszonego przez Prezesa GUS za poprzedni rok kalendarzowy. W pierwszym kwartale 2025 r. wynagrodzenie to wyniosło 8.962,28 zł, a zatem 40% tej kwoty to 3.584,91 zł. Ustalona wysokość opłaty egzaminacyjnej na maksymalnym poziomie może okazać się dużym obciążeniem dla kandydatów na audytora wewnętrznego. Proponuje się obniżyć wysokość opłaty egzaminacyjnej do pułapu 20% ww. wynagrodzenia. Propozycja: Art. 286c ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Wysokość opłaty egzaminacyjnej nie przekracza 20% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za poprzedni rok kalendarzowy”.	**Uwaga została przyjęta.** j. w.
140	**Prezes UODO**	art. 286d ust. 1 i 4	Projektuje się w art. 286b ust. 4, że: „Dyrektor KSAP jest administratorem danych osobowych przetwarzanych w celach związanych z działalnością Komisji Egzaminacyjnej oraz organizacją i przeprowadzeniem egzaminu”. Art. 286d ust. 1 projektu ustawy wskazuje z kolei, że: „KSAP wykonuje zadania, o których mowa w art. 286b ust. 1, przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego (…)”. Natomiast w ust. 4 tego przepisu projektodawca wskazuje, że: „Administratorem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, jest KSAP”. Role i obowiązki w procesach przetwarzania danych, w tym systemie teleinformatycznym - zarówno dyrektora KSAP, jak i członków Komisji Egzaminacyjnej - wymagają precyzyjnego określenia w projektowanych przepisach. W szczególności nie wynika z przepisów za wykonywanie	**Uwaga została przyjęta.**

			jakich obowiązków związanych z administrowaniem systemem teleinformatycznym odpowiada dyrektor KSAP (np. utrzymanie systemu, dostępność, autentyczność, integralność, bezpieczeństwo danych osobowych), jak również czy członkowie Komisji mają prawo do samodzielnego wprowadzania informacji, w tym danych osobowych do systemu. Innymi słowy: kto odpowiada za prawidłowość, rzetelność i prawdziwość danych wprowadzanych do systemu. Zwrócić uwagę na wyrok TSUE z 11 stycznia 2024 r. w sprawie C-231/22 Etat belge, w którym uznano, że podmiot publiczny publikujący dokumenty urzędowe ponosi odpowiedzialność również za treść publikowanych danych (a nie tylko za udostępnienie narzędzia teleinformatycznego i odpowiada za publikowane treści). Kwestie te wymagają ustalenia i doprecyzowania w przepisach ustawy ze względu chociażby za przypisanie odpowiedzialności za przetwarzane dane osobowe na podstawie ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (czy mamy do czynienia z odrębnymi administratorami czy współadminstratorami). Konieczne jest zatem precyzyjne określenie w projekcie ról i obowiązków – w odniesieniu do także szczegółowo określonych celów przetwarzania, operacji (zestawów operacji) przetwarzania - podmiotów pozyskujących dane osobowe z systemu teleinformatycznego oraz zasilających system danymi osobowymi. Analiza statusu podmiotów w procesach przetwarzania danych powinna znaleźć swoje odzwierciedlenie w ocenie skutków dla ochrony danych projektowanej ustawy. Projektowany art. 286d ust. 1 poprzez użycie zwrotu „w szczególności” zawiera otwarty katalog czynności, w tym co do przetwarzania danych osobowych, które mogą być wykonywane przy wykorzystaniu ww. systemu teleinformatycznego. Projektodawca powinien wskazać zamknięty katalog, aby doprecyzować zastosowanie systemu informatycznego, jeśli chodzi o dane osobowe. Ponadto projektodawca nie opisał procedury korzystania z indywidualnego konta przez kandydata w ww. systemie (nie wskazał jej także w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy).	
141	**IIA Polska**	art. 286e	Wprowadzenie zapisu w proponowanym kształcie oznacza, że uprawnienia audytora będą mogły zdobyć osoby, które nie miały	**Uwaga odrzucona.**

			doświadczenia z jakąkolwiek praktyką kontrolerską i posiadają jedynie teoretyczną wiedzę w tym przedmiocie - właściwe każda osoba, która spełnia wymagania formalne będzie mogła zostać audytorem. Istnieje realne ryzyko, że pomimo, iż liczba audytorów spełniających wymagania ustawy faktycznie wzrośnie, to jakość świadczonych usług będzie na niskim poziomie. Aby temu zapobiec, należy wprowadzić wymóg posiadania przez kandydata doświadczenia kontrolnego równoważnego z audytowym. Wymóg ten byłby każdorazowo indywidualne rozpatrywany przez Komisję Egzaminacyjną w ramach spełniania przez kandydata warunków formalnych. Jak wskazano w uzasadnieniu do zmiany ustawy, jednym ze zdiagnozowanych problemów związanych z funkcjonowaniem audytu jest niska jakość i efektywność usług świadczonych przez osoby prowadzące audyt wewnętrzny (str.2) – brak wymogów odpowiedniego doświadczenia zawodowego pogłębi występujące wady systemu. Zmiana art. 286e pociąga za sobą zmiany art. 286f ust. 2. Propozycja: Art. 286e. Do egzaminu może przystąpić kandydat, który spełnia warunki, o których mowa w art. 286 ust. 1 pkt 1–4, zwane dalej „warunkami przystąpienia do egzaminu”, posiada co najmniej dwuletnie doświadczenie zawodowe w audycie wewnętrznym lub równoważne oraz uiścił opłatę egzaminacyjną. Art. 286f ust. 2 Do wniosku o zakwalifikowanie do egzaminu kandydat dołącza: 1) cyfrowe odwzorowanie dokumentów potwierdzających spełnienie warunków przystąpienia do egzaminu, o których mowa w art. 286 ust. 1 pkt 1 i 4; 2) oświadczenie potwierdzające spełnienie warunków przystąpienia do egzaminu, o których mowa w art. 286 ust. 1 pkt 2 i 3; 3) oryginał lub cyfrowe odwzorowanie potwierdzenia uiszczenia opłaty egzaminacyjnej; 4) cyfrowe odwzorowanie dokumentów potwierdzających posiadanie doświadczenia zawodowego w audycie wewnętrznym lub równoważnego.	Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów do uwagi nr 122.

142	**Krajowa Szkoła Administracji Publicznej**	art. 286f	W art. 286f wskazano, że kandydat składa wniosek o zakwalifikowanie do egzaminu w terminie do końca lutego. Można rozważyć uzupełnienie projektu o wskazanie od kiedy kandydat będzie miał możliwość składania takiego wniosku i że będzie to skorelowane z ogłoszeniem przez Ministra Finansów terminu egzaminu. Żaden przepis nie określa również, jakie dane będzie zawierał ten wniosek. W przepisach zabezpieczono także sytuację awarii systemu w okresie tygodnia przed upływem terminu na złożenie wniosku. Przepisy nie odnoszą się jednak do sytuacji, w której awaria nastąpiła na ponad tydzień przed upływem tego terminu (w tym pierwszego dnia składania wniosków) i w znaczny sposób utrudniła lub uniemożliwiła kandydatom składanie wniosków.	**Uwaga została uzgodniona na spotkaniu z KSAP.**
143	**osoba fizyczna**	art. 286g	Brak uzasadnienia niezakwalifikowania kandydata. Brak daty do kiedy kandydaci powinni zostać poinformowani o zakwalifikowaniu lub niezakwalifikowaniu. Teoretycznie komisja podać takie informacje 31 sierpnia. Brak ścieżki odwoławczej przy niezakwalifikowaniu, a powód niezakwalifikowania może być czysto formalny. Propozycja: Należy określić do kiedy komisja powinna poinformować kandydatów o zakwalifikowaniu bądź niezakwalifikowania. Określić ścieżkę odwoławczą przy niezakwalifikowaniu, a powód niezakwalifikowania może być czysto formalny. Uzupełnić zapisy o konieczność podania powodu niezakwalifikowania kandydata.	**Uwaga została przyjęta.**
144	**osoba fizyczna**	art. 286h	Dla przejrzystości prowadzenia egzaminu i powoływania komisji proponuję, aby nabór do komisji był otwarty. Propozycja: Proponuję, aby nabór do komisji był otwarty.	**Wyjaśnienie.** Proponowane przepisy nie wprowadzają zakazu zorganizowania przez Ministra Finansów otwartego naboru do komisji egzaminacyjnej. Biorąc pod uwagę zakres kompetencji osób będących członkami tej komisji oraz potrzebę zapewnienia sprawnej realizacji zadań komisji otwarty nabór

				będzie najlepszym rozwiązaniem (co powszechnie występuje w przypadku powołania członków przez Ministra Finansów do różnego rodzaju ciał kolegialnych).
145	**Prezes UODO**	art. 286h ust. 2	W art. 286h ust. 2 projektodawca wskazuje, że członkowie Komisji Egzaminacyjnej są powoływani spośród osób, które m.in. mają nieposzlakowaną opinię (pkt 2). Powstaje pytanie w jaki sposób będzie weryfikowana nieposzlakowana opinia oraz brak konfliktu interesów. Organ nadzorczy zwraca uwagę na konieczność doprecyzowania/uzupełnienia w projektowanych przepisach tych kwestii. **Podobna uwaga dotyczy projektowanego art. 286l odnośnie weryfikowania „kompetencji społecznych".**	**Uwaga została przyjęta.**
146	**osoba fizyczna**	art. 286h ust. 2 pkt 6 lit. b	Wymóg tworzenia lub stosowania przepisów prawa określonych w art. 286l ust 1 lit a i b (przepisy ustawy, w szczególności regulujące kontrolę zarządczą i audyt oraz innych przepisów regulujących funkcjonowanie sektora finansów publicznych i standardów audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych) jest nieprecyzyjny. To może być każdy pracownik sektora finansów publicznych, ponieważ: • każdy pracownik stosuje przepisy o kontroli zarządczej, • każdy pracownik może stosować przepisy o audycie wewnętrznym będąc audytowanym. Spełnienie wymogów tworzenia przepisów jest praktycznie nie do spełnienia, ponieważ przepisów dot. kontroli zarządczej i audytu nie tworzy się 10 lat. Propozycja: Należy doprecyzować zapisy dotyczące koniecznych wymagań dla członków komisji egzaminacyjnej.	**Uwaga odrzucona.** Przyjęty sposób określenia doświadczenia niezbędnego członków komisji egzaminacyjnej należy czytać łącznie (a nie tylko w zakresie kontroli zarządczej i audytu wewnętrznego) i został on przygotowany w sposób, w jaki opisuje się tego typu wymagania. W uwadze wskazano, że każdy pracownik stosuje przepisy o kontroli zarządczej lub może stosować przepisy o audycie wewnętrznym – to samo można powiedzieć o doświadczeniu w zakresie rachunkowości, zamówień publicznych, ochrony danych osobowych, informacji niejawnych, czy też innych regulacji, które obowiązują w sektorze finansów publicznych. W sektorze finansów publicznych audyt wewnętrzny funkcjonuje od ponad 20 lat, w

				tym od 15 lat funkcjonują przepisy dotyczące kontroli zarządczej. Tym samym nie jest prawdą, że Minister Finansów nie będzie mógł powołać osoby z wymaganym w projekcie doświadczeniem. Nabór do komisji egzaminacyjnej będzie otwarty, a analiza doświadczenia będzie jednym z etapów weryfikacji na drodze do wyboru najlepszych kandydatów na członka komisji egzaminacyjnej.
147	**osoba fizyczna**	art. 286h ust. 2 pkt 6 lit. b	Sfomułowanie „prowadzenie zajęć dydaktycznych” jest nie precyzyjne. Z tego zapisu wynika, że można przeprowadzić 2 godziny zajęć dydaktycznych w roku, przez 10 lat i wymóg będzie spełniony. Propozycja: Należy doprecyzować zapisy dotyczące koniecznych wymagań dla członków komisji egzaminacyjnej.	**Uwaga odrzucona.** j. w.
148	**osoba fizyczna**	art. 286h ust. 2 pkt 6 lit. b	Brak określenia w jakim okresie powinno być zdobyte doświadczenie. Czy doświadczenie sprzed 20 lat jest takiej samej wartości jak doświadczenie z ostatnich 10 lat? Szczególnie doświadczenie w audycie powinno być bieżące, ponieważ podejście do audytów w 2006 i obecnie jest zupełnie inne. Propozycja: Należy doprecyzować zapisy dotyczące koniecznych wymagań dla członków komisji egzaminacyjnej.	**Uwaga odrzucona.** j. w.
149	**IIA Polska**	art. 286h ust. 3	Projekt ustawy zakłada, że tylko jeden z pięciu członków Komisji Egzaminacyjnej powinien odznaczać się doświadczeniem w zakresie prowadzenia audytu wewnętrznego. Biorąc pod uwagę specyfikę kompetencji wymaganych od audytora oraz potrzebę zapewnienia wysokiego poziomu i adekwatności egzaminu wskazane jest zdecydowanie zwiększenie liczby przedstawicieli środowiska audytorów	**Uwaga odrzucona.** Ministerstwo Finansów informuje, że liczba członków komisji egzaminacyjnej posiadających doświadczenie

			wśród członków Komisji. Warto jednocześnie rozważyć również zwiększenie ogólnej liczby członków Komisji. Proponowana liczba członków – 5 osób – może okazać się niewystarczająca w przypadkach losowych, uniemożliwiających udział części członków w pracach Komisji. Zgodnie z dobrymi praktykami legislacyjnymi (vide: doradcy podatkowi, biegli rewidenci) komisje egzaminacyjne powinny zawierać reprezentację środowiska zawodowego, a nie tylko przedstawicieli administracji publicznej czy środowisk akademickich. Warto podkreślić, że audytorzy wewnętrzni pracują na pograniczu wielu obszarów – zarządzania ryzykiem, systemów kontroli wewnętrznej, compliance, ładu korporacyjnego, etyki, itd. Ich kompetencje są ściśle powiązane z praktyką organizacyjną i wewnętrzną specyfiką funkcjonowania instytucji. Dlatego minimum dwóch lub trzech audytorów w składzie Komisji Egzaminacyjnej zapewniłoby, że egzaminy będą adekwatne do praktyki i realnych wyzwań w zawodzie. Poza tym, jeśli zawód audytora wewnętrznego ma zyskać poważne i systemowe umocowanie, to również jego środowisko zawodowe musi mieć realny wpływ na sposób weryfikacji kompetencji – nie tylko konsultacyjny, ale instytucjonalny. W tym celu wnioskujemy o to, aby IIA Polska jako największe stowarzyszenie branżowe audytorów w Polsce, miał uprawnienie do delegowania członków do Komisji Egzaminacyjnej. Wzmocni to transparentność i legitymizację systemu egzaminowania, a także zapewni spójność z postulowaną na poziomie UE zasadą włączania kluczowych interesariuszy społecznych. Propozycja: Art. 286h. 3. Co najmniej trzech członków Komisji Egzaminacyjnej powinno posiadać doświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 6 lit. c., przy czym jeden z nich powinien być wskazywany przez stowarzyszenie Instytut Audytorów Wewnętrznych IIA Polska.	w prowadzeniu audytu wewnętrznego zostanie zwiększona do 2. Jednocześnie Ministerstwo Finansów nie widzi podstaw do wpisania na poziomie ustawy wymogu, aby to IIA Polska wskazywał jednego z członków komisji egzaminacyjnej. W sektorze finansów publicznych liczba osób, która jest członkiem IIA Polska lub osób, które posiadają uprawnienia do prowadzenia audytu wewnętrznego wydane przez IIA Global w odniesieniu do wszystkich osób, które prowadzą audyt wewnętrzny w jednostkach sfp kształtuje się na poziomie kilkunastu procent. Co oznacza, że nie jest to znacząca grupa, a tym samym Ministerstwo Finansów nie widzi podstaw do tego, aby władze IIA Polska miały wpływ na proces i przebieg egzaminu państwowego. Poza tym trzeba też pamiętać, że IIA Polska prowadzi działalność gospodarczą[37], stąd proponowane przez IIA Polska rozwiązanie niesie ze sobą wysokie ryzyko konfliktu interesów oraz mogłoby w nieuprawniony sposób określić uprzywilejowaną pozycję IIA Polska na rynku szkoleniowym.

[37] Po Nadzwyczajnym WZC IIA Polska – 20.11.2024 r. | Instytut Audytorów Wewnętrznych IIA Polska

150	**osoba fizyczna**	art. 286h ust. 3 lit. b	Komisja będzie się składała z 5 członków. Jest to komisja przeprowadzająca egzamin na audytora wewnętrznego. Jeżeli to ma być egzamin z pytaniami i zadaniami praktycznymi to jeden członek komisji posiadający doświadczenie w prowadzeniu audytu wewnętrznego to zdecydowanie za mało. Propozycja: Proponuję zwiększyć liczbą członków z doświadczaniem w prowadzeniu audytu wewnętrznego do dwóch.	**Uwaga została przyjęta.**
151	**Prezes UODO**	art. 286i ust. 3	Dodawany art. 286i ust. 3 wskazuje, że „Posiedzenia Komisji Egzaminacyjnej mogą odbywać się w formie zdalnej". Projektodawca nie precyzuje natomiast sformułowania „forma zdalna". Rozporządzenie 2016/679 nakłada na administratora szereg obowiązków, związanych z zapewnieniem ochrony danych osobowych, w związku z czym konieczne jest zapewnienie właściwego sposobu utrwalania nagrań z takich posiedzeń, co powinno znaleźć odzwierciedlenie w projektowanej regulacji.	**Uwaga została przyjęta.**
152	**Prezes UODO**	art. 286j	W projektowanym art. 286j nie zostało uwzględnione to, czy projektodawca przewiduje wydawanie zaświadczeń z wynikiem negatywnym oraz jak wygląda procedura w przypadku niezdania egzaminu przez kandydata.	**Uwaga została przyjęta.**
153	**Krajowa Szkoła Administracji Publicznej**	art. 286j ust. 1 pkt 4	Poddajemy pod rozwagę czy Komisja jako organ, który wykluczył kandydata lub ustalił negatywny wynik egzaminu, powinna rozstrzygać w kwestii odwołań. W naszej ocenie powinien być to inny podmiot.	**Uwaga została uzgodniona na spotkaniu z KSAP.**
154	**Prezes UODO**	art. 286k	Art. 286k wymaga doprecyzowania kto wyłącza członka Komisji Egzaminacyjnej z realizacji zadań Komisji Egzaminacyjnej – zwrot „wyłącza się" nie wskazuje bowiem na powyższe a jednocześnie jest to regulacja wymagająca działań konkretnej osoby / podmiotu związanych z przetwarzaniem danych osobowych członka komisji.	**Uwaga została przyjęta.**

155	**osoba fizyczna**	art. 286l	Brak możliwości organizowania i zdawania egzaminu zdalnie. Propozycja: Dodanie możliwości organizowania i zadawania egzaminu zdalnie.	**Wyjaśnienie.** Jest taki zapis – art. 286d ust. 2 ustawy, zgodnie z którym przeprowadzanie egzaminu może odbywać się poprzez system teleinformatyczny.
156	**osoba fizyczna**	art. 286l ust. 1 pkt 1	Zakres wiedzy jest bardzo ogólny. Pod pojęciem innych przepisów regulujących funkcjonowanie sektora finansów publicznych i jednostek sektora finansów publicznych jest bardzo szeroki. Propozycja: Proponuję, aby komisja egzaminacyjna miała możliwość ustalania zakresu wiedzy. Zakres ten powinien być szczegółowo podawany przy ogłaszaniu egzaminu.	**Uwaga odrzucona.** Zgodnie z brzmieniem art. 286l ust. 2 Minister Finansów, nie później niż do końca stycznia roku, w którym odbędzie się egzamin, ogłosi na stronie podmiotowej Ministerstwa Finansów w Biuletynie Informacji Publicznej, wykaz tytułów aktów prawnych obejmujących przepisy, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b (inne przepisy regulujące funkcjonowanie sektora finansów publicznych i jednostek sektora finansów publicznych). Poza tym w uzasadnieniu (str. 73) wskazano, że zakres wiedzy będzie zgodny z zakresem określonym w *Modelu kompetencyjnym*, który został opracowany dla osób prowadzących audyt wewnętrzny w sektorze finansów publicznych.
157	**Krajowa Szkoła Administracji Publicznej**	art. 286m ust. 3	Należy dopisać formę złożenia odwołania – czy na piśmie (jeżeli tak to należy doprecyzować, czy Komisja obraduje pod adresem KSAP) czy elektronicznie za pośrednictwem platformy, na której kandydaci mają konta lub odbywa się egzamin oraz czy wymaga dodatkowo podpisu elektronicznego (sam wymóg podpisu może być uregulowany w rozrządzeniu).	**Uwaga została uzgodniona na spotkaniu z KSAP.**

158	**Krajowa Szkoła Administracji Publicznej**	art. 286m ust. 4	Jeżeli organem odwoławczym będzie inny podmiot niż Komisja, jednostka redakcyjna powinna być usunięta.	**Uwaga została uzgodniona na spotkaniu z KSAP.**
159	**Krajowa Szkoła Administracji Publicznej**	art. 286o	W przypadku zmiany organu odwoławczego należy skorygować treść poprzez wskazanie prawidłowego organu, dodatkowo należy doprecyzować formę wnoszenia odwołania jak w uwagach do art. 286m ust. 3.	**Uwaga została uzgodniona na spotkaniu z KSAP.**
160	**osoba fizyczna**	art. 286o	Nie ma określonego progu zdawalności. Propozycja: Określić próg zdawalności egzaminu.	**Uwaga została przyjęta.**
161	**Prezes UODO**	art. 286p	W dodawanym art. 286p w brzmieniu: „Minister Finansów, w terminie do końca stycznia roku następującego po roku, w którym odbył się egzamin, ogłasza, na stronie podmiotowej Ministerstwa Finansów w Biuletynie Informacji Publicznej, wykaz kandydatów, którzy złożyli egzamin z wynikiem pozytywnym zawierający imiona i nazwiska kandydatów oraz numery zaświadczań o złożeniu egzaminu z wynikiem pozytywnym" projektodawca nie określił okresu publikacji ww. danych kandydatów. Zgodnie z zasadą ograniczenia przechowywania dane muszą być przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osoby, której dane dotyczą, przez okres nie dłuższy, niż jest to niezbędne do celów, w których dane te są przetwarzane (art. 5 ust. 1 lit. e ogólnego rozporządzenia o ochronie danych).	**Uwaga została przyjęta.**
162	**Prezes UODO**	art. 286r	Art. 286r, dotyczy uregulowania w rozporządzeniu kwestii związanych m.in. z cyberbezpieczeństwem i przetwarzaniem danych osobowych (pkt 2: „sposób zakładania indywidulanego konta kandydata w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 286d ust. 1, oraz uwierzytelniania się w tym systemie, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitej procedury postępowania kandydatów oraz ich jednoznacznej identyfikacji"), trybem składania i weryfikacji wniosku (pkt 3: „składania wniosku o zakwalifikowanie do egzaminu oraz jego	**Uwaga została przyjęta.**

			weryfikacji, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitej procedury postępowania kandydatów oraz sprawnej weryfikacji tych wniosków i uiszczenia tych opłat"), szczegółowym zakresem zadań KSAP, o których mowa w art. 286b ust. 1 i 2 (pkt 5), sposobem przygotowania i przeprowadzania egzaminu, weryfikowania kandydatów, które nie może przebiegać odmiennie niż zostało to uregulowane w przepisach ustawy (pkt 6).	
163	**Krajowa Szkoła Administracji Publicznej**	art. 286r ust. 10	Zmiany do ustawy przewidują regulację części powyższych kwestii w trybie rozporządzenia – w naszej ocenie, skoro projekt ustawy zakłada już, że procedura rejestracji i samego egzaminu będzie przebiegała za pośrednictwem platformy, to także kwestia formy odwołania może być uregulowana w ustawie, jeżeli natomiast nie będzie na to zgody, proszę, aby KSAP czynnie uczestniczył w pracach nad rozporządzeniem	**Uwaga została uzgodniona na spotkaniu z KSAP.**
164	**BW Advisory sp. z o. o**	art. 288	Proponowana przez ustawodawcę zmiana, tak naprawdę jest rezygnacją z funkcjonowania komitetów audytu w sektorze publicznym. Żaden minister, mając wybór, nie powoła komitetu audytu. W takim przypadku bezprzedmiotowy jest art. 289, 290 określający zadania i skład komitetu audytu. Taki typ legislacji to hipokryzja prawna. Obecna praktyka dotycząca komitetów audytu nie była napawająca optymizmem, niemniej jednak, dobrze prowadzone i obsługiwane, (a obsługa należała do minimalistycznych komórek audytu wewnętrznego, często jednoosobowych i to właśnie ta funkcja niedomagała w przypadku komitetów, (oprócz ich składu osobowego). Jeżeli Minister Finansów chciałby wzmocnić swoją funkcję koordynacyjną, a Premier jako przełożony administracji publicznej mieć wiedzę na jej temat, to obowiązek powołania komitetu audytu powinien wrócić, natomiast należałoby wzmocnić współpracę komitetu audytu z Ministrem Finansów i pobudzić komitety audytu do realnej pracy,	**Wyjaśnienie.** Komitety audytu są ciałami, które mają co do zasady świadczyć wsparcie/doradztwo na rzecz ministra kierującego działem w zakresie adekwatnej, skutecznej i efektywnej kontroli zarządczej i skutecznego audytu wewnętrznego. Ministerstwo Finansów informuje, że decyzję o zmianie przepisów w tym zakresie podjęto po szczegółowej analizie działań komitetów audytu w okresie 2020-2024. Z ***Podsumowania rocznych sprawozdań komitetów audytu z realizacji zadań***[38] za ww. okres wynika jednoznacznie, że tylko

[38] Podsumowania rocznych sprawozdań komitetów audytu z realizacji zadań - Ministerstwo Finansów - Portal Gov.pl

			zgodnie z ich rolą określoną w ustawie i standardach audytu wewnętrznego. Propozycja: art.288 – pozostawić w obecnym brzmieniu z obligatoryjną dyspozycja przepisu na temat powołania komitetu audytu.	część komitetów audytu **realizowało wszystkie swoje zadania ustawowe**. W podziale na poszczególne lata wyglądało to następująco: 1) w 2020 r. – 9 z 19 komitetów audytu (**47%**); 2) w 2021 r. – 9 z 17 komitetów audytu (**53%**); 3) w 2022 r. – 7 z 17 komitetów audytu (**41%**); 4) w 2023 r. – 2 z 17 komitetów audytu (**12%**); 5) w 2024 r. – 8 z 17 komitetów audytu (**47%**). **Koszty funkcjonowania komitetów audytu za ten okres wyniosły: 1 930 409,36 zł.** Powyższe oznacza, że pomimo tego, że komitety audytu nie realizowały swoich zadań, budżet państwa poniósł na ich funkcjonowanie wydatki w wysokości prawie 2 mln zł. Wynika to z faktu, że ministrowie – zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami, musieli powołać te komitety, a jednocześnie nie egzekwowali od komitetów audytu realizacji ich ustawowych zadań. Może to oznaczać tylko i wyłącznie, że w działach, w których tak było, minister kierujący tym działem nie oczekiwał wsparcia ze strony tego ciała doradczego. Gdyby w ww. okresie powoływanie komitetów audytu było fakultatywne,

				tzn. minister, który nie oczekiwałby wsparcia/doradztwa od komitetu audytu, kierując się zasadami gospodarowania środkami publicznymi (przede wszystkim zasadą gospodarności) nie powołałby komitetu audytu, to w budżecie państwa można było zaoszczędzić 1 158 245,62 zł. (koszty zostałyby poniesione na rzecz komitetów audytu, które realizowały wszystkie swoje zadania ustawowe). Środki te mogłyby zostać przeznaczone np. na specjalistyczne szkolenia z zakresu kontroli zarządczej i audytu wewnętrznego w tych działach lub na realizację zadań koordynacyjnych w całym sektorze finansów publicznych - co prawdopodobnie przyniosłoby większą wartość w tych obszarach, a tym samym dla sektora finansów publicznych i zarządzania nim. Tym samym, w ocenie Ministerstwa Finansów obligatoryjne powoływanie komitetów audytu wydaje się ekonomicznie nieuzasadnione, a tym samym wydatki ponoszone obecnie na ten cel w większości są niecelowe. Nie jest też rolą Ministra Finansów, aby egzekwował on od poszczególnych komitetów audytu realizację ich ustawowych zadań – bo to rola poszczególnych ministrów, na rzecz których te ciała realizują swoje zadania, a wydatki na ich utrzymanie ponoszone są z części budżetowych, którymi ci ministrowie dysponują.

				Minister Finansów publikując corocznie podsumowania ze sprawozdań z realizacji zadań przez komitety audytu wypełnił swoje obowiązki koordynacyjne w tym zakresie, które mają tylko i wyłącznie charakter informacyjny. Decyzje zarządcze w tym zakresie podejmowane są na poziomie poszczególnych ministerstw (powoływanie członków komitetu audytu oraz nadawanie regulaminu pracy określającego organizację i tryb pracy komitetu audytu). Stąd w ocenie Ministerstwa Finansów decyzję o zasadności powołania komitetu audytu dla poszczególnych działów administracji rządowej należy pozostawić tylko i wyłącznie ministrom, którzy tymi działami kierują. Jednocześnie zaproponowano – zgodnie z sugestią ekspertów OECD, aby komitety audytu zostały realnie włączone w działania związane z kontrolą zarządczą i audytem wewnętrznym w danym dziale administracji rządowej. Stąd zmiana i doprecyzowanie zakresu zadań ustawowych dla komitetów audytu, które podnoszą jego merytoryczne znaczenie. Co więcej, określone w ustawie zadania są ważne dla zapewnienia wsparcia w zakresie kontroli zarządczej i audytu wewnętrznego, ale nie znaczą nic, gdy są tylko i wyłącznie treścią przepisów, a w praktyce nie są realizowane. Wówczas to fikcja, która

				dodatkowo finansowana jest z budżetu państwa. Ministerstwo Finansów założyło w OSR do projektu, że ok. 50% komitetów audytu zostanie utrzymanych przez ministrów (oszacowano na podstawie danych za okres 2020-2024), ponieważ taki mniej więcej procent obecnych komitetów audytu realizuje wszystkie swoje ustawowe zadania i wnosi tym samym wartość dodaną w zakresie zarządzania w jednostkach sektora finansów publicznych. Stąd też pozostawienie wymagań, o których mowa w art. 289 i 290 ustawy jest całkowicie uzasadnione.
165	**Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu**	art. 290 ust. 1a	Proponowany wymóg jest podyktowany poniższymi faktami, które mogłam obserwować pracując strukturach audytu wewnętrznego w ramach kilku resortów lub rozmawiając z audytorami z komórek audytu wewnętrznego w ministerstwach. Po pierwsze na członków niezależnych komitetu audytu często są powoływane osoby zajmujące kierownicze stanowiska w innych ministerstwach. Dodatkową praktyką to krzyżowe obsadzanie komitetów przez członków niezależnych rekrutowanych spośród dyrektorów operacyjnych z innego ministerstwa, stąd niekiedy ten sam dyrektor operacyjny był członkiem komitetów kilku ministerstw. Niniejsze już na wstępie rodzi potencjalny konflikt interesów, bowiem członkowie niezależni, piastujący te stanowiska w różnych ministerstwach, mogą nie być zainteresowani niezależnością i obiektywizmem funkcji audytu wewnętrznego, która wydaje oceny zarządzania obszarami, za które będąc członkami komitetu audytu w jednym ministerstwie odpowiedzialni są jako dyrektorzy operacyjni w drugim ministerstwie. To zaś w praktyce powoduje naruszenie zasady większości niezależnych członków komitetu audytu, a tym samym stanowi istotne ograniczenie	**Uwaga została przyjęta.**

			niezależności organizacyjnej działalności audytu w danym ministerstwie. Taki stan może mieć bardzo negatywny wpływ na rzetelne wykonywanie zadań ustawowych przez komitety audytu. Aktualnie identyfikowaną i dyskutowaną słabością w zakresie działalności komitetów audytu jest zarzut, że ich działania często mają charakter pozorny lub nieobiektywny. Zaprzecza to także idei celów i zadań komitetów audytu przyjętych przez międzynarodowe dobre praktyki funkcjonowania komitetu audytu. Komitet powinien obejmować większość członków z zewnątrz (faktycznie niezależnych), którzy powinni wykazywać się dociekliwością, otwartością i odwagą co umożliwiłby brak konfliktu interesów. Na brak większości członków niezależnych w komitetach audytu oraz niewystarczające ich zaangażowanie we wsparcie funkcji audytu wewnętrznego zwracają uwagę opublikowane na stronie MF: „Raport diagnostyczny funkcji audytu wewnętrznego w Polsce" oraz „Raport informacyjny, służący wypracowaniu Planu działania: podniesienie jakości ram audytu wewnętrznego w Polsce". Po drugie choć w zasadzie przepisy art. 290 ust.1 nie przewidują tzw. członków zależnych komitetu, to ich powoływanie spośród kadry danego ministerstwa stało się powszechną praktyką. Często jest tak, że w skład komitetu wchodzi dyrektor generalny i dyrektorzy departamentów bywający też w roli audytowanych. Są to osoby, które z racji realizowanych zadań i zajmowanych stanowisk, są odpowiedzialne za realizowanie zadań i celów jednostki, czyli za zarządzanie na poziomie operacyjnym. W ten sposób jako tzw. „członkowie zależni" zasiadając w komitecie wypowiadają się na temat realizowanych przez siebie działań, co przeczy idei niezależności w doradzaniu ministrowi. Mam wrażenie, że piastując stanowiska operacyjne w swoich ministerstwach tacy członkowie komitetu audytu często nie są zainteresowani (a w przyszłości też mogą nie być zainteresowani) niezależnością i obiektywizmem funkcji audytu wewnętrznego, która może wydawać oceny dotyczące systemów zarządzania w zakresie obszarów, za które te osoby są odpowiedzialne jako dyrektorzy operacyjni. Propozycja:	

			Proponuje, aby w art. 290 ust. 1a po pkt 5) proponuje dodać poniższy wymóg: 6) nie zasiada jako członek niezależny w innym komitecie audytu w rozumieniu niniejszej ustawy	
166	**WSSE w Rzeszowie**	art. 290 ust. 1a	Proponowany wymóg jest podyktowany poniższymi faktami, które mogłam obserwować pracując strukturach audytu wewnętrznego w ramach kilku resortów lub rozmawiając z audytorami z komórek audytu wewnętrznego w ministerstwach. Po pierwsze na członków niezależnych komitetu audytu często są powoływane osoby zajmujące kierownicze stanowiska w innych ministerstwach. Dodatkową praktyką to krzyżowe obsadzanie komitetów przez członków niezależnych rekrutowanych spośród dyrektorów operacyjnych z innego ministerstwa, stąd niekiedy ten sam dyrektor operacyjnych był członkiem komitetów kilku ministerstw. Niniejsze już na wstępie rodzi potencjalny konflikt interesów, bowiem członkowie niezależni, piastujący te stanowiska w różnych ministerstwach, mogą nie być zainteresowani niezależnością i obiektywizmem funkcji audytu wewnętrznego, która wydaje oceny zarządzania obszarami, za które będąc członkami komitetu audytu w jednym ministerstwie odpowiedzialni są jako dyrektorzy operacyjni w drugim ministerstwie. To zaś w praktyce powoduje naruszenie zasady większości niezależnych członków komitetu audytu, a tym samym stanowi istotne ograniczenie niezależności organizacyjnej działalności audytu w danym ministerstwie. Taki stan może mieć bardzo negatywny wpływ na rzetelne wykonywanie zadań ustawowych przez komitety audytu. Aktualnie identyfikowaną i dyskutowaną słabością w zakresie działalności komitetów audytu jest zarzut, że ich działania często mają charakter pozorny lub nieobiektywny. Zaprzecza to także idei celów i zadań komitetów audytu przyjętych przez międzynarodowe dobre praktyki funkcjonowania komitetu audytu. Komitet powinien obejmować większość członków z zewnątrz (faktycznie niezależnych), którzy powinni wykazywać się dociekliwością, otwartością i odwagą co umożliwiłby brak konfliktu interesów. Na brak większości członków niezależnych w komitetach audytu oraz niewystarczające ich zaangażowanie we wsparcie funkcji audytu wewnętrznego zwracają uwagę opublikowane na stronie MF: „Raport	**Uwaga została przyjęta.**

			diagnostyczny funkcji audytu wewnętrznego w Polsce" oraz „Raport informacyjny, służący wypracowaniu Planu działania: podniesienie jakości ram audytu wewnętrznego w Polsce". Po drugie choć w zasadzie przepisy art. 290 ust.1 nie przewidują tzw. członków zależnych komitetu, to ich powoływanie spośród kadry danego ministerstwa stało się powszechną praktyką. Często jest tak, że w skład komitetu wchodzi dyrektor generalny i dyrektorzy departamentów bywający też w roli audytowanych. Są to osoby, które z racji realizowanych zadań i zajmowanych stanowisk, są odpowiedzialne za realizowanie zadań i celów jednostki, czyli za zarządzanie na poziomie operacyjnym. W ten sposób jako tzw. „członkowie zależni" zasiadając w komitecie wypowiadają się na temat realizowanych przez siebie działań, co przeczy idei niezależności w doradzaniu ministrowi. Mam wrażenie, że piastując stanowiska operacyjne w swoich ministerstwach tacy członkowie komitetu audytu często nie są zainteresowani (a w przyszłości też mogą nie być zainteresowani) niezależnością i obiektywizmem funkcji audytu wewnętrznego, która może wydawać oceny dotyczące systemów zarządzania w zakresie obszarów, za które te osoby są odpowiedzialne jako dyrektorzy operacyjni. Propozycja: Proponuje, aby w art. 290 ust. 1a po pkt 5) proponuje dodać poniższy wymóg: 6) nie zasiada jako członek niezależny w innym komitecie audytu w rozumieniu niniejszej ustawy	
167	**Prezes UODO**	art. 294a	Wątpliwości budzi art. 294a pkt 1 lit. a (zmiana 39 projektu ustawy) dotyczący uregulowania w rozporządzeniu wykonawczym kwestii związanych z zakresem przetwarzanych danych: „Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia: 1) sposób i tryb prowadzenia audytu wewnętrznego, w tym: a) sposób sporządzania planu audytu oraz zakres danych i informacji zawartych w tym planie, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitego sposobu planowania audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych (…). Powstaje zatem pytanie czy zakres danych obejmuje dane z art. 9 i 10 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych. Niedopuszczalne jest	**Uwaga została przyjęta.**

			dowolne określenie w rozporządzeniu zakresu danych, które mogą być przetwarzane, tym bardziej wykraczające poza regulację ustawową – musi on wynikać z przepisów ustawy. Zauważyć należy, że dla oceny spełnienia wymagania, aby ograniczenie autonomii informacyjnej następowało w drodze ustawy, istotne jest ustalenie, w jaki sposób zakres danych, które mogą być przetwarzane, został wyznaczony w samej ustawie. Jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, „w dziedzinie przetwarzania danych osobowych można wyróżnić zagadnienia istotne, które wymagają uregulowania w ustawie. Trybunał wskazywał, że „sprawy istotne, które muszą zostać uregulowane w ustawie, obejmują w szczególności warunki dopuszczalności przetwarzania danych osobowych. Ustawa powinna określać w sposób szczególnie precyzyjny warunki przetwarzania danych dotyczących sfery intymności jednostki". Trybunał wskazywał natomiast, że „ustawodawca może (…) przekazać do unormowania w drodze rozporządzenia niektóre sprawy szczegółowe i techniczne związane z przetwarzaniem danych osobowych". Sprawy te nie mogą jednak wyznaczać, w oderwaniu od ustawy, podstawowych elementów określających zakres ingerencji w autonomię informacyjną jednostki. Dotyczy to w szczególności zakresu danych, które mogą być przetwarzane. W opinii organu nadzorczego projektowany przepis wymaga ponownej analizy pod wskazanym kątem. **Zwrócić uwagę należy także na art. 294a pkt 2** dotyczący uregulowania w rozporządzeniu wykonawczym kwestii związanych z trybem przekazywania dokumentów i informacji oraz współpracą audytora wewnętrznego z Ministrem Finansów lub Szefem Krajowej Administracji Skarbowej. W ocenie organu nadzorczego kluczowe kwestie związane z udostępnianiem danych o charakterze osobowym pomiędzy organami publicznymi powinny zostać określone w ustawie, nie zaś w akcie wykonawczym. Związane z przetwarzaniem danych osobowych udostępnienie powinno być zatem szczegółowo uregulowane w przepisach przedmiotowej ustawy.	
168	**Najwyższa Izba Kontroli**	art. 295	Ponadto w informacji o wynikach kontroli Najwyższa Izba Kontroli sformułowała także wniosek de lege ferenda dotyczący przygotowania nowelizacji ustawy o finansach publicznych, polegającej na	**Wyjaśnienie.** W celu uzyskiwania informacji o organizacji i prowadzeniu audytu w

			wprowadzeniu rozwiązań uprawniających Ministra Finansów, w ramach koordynacji wykonywania audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych, do uzyskiwania informacji o organizacji i prowadzeniu audytu w jednostkach samorządu terytorialnego oraz do upowszechniania w oparciu o te informacje dobrych praktyk w działalności tych jednostek, a także wskazywania nieefektywnych rozwiązań dotyczących np. wykonywania audytu w wielu jednostkach w ciągu roku przez audytora usługodawcę. Propozycje zmian w projekcie można uznać jedynie za częściowo wychodzące naprzeciw powyższemu wnioskowi. Projektowane nowe brzmienie art. 295 ust. 1 przewiduje, że kierownik jednostki, o której mowa w art. 274 (a zatem i jednostki samorządu terytorialnego), przedstawia Ministrowi Finansów, do końca marca każdego roku, informację o realizacji zadań z zakresu audytu wewnętrznego w roku poprzednim. Zakres tej informacji określa dodawany do art. 295 uofp ust. 1a, według którego informacja o realizacji zadań z zakresu audytu wewnętrznego, o której mowa w ust. 1, zawiera dane i informacje, które umożliwiają przeprowadzenie analiz ilościowych prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych w roku poprzednim w oparciu o powszechnie stosowane wskaźniki skuteczności, efektywności i jakości prowadzenia audytu wewnętrznego oraz porównywanie wartości tych wskaźników z wartościami wskaźników uzyskanymi w poszczególnych jednostkach sektora finansów publicznych lub w grupach tych jednostek. Trudno jest przewidywać, w jaki sposób przekazywane informacje będą wykorzystywane przez Ministra Finansów, w szczególności, czy również w celach, o jakich mowa we wniosku Najwyższej Izby Kontroli. W związku z powyższym, właściwszym rozwiązaniem byłoby wprowadzenie przepisów uprawniających Ministra Finansów, w ramach koordynacji wykonywania audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych, do uzyskiwania informacji o organizacji i prowadzeniu audytu w jednostkach samorządu terytorialnego i jednoznacznego wskazania w tych przepisach celu, w jakim informacje te mają być gromadzone (wskazane we wniosku). Zachodzi bowiem ryzyko,	jednostkach samorządu terytorialnego oraz do upowszechniania w oparciu o te informacje dobrych praktyk w działalności tych jednostek, a także wskazywania nieefektywnych rozwiązań Ministerstwo Finansów w omawianej nowelizacji zaproponowało kilka innych rozwiązań i narzędzi, które łącznie z tym wskazanym w proponowanym brzmieniu art. 295 ustawy pozwolą Ministrowi Finansów na cykliczne zbieranie i analizę informacji o prowadzeniu audytu wewnętrznego w sektorze finansów publicznych. Głównym jest obowiązek prowadzenia przez Ministra Finansów rejestru jednostek sektora finansów publicznych prowadzących audyt wewnętrzny (art. 274a ustawy). Rejestr będzie zawierał podstawowe dane umożliwiające identyfikację jednostki prowadzącej audyt wewnętrzny, informację o podstawie prawnej prowadzenia audytu oraz czy audyt prowadzi audytor wewnętrzny, o którym mowa w art. 272a pkt 1 lit. a ustawy czy usługodawca. W rejestrze będzie także zawarta data rozpoczęcia i zakończenia prowadzenia audytu wewnętrznego. Dzięki tym informacjom oraz corocznie zbieranym informacjom, o których mowa w art. 295 ustawy Minister Finansów będzie posiadał kompleksową i aktualną informację o jednostkach prowadzących audyt wewnętrzny w sektorze publicznym, w tym w jednostkach samorządu

			że podstawiane przez kierownika jednostki raz w roku informacje, o jakich mowa wyżej, o realizacji zadań z zakresu audytu wewnętrznego w roku poprzednim, takiej roli w praktyce spełniać nie będą. Należy zaznaczyć, że projekt w dalszym ciągu nie daje Ministrowi Finansów podstawy prawnej do dokonywania ocen prawidłowości prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach samorządu terytorialnego i w tym celu żądania od kierownika jednostki materiałów i dokumentów, a także udzielania informacji i wyjaśnień (nowe proponowane brzmienie art. 292 i art. 296 uofp).	terytorialnego. Będzie też możliwość identyfikacji nieefektywnych rozwiązań dotyczących np. wykonywania audytu w wielu jednostkach w ciągu roku przez danego usługodawcę oraz o skali tego zjawiska w całym sektorze. Dziś wykrywane to jest – w ograniczonym niestety zakresie, dzięki ankietom, jakie Ministerstwo Finansów cyklicznie przeprowadza[39]. Ograniczenie powyższe wynika z faktu, że ankieta jest dobrowolna i jest przeprowadzana co trzy lata. Stąd potrzeba wprowadzenia, proponowanej obecnie, podstawy prawnej do zbierania danych i informacji oraz zapewnienia ciągłości tych informacji od momentu rozpoczęcia prowadzenia audytu w danej jednostce do dnia zakończenia prowadzenia. Tym samym dzięki wprowadzanym przepisom art. 295 będziemy mogli – jako Ministerstwo Finansów, na bieżąco aktualizować dane nt. prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych, w tym jednostkach samorządu terytorialnego oraz opracowywać – tak jak dotychczas[40], roczne podsumowania nt. organizacji audytu wewnętrznego w polskim sektorze finansów publicznych. Jednocześnie – w ocenie Ministerstwa Finansów, proponowana w przepisach

[39] Benchmarking i badania ankietowe: Ankieta jst – edycja 2025 r. https://www.gov.pl/attachment/d366d013-3824-4f93-b059-cc2e7100e8c1

[40] Benchmarking i badania ankietowe - Ministerstwo Finansów - Portal Gov.pl

				częstotliwość zbierania informacji pozwoli na identyfikację słabości w zakresie organizacji audytu wewnętrznego oraz przypadków nieprowadzenia audytu wewnętrznego. Większa częstotliwość – postulowana przez NIK, zbierania informacji wiązałaby się z potrzebą ponoszenia dodatkowych kosztów – głównie osobowych, po stronie Ministerstwa Finansów, a wcale nie ma gwarancji, że pozyskiwane w ten sposób dane pozwoliłyby – zgodnie z zakresem i charakterem zadań koordynacyjnych Ministra Finansów, na podejmowanie innych działań w tym zakresie. Wyniki obecnie przeprowadzanych ankiet służą Ministerstwu Finansów i innym interesariuszom, w tym kontrolerom Najwyższej Izby Kontroli podczas przeprowadzanych kontroli[41]. Wyniki te służą także osobom, które dokonują ocen zewnętrznych audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych. Stąd też warto zauważyć, że łączy się to z kolejnymi zmianami, jakie Ministerstwo Finansów zaproponowało w art. 277a ustawy, tj. z obowiązkiem opracowania przez zarządzającego audytem wewnętrznym (w tym usługodawcę) programu zapewnienia i poprawy jakości audytu wewnętrznego, gwarantującego prowadzenie audytu wewnętrznego zgodnie

[41] Informacja o wynikach kontroli „Audyt wewnętrzny w jednostkach samorządu terytorialnego” LKI.430.007.2019, Nr ewid. 76/2019/P/19/074/LKI, link: https://www.nik.gov.pl/kontrole/P/19/074/;

				z przepisami uofp i standardami audytu wewnętrznego oraz w sposób efektywny i skuteczny. Zależy nam bowiem na realnej zmianie i podniesieniu jakości prowadzenia audytu wewnętrznego, co nie zawsze musi się wiązać z bezpośrednim udziałem pracowników Ministerstwa Finansów. W zakresie drugiej kwestii podniesionej przez NIK, wyjaśniamy, że w literaturze przedmiotu zauważa się, że samodzielność samorządu terytorialnego, podobnie jak sama problematyka samorządu terytorialnego, są zagadnieniami o szczególnym znaczeniu ustrojowym. W wymiarze prawnym znajduje to wyraz w objętości regulacji konstytucyjnej poświęconej samorządowi terytorialnemu (łącznie 12 artykułów, tj. art. 15–16 i art. 163–172). Każdy z tych przepisów chociażby pośrednio odnosi się do samodzielności przysługującej samorządowi. Potwierdzeniem ustrojowej roli samorządu jest też ujęcie problematyki samorządu terytorialnego w odrębnym rozdziale ustawy zasadniczej. Jednocześnie obowiązek decentralizacji zadań publicznych oraz samorządność terytorialna zostały zaliczone, przez fakt ich regulacji w rozdziale I konstytucji, do podstawowych zasad ustrojowych państwa.[42] Pojęcie samodzielności w odniesieniu do instytucji samorządu terytorialnego,

[42] https://sip.lex.pl/komentarze-i-publikacje/monografie/zasada-samodzielnosci-samorzadu-terytorialnego-w-konstytucji-rp-369521334

				oznacza, że wyznacza ono relacje między samorządem a państwem. Oznacza to m.in. nadanie samorządowi odrębnej struktury organizacyjnej, przyznanie osobowości prawnej i przyznanie praw majątkowych oraz powstrzymywanie się organów państwa od ingerencji w działalność samorządu, a jednocześnie stworzenie odpowiednich instrumentów ochronnych w tym względzie.[43] Tym samym wniosek Najwyższej Izby Kontroli, aby przypisać Ministrowi Finansów zadanie polegające na dokonywaniu ocen prawidłowości prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach samorządu terytorialnego i w tym celu żądania od kierownika jednostki materiałów i dokumentów, a także udzielania informacji i wyjaśnień wydaje się kontrowersyjny i trudny do zrealizowania. Wynika to też z doświadczeń Ministerstwa Finansów ze współpracy ze stroną samorządową na poziomie prac Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, która wielokrotnie podnosiła w tym zakresie postulat ochrony i utrzymania ustrojowego rozdziału administracji rządowej od samorządu terytorialnego. W ocenie Ministerstwa Finansów proponowane obecnie rozwiązania są wystarczające i pozwolą na zapewnienie

[43] tamże

				Ministrowi Finansów dostępu do niezbędnych informacji oraz podejmowania lub koordynowania działań zmierzających do podniesienia jakości prowadzania audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych.
169	**BW Advisory sp. z o. o**	art. 296	Podobnie jak w przypadku proponowanej zmiany do art. 283a. Propozycja: „Art.296. Audytor wewnętrzny lub osoba świadcząca usługę audytu wewnętrznego na podstawie umów cywilno-prawnych," i dalej bez zmian.	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów do uwagi nr 114.
inne ustawy (art. 2-20 ustawy UD100)				
170	**BGK**	art. 2 pkt 1	W proponowanym brzmieniu art. 39b ust. 1 pkt 2 nie zostały wskazane odsetki od lokowania w bankach wolnych środków Funduszu w walutach obcych, o którym mowa w art. 39e. W katalogu źródeł zasilania funduszu nie zostały też wskazane odsetki z tytułu oprocentowania wolnych środków funduszu w walutach obcych, które nie są lokowane w bankach. Nowe brzmienie art. 39e wskazuje na możliwość lokowania środków w walutach obcych w bankach, przy czym w przypadku braku możliwości lub nieopłacalności takiego lokowania, środki Funduszu będą podlegały oprocentowaniu w wysokości stawki oprocentowania środków w walutach obcych utrzymywanych na rachunkach BGK w bankach zagranicznych. Propozycja: Dodanie w art. 39b w ust. 1 po pkt 2 pkt 2a w brzmieniu: „2a) odsetek od wolnych środków Funduszu w walutach obcych;"	**Uwaga odrzucona.** Pragniemy zwrócić uwagę, że w uzasadnieniu projektu ustawy stwierdzono, iż w odniesieniu do kategorii przychodów z tytułu odsetek od lokat wolnych środków w walucie obcej „przyjęto wzorem lat poprzednich przy konstruowaniu przepisów dotyczących konsolidacji środków publicznych, że nie utworzono dla tego rodzaju przychodów, tj. odsetek od lokat w walutach obcych, odrębnej kategorii przychodów (z wyjątkiem Turystycznego Funduszu Zwrotów, w zakresie którego konstrukcja wpływów przekazywanych z tego funduszu na rzecz Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej wymagała wskazania również odsetek od lokat w walutach obcych). Takie przychody będące odsetkami z lokat w walutach obcych

				znajdą się w kategorii „inne” przychody/wpływy, itd. (w zależności od terminologii przyjętej w danej ustawie)”. Jest to rozwiązanie systemowe. Ponadto należy podkreślić, że lokowanie w walutach obcych ma charakter działalności ubocznej i nie stanowi istotnej działalności ani źródeł przychodu, zatem również z tego punktu widzenia brak jest uzasadnienia dla wprowadzania takich zmian, tj. artykułowania wprost w ustawie tej kategorii. Dochody z tytułu lokat w walutach obcych będą ujęte jako wpływy z innych tytułów.
171	**BGK**	art. 2 pkt 3	Proponujemy usunąć projektowane brzmienie przepisu dotyczącego uregulowania w porozumieniu zawieranym pomiędzy BGK a ministrem właściwym ds. transportu dotyczącym obsługi Krajowego Funduszu Drogowego, terminów dokonywania lokat w formie depozytu u MF (dotyczy PLN) i lokat w walutach obcych w bankach. Regulacja jest „nadmiarowa” i w związku z tym nie ma uzasadnienia. Zasady dokonywania depozytów u MF będą uregulowane w umowie zawieranej pomiędzy MF i BGK, o której mowa w dodawanym art. 78ba ustawy o finansach publicznych. Dodatkowo ta regulacja zaproponowana została tylko dla 3 z 20 funduszy umiejscowionych w BGK (Krajowego Funduszu Drogowego, Funduszu Kolejowego i Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg). W pozostałych funduszach utworzonych, powierzonych lub przekazanych BGK na mocy odrębnych ustaw, nie ma odwołania do umów zawartych pomiędzy BGK i właściwym ministrem, i nie została wskazana taka potrzeba uregulowania terminów depozytów u MF i terminów lokat w walutach obcych w bankach. W wyniku proponowanych w ustawie o finansach publicznych zmian depozyty u MF stają się jedynym instrumentem, w który lokowane są środki funduszy w PLN, a w ramach codziennej konsolidacji finansów publicznych na rachunkach funduszy nie pozostają żadne środki. Terminy lokowania	**Uwaga odrzucona.** Art. 39l ust. 1 pkt 2 ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (art. 2 pkt 3 projektu ustawy), art. 12 pkt 2 ustawy o Funduszu Kolejowym (art. 8 pkt 3 projektu ustawy), jak i art. 9a pkt 3 ustawy o Rządowym Funduszu Rozwoju Dróg zostały zmienione w związku z przyjęciem w projekcie ustawy jedynie dwóch form lokowania wolnych środków tych funduszy w zależności od waluty. Projektowane przepisy będą miały podobne brzmienie (tak jak jest to obecnie). Jest to jedynie zmiana dostosowująca przepis do nowych form lokowania. Należy podkreślić, że Minister Finansów przyjmuje depozyty na określone terminy. Zatem to zarządzający czy nadzorujący dany fundusz decyduje, na jakie terminy

			będą wynikały z aktualnej płynności finansowej funduszu i podejmowanych na bieżąco decyzji czy środki będą lokowane w terminowe depozyty u MF, czy depozyty O/N lub lokaty w walutach obcych. Propozycja: Niewprowadzanie proponowanej zmiany brzmienia pkt 2 w art. 39l ust. 1 i uchylenie obowiązującego pkt 2 w art. 39l ust. 1 w ustawie wskazanej w art. 2 (ustawa o autostradach płatnych oraz o KFD).	należy dokonywać lokat. Minister Finansów nie będzie decydował o tym, czy dane środki mają być lokowane na tydzień, miesiąc, itd. Jedynie lokaty overnight są automatycznie zawiązywane. Zatem terminy lokat w złotych określone w porozumieniach pomiędzy ministrem właściwym do spraw transportu i BGK, powinny być zgodne z terminami lokat określonymi przez Ministra Finansów w umowie i w ustawie o finansach publicznych. Kwestia ewentualnego uchylenia wskazanych wyżej przepisów jest kwestią merytoryczną, związaną z zarządzaniem środkami funduszy i decyzje w tym zakresie pozostają w gestii ministra właściwego do spraw transportu.
172	**BGK**	art. 3	W związku z likwidacją Rządowego Funduszu Rozwoju Mieszkalnictwa w dniu 20 grudnia 2024 r. proponujemy usunięcie projektowanego art. 3.	**Uwaga została przyjęta.** Kwestię likwidacji w/w funduszu potwierdził Minister Funduszy i Polityki Regionalnej w ramach zgłaszanych uwag do projektu ustawy.
173	**BGK**	art. 8 pkt 1	W proponowanym brzmieniu art. 5 ust. 1 pkt 2 nie zostały wskazane odsetki od lokowania w bankach wolnych środków Funduszu w walutach obcych, o którym mowa w art. 8. W katalogu źródeł zasilania funduszu nie zostały też wskazane odsetki z tytułu oprocentowania wolnych środków funduszu w walutach obcych, które nie są lokowane w bankach. Nowe brzmienie art. 8 wskazuje na możliwość lokowania środków w walutach obcych w bankach, przy czym w przypadku braku możliwości lub nieopłacalności takiego lokowania, środki Funduszu będą podlegały oprocentowaniu w wysokości stawki oprocentowania środków w	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku do art. 2 pkt 1.

			walutach obcych utrzymywanych na rachunkach BGK w bankach zagranicznych. Propozycja: dodanie w art. 5 w ust. 1 po pkt 2 pkt 2a w brzmieniu: „2a) odsetek od wolnych środków Funduszu w walutach obcych;”	
174	**BGK**	art. 8 pkt 3	Proponujemy usunąć projektowane brzmienie przepisu dotyczącego uregulowania w umowie zawartej pomiędzy BGK a ministrem właściwym ds. transportu dotyczącym obsługi Funduszu Kolejowego terminów dokonywania lokat w formie depozytu u MF (dotyczy PLN) i lokat w walutach obcych w bankach. Regulacja jest „nadmiarowa” i w związku z tym nie ma uzasadnienia. Zasady dokonywania depozytów u MF będą uregulowane w umowie zawieranej pomiędzy MF i BGK, o której mowa w dodawanym art. 78ba ustawy o finansach publicznych. Propozycja: Niewprowadzanie proponowanej zmiany brzmienia pkt 2 w art. 12 i uchylenie obowiązującego pkt 2 w art. 12 w ustawie wskazanej w art. 8 (ustawa o Funduszu Kolejowym).	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku do art. 2 pkt 3
175	**BGK**	art. 11 pkt 1	Proponujemy usunięcie w projektowanym art. 14 ust. 2 pkt 3 wyrazów „w złotych” dla zachowania jednolitości treści zmienianych/dodawanych przepisach dotyczących innych funduszy. Propozycja: Proponowane brzmienie: „3) odsetek od wolnych środków Funduszu w złotych przekazanych w depozyt, o którym mowa w art. 48 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530,1572, 1717, 1756 i 1907 oraz z 2025 r. poz. 39);”	**Uwaga została przyjęta.**
176	**BGK**	art. 13 pkt 1	W proponowanym brzmieniu art. 5 ust. 1 pkt 6 nie zostały wskazane odsetki od lokowania w bankach wolnych środków Funduszu w walutach obcych, o którym mowa w art. 7a. W katalogu źródeł zasilania funduszu	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku do art. 2 pkt 1.

			nie zostały też wskazane odsetki z tytułu oprocentowania wolnych środków funduszu w walutach obcych, które nie są lokowane w bankach. Nowe brzmienie art. 7a wskazuje na możliwość lokowania środków w walutach obcych w bankach, przy czym w przypadku braku możliwości lub nieopłacalności takiego lokowania, środki Funduszu będą podlegały oprocentowaniu w wysokości stawki oprocentowania środków w walutach obcych utrzymywanych na rachunkach BGK w bankach zagranicznych. Propozycja: dodanie w art. 5 w ust. 1 po pkt 6 pkt 6a w brzmieniu: „6a) odsetek od wolnych środków Funduszu w walutach obcych;”	
177	**BGK**	art. 13 pkt 3	Proponujemy usunąć projektowane brzmienie przepisu dotyczącego uregulowania w porozumieniu zawartym pomiędzy BGK a ministrem właściwym ds. transportu dotyczącym obsługi Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg terminów dokonywania lokat w formie depozytu u MF (dotyczy PLN) i lokat w walutach obcych w bankach. Regulacja jest „nadmiarowa” i w związku z tym nie ma uzasadnienia. Zasady dokonywania depozytów u MF będą uregulowane w umowie zawieranej pomiędzy MF i BGK, o której mowa w dodawanym art. 78ba ustawy o finansach publicznych. Propozycja: Niewprowadzanie proponowanej zmiany brzmienia pkt 3 w art. 9a i uchylenie obowiązującego pkt 3 w art. 9a - w ustawie wskazanej w art. 13 (ustawa o Rządowym Funduszu Rozwoju Dróg).	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku do art. 2 pkt 3
178	**BGK**	art. 15 pkt 1	W proponowanym brzmieniu art. 23 ust. 1 pkt 2 nie zostały wskazane odsetki od lokowania w bankach wolnych środków Funduszu w walutach obcych, o którym mowa w art. 25 ust. 5. W katalogu źródeł zasilania funduszu nie zostały też wskazane odsetki z tytułu oprocentowania wolnych środków funduszu w walutach obcych, które nie są lokowane w bankach. Nowe brzmienie art. 25 ust. 5 wskazuje na możliwość lokowania środków w walutach obcych w bankach, przy czym w	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku do art. 2 pkt 1.

			przypadku braku możliwości lub nieopłacalności takiego lokowania, środki Funduszu będą podlegały oprocentowaniu w wysokości stawki oprocentowania środków w walutach obcych utrzymywanych na rachunkach BGK w bankach zagranicznych. Propozycja: dodanie w art. 23 w ust. 1 po pkt 2 pkt 2a w brzmieniu: „2a) odsetek od wolnych środków Funduszu w walutach obcych;”	
179	**BGK**	art. 15 pkt 3	W proponowanym brzmieniu art. 34 ust. 1 pkt 2a nie zostały wskazane odsetki od lokowania w bankach wolnych środków Funduszu w walutach obcych, o którym mowa w art. 34 ust. 3. W katalogu źródeł zasilania funduszu nie zostały też wskazane odsetki z tytułu oprocentowania wolnych środków funduszu w walutach obcych, które nie są lokowane w bankach. Nowe brzmienie art. 34 ust. 3 wskazuje na możliwość lokowania środków w walutach obcych w bankach, przy czym w przypadku braku możliwości lub nieopłacalności takiego lokowania, środki Funduszu będą podlegały oprocentowaniu w wysokości stawki oprocentowania środków w walutach obcych utrzymywanych na rachunkach BGK w bankach zagranicznych. Propozycja: dodanie w art. 34 w ust. 1 po pkt 2a pkt 2b w brzmieniu: „2b) odsetek od wolnych środków Funduszu w walutach obcych;”	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku do art. 2 pkt 1.
180	**BGK**	art. 17 pkt 1	W proponowanym brzmieniu art. 65 ust. 4 pkt 4a nie zostały wskazane odsetki od lokowania w bankach wolnych środków Funduszu w walutach obcych, o którym mowa w art. 65 ust. 27a. W katalogu źródeł zasilania funduszu nie zostały też wskazane odsetki z tytułu oprocentowania wolnych środków funduszu w walutach obcych, które nie są lokowane w bankach. Nowe brzmienie art. 65 ust. 27a wskazuje na możliwość lokowania środków w walutach obcych w bankach, przy czym w przypadku braku możliwości lub nieopłacalności takiego lokowania, środki Funduszu będą podlegały oprocentowaniu w wysokości stawki	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku do art. 2 pkt 1.

			oprocentowania środków w walutach obcych utrzymywanych na rachunkach BGK w bankach zagranicznych. Propozycja: Dodanie w art. 65 ust. 4 również pkt 4b w brzmieniu: „4b) odsetek od wolnych środków Funduszu w walutach obcych;”	
181	**BGK**	art. 19	W proponowanym brzmieniu art. 41 ust. 4 pkt 8a nie zostały wskazane odsetki od lokowania w bankach wolnych środków Funduszu w walutach obcych, o którym mowa w art. 42 ust. 9. W katalogu źródeł zasilania funduszu nie zostały też wskazane odsetki z tytułu oprocentowania wolnych środków funduszu w walutach obcych, które nie są lokowane w bankach. Nowe brzmienie art. 42 ust. 9 wskazuje na możliwość lokowania środków w walutach obcych w bankach, przy czym w przypadku braku możliwości lub nieopłacalności takiego lokowania, środki Funduszu będą podlegały oprocentowaniu w wysokości stawki oprocentowania środków w walutach obcych utrzymywanych na rachunkach BGK w bankach zagranicznych. Propozycja: dodanie w art. 41 ust. 4 również pkt 8b w brzmieniu: “8b) odsetek od wolnych środków Funduszu w walutach obcych;”	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku do art. 2 pkt 1.
182	**BGK**	art. 20	W proponowanym brzmieniu art. 14 ust. 5 pkt 5a nie zostały wskazane odsetki od lokowania w bankach wolnych środków Funduszu w walutach obcych, o którym mowa w art. 14 ust. 33. W katalogu źródeł zasilania funduszu nie zostały też wskazane odsetki z tytułu oprocentowania wolnych środków funduszu w walutach obcych, które nie są lokowane w bankach. Nowe brzmienie art. 14 ust. 33 wskazuje na możliwość lokowania środków w walutach obcych w bankach, przy czym w przypadku braku możliwości lub nieopłacalności takiego lokowania, środki Funduszu będą podlegały oprocentowaniu w wysokości stawki oprocentowania środków w walutach obcych utrzymywanych na rachunkach BGK w bankach zagranicznych.	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku do art. 2 pkt 1.

			Propozycja: dodanie w art. 14 ust. 5 również pkt 5b w brzmieniu: “5b) odsetek od wolnych środków Funduszu w walutach obcych;”	
OSR				
183	**Szef Służby Cywilnej**	OSR	Pkt.3 nie został uzupełniony o informację jakie rozwiązania są stosowane w innych krajach UE w celu zapewnienia niezależności audytorów. W instytucjach UE – PE, Rada, Komitet Regionów, Komitet Ekonomiczno-Społeczny – istnieją wydziały ds. audytu wewnętrznego a audytem zarządza szef wydziału (nie dyrektor).	**Uwaga została przyjęta.**
184	**SAWS**	OSR str. 3	Pkt 9. Małe jednostki sektora finansów publicznych polegają na usługodawcach, co może skutkować niską, jakością wykonywanej pracy, mniejszą wartością dodaną, niższą efektywnością usług oraz słabą realizacją celów i założeń audytu wewnętrznego. Zgodnie z corocznym raportem benchmarkingowym MF, podmioty zatrudniające usługodawców wskazują niższy niż przeciętny wskaźnik określający przeprowadzenie corocznej samooceny, jakości audytu wewnętrznego. Ponadto w jednostkach samorządu terytorialnego, w których audyt przeprowadzony jest przez usługodawców, ocenę zewnętrzną przeprowadzono jedynie w 6% jednostek, (45 z 70), czyli o 20% mniej niż w przypadku jednostek samorządu terytorialnego, w których audyt wewnętrzny prowadzi audytor zatrudniony w jednostce”. W wyniku opracowania Diagnozy stanu audytu wewnętrznego w Polsce ustalono stan faktyczny opisany w pkt 9 str.3. Zaproponowano w celu poprawy jakości audytu w Polsce, pomimo ustalonych słabości, rozwiązanie umożliwiające na większą skalę prowadzenie audytu wewnętrznego przez usługodawców poprzez propozycję podniesienia progu finansowego. Audyt ten będzie mógł być prowadzony w większej ilości jednostek przez usługodawców niż dotychczas. Jest to o tyle zaskakujące rozwiązanie, pomimo że badania MF i prac ekspertów z	**Wyjaśnienie.** Usługodawcy, jak i osoby zatrudniane w jednostkach do prowadzenia audytu wewnętrznego w niskim wymiarze czasu pracy (poniżej ½ etatu) wykazują porównywalny poziom wydajności prowadzania audytu wewnętrznego i stosowania standardów w zakresie wdrażania i stosowania programu zapewnienia i poprawy jakości. Poniżej dane w zakresie jednostek samorządu terytorialnego (ankieta za 2024 r. [44]):

[44] https://www.gov.pl/attachment/d366d013-3824-4f93-b059-cc2e7100e8c1

			OECD wykazały, że ta forma prowadzenia audytu w jsfp powodowała nierealizowanie pewnych zadań, związanych z regulacjami prawnymi obowiązującymi w Polsce, co wpływało na niższą jakość pracy audytu wewnętrznego. Rozwiązanie to nie zapewniało także należytej kontroli, nad jakością pracy audytora usługodawcy. W części jsfp ocena zewnętrzna usługodawców była dokonywana przez kontrolerów NIK lub RIO. Kontrolerzy NIK i RIO nie posiadają uprawnień do prowadzenia audytu w jednostkach, ponieważ posiadają inne kompetencje do kontroli, co wpływa niekiedy na ustalenia w protokołach z kontroli prowadzonych przez te jednostki. Ustalenia RIO i NIK w niektórych przypadkach budzą wątpliwości środowiska audytorów wewnętrznych w zakresie zrozumienia roli audytu w jsfp. Przykładem tego jest propozycja kontrolerów RIO wyłączenia części jsfp z konieczności prowadzenia audytu poprzez podniesienie progów zobowiązujących do zatrudnienia audytora. Uzasadnienie prezentowane w OSR w tym zakresie jest nieprzekonywujące w ocenie SAWS. Ryzyka, które mogą wystąpić w tych jednostkach, a które nie będą analizowane przez audytora wewnętrznego i mogą zaskoczyć Kierownika danej jednostki mogą znacznie przekroczyć wysokość środków finansowych przeznaczonych na funkcjonowanie audytu w tych jednostkach. SAWS proponuje niepodnoszenie progu prowadzenia audytu przez usługodawców, zwłaszcza że dotychczasowe analizy MF i ekspertów OECD pokazały, że rozwiązanie to nie zapewnia większej jakości prowadzenia audytu. Wprowadzenie rozwiązań proponowanych przez MF i ekspertów OECD w tym zakresie nie umożliwi zakładanej poprawy jakości audytu. Według SAWS wprowadzenie tych rozwiązań w istotny sposób wpłynie negatywnie, na jakość audytu prowadzonego w Polsce, co pokazały już przeprowadzane przez MF i ekspertów OECD badania.	**Tabela nr 46 Średnia realizacja zadań, czynności** **Wielkość KAW** / **ZAPLANOWANE ZADANIA ZAPEWNIAJĄCE** / **ZREALIZOWANE ZADANIA ZAPEWNIAJĄCE** / **ZREALIZOWANE CZYNNOŚCI DORADCZE** / **ZREALIZOWANE CZYNNOŚCI SPRAWDZAJĄCE** PONIŻEJ 0,5 ETATU: 2,3 / 1,8 / 0,9 / 0,7 0,5 – 1 ETAT: 2,8 / 2,1 / 1,2 / 0,9 1 ETAT: 3,6 / 2,7 / 1,6 / 1,4 OD 1 DO 2 ETATÓW (WŁĄCZNIE): 4,3 / 3,2 / 1,7 / 2,2 POWYŻEJ 2 ETATÓW: 8,1 / 7,0 / 16,5 / 7,6 USŁUGODAWCA: 2,3 / 1,9 / 0,5 / 0,6 **ŁĄCZNIE JST:** **2,7** / **2,1** / **1,1** / **0,9** Źródło: Opracowanie własne na podstawie wyników ankiety. **Tabela nr 41** **Rodzaj JST** / **ODSETEK JST, W KTÓRYCH PRZEPROWADZONO SAMOOCENĘ ZA 2024 R.** WOJEWÓDZTWA: 87% MIASTA NA PRAWACH POWIATU: 84% POWIATY: 69% **GMINY (RAZEM), W TYM:** **56%** GMINY MIEJSKIE: 70% GMINY MIEJSKO-WIEJSKIE: 61% GMINY WIEJSKIE: 50% **ŁĄCZNIE JST:** **59%** Źródło: Opracowanie własne na podstawie wyników ankiety. **Tabela nr 42** **Rodzaj JST** / **ODSETEK JST, W KTÓRYCH PRZEPROWADZONO OCENĘ ZEWNĘTRZNĄ W CIĄGU OSTATNICH 5 LAT** WOJEWÓDZTWA: 80% MIASTA NA PRAWACH POWIATU: 52% POWIATY: 28% **GMINY (RAZEM), W TYM:** **18%** GMINY MIEJSKIE: 30% GMINY MIEJSKO-WIEJSKIE: 21% GMINY WIEJSKIE: 12% **ŁĄCZNIE JST:** **22%** Źródło: Opracowanie własne na podstawie wyników ankiety. Jeżeli dołączymy do tych danych informację o tym, ile jednostek samorządu terytorialnego zatrudnia audytorów w wymiarze poniżej 1 etatu:

Wykres nr 4

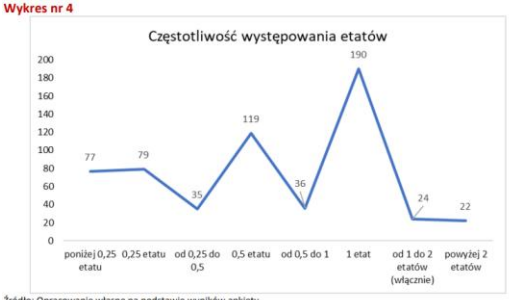

Źródło: Opracowanie własne na podstawie wyników ankiety.

oraz uwzględnimy fakt, że tendencja w tym zakresie jest rosnąca:

Tabela nr 19

ODSETEK JST Z ŁĄCZNYM WYMIAREM ETATU AUDYTORÓW WEWNĘTRZNYCH PONIŻEJ 1 ETATU	2019	2022	2025
WOJEWÓDZTWA	0%	0%	6,7%
MIASTA NA PRAWACH POWIATU	8,5%	12,3%	16,0%
POWIATY	43,0%	50,0%	55,3%
GMINY (RAZEM), W TYM:	59,1%	68,9%	69,7%
GMINY MIEJSKIE	45,9%	54,9%	54,0%
GMINY MIEJSKO-WIEJSKIE	63,2%	69,5%	72,9%
GMINY WIEJSKIE	79,2%	89,4%	80,2%
ŁĄCZNIE JST:	46,6%	55,1%	59,5%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie wyników ankiet z 2019, 2022 i 2025 r.

to można jednoznacznie stwierdzić, że wartość dodana jaką wnoszą osoby prowadzące audyt wewnętrzny w formie usługowej i przy zatrudnieniu w wymiarze poniżej 1 etatu jest porównywalna.

W administracji rządowej jest natomiast tak (w uczelniach publicznych minimalny wymiar etatowy to 0,2 etatu):

Tabela nr 5

GRUPA JEDNOSTEK	ŚREDNIA LICZBA ETATÓW W KAW	NAJCZĘŚCIEJ WYSTĘPUJĄCA LICZBA ETATÓW KAW	MAKSYMALNY ETAT KAW	MINIMALNY ETAT KAW
AGENCJE WYKONAWCZE	5,41	3,00	24,00	0,30
INNE JEDNOSTKI BUDŻETOWE	1,07	0,50	5,00	0,20
INNE PAŃSTWOWE OSOBY PRAWNE	1,93	1,00	12,00	0,25
INSTYTUCJE GOSPODARKI BUDŻETOWEJ[13]	8,00	8,00	8,00	8,00
INSTYTUCJE KULTURY	0,65	0,50	1,00	0,25
IZBY ADMINISTRACJI SKARBOWEJ	3,55	3,00	7,00	2,00
JEDNOSTKI MON	0,70	1,00	2,00	0,25
MINISTERSTWA I KPRM	2,76	2,00	8,00	1,00
PAŃSTWOWE FUNDUSZE CELOWE ORAZ ZUS, KRUS, NFZ	12,53	brak[14]	46,20	2,00
PROKURATURY	0,59	0,50	1,00	0,25
SĄDY	0,71	1,00	2,00	0,125
SŁUŻBY MUNDUROWE	0,75	0,50	2,00	0,25
SZPITALE	0,81	1,00	3,00	0,10
UCZELNIE PUBLICZNE	1,41	1,00	8,00	0,20
URZĘDY CENTRALNE	1,58	1,00	7,00	0,50
URZĘDY WOJEWÓDZKIE	2,25	2,00	4,00	1,00
ŁĄCZNIE JSFP	**1,27**	**0,50**	**46,20**	**0,10**

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych gromadzonych na potrzeby benchmarkingu za 2024 r.

I to niezależnie od wielkości budżetu, jakim te jednostki dysponują:

Tabela nr 7

WIELKOŚĆ BUDŻETU	LICZBA JSFP Z WYMIAREM ETATU AW PONIŻEJ 1	WSZYSTKIE JSFP	%
DO 40 MLN ZŁ	24	29	83%
OD 40 (WŁĄCZNIE) DO 65 MLN ZŁ	82	104	79%
OD 65 (WŁĄCZNIE) DO 100 MLN ZŁ	58	88	66%
OD 100 (WŁĄCZNIE) DO 162 MLN ZŁ	37	65	57%
162 MLN ZŁ I WIĘCEJ	87	317	27%
ŁĄCZNIE JSFP	**288**	**603**	**48%**

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych gromadzonych na potrzeby benchmarkingu za 2024 r.

A rozkład występowania etatów wygląda następująco:

Wykres nr 1

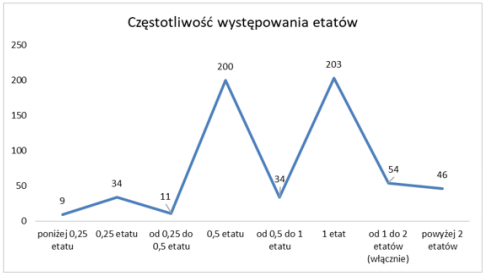

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych gromadzonych na potrzeby benchmarkingu za 2024 r.

A kwestia realizacji elementów programu zapewnienia i poprawy jakości audytu

wewnętrznego w tych jednostkach wygląda następująco:

Tabela nr 22

GRUPA JEDNOSTEK	ODSETEK JSFP, Z PRZEPROWADZONĄ SAMOOCENĄ	ODSETEK JSFP, Z PRZEPROWADZONĄ OCENĄ ZEWNĘTRZNĄ
AGENCJE WYKONAWCZE	100%	67%
INNE JEDNOSTKI BUDŻETOWE	69%	49%
INNE PAŃSTWOWE OSOBY PRAWNE	83%	82%
INSTYTUCJE GOSPODARKI BUDŻETOWEJ	67%	33%
INSTYTUCJE KULTURY	100%	0%
IZBY ADMINISTRACJI SKARBOWEJ	100%	6%
JEDNOSTKI MON	83%	84%
MINISTERSTWA I KPRM	89%	56%
PAŃSTWOWE FUNDUSZE CELOWE ORAZ ZUS, KRUS, NFZ	83%	20%
PROKURATURY	85%	52%
SĄDY	91%	80%
SŁUŻBY MUNDUROWE	79%	67%
SZPITALE	82%	49%
UCZELNIE PUBLICZNE	94%	82%
URZĘDY CENTRALNE	83%	66%
URZĘDY WOJEWÓDZKIE	94%	94%
ŁĄCZNIE JSFP	**86%**	**67%**

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych gromadzonych na potrzeby benchmarkingu za 2024 r.

Gdzie usługodawców jest tylu:

Tabela nr 2

GRUPA JEDNOSTEK	LICZBA JEDNOSTEK, W KTÓRYCH AUDYT PROWADZI USŁUGODAWCA	ODSETEK TAKICH JEDNOSTEK
AGENCJE WYKONAWCZE	3	27%
INNE JEDNOSTKI BUDŻETOWE	21	34%
INNE PAŃSTWOWE OSOBY PRAWNE	3	16%
INSTYTUCJE GOSPODARKI BUDŻETOWEJ	2	67%
INSTYTUCJE KULTURY	0	0%
IZBY ADMINISTRACJI SKARBOWEJ	0	0%
JEDNOSTKI MON	0	0%
MINISTERSTWA I KPRM	0	0%
PAŃSTWOWE FUNDUSZE CELOWE ORAZ ZUS, KRUS, NFZ	0	0%
PROKURATURY	4	7%
SĄDY	11	9%
SŁUŻBY MUNDUROWE	18	21%
SZPITALE	7	10%
UCZELNIE PUBLICZNE	20	19%
URZĘDY CENTRALNE	4	13%
URZĘDY WOJEWÓDZKIE	0	0%
SUMA	**93**	**13%**

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych gromadzonych na potrzeby benchmarkingu za 2024 r.

Na problemy z nielicznymi komórkami audytu wewnętrznego i jakością audytu wewnętrznego zwrócono uwagę na str. 2 i 3 OSR, w pkt. 4 **Optymalizacja zasobów audytu wewnętrznego i rozważenie ustanowienia minimalnych wymogów dotyczących personelu audytu wewnętrznego** i pkt. 8 **Wdrożenie wymogów zapewnienia jakości audytu wewnętrznego.**

				Biorąc pod uwagę wszystkie wnioski z *Diagnozy stanu audytu wewnętrznego w Polsce*[45], a następnie – raport zawierający zalecenia dla Ministerstwa Finansów[46] głosy interesariuszy audytu wewnętrznego – kierownicy jednostek (z obu (pod)sektorów), Najwyższa Izba Kontroli, Regionalne Izby Obrachunkowe oraz dane, jakimi dysponuje Ministerstwo Finansów uznano, że w ramach nowelizacji trzeba wprowadzić cały pakiet zmian systemowych, które mają w ostateczności doprowadzić do podniesienia jakości audytu wewnętrznego. Nie bez znaczenia na ostateczny kształt proponowanych zmian miały też wyniki audytu wewnętrznego zleconego z 2024 r. w zakresie funkcjonowania wybranych elementów systemu kontroli zarządczej[47] (w 61 jednostek objętych AWZ został zakończony po przeprowadzeniu przeglądu wstępnego z uwagi na brak formalnie (na piśmie) określonych celów, zadań/działań do realizacji oraz mierników do monitorowania ich osiągnięcia/realizacji – z czego 65% to uczelnie publiczne, w których prowadzony jest audyt wewnętrzny, a nie ma w nich podstawowego elementu systemu kontroli zarządczej, o którym

[45] Diagnoza stanu audytu wewnętrznego w Polsce - Ministerstwo Finansów - Portal Gov.pl (www.gov.pl).
[46] https://www.gov.pl/web/finanse/zalecenia-sluzace-opracowaniu-planu-dzialania-na-rzecz-poprawy-jakosci-audytu-wewnetrznego--raport.
[47] Podsumowanie wyników audytu wewnętrznego zleconego w zakresie funkcjonowania wybranych elementów systemu kontroli zarządczej – analiza ilościowa - Ministerstwo Finansów - Portal Gov.pl

				mowa w standardach kontroli zarządczej dla sektora finansów publicznych). W ramach tego pakietu, Ministerstwo Finansów zaproponowało w art. 277a ustawy obowiązek opracowania przez zarządzającego audytem wewnętrznym (w tym usługodawcę) programu zapewnienia i poprawy jakości audytu wewnętrznego, gwarantującego prowadzenie audytu wewnętrznego zgodnie z przepisami uofp i standardami audytu wewnętrznego oraz w sposób efektywny i skuteczny. Ponadto zaproponowano zmiany w zakresie ustalania liczby etatów audytorów wewnętrznych w jednostkach sektora finansów publicznych oraz zakres danych, jakie trzeba uwzględnić ustalając tę liczbę (art. 277 ust. 2c ustawy). W odniesieniu do usługodawcy zaproponowano regulacje dotyczące zakresu umów zawieranych z nimi przez kierowników jednostek sektora finansów publicznych (art. 279 ustawy), w tym możliwość jej rozwiązania przed upływem czasu na jaki została zawarta, w przypadku prowadzenia audytu wewnętrznego niezgodnie z przepisami ustawy (np. gdy nie jest realizowany program zapewnienia i poprawy jakości). Jednocześnie zaproponowano przepis, w art. 279a ustawy, aby kierownik jednostki mógł wystąpić do Ministra Finansów o wydanie opinii na temat zgodności prowadzenia audytu wewnętrznego przez usługodawcę z przepisami ustawy lub standardami audytu

				wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych. Te wszystkie działania łącznie wpisują się w realizację wniosków z *Diagnozy stanu audytu wewnętrznego w Polsce.* W pozostałym zakresie, jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 65.
185	**SAWS**	OSR str. 5	Ponadto nastąpi zmiana wysokości kwoty, po przekroczeniu, której powstaje obowiązek prowadzenia audytu wewnętrznego, tzw. kwoty progowej oraz kwoty odnoszącej się do możliwości prowadzenia audytu wewnętrznego przez usługodawców, co uwzględnia inflację i jest postulowane przez jednostki sektora finansów publicznych. Rozwiązanie ocenione przez SAWS negatywnie, ponieważ nie wpływa na poprawę, jakości audytu. Wprowadza ryzyko dla jsfp związane z wystąpieniem nieanalizowanych ryzyka finansowych i prawnych w sposób ciągły dla funkcjonowania tych jednostek, gdzie nie będzie zatrudniany audytor wewnętrzny. Rozwiązanie to nie zapewnia kompletności źródeł informacji na podstawie, których składane jest oświadczenie o kontroli zarządczej. Nie zapewnia także monitorowania w sposób ciągły funkcjonowania systemu kontroli zarządczej.	**Wyjaśnienie.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 65.
186	**SAWS**	OSR str. 6	Pkt.5 rozszerzenie możliwości uzyskania kwalifikacji do prowadzenia audytu wewnętrznego w jsfp poprzez wprowadzenie egzaminu państwowego na audytora powinno ograniczyć praktykę zatrudniania w tym samym czasie w kilku jednostkach tych samych osób, co wynikało przede wszystkim z niskiej konkurencyjności na rynku i braku odpowiedniej liczby osób posiadających ustawowe uprawnienia. SAWS opiniuje pozytywnie samą propozycję wprowadzenia egzaminu państwowego na audytora, co we wcześniejszych regulacjach prawnych obowiązujących w Polsce już funkcjonowało. Zatrudnienie audytora po egzaminie państwowym bez praktyki i to na jednoosobowym stanowisku kierowniczym nie zapewni Kierownikowi takiej jednostki	**Wyjaśnienie.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 122.

			profesjonalnego prowadzenia audytu, jedynie może być rozwiązaniem tańszym w celu zapewnienia obowiązku ustawowego.	
187	**SAWS**	OSR str. 7	Podwyższenie wysokości kwoty, po przekroczeniu, której powstaje obowiązek prowadzenia audytu wewnętrznego, tzw. kwoty progowej do 67 000 tys. zł. (aktualizacja obecnego progu 40 000 tys. zł. o skumulowany wskaźnik inflacji za okres 2010 -2024) oraz kwoty odnoszącej się do możliwości prowadzenia audytu wewnętrznego przez usługodawców do 168 000 tys. zł. (aktualizacja obecnego programu 100 000 tys. zł. o skumulowany wskaźnik inflacji za okres 2010-2024), wprowadzenie mechanizmu waloryzacji, a także zmianie sposobu oceny spełniania wymogu prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych (w oparciu o dane wykonania planów finansowych z dwóch kolejnych lat budżetowych. Rozwiązanie należy ocenić negatywnie. Negatywnym aspektem podwyższenia progów jest utrata zatrudnienia audytorów w jsfp gdzie progi zostaną podniesione z uwagi na zmianę regulacji prawnych. Podwyższenie progów w zakresie obowiązku audytu według SAWS nie przyniesie oszczędności. Koszty związane z ryzykami w jsfp, które nie będą analizowane w sposób ciągły przez audytora mogą znacznie przewyższyć koszty związane z utrzymaniem audytu w jednostce. Przykładem są np. samorządy realizujące projekty, inwestycje.	**Wyjaśnienie.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 65 i 184 (w zakresie obecnej obsady audytorów, proponowanych zmian obecnie zmian i prawdopodobnych dodatkowych kosztów związanych z ryzykami w jsfp, które nie będą analizowane w sposób ciągły przez audytora).
188	**SAWS**	OSR str. 7	Wprowadzenie jednolitych zasad ustalania łącznego wymiaru czasu pracy audytorów wewnętrznych, by zapewnić optymalne zasoby do skutecznej realizacji przez nich zadań. Rozwiązanie to należy ocenić w aspekcie zgodności z Kodeksem pracy. Kodeks pracy reguluje kwestie zatrudnienia i nie przewiduje sztywnych regulacji w zakresie wymiaru zatrudnienia w jsfp. Ponadto zatrudnianie pracowników i ich wymiar należy do decyzji Kierownika jednostki a nie do ustawodawcy. Sztywne regulowanie wymiaru zatrudnienia audytora w jsfp odbiera kierownikom jednostek kompetencje w tym zakresie.	**Wyjaśnienie.** Wymiar etatowy audytora wewnętrznego powinien być adekwatny do wielkości, struktury jednostki, środków, jakimi dysponuje itd., aby mógł być skutecznie prowadzony. W ocenie Ministerstwa Finansów trzeba podjąć wysiłki, aby eliminować przypadki zatrudniania audytorów na 0,2 etatu (np. minimalny wymiar etatu w uczelniach publicznych), bo w gruncie rzeczy taki wymiar czasu pracy

				prowadzi jedynie do spełnienia wymogu ustawowego, a wydajność i jakość prowadzenia takiego audytu jest wątpliwa (bo nie podlega np. ocenie w ramach PZiPJ). Jednocześnie Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że przepis ten nie jest niezgodny z Kodeksem pracy, a celem jego wprowadzenia jest to, aby kierownik jednostki (pracodawca) świadomie – w oparciu o konkretne parametry swojej jednostki, określił liczbę lub wymiar zatrudnienia pracownika w stosunku do pełnego wymiaru czasu pracy, który zgodnie z powszechnie obowiązującymi przepisami wynosi 40 godzin tygodniowo lub 8 godzin dziennie.
189	**osoba fizyczna**	OSR str. 7	1) podwyższeniu wysokości kwoty, po przekroczeniu której powstaje obowiązek prowadzenia audytu wewnętrznego, tzw. kwoty progowej do 67 000 tys. zł (aktualizacja obecnego progu 40 000 tys. zł o skumulowany wskaźnik inflacji za okres 2010–2024) oraz kwoty odnoszącej się do możliwości prowadzenia audytu wewnętrznego przez usługodawców do 168 000 tys. zł (aktualizacja obecnego progu 100 000 tys. zł o skumulowany wskaźnik inflacji za okres 2010–2024), wprowadzenie mechanizmu waloryzacji, a także zmianie sposobu oceny spełnienia wymogu prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych (w oparciu o dane wykonania planów finansowych z dwóch kolejnych lat budżetowych); Por. uwagi do uzasadnienia zawartego na str. 41, 53	**Wyjaśnienie.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 65.
190	**osoba fizyczna**	OSR str. 10	Jednostki sektora finansów publicznych zobowiązane do prowadzenia audytu wewnętrznego (w tym jednostki samorządu terytorialnego) Ok. 2,5 tys. jednostek sektora publicznego	**Wyjaśnienie.** Oszacowano na podstawie danych posiadanych przez Ministerstwo Finansów,

			Teza: 1) nie poparta badaniem, ustaleniem, 2) dowodami, źródłami poddającymi się weryfikacji.	w tym pozyskiwanych w ramach realizacji zadań koordynacyjnych Ministra Finansów w zakresie kontroli zarządczej i audytu wewnętrznego: 1) Benchmarking i badania ankietowe - Ministerstwo Finansów - Portal Gov.pl; 2) Budżet państwa - Ministerstwo Finansów - Portal Gov.pl.
191	**osoba fizyczna**	OSR str. 11	Jednostki sektora finansów publicznych dotychczas zobowiązane do prowadzenia audytu wewnętrznego ok. 1000 jednostek sektora finansów publicznych dotychczas zobowiązanych do prowadzenia audytu wewnętrznego Teza: 1) nie poparta badaniem, ustaleniem, 2) dowodami, źródłami poddającymi się weryfikacji.	**Wyjaśnienie.** j. w.
192	**osoba fizyczna**	OSR str. 12	Osoby zainteresowane uzyskaniem uprawień audytora wewnętrznego Ok. 300 osób rocznie Teza: 1) nie poparta badaniem, ustaleniem, 2) dowodami, źródłami poddającymi się weryfikacji.	**Wyjaśnienie.** W OSR wskazano, że są to dane własne Ministerstwa Finansów (szacunkowe dane na podstawie liczby organizowanych obecnie studiów podyplomowych w zakresie audytu wewnętrznego).
193	**SAWS**	OSR str. 13	Z jednej strony zostaną uzyskane oszczędności z tytułu podwyższenia kwot progowych obligujących do prowadzenia audytu wewnętrznego (na poziomie budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego). Według SAWS nie będzie oszczędności. Założenie nie uwzględnia podniesienia wymiaru zatrudnienia audytorów w jsfp, w których audyt nadal będzie obowiązkowy, co będzie związane ze wzrostem budżetu	**Wyjaśnienie.** W ocenie Ministerstwa Finansów oszczędności będą, ale pragniemy zauważyć, że nie są one głównym celem proponowanych zmian. Warto jednak pamiętać, że wysokość oszczędności opiera

			wynagrodzeń. Globalnie przełoży się na budżet państwa i jednostek samorządu terytorialnego. Założenie nie uwzględnia ryzyka związanego z brakiem analizy ryzyka przez audytora na etapie realizacji zadań audytowych. Koszty nieprowadzenia audytu będą wyższe z uwagi na zmaterializowanie się ryzyk nieocenianych przez audytora.	się na pewnych szacunkach, ponieważ wiele będzie w tym zakresie zależało od decyzji kierowników jednostek. Wzrost liczby etatów audytorskich (jak rozumiemy w kontekście wprowadzanego art. 277 ust. 2c ustawy) będzie korzystnym zjawiskiem, które zwiększy zdolność do oceny kontroli zarządczej i jej usprawniania. Jednocześnie informujemy, że samo przeprowadzenie analizy ryzyka i działań audytora nie ogranicza ryzyka. To działania podejmowane przez wszystkie zaangażowane osoby i decyzje kierownika jednostki mogą ograniczać ryzyka. Audyt wewnętrzny jest elementem oceny, ale nie zastępuje systemu kontroli zarządczej. Dlatego też, w ocenie Ministerstwa Finansów zmiana w tym zakresie nie wpłynie negatywnie na poziom zarządzania jednostkami, które przestaną prowadzić audyt wewnętrzny. Wynika to z faktu, że najważniejszym elementem w tym zakresie jest zapewnienie adekwatnej, skutecznej i efektywnej kontroli zarządczej, która powinna funkcjonować w każdej jednostce sfp. Jest to obowiązek kierownika jednostki, a procesy w ramach przyjętego systemu zarządzania i kontroli uwzględniają role i zadania realizowane przez pracowników zatrudnionych w tej jednostce – od kierownictwa po szeregowego pracownika. Stąd m.in. Ministerstwo Finansów wzmacnia i ujednolica wymagania dotyczące kontroli zarządczej, wprowadzając *Model trzech linii*.

				W praktyce może bowiem istnieć w jednostce sfp adekwatna, skuteczna i efektywna kontrola zarządcza, i w jednostce tej nie będzie prowadzony audyt wewnętrzny. W takim przypadku kierownik tej jednostki będzie uzyskiwał informacje i oceny o stanie kontroli zarządczej z innych wewnętrznych lub zewnętrznych źródeł. Zawsze może też podjąć decyzję, że pomimo braku ustawowego obowiązku będzie kontynuował prowadzenie audytu wewnętrznego.
194	**osoba fizyczna**	OSR str. 14	Z jednej strony zostaną uzyskane oszczędności z tytułu podwyższenia kwot progowych obligujących do prowadzenia audytu wewnętrznego (na poziomie budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego). Ostateczny bilans ww. zmian wskazuje, że w perspektywie 11 lat zostanie uzyskane zmniejszenie wydatków po stronie budżetu państwa w wysokości 73,38 mln zł, a po stronie budżetów jednostek samorządu terytorialnego w wysokości 341,52 mln zł. Teza: 1) nie poparta badaniem, ustaleniem, 2) dowodami, źródłami poddającymi się weryfikacji. Por. z uwagami do uzasadnienia na str. 33, 34, 41.	**Wyjaśnienie.** Wyliczenia tych kwot wskazano w dalszej części OSR – od ostatniego akapitu na str. 14 do str. 20.
195	**osoba fizyczna**	OSR str. 14	Z budżetu państwa muszą zostać natomiast poniesione nowe wydatki związane z pokryciem kosztów dodatkowych pracowników Ministerstwa Finansów. Teza: 1) nie poparta badaniem, ustaleniem, 2) dowodami, źródłami poddającymi się weryfikacji	**Wyjaśnienie.** Wyliczenia tych kwot wskazano w dalszej części OSR – od ostatniego akapitu na str. 15 do str. 19. Wyliczenia te uwzględniają wszystkie nowe zadania przypisane Ministrowi Finansów i

			Por. z uwagami do uzasadnienia na str. 33, 34, 41. O ile znaczące zmniejszenie jednostek zobowiązanych do wykonywania audytu wewnętrznego ok. 1000, niecelowe zwiększenie zasobu kadrowego w MF.	obejmują oszacowaną po zmianie liczbę jednostek objętych koordynacją.
196	**osoba fizyczna**	OSR str. 14	Podwyższenie kwoty progowej, po przekroczeniu której powstaje obowiązek prowadzenia audytu wewnętrznego przyniesie oszczędności dla budżetów jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Według danych z 2024 r. kwoty dochodów i przychodów lub kwoty wydatków i rozchodów ujętych w uchwale budżetowej 859 jednostek samorządu terytorialnego (JST) znajdowało się w przedziale pomiędzy 40 000 tys. zł a 66 999 tys. zł. Jako koszt prowadzenia audytu przyjęto dane wynikające z kontroli NIK, tj. średnioroczne koszty audytu w skontrolowanych urzędach zatrudniających audytora, z wyłączeniem urzędów marszałkowskich, w latach 2016–2018, które wynosiły 73 700zł. Ze względu na fakt, że w JST dominuje zatrudnienie audytorów wewnętrznych w niepełnym wymiarze czasu pracy lub w formie usługodawcy, do dalszych wyliczeń przyjęto 50% ww. kosztów, tj. 45 000 zł. Następnie pomnożono przez liczbę JST znajdujących się w przedziale 40 mln zł a 66,99 mln zł. Na podstawie danych posiadanych przez Ministerstwo Finansów ustalono, że w 2024 r. w tym przedziale było 859 jednostek. Następnie obliczone skorygowane koszty audytu pomnożono przez szacunkową liczbę jednostek, która znajdować się będzie w przedziale 40–66,99 mln zł. Łączna kwota wyniosła 38,7 mln zł. Założono, że 20% jednostek utrzyma prowadzenie audytu. Zatem ww. kwota została pomnożona przez 80%. W ten sposób uzyskano roczną kwotę oszczędności dla JST z tytułu podwyższenia kwoty progowej (30,96 mln zł). Teza: 1) nie poparta badaniem, ustaleniem, 2) dowodami, źródłami poddającymi się weryfikacji	**Wyjaśnienie.** Dane pochodzą z informacji o wynikach kontroli „*Audyt wewnętrzny w jednostkach samorządu terytorialnego”* LKI.430.007.2019, Nr ewid. 76/2019/P/19/074/LKI, link: https://www.nik.gov.pl/kontrole/P/19/074/ ; str. 29. OSR zostanie uzupełniony o źródło tych danych. Ministerstwu Finansów zależy na wzmocnieniu zarządzania jednostkami sektora finansów publicznych – wszystkich elementów systemu zarządzania i kontroli, tj. kontroli zarządczej. Najważniejszym celem jest zapewnienie adekwatnej, skutecznej i efektywnej kontroli zarządczej, która powinna funkcjonować w każdej jednostce sfp. Jest to obowiązek kierownika jednostki, a procesy w ramach przyjętego systemu zarządzania i kontroli uwzględniają role i zadania realizowane przez pracowników zatrudnionych w tej jednostce – od kierownictwa po szeregowego pracownika. Stąd m.in. Ministerstwo Finansów wzmacnia i ujednolica wymagania dotyczące kontroli zarządczej, wprowadzając *Model trzech linii*. W praktyce może bowiem istnieć w jednostce sfp adekwatna, skuteczna i efektywna kontrola zarządcza, i w jednostce

			Wskazanie przedziału pomiędzy 40 000 tys. zł a 66 999 tys. zł dotyczy jednostek prowadzących audyt wewnętrzny przez audytorów niezatrudnionych, czyli Usługobiorców. Zatem wyliczenie nie koresponduje z wskazywaną kwotą 73 700zł, która dotyczy kosztów pracowników audytorów (obecnie obowiązek zatrudnienia pracownika audytora wewnętrznego powstaje powyżej 100 milionów. W przyjętym przedziale, audyt wewnętrzny wykonują Usługobiorcy, MF nie wyliczyło rzeczywistych kosztów prowadzenia audytu wewnętrznego przez Usługodawców w tym przedziale. Założono, że 20% jednostek utrzyma prowadzenie audytu wewnętrznego, zatem w 80% jednostkach nie będzie prowadzony audyt wewnętrzny. O ile MF dąży do: 1) zmniejszenia ilości jednostek zobowiązanych do prowadzenia audytu wewnętrznego, 2) zmniejszenie racjonalności zarządzania jednostkami administracji publicznej, 3) deprecjacji audytu wewnętrznego w jednostkach sfp 4) wzmocnienia funkcji audytu wewnętrznego przez kontynuowanie audytu wewnętrznego jedynie w dużych jednostkach sfp, 5) wyłączenia i pozbawienia funkcji audytu wewnętrznego małych jednostek sfp, gdzie właśnie one powinny otrzymywać ustawodawczą pomoc w zakresie profesjonalnego kształtowania procesów zarządczych w ich organizacjach, 6) wyłączenia i pozbawienia kierowników jst (wójt, burmistrz) narzędzia ich wspierania w kształtowaniu procesów zarządczych, 7) pozbawienia kierowników jst (wójt, burmistrz) narzędzia prawnego, które ich chroni prawnie w zakresie podejmowanych przez nich decyzji zarządczych i chroni w zakresie ewentualnej ich odpowiedzialności karnej, osobistej przy tworzeniu nieadekwatnych procesów zarządczych, 8) do obecnie, ograniczone edukowanie kierowników jednostek w zakresie korzystania z narzędzia jakim jest audytu wewnętrznego,	tej nie będzie prowadzony audyt wewnętrzny. W takim przypadku kierownik tej jednostki będzie uzyskiwał informacje i oceny o stanie kontroli zarządczej z innych wewnętrznych lub zewnętrznych źródeł. Zawsze może też podjąć decyzję, że pomimo braku ustawowego obowiązku będzie kontynuował prowadzenie audytu wewnętrznego. Drugim celem jest to, aby audyt wewnętrzny, gdy jest już prowadzony, był prowadzony zgodnie z przepisami prawa i standardami oraz aby był prowadzony skutecznie i wydajnie. Ma wnosić realną wartość dodaną w zakresie oceny i poprawy funkcjonowania kontroli zarządczej, a jakość dostarczanych w tym zakresie usług musi być na najwyższym możliwym poziomie – tak, aby wszyscy jego interesariusze mogli polegać na wynikach prac audytu wewnętrznego.

			9) zniesienia problemów związanych z niskim rozumieniem audytu wewnętrznego przez kierowników jednostek przez likwidację funkcji audytu wewnętrznego w ich jednostkach, 10) marginalizowanie mniejszych jednostek sfp, gdy one potrzebują wsparcia MF, 11) marginalizowanie mniejszych jednostek sfp, gdy jest ich bardzo dużo; co oznacza, łącznie dysponują i zarządzają znaczną częścią budżetu państwa, która może nie będzie dostatecznie chroniona i zarządzana zgodnie z standardami, 12) pozbawienia małych jednostek sfp pomocy w zarządzaniu, gdzie właśnie one powinny otrzymywać ustawodawczą pomoc w zakresie profesjonalnego wspomagania kształtowania procesów zarządczych w ich organizacjach, kosztem pozornie wyliczonej oszczędności: a) W ten sposób uzyskano roczną kwotę oszczędności dla JST z tytułu podwyższenia kwoty progowej (30,96 mln zł). b) W ten sposób uzyskano roczną kwotę oszczędności z tytułu podwyższenia kwoty progowej (7,94 mln zł). zasadne jest rozważenie, aby audyt wewnętrzny dla wypełnienia i utrzymania zobowiązań przedakcesyjnym był wykonywany jedynie w jednostkach sfp, których budżet w roku wynosi 600 milionów.	
197	**Fundacja Sprawne Państwo**	OSR str. 20	6. Wpływ na sektor finansów publicznych Zdanie „Zakłada się, że projektowane zmiany w zakresie kontroli zarządczej nie wpłyną na zwiększenie wydatków budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.” stoi w sprzeczności z innymi zapisami OSR, w szczególności tymi odnoszącymi się do konieczności utworzenia 5 nowych stanowisk pracy w MF oraz wdrożenia i utrzymywania nowych środków komunikacji elektronicznej. Propozycja: Należy zapewnić spójność zapisów OSR w ww. zakresie.	**Uwaga została przyjęta.**

198	**Fundacja Sprawne Państwo**	OSR str. 22	8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu Projektodawca przewiduje, że „określone w przepisach wykonawczych wzory informacji, zawiadomień i wniosków zostaną przystosowane do elektronizacji". Projekt ustawy (art. 1 pkt 4 w odniesieniu do art. 70 ust. 9 uofp) przewiduje wydanie przez Ministra Finansów dwóch rozporządzeń określających m.in. wzory planu działalności, sprawozdania z wykonania planu działalności oraz oświadczenia o stanie KZ. Propozycja: Należy doprecyzować, czy gdy mowa jest o „wzorach informacji, zawiadomień i wniosków" chodzi o wzory: planu działalności, sprawozdania z wykonania planu działalności oraz oświadczenia o stanie KZ. Dodatkowo warto doprecyzować co należy rozumieć pod pojęciem „przystosowania do elektronizacji" – czy zaprojektowanie w postaci umożliwiającej przekazywanie przez specjalny system teleinformatyczny, czy z wykorzystaniem popularnych programów do edycji tekstu (JSFP przekazywałyby dokumenty poprzez kanały komunikacji elektronicznej: e-Doręczenia, ePaup).	**Wyjaśnienie.** W Ministerstwie Finansów prowadzimy obecnie prace nad wdrożeniem systemu teleinformatycznego o roboczej nazwie „eAudyt", który będzie wspierał elektronizację dokumentów w zakresie realizacji zadań koordynacyjnych i obowiązków informacyjno-sprawozdawczych w zakresie kontroli zarządczej, jak i audytu wewnętrznego. Prace w tym zakresie prowadzone są równolegle do prac nad zmianami przepisów, a decyzje o ostatecznie przyjętych rozwiązaniach zostaną podjęte na końcowym etapie prac koncepcyjnych (ze względu na łączenie tego systemu z istniejącymi już rozwiązaniami).
199	**SAWS**	OSR str. 22	Wprowadzenie planowanych zmian w zakresie podwyższenia kwot progowych, po przekroczeniu, których powstaje obowiązek prowadzenia audytu wewnętrznego – poza oszczędnościami na poziomie budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego, spowoduje także zmniejszenie liczby jednostek sektora finansów publicznych, które będą zobowiązane do prowadzenia audytu wewnętrznego (o 860 w JST i o 147 jednostek podsektora rządowego), a w tym wpłynie to na zmniejszenie zatrudnienia w tych jednostkach audytorów wewnętrznych lub liczby umów zawartych z usługodawcami. Warto tu jednak wskazać, że proponowana zmiana postulowana jest od wielu lat przez stronę samorządową m. in. podczas prac Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. Proponowane zmiany nie służą według SAWS rozwojowi audytu w Polsce i poprawie jego jakości. Praktycznie wprowadzenie tego	**Wyjaśnienie.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 193. W przypadku dodatkowych kosztów związanych ze zwiększeniem etatów audytorów wewnętrznych Ministerstwo Finansów informuje, że utworzenie służb audytu w administracji publicznej w 2002 r. sfinansowane zostało z podziału rezerwy celowej, którą Minister Finansów przeznaczył na ten cel. Niestety od tego czasu decyzjami zarządczymi podejmowanymi na poziomie

			rozwiązania zdaniem SAWS nie tylko nie poprawi jakości audytu w Polsce, ale wpłynie na jego ograniczenie. Zatem założenia realizowanego projektu przez MF i ekspertów OECD w tym zakresie stoją w sprzeczności z poprawą jakości audytu w Polsce. SAWS jest stowarzyszeniem promującym audyt w Polsce znając i rozumiejąc jego znaczenie dla jsfp, dlatego proponowane rozwiązanie mające na celu ograniczenie funkcjonowania audytu w jsfp ocenia negatywnie. Ponadto SAWS wskazuje, że wyliczone oszczędności wynikające z nieprowadzenia audytu nie uwzględniają konieczności zwiększenia wymiaru etatu audytorom, gdzie audyt funkcjonuje na 0,25 etatu. Ponadto obliczone oszczędności wynikające z nieprowadzenia audytu nie uwzględniają ryzyk finansowych związanych ze zmaterializowaniem się ryzyka w procesach, które nie będą przez audytora w tych jednostkach oceniane.	poszczególnych jednostek/działów/części budżetowych zostały one zminimalizowane do obecnego poziomu.
200	**SAWS**	OSR str. 23	Może się okazać, że koszty zatrudnienia audytora wewnętrznego zrównają się z kosztem usługodawcy. Proponowane rozwiązania w projekcie uofp mogą nie zapewniać oszczędności w zakresie prowadzenia audytu. Jsfp będą wydatkować więcej niż dotychczas, co wpłynie na wysokość wydatków całego sektora. SAWS wskazuje, że poszczególne uzasadnienia w OSR nie są do końca ze sobą spójne.	**Wyjaśnienie.** Są spójne, ale warto jednak pamiętać, że wysokość oszczędności opiera się na pewnych szacunkach, ponieważ wiele będzie w tym zakresie zależało od decyzji kierowników jednostek. Ostateczny bilans zmian będzie można oszacować na podstawie ewaluacji, która zostanie przeprowadzona w oparciu o mierniki określone w pkt 12 OSR – str. 24.
UZASADNIENIE				
201	**Prezes UODO**	uzasadnienie	Charakter projektowanych zmian wskazuje na konieczność przeprowadzenia przez projektodawcę testu prywatności w procesie tworzenia prawa, w tym oceny skutków dla ochrony danych – art. 25 ust. 1^3 rozporządzenia 2016/679, dotyczącej sposobów przetwarzania danych osobowych w systemie teleinformatycznym, jak i art. 35 (w szczególności ust. 1^4 i ust. 10^5) co do podstaw prawnych przetwarzania. Nowy rejestr jednostek sektora finansów publicznych prowadzących audyt	**Uwaga została przyjęta.**

			wewnętrzny, jak również system teleinformatyczny służący do realizacji zadań związanych z działalnością Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Audytu Wewnętrznego (dalej jako: „Komisji Egzaminacyjnej"), obsługiwane przez podmioty publiczne powinny zawsze być poprzedzone analizą ryzyka i oceną skutków dla ochrony danych towarzyszących proponowanym rozwiązaniom. Z projektowanych zmian wynika, że Komisja Egzaminacyjna będzie wykonywać swoje zadania przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego, w którym będą m.in. gromadzone i przetwarzane dane osób przystępujących do egzaminu na audytora wewnętrznego oraz członków Komisji Egzaminacyjnej. Dokonanie oceny skutków dla ochrony danych powinno prowadzić do wykazania niezbędności przetwarzania danych osobowych w określony sposób, we wskazanym konkretnie celu (celach) i zakresie. **Z uzasadnienia do projektu ustawy nie wynika natomiast, aby projektodawca wykonał analizę i ocenę pod kątem ryzyka towarzyszących proponowanemu rozwiązaniu, a w konsekwencji wyważył wpływ planowanego przetwarzania danych osobowych na prywatność osób, których te dane dotyczą.**	
202	**Fundacja Sprawne Państwo**	uzasadnienie str. 20-21	W uzasadnieniu wskazano, że „Pierwszy poziom (pierwsza linia) odnosi się do zarządzania operacyjnego, czyli bieżącego codziennego realizowania celów i zadań jednostki przez poszczególne komórki organizacyjne/stanowiska (merytoryczne komórki organizacyjne, których działalność koncentruje się na realizacji zadań merytorycznych, wynikających z przepisów powołujących daną jednostkę). (…) Oznacza to, że są one podstawowym właścicielem ryzyka i metod zarządzania nimi.". W zamyśle projektodawcy pierwszy poziom KZ obejmuje większość kadry JSFP, zarówno wszystkich pracowników merytorycznych, jak i średni szczebel zarządzania (przykładowo w ministerstwach – naczelnicy wydziałów oraz dyrektorzy departamentów). Tak szerokie włączenie kadr SFP do systemu KZ wymaga szeroko zakrojonej akcji informacyjnej oraz edukacyjnej, gdyż stwierdzony we wstępnej części uzasadnienia problem braku „wystarczającej wiedzy kadry kierowniczej JSFP w temacie KZ i AW" odnosi się w dużej mierze także do pracowników merytorycznych i do średniego szczebla	**Wyjaśnienie.** Po wejściu w życie projektowanych przepisów Ministerstwo Finansów: 1) opracuje nowe *Standardy kontroli zarządczej w sektorze finansów publicznych,* 2) planuje wydać szczegółowe wytyczne w zakresie wdrożenia trzech poziomów kontroli zarządczej w jednostce sektora finansów publicznych, które pomogą kierownikom jednostek zrealizować ten przepis oraz zminimalizują koszty jego wprowadzenia,

			zarządzania. Wielu pracownikom SFP KZ kojarzy się obecnie ze zbędną biurokracją i koniecznością wypełniania określonych formularzy (np. arkusza samooceny KZ), która w niewielki albo żaden sposób przekłada się na funkcjonowanie ich JSFP. Propozycja: FSP rekomenduje, aby MF zinwentaryzowało wszystkie kategorie JSFP i – jeśli to możliwe w porozumieniu z właściwymi organami (np. z Szefem Służby Cywilnej w przypadku JSFP w ramach administracji rządowej) – opracowało kompleksowy, wieloletni plan szkoleniowy dla ww. grup pracowniczych SFP. Plan ten powinien obejmować takie elementy jak m.in. wdrożenie nowych pracowników w terminologię i znaczenie KZ, określenie roli tych grup (i każdego pracownika z osobna) w „zapewnianiu realizacji celów i zadań w sposób zgodny z prawem, efektywny, oszczędny i terminowy", przedstawienie znaczenia poszczególnych narzędzi w zapewnianiu sprawności JSFP. Tak istotne zaangażowanie szerokich grup pracowniczych SFP w KZ wymaga podjęcia odpowiednich działań promocyjnych. Bez nich może okazać się, że wprowadzone zmiany nie zostaną skutecznie zaimplementowane.	*3)* planuje działania edukacyjne dla poszczególnych grup interesariuszy – w ramach istniejącego od 2021 r. *Progr@mu Wiedza i Umiejętności = Kompetencje* - a tym samym zostaną ujednolicone i wyjaśnione wszelkie pojęcia związane z kontrolą zarządczą w sektorze finansów publicznych. W zakresie realizacji inicjatyw szkoleniowych Ministerstwo Finansów od lat współpracuje z KPRM, w tym z Departamentem Służby Cywilnej. Należy tylko pamiętać, że korpus służby cywilnej to ok. kilkanaście procent wszystkich pracowników administracji publicznej, stąd działania te muszą być horyzontalne i z wieloma interesariuszami.
203	**Fundacja Sprawne Państwo**	uzasadnienie str. 27-28	W uzasadnieniu zawarto informację, że „Do przetwarzania oświadczeń o stanie KZ będzie niezbędne posiadanie systemu teleinformatycznego, który ułatwi składanie oświadczeń ministrom i kierownikom jednostek oraz gromadzenie i analizowanie ich treści przez komórkę koordynacji KZ w MF. Prace analityczne i koncepcyjne w zakresie zaprojektowania odpowiedniego do tego celu systemu teleinformatycznego będą prowadzone we współpracy z komórką organizacyjną MF odpowiedzialną za dostarczanie, wdrażanie i utrzymywanie nowoczesnych rozwiązań informatycznych.". Tymczasem w OSR do projektu informacje o planowanym systemie teleinformatycznym odnoszą się wyłącznie do audytu wewnętrznego (pkt 6. Wpływ na sektor finansów publicznych). Propozycja:	**Wyjaśnienie.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 198. Projekt eAudyt realizowany jest w ramach procedur wewnętrznych i w części z środków Ministerstwa Finansów, stąd nie ma potrzeby wskazywać ich w OSR (nie dotyczą one tylko projektowanych zmian).

			Należy zapewnić zgodność uzasadnienia do projektu z OSR oraz ew. zaktualizować pkt 6. OSR w przypadku, gdyby system IT miał mieć więcej funkcjonalności niż tylko te dotyczące audytu wewnętrznego i w związku z tym koszty związane z jego zaprojektowaniem i wdrożeniem byłyby wyższe.	
204	**osoba fizyczna**	uzasadnienie str. 33	W Diagnozie OECD, która była jednym z produktów ww. projektu eksperci OECD stwierdzili, że: „dobre rządzenie zapewnia przejrzystość, która pomaga zaszczepić zaufanie publiczne oraz umożliwia liderom sprawowanie większego nadzoru nad działaniami i skuteczniejszej kontroli. Biorąc pod uwagę, że ostatecznym klientem wszystkich usług publicznych jest społeczeństwo, audytorzy wewnętrzni powinni zapewnić, że ich praca wnosi wartość dodaną nie tylko dla samej organizacji, ale ostatecznie dla społeczeństwa, uwzględniając interesy innych zainteresowanych stron w kontekście całego sektora publicznego. W związku z powyższym, silne organizacje i zarządzanie (governance) nimi mają znaczenie dla produktywności, klimatu inwestycyjnego i efektywności wydatków dla całego kraju. W związku z tym Polska poczyniła znaczne postępy w zakresie audytu wewnętrznego od czasu jego ustanowienia w sektorze publicznym w 2002 roku. W szczególności Polska przyjęła i wprowadziła koncepcje audytu wewnętrznego do ustawodawstwa i praktyk w całym sektorze publicznym.”. Dlatego w ocenie ekspertów z OECD funkcja audytu wewnętrznego w Polsce ma niewykorzystany potencjał, aby pomóc rządom sprostać tym wyzwaniom i dostarczyć racjonalne zapewnienie pozwalające wykazać, co działa i co należy poprawić w organizacjach publicznych. Funkcja ta powinna ewoluować, aby zapewnić szerszy, systemowy i bardziej przekrojowy obraz funkcjonowania kontroli zarządczej, zarządzania ryzykiem i procesów zarządzania (governance) w jednostkach sektora finansów publicznych, czy też działach administracji rządowej. O ile w diagnozie wskazano „dobre rządzenie zapewnia przejrzystość, która pomaga zaszczepić zaufanie publiczne oraz umożliwia liderom sprawowanie większego nadzoru nad działaniami i skuteczniejszej	**Wyjaśnienie.** Ministerstwu Finansów zależy na wzmocnieniu zarządzania jednostkami sektora finansów publicznych – wszystkich elementów systemu zarządzania i kontroli, tj. kontroli zarządczej. Najważniejszym celem jest zapewnienie adekwatnej, skutecznej i efektywnej kontroli zarządczej, która powinna funkcjonować w każdej jednostce sfp. Jest to obowiązek kierownika jednostki, a procesy w ramach przyjętego systemu zarządzania i kontroli uwzględniają role i zadania realizowane przez pracowników zatrudnionych w tej jednostce – od kierownictwa po szeregowego pracownika. Stąd m.in. Ministerstwo Finansów wzmacnia i ujednolica wymagania dotyczące kontroli zarządczej, wprowadzając *Model trzech linii*. W praktyce może bowiem istnieć w jednostce sfp adekwatna, skuteczna i efektywna kontrola zarządcza, i w jednostce tej nie będzie prowadzony audyt wewnętrzny. W takim przypadku kierownik tej jednostki będzie uzyskiwał informacje i oceny o stanie kontroli zarządczej z innych wewnętrznych lub zewnętrznych źródeł. Zawsze może też podjąć decyzję, że pomimo braku ustawowego obowiązku będzie

			kontroli” nieograniczanie jednostek administracji publicznej, w których jest prowadzony audyt wewnętrzny. Wzmacnianie procesów zarządczych nie powinno dotyczyć jedynie bardzo dużych jednostek z większym potencjałem osobowym. Mając na uwadze bardzo dużą ilość jednostek terytorialnych (większa niż administracji rządowej): 1) gminy wiejskie ok. 1400, 2) gminy miejsko-wiejskie ok. 680, 3) gminy miejskie ok. 250, 4) powiaty ok. 300 audyt wewnętrzny powinien nadal wspierać kierowników jednostki w zarządzaniu jednostkami w interesie publicznym, tym bardziej, iż często kierownicy jednostek (gminy) są wybierani w wyborach powszechnych, zatem mogą nie mieć doświadczenia w zarządzaniu jsfp. Celowe wspieranie, tych kierowników jednostek audytem wewnętrznym w zarządzaniu jednostkami, co przedłoży się na wzmacnianie racjonalnego działania w obszarze działań publicznych opartych na wydatkowaniu środków publicznych, wykonywaniu funkcji, świadczeń i usług publicznych. Audytor wewnętrzny w ramach czynności doradczych, wzmocni, pomoże wdrażanie standardów kontroli zarządczej w organizacji na podstawie wprowadzanych przepisów prawa (doświadczenie w badaniu wykonywania obecnych standardów kontroli zarządczej) Audyt wewnętrzny niesie również presję na kierowników jsfp do działała zgodnie z wytycznymi MF, tym większy efekt, gdy audyt wewnętrzny jest wykonywany przez podmiot zewnętrzny (Usługodawcę), czyli nie pracownika podporządkowanego swojemu pracodawcy.	kontynuował prowadzenie audytu wewnętrznego. Drugim celem jest to, aby audyt wewnętrzny, gdy jest już prowadzony, był prowadzony zgodnie z przepisami prawa i standardami oraz aby był prowadzony skutecznie i wydajnie. Ma wnosić realną wartość dodaną w zakresie oceny i poprawy funkcjonowania kontroli zarządczej, a jakość dostarczanych w tym zakresie usług musi być na najwyższym możliwym poziomie – tak, aby wszyscy jego interesariusze mogli polegać na wynikach prac audytu wewnętrznego.
205	**SAWS**	uzasadnienie str. 34	Ponad 60% jst i 10% jednostek centralnej administracji rządowej, polega na usługodawcach, co budzi obawy dotyczące poziomu zapewnienia zarządzania, jakością, niezależności i zakresu audytu.	**Wyjaśnienie.**

			Plan działania na rzecz poprawy, jakości audytu wewnętrznego przygotowany przez ekspertów OECD wskazuje, że taka forma prowadzenia audytu nie jest oceniana pozytywnie pomimo tego proponuje się w projekcie ustawy rozwiązania poszerzające liczbę jednostek, w których audyt w tej formie miałby być prowadzony. W związku z tym SAWS proponuje w celu poprawy prowadzenia audytu obowiązek realizacji audytu w formie zatrudnienia audytora w jednostce. Rozwiązanie to wyeliminuje problem wieloetatowości audytorów w kilku jednostkach z uwagi na ograniczenia dobowe czasu pracy danego audytora.	Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 184. Trzeba tu także pamiętać, że zdiagnozowane przez ekspertów OECD problemy dotyczą zarówno usługodawców, jak i części audytorów wewnętrznych zatrudnionych w jednostkach (poniżej 0,5 etatu) i jakości audytu wewnętrznego w polskim sektorze finansów publicznych.
206	**osoba fizyczna**	uzasadnienie str. 34	W zakresie ram regulacyjnych, organizacji i zakresu audytu wewnętrznego 1. Ramy prawne nie określają wielkości komórek audytu wewnętrznego. W praktyce dominują małe komórki audytu wewnętrznego, w różnej postaci (jednoosobowa komórka audytu wewnętrznego, osoby pracujące w wymiarze pół i mniej niż pół etatu, usługodawcy). Na szczeblu administracji rządowej, tylko około 20% komórek audytu wewnętrznego ma więcej niż jednego audytora wewnętrznego. 2. Ponad 60% jednostek samorządu terytorialnego i 10% jednostek centralnej administracji rządowej, polega na usługodawcach, co budzi obawy dotyczące poziomu zapewnienia zarządzania jakością, niezależności i zakresu audytu; 3. Niewystarczająca jest przejrzystość przepisów dotyczących ról, obowiązków w ramach kontroli zarządczej oraz znaczenia audytu wewnętrznego. 4. Standardy bezpośrednio dotyczące postępowania etycznego audytorów wewnętrznych nie zostały przyjęte w sektorze publicznym. 5. Jedynie 19% wszystkich państwowych jednostek budżetowych jest objętych obowiązkiem prowadzenia audytu wewnętrznego, przy czym każda jednostka sektora finansów publicznych ma obowiązek wdrożyć kontrolę zarządczą.	**Wyjaśnienie.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów do uwagi nr 5, 190 i 204.

			Dot. pkt. 1 Ustawowe według określonej reguły opartej na wartości np. ilości pracowników w organizacji lub budżetu organizacji (w tym połączenie dwóch parametrów): 1) określanie ilości audytorów wewnętrznych w komórkach audytu w stosunku do wielkości osobowej jednostki z uwzględnieniem ich jednostek organizacyjnych *powiat – starostwo oraz (jednostki organizacyjne powiatu) dom pomocy społecznej, szkoły (licea, zawodowe), poradnia psychologiczno-pedagogiczna, placówka opiekuńczo- wychowawcza, centrum pomocy rodzinie, urząd pracy, zarząd dróg; * gmina – (jednostki organizacyjne gminy) żłobek, przedszkole, szkoły, ośrodek pomocy społecznej, centrum usług wspólnych, przychodnia zdrowia, jednostki budżetowe: zakład komunalny, jednostki kultury: biblioteka, ośrodek sportu, ośrodek kultury, 2) określanie ilości audytorów wewnętrznych w komórkach audytu w stosunku do posiadanych środków finansowych Np. 1) od 50 pracowników lub budżet powyżej 40 milionów – 1 audytor 2) od 50 – 100 pracowników lub budżet powyżej 60 milionów – 1 ½ audytor 3) od 100 – 200 pracowników lub budżet powyżej 60 milionów – 2 audytor Dot. pkt. 2 Teza: 1) nie poparta badaniem, ustaleniem, 2) dowodami, źródłami poddającymi się weryfikacji Dot. pkt. 5 Koresponduje z uwagami do str. 33.	

207	**osoba fizyczna**	uzasadnienie str. 34	W zakresie niezależności audytu wewnętrznego Istnieją uzasadnione obawy dotyczące skuteczności rozwiązań chroniących niezależność i obiektywizm audytorów wewnętrznych. Audytor w jst nie ma ochrony stosunku pracy, jak audytor w administracji rządowej. Powołanie przy MF, komitetu audytu np. ds. samorządu terytorialnego ds. monitorowania pracy audytu wewnętrznego w jst oraz ewentualnej ochrony audytora. Audyt wewnętrzny obejmuje swoją działalnością ponad 1500 jst, zatem zdecydowanie przewyższa ilościowo administrację rządową zobowiązaną do prowadzenia audytu wewnętrznego	**Wyjaśnienie:** Nie ma fizycznej, organizacyjnej i finansowej możliwości utworzenia w Ministerstwie Finansów komitetu audytu dla jednostek samorządu terytorialnego. Wynika to z różnych powodów, ale najważniejszy opisano w stanowisku do uwagi nr 168 (w części dot. samodzielności samorządu).
208	**SAWS**	uzasadnienie str. 35	Kierownicy jednostek mają trudności z rekrutacją wykwalifikowanych audytorów wewnętrznych, bo liczba wykwalifikowanych audytorów wewnętrznych jest w dużej mierze niewystarczająca do wykonywania obowiązków audytu wewnętrznego w jednostkach publicznych. SAWS nie do końca podziela to stanowisko. Problemy z naborem na audytora wynikają również z niewystarczającego wynagrodzenia proponowanego na tym stanowisku. Model kompetencyjny MF pokazuje zakres kompetencji, którymi osoby na tym stanowisku muszą dysponować. Zatem proponowane wynagrodzenia nie rekompensują wiedzy, którą trzeba posiadać. Ponadto występują sytuacje, że konkursy na audytora się przeciągają w czasie z uwagi na decyzje Kierownika jednostki, pomimo, że oferty na stanowisko wpłynęły od zainteresowanych osób. Natomiast to decyzja kierownika jednostki powoduje, że audytora w jednostce nie ma, pomimo, że powinien być zatrudniony.	**Uwaga przyjęta.** Uzasadnienie zostanie uzupełnione o ten aspekt.
209	**osoba fizyczna**	uzasadnienie str. 35	W zakresie obsady komórek audytu wewnętrznego i profesjonalizmu osób prowadzących audyt wewnętrzny	**Wyjaśnienie:** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów do uwagi nr 206.

			1. Nie ma żadnych wymagań prawnych dotyczących obsady komórek audytu wewnętrznego, np. przepisów wymagających co najmniej dwóch osób w każdej komórce audytu wewnętrznego. 2. Nie we wszystkich komórkach audytu wewnętrznego zatrudnione są co najmniej 2 osoby (ok. 70% komórek posiada 1 audytora). 3. Kierownicy jednostek mają trudności z rekrutacją wykwalifikowanych audytorów wewnętrznych, bo liczba wykwalifikowanych audytorów wewnętrznych jest w dużej mierze niewystarczająca do wykonywania obowiązków audytu wewnętrznego w jednostkach publicznych. 4. Małe jednostki sektora finansów publicznych nie mają wystarczających zasobów, aby utworzyć adekwatny zespół audytu wewnętrznego i zazwyczaj zatrudniają audytora na pół etatu lub podpisują umowę z usługodawcą w celu wypełnienia obowiązku prowadzenia audytu wewnętrznego. 5. Małe komórki audytu wewnętrznego nie są w stanie zapewnić efektywności audytu wewnętrznego, spełnić niezbędnych wymogów niezależności i obiektywizmu oraz wydać niezależne zapewnienie co do systemu kontroli zarządczej w całej organizacji. Dot. pkt 1 Koresponduje z uwagami do str. 34. Dot. pkt 2 Dlaczego nie 4 audytorów? Koresponduje z uwagami do str. 34. Dot. pkt 3, 4, 5 Teza: 1) nie poparta badaniem, ustaleniem, 2) dowodami, źródłami poddającymi się weryfikacji.	W zakresie pkt. 2, takie kryterium przyjęli eksperci OECD wobec krajów OECD objętych ankietą na temat wdrożenia Rekomendacji Rady OECD dot. Uczciwości w Służbie Publicznej – w zakresie zarządzania ryzykiem, a także kontroli zarządczej i audytu wewnętrznego: OECD Public Integrity Indicators

210	**osoba fizyczna**	uzasadnienie str. 36	Audyt wewnętrzny koncentruje się na audycie zgodności i nie wspiera kompleksowo organizacji w budowaniu rozliczalności kadry zarządzającej oraz ustanawianiu i utrzymywaniu skutecznych systemów kontroli zarządczej oraz struktur i procesów zarządzania ryzykiem Dot. pkt 1 Koresponduje z uwagami do str. 33.	**Wyjaśnienie.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów do uwagi nr 204. Potwierdziły to też wyniki AWZ z 2024 r.: Podsumowanie wyników audytu wewnętrznego zleconego w zakresie funkcjonowania wybranych elementów systemu kontroli zarządczej – analiza ilościowa - Ministerstwo Finansów - Portal Gov.pl Dlatego też w ramach projektu *Plan działania na rzecz poprawy jakości audytu wewnętrznego* przedstawiliśmy osobom prowadzącym audyt wewnętrzny wytyczne dot. audytów efektywnościowych i audytów ciągłości działania[48].
211	**osoba fizyczna**	uzasadnienie str. 36	W zakresie zapewnienia i poprawy jakości audytu wewnętrznego 1. Samoocena jakości i/lub zewnętrzna ocena jakości nie są przeprowadzane z regularnością przewidzianą w standardach audytu wewnętrznego, a regularne doradzanie, nadzór i wsparcie niedoświadczonych audytorów nie zawsze jest możliwe przy obecnej strukturze audytu wewnętrznego. 2. W jednostkach sektora finansów publicznych, co od zasady, nie jest dokonywana zewnętrzna ocena jakości funkcji audytu wewnętrznego. 3. Istnieją uzasadnione obawy dotyczące jakości, gdy funkcję audytu wewnętrznego pełni jednoosobowa komórka audytu	**Wyjaśnienie:** Kierowanie się wskazówkami zawartymi w standardach audytu wewnętrznego wynika z przepisów ustawy o finansach (art. 273 ust. 2 ustawy). Aby spełnić wymagania zawarte w standardach audytu wewnętrznego nie trzeba ponosić kosztów, wystarczy wdrożyć formalnie program zapewnienia i poprawy jakości oraz korzystać z darmowych narzędzi opracowanych przez Ministerstwo Finansów przy współudziale audytorów wewnętrznych z sektora finansów

[48] Tłumaczenie wytycznych opracowanych w ramach Projektu Plan działania na rzecz poprawy jakości audytu wewnętrznego - Ministerstwo Finansów - Portal Gov.pl

			wewnętrznego, osoby pracujące w wymiarze pół i mniej niż pół etatu oraz usługodawcy. 4. Jednostki sektora finansów publicznych, w których audyt prowadzi usługodawca wykazują niższy od przeciętnego wskaźnik samoocen i ocen zewnętrznych. 5. Postanowienia dotyczące oceny i kontroli jakości często nie są ujmowane w umowach z usługodawcami. Standardy audytu zostały wprowadzone komunikatem Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie standardów audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych z dnia 12 grudnia 2016 r. (Dz.Urz.MRiF z 2016 r. poz. 28) w zw. z art. 273 ust. 2 i art. 272 ust. 2 ustawy o finansach publicznych z dnia 27 sierpnia 2009 r. Jednostki sfp wydatkują środki publiczne na podstawie przepisów prawa. Komunikat ministra, nie jest przepisem prawa. Kierownicy jednostek sfp obawiają się podejmować decyzje w zakresie wydatkowania środków publicznych na podstawie komunikatu ministra, tj. bez podstawy prawnej (działanie bez podstawy prawnej) Dot. pkt 3 Teza: 1) nie poparta badaniem, ustaleniem, 2) dowodami, źródłami poddającymi się weryfikacji.	publicznych. Materiały na ten temat można znaleźć tu: Formularz Quality@w - Ministerstwo Finansów - Portal Gov.pl W zakresie pkt 3 jak w stanowisku Ministerstwa Finansów do uwagi nr 190 (benchmark i badania ankietowe).
212	**osoba fizyczna**	uzasadnienie str. 38	Zmiana art. 272 uofp Wprowadza się nową definicję audytu wewnętrznego. Zgodnie z zaproponowanym brzmieniem przepisu, audytem wewnętrznym będzie niezależna i obiektywna działalność, dla której wskazano dwa najważniejsze cele: 1) wspieranie ministra kierującego działem lub kierownika jednostki sektora finansów publicznych w realizacji celów i działań	**Wyjaśnienie:** Definicja zostanie przeredagowana – patrz stanowisko Ministerstwa Finansów do uwagi nr 40. Pojęcie drugiego poziomu kontroli zarządczej zostało omówione w uzasadnieniu. Dodatkowo omówiono to

			określonych dla tego działu lub tej jednostki i realizacji działań służących osiąganiu tych celów, 2) przysparzanie wartości i usprawnianie działalności jednostki sektora finansów publicznych lub procesów w ramach działu administracji rządowej. Treść proponowanego przepisu, mało zrozumiała, nie precyzyjna nadal pozostawiająca pole do swobodnej interpretacji. Brak definicji audytu wewnętrznego. Brak definicji kontroli wewnętrznej (w II poziomie kontroli zarządczej). Brak określenia ilości zadań audytowych w roku w odniesieniu do pełnego etatu audytora (np. 4 zadania audytowe zapewniające w roku, tj. 1 zadanie audytowe w kwartale); analogicznie w przypadku usługodawcy (zdarza się, iż obecnie jeden audytor w roku wykonuje 1 zadanie audytowe).	stanowisku Ministerstwa Finansów do uwagi nr 3. Ministerstwo Finansów nie planuje wprowadzania na poziomie ustawy przepisów nakładających obowiązek realizacji konkretnej liczby zadań. Prowadzimy w tym zakresie analizy i przedstawiamy w ramach *Raportów benchmarkingowych*, co może służyć np. podczas przeprowadzania ocen zewnętrznych audytu wewnętrznego przy ocenie wydajności jego prowadzenia.
213	**osoba fizyczna**	uzasadnienie str. 39	W pkt 5 oraz pkt 6 zdefiniowano pojęcia: rekomendacje i zalecenia w celu podkreślenia, że rekomendacje odnoszą się do propozycji działań sformułowanych po zakończeniu czynności doradczych, natomiast zalecenia – do zadań zapewniających. Rekomendacje również na zakończenie zadania audytowego zapewniającego. zalecenia – nieprawidłowości (bezwzględne działania do podjęcia po zakończonym zadaniu audytowym)) rekomendacje – propozycje usprawnień zaprojektowanego systemu kontroli zarządczej (względne działania do podjęcia po zakończonym zadaniu audytowym)	**Wyjaśnienie.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 47.
214	**osoba fizyczna**	uzasadnienie str. 40	Uzasadnienie dla zmiany w zakresie publikowania standardów audytu wewnętrznego dla sektora finansów publicznych oraz Wytycznych do ich stosowania w urzędowym publikatorze teleinformatycznym, tj. BIP w miejsce ogłaszania ich w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów	**Wyjaśnienie.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 15 i 61.

			został szczegółowo opisane w omówieniu art. 69 w części odnoszącej się do publikowania wytycznych kontroli zarządczej. Uzasadnienie dla zmiany w zakresie publikowania standardów audytu wewnętrznego dla sektora finansów publicznych oraz Wytycznych do ich stosowania w urzędowym publikatorze teleinformatycznym, tj. BIP w miejsce ogłaszania ich w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów zostało szczegółowo opisane w omówieniu art. 69 w części odnoszącej się do publikowania wytycznych kontroli zarządczej. Propozycja: Minister Finansów rozporządzeniem wydaje, zgodne z międzynarodowymi standardami, standardy audytu wewnętrznego	
215	**osoba fizyczna**	uzasadnienie str. 41	W ust. 2 i 3 została także zmieniona kwota wykonanych dochodów lub przychodów albo wydatków lub poniesionych kosztów (w odniesieniu do jednostek samorządu terytorialnego uwzględnia się kwotę wykonanych dochodów i przychodów albo kwotę wykonanych wydatków i rozchodów), po przekroczeniu której powstaje obowiązek prowadzenia audytu wewnętrznego. W praktyce oznacza to, że przy określaniu tzw. kwoty progowej, należy wziąć pod uwagę każdą z tych kwot odrębnie (do obliczenia kwoty progowej nie sumujemy tych kwot) i w przypadku, gdy którakolwiek z nich przekroczy 67 000 tys. zł w dwóch następujących po sobie latach budżetowych, jednostka jest zobowiązana do rozpoczęcia prowadzenia audytu wewnętrznego od kwietnia następnego roku budżetowego. Uwzględniając wzrost wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych za okres 2010–2024 oraz oczekiwania strony samorządowej wyrażone podczas posiedzeń KWRiST, tzw. kwota progowa, której przekroczenie skutkuje powstaniem obowiązku prowadzenia audytu wewnętrznego, została zaproponowana na poziomie 67 000 tys. zł. Od czasu wejścia w życie obowiązujących przepisów uofp kwota progowa nie była zmieniana i wskazane jest jej urealnienie. Podniesienie kwoty progowej było także postulowane w jednym z wniosków sformułowanych przez Najwyższą Izbę Kontroli, w wynikach kontroli	**Wyjaśnienie.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów do uwagi nr 87. Ministerstwo Finansów podtrzymuje swoje stanowisko i propozycję wzrostu kwot, o których mowa w art. 274 ust. 2 i 3 ustawy oraz w art. 278 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 ustawy.

			„Audyt wewnętrzny w jednostkach samorządu terytorialnego”, która wniosła o przygotowanie przez Ministra Finansów nowelizacji uofp, „polegającej na wprowadzeniu wyższego limitu kwoty dochodów i przychodów lub kwoty wydatków i rozchodów ujętych w uchwale budżetowej, po przekroczeniu których powstaje obowiązek prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach samorządu terytorialnego (...).”. Obniżenie obecnego progu do 20 milionów, o ile audyt wewnętrzny ma na celu wspieranie wykonywania kontroli zarządczej (duże jednostki są wstanie projektować systemy wykonywania pracy przez pracowników w danym obszarze (np. wydział komunikacji, rejestrowanie pojazdów kary za niedopełnienie obowiązku), to małe jednostki takiej zdolności mogą nie mieć. Kierownik jednostki jest wstanie projektować wykonywanie systemu pracy (instrukcje, polecenia, wytyczne) przy 40-50 pracownikach (założenie: dużo pracowników - dużo zadań, mało pracowników – mało zadań), lecz powyżej wskazanej ilości pracowników, to nie. Stąd wskazane jest, aby ktoś (audytor wewnętrzny) pomagał kierownikowi jednostki projektować systemy wykonywania pracy pracownikom w badanych obszarach przez audytora. Duża jednostka ma większą zdolność osobową do projektowania wykonywania kontroli zarządczej (więcej specjalistów), mała jednostka ma mniejszą ilość specjalistów do projektowania. Jednostkom samorządu terytorialnego przypisuje się nowe zadania bez realnych środków finansowych na pokrycie nakładów związanych z wypełnieniem (np. funkcjonowanie szkół). Faworyzowanie dużych jednostek przez prowadzenie w tych jednostkach audytu wewnętrznego, gdy wymagania wykonywania kontroli zarządczej i odpowiedzialności za niewystarczające wykonywanie kontroli zarządczej rosną ze strony MF i rosną sankcje prawnych niepożądanych zachowań kierowników. Często kwoty określone w budżecie (trzymanie się jedynie progu finansowego określającego obowiązek prowadzenia audytu	

			wewnętrznego – jedyne kryterium obowiązku prowadzenia audytu wewnętrznego) nie korespondują z ilością zadań wykonywanych przez jednostkę (np. powiat co roku ma podobny budżet, lecz zaczyna budować szkołę, wzrost budżetu, po zakończeniu budowy wraca do swojego standardowego budżetu). Por. uzasadnienie MF do ustawy, str. 57. Nie ulega wątpliwości, że audyt wewnętrzny ma za zadanie obiektywnie oceniać procesy toczące się w organizacji i wspierać kierownika jednostki oraz dyrektora generalnego oraz str. 62 Audytor wewnętrzny dokonując systematycznej oceny kontroli zarządczej, w ramach której identyfikuje i ocenia ryzyka związane z realizacją zadań w danym obszarze działalności, dokonuje oceny mechanizmów kontrolnych. Koresponduje z uwagami do str. 33 i 34. Podniesienie kwoty do 67 milionów niczym uzasadniona. (prócz zastosowania wybranego przez MF wskaźnika do kwoty 40 milionów; matematyczne przeliczenie). Teza (wysokość kwoty po zastosowaniu przyjętego wskaźnika) 1) nie poparta badaniem, ustaleniem, 2) dowodami, źródłami poddającymi się weryfikacji Zastosowanie nieadekwatnego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych. Wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych (CPI – Consumer Price Index), w języku polskim nazywany też inflacją konsumencką, stosuje się przede wszystkim do: 1. Pomiaru inflacji – CPI pokazuje, jak zmieniają się ceny koszyka dóbr i usług nabywanych przez przeciętne gospodarstwo domowe. Dzięki temu można określić tempo wzrostu lub spadku cen w gospodarce.	

			2. Waloryzacji świadczeń – na przykład emerytur, rent czy zasiłków. Wzrost CPI może skutkować podwyżką tych świadczeń, aby ich realna wartość nie malała. 3. Indeksacji umów – np. czynszu, alimentów czy wynagrodzeń. Często zawiera się klauzule indeksacyjne oparte na CPI. 4. Porównań międzynarodowych – CPI umożliwia porównywanie siły nabywczej pieniądza i poziomu inflacji między krajami. Wskaźnik konsumpcyjny powinien mieć zastosowanie i wpływać na wysokość określanych środków finansowych w ciągu roku, dla jednostek samorządu terytorialnego przeznaczanych przez skarb państwa. Do określania środków dla jednostek samorządu terytorialnego w okresie po 2010 nie obserwowano stosowania wskaźnika konsumpcyjnego do przekazywanych kwot budżetowych. Wskaźnik konsumpcyjny nie ma uzasadnionego związku z przychodami i wydatkami z budżetu jednostek samorządu terytorialnego.	
216	**osoba fizyczna**	uzasadnienie str. 42	Istotną zmianą w stosunku do obowiązujących przepisów jest także wskazanie, że do powstania obowiązku prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostce jest niezbędne, aby przekroczenie tej kwoty nastąpiło w dwóch następujących po sobie latach budżetowych. Pominięcie. Koresponduje z uwagami do str. 41. Teza: 1) nie poparta badaniem, ustaleniem, 2) dowodami, źródłami poddającymi się weryfikacji	**Wyjaśnienie.** J. w. Wprowadzenie obowiązku analizy dwóch następujących po sobie lat budżetowych zostało podjęte po analizie propozycji złożonej w tym zakresie przez Krajową Radę Regionalnych Izb Obrachunkowych.
217	**SAWS**	uzasadnienie str. 42	Istotną zmianą w stosunku do obowiązujących przepisów jest także wskazanie, że do powstania obowiązku prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostce jest niezbędne, aby przekroczenie tej kwoty nastąpiło w dwóch następujących po sobie latach budżetowych. W związku z tym w ust. 3a wskazano dzień 1 kwietnia roku budżetowego następującego po dwóch kolejnych latach, w których nastąpiło	**Wyjaśnienie.** J. w. Opisana w uwadze sytuacja będzie dotyczyła niewielkiej części jednostek, tych których budżety przekroczyły jednorazowo

			przekroczenie kwot określonych w przepisach, jak datę powstania obowiązku prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych, o których mowa w ust. 2 i 3. Rozwiązanie to pozwoli kierownikom jednostek na podjęcie z wyprzedzeniem odpowiednich działań i terminowe rozpoczęcie prowadzenia audytu w jednostkach. Według SAWS rozwiązanie to nie zapewni terminowego zatrudniania audytorów. Umożliwia tylko w dłuższej perspektywie nieprowadzenie audytu bez względu na wysokość ich przychodów i kosztów rocznych. Zatem jednostki dysponujące przez dwa lata milionowymi środkami publicznymi nie będą zobowiązane do prowadzenia audytu. Umożliwi to także niezatrudnienie przez kolejne dwa lata kolejnego audytora, gdyby z poprzednim rozwiązano umowę. SAWS proponuje 3 miesięczny okres na zatrudnienie audytora w przypadku przekroczenia progu finansowego bez względu, kiedy to w danym roku nastąpi.	kwoty wskazane w ustawie. Ministerstwo Finansów uważa jednak, że znacznie więcej jest sytuacji, gdy jednostki trwale przekraczają wskazany próg, a tym zgodnie z zasadą proporcjonalności jednostka ta spełnia przesłanki do rozpoczęcia prowadzenia audytu i będzie od tego czasu go prowadziła.
218	**osoba fizyczna**	uzasadnienie str. 50	W związku z tym zaprojektowano przepisy wskazujące elementy, które powinien uwzględnić kierownik jednostki podczas ustalenia łącznego wymiaru czasu pracy audytorów wewnętrznych zatrudnionych lub pełniących służbę w jednostce związaną z prowadzeniem audytu wewnętrznego. Przede wszystkim wymiar ten powinien być proporcjonalny do zakresu zadań, struktury i wielkości jednostki. Ponadto w odniesieniu do jednostek samorządu terytorialnego niezbędne jest uwzględnienie liczby jednostek organizacyjnych, w których może być przeprowadzany audyt wewnętrzny. Wniosek słuszny. Wniosek nie koresponduje z określaniem progu finansowego obowiązku prowadzenia audytu wewnętrznego. Koresponduje z uwagami do str. 41.	**Wyjaśnienie.** Przepis ten będzie obowiązywał w przypadku, gdy jednostka przekroczy próg ustawowy lub będzie w tej jednostce prowadzony audyt wewnętrzny po decyzji kierownika jednostki, ministra kierującego działem lub Prezesa Rady Ministrów. Tym samym przepis nie musi korespondować z przepisem określającym próg, po przekroczeniu którego powstaje obowiązek prowadzenia audytu wewnętrznego.
219	**osoba fizyczna**	uzasadnienie str. 52	Na szczególną konieczność opracowania programu zapewnienie i poprawy jakości w przypadku prowadzenia audytu wewnętrznego przez usługodawców wskazano w cytowanym powyżej Raporcie, gdzie	**Wyjaśnienie.**

			podkreślono, że „podmioty zatrudniające usługodawców wykazują niższy niż przeciętny wskaźnik samooceny. Ponadto w jednostkach samorządu terytorialnego, w których audyt prowadzony jest przez usługodawcę, ocenę zewnętrzną przeprowadzono jedynie w 6,0% jednostek (45 z 750), o 20% mniej niż w przypadku jednostek samorządu terytorialnego, w których audyt wewnętrzny prowadzi audytor zatrudniony w jednostce.”. Wskazówki w tym zakresie zostały zawarte także w obowiązujących standardach audytu wewnętrznego dla jednostek sektora finansów publicznych (standard 1300 – Program zapewnienia i poprawy jakości, standard 1311 – Oceny wewnętrzne, standard 1312 – Oceny zewnętrzne oraz standard 1320 – Sprawozdawczość dotycząca programu zapewnienia i poprawy jakości). Analogicznie z uwagami do str. 36. Usługodawcy pracują na umowę zlecenie. Usługodawcy otrzymują wynagrodzenie za konkretną pracę, za wykonane konkretnych czynności poddających się kontroli przez zleceniodawcę (nikt nie zamawia drogi asfaltowej z miejscowości A do B, tylko w przedmiocie zamówienia precyzyjnie określa parametry tej drogi nośność, długość, szerokość, pobocza, chodniki płacą wynagrodzenie za wykonanie etapu prac). Jeśli w umowie z Usługodawca nie ma przewidzianego wynagrodzenia za konkretną czynność, nie można oczekiwać wykonania jakiej czynności nie odpłatnie, nie wymienionej w umowie. Stąd częsty zapis w umowach z usługodawcami: 1. sporządzenie planu audytu wewnętrznego 2. przeprowadzenie 4 zadań audytowych zapewniających 3. wykonanie 4 czynności sprawdzających, o ile zostały wydane zalecenia po przeprowadzeniu zadań audytowych zapewniających 4. wykonanie 2 czynności doradczych 5. wykonanie rocznej udokumentowanej samooceny audytu wewnętrznego	Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 211.

			6. wykonanie sprawozdania z wykonania programu zapewnienie i poprawy jakości 7. sporządzenie sprawozdania z wykonania planu audytu wewnętrznego 8. uczestniczenie w czasie prowadzonej oceny zewnętrznej audytu wewnętrznego zorganizowanej w jednostce 9. sporządzenie planu audytu wewnętrznego na rok kolejny 10. sporządzenie projektu karty audytu wewnętrznego (dokument dotyczący organizacji audytu wewnętrznego) 11. sporządzenie projektu księgi procedur audytu wewnętrznego (dokument dotyczący prowadzenia audytu wewnętrznego przez audytora 12. sporządzenie projektu programu zapewnienia i poprawy jakości audytu wewnętrznego 13. sporządzenie projektu kodeksu etyki audytora wewnętrznego (dokument zbioru zasad etyki wykonywania audytu wewnętrznego).	
220	**osoba fizyczna**	uzasadnienie str. 53	Podniesienie wysokości kwoty progowej do 168 000 tys. zł odpowiada wzrostowi wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych za okres 2010−2024. Oczekiwanie dotyczące podniesienia kwoty progowej było również wyrażane przez kierowników jednostek sektora publicznego, którzy zwracali uwagę na brak uwzględnienia inflacji w zakresie ww. kwoty od dnia wejścia w życie obowiązujących przepisów uofp. Proponowana zmiana była także postulowana od wielu lat przez stronę samorządową m.in. podczas prac KWRiST. Analogicznie do uwag do str. 41. Podniesienie kwoty do 168 milionów niczym uzasadnione. (prócz zastosowania wybranego przez MF wskaźnika do kwoty 168 milionów; matematyczne przeliczenie). Teza (wysokość kwoty po zastosowaniu przyjętego wskaźnika) 1) nie poparta badaniem, ustaleniem, 2) dowodami, źródłami poddającymi się weryfikacji.	**Wyjaśnienie.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 87.

			Zastosowanie nieadekwatnego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych.	
221	**osoba fizyczna**	uzasadnienie str. 54	Na zasadność zmiany wskazała także Krajowa Rada Regionalnych Izb Obrachunkowych „Celowość podwyższenia progów zobowiązujących do prowadzenia audytu potwierdzają również zgromadzone dane o kosztach audytu, w szczególności, gdy jest realizowany przez usługodawcę. Roczne nakłady na to zadanie w jednostkach objętych kontrolą oscylowały pomiędzy 5 tys. zł a 50 tys. zł. Samo zestawienie tych wielkości wskazuje, że w przypadku najmniejszych jednostek, realizacja obowiązku prowadzeniu audytu ma w istocie charakter formalny, a zatem nie przynosi realnych korzyści sektorowi finansów publicznych" oraz „proponuje się zwiększenie limitu kwoty wykonanych dochodów i przychodów lub kwoty wykonanych wydatków i rozchodów ujętych w sprawozdaniach rocznych z wykonania budżetu jednostki samorządu terytorialnego, po przekroczeniu których powstaje obowiązek prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach samorządu terytorialnego (art. 274 ust. 3 uofp) oraz wyższego limitu tych kwot dotyczącego możliwości zlecenia wykonywania audytu usługodawcy niezatrudnionemu w jednostce (art. 278 ust. 3 uofp) – do 160 000 tys. zł.". Analogicznie do uwag do str. 41. Przyjęcie przez MF stanowiska RIO bez przeprowadzenia własnej analizy kosztów usługi na rzecz jednostek samorządu terytorialnego. MF nie ustaliło rozbieżności cenowej usługi, pomiędzy kwotą 5 tys. zł a 50 tys. zł; z czego to wynika. Teza (wysokość usługi): 1) nie poparta badaniem, ustaleniem, 2) dowodami, źródłami poddającymi się weryfikacji. Przyjęcie przez MF stanowiska RIO bez przeprowadzenia własnej analizy charakteru formalnego usługi na rzecz jednostek samorządu terytorialnego.	**Wyjaśnienie.** Jak w stanowisku Ministerstwa Finansów z uwagi nr 184 i 196. Ministerstwo Finansów nie posiada danych na temat wynagrodzeń, stąd w obliczeniach sporządzonych na potrzeby OSR opierało się na wynikach kontroli NIK. Rozbieżności w wynagrodzeniu usługodawców nie były też przedmiotem badania przez Ministerstwo Finansów.

			MF nie ustaliło charakteru formalnego usługi w jednostkach sektora finansów publicznych. Teza (formalność usługi): 1) nie poparta badaniem, ustaleniem, 2) dowodami, źródłami poddającymi się weryfikacji.	
222	**osoba fizyczna**	uzasadnienie str. 55	Podobne wnioski wynikają z Diagnozy OECD, gdzie wskazano, że „małe organizacje często polegają na usługodawcach, co może skutkować niską jakością, niższą wartością dodaną, niższą efektywnością usługi i słabą realizacją celów i założeń audytu wewnętrznego.”. Zaprojektowane zmiany w przepisach nakazują uwzględnianie także tych elementów w umowie (pkt 1 lit. a) wpływając tym samym na urealnienie czasu niezbędnego do prowadzenia efektywnego i skutecznego audytu wewnętrznego w jednostce przez usługodawcę. W dalszej części ww. Diagnozy wskazano również: „OECD zidentyfikowała wśród audytorów wewnętrznych obawy dotyczące jakości audytów przeprowadzanych przez usługodawców. Chociaż koszty usług świadczonych przez usługodawców są bardziej ekonomiczne niż koszty bezpośredniego zatrudnienia audytora wewnętrznego, różni interesariusze wyrażali obawy, że trudno jest zapewnić wystarczająco wykwalifikowaną siłę roboczą. Ponadto uzyskanie wystarczającej współpracy ze strony podmiotu poddawanego audytowi może nie być łatwe w sytuacji, gdy ciągłość wyboru audytora nie jest zagwarantowana. Ponadto misja informacyjna OECD ujawniła, że w niektórych przypadkach postanowienia dotyczące oceny i kontroli jakości nie zostały uwzględnione w umowach z usługodawcami w celu zapewnienia jakości audytów wewnętrznych.” Przyjęcie przez MF stanowiska OECD bez przeprowadzenia własnej analizy; MF nie zebrało takich danych. Opinia OECD jest oparta przypuszczeniu „może”; MF nie zweryfikowało takiego przypuszczenia OECD.	**Wyjaśnienie.** *Diagnoza stanu audytu wewnętrznego w Polsce* została opracowana na podstawie: • analizy przepisów prawnych, a także opracowań i danych Ministerstwa Finansów; • informacji pozyskanych na spotkaniach z audytorami wewnętrznymi i interesariuszami audytu wewnętrznego, które odbyły się w grudniu 2022 r. (zdalnie) oraz w styczniu 2023 r. (w Ministerstwie Finansów); • anonimowych ankiet skierowanych do audytorów wewnętrznych i usługodawców z jednostek sektora rządowego i samorządowego; • analizy dokumentów audytowych publicznie dostępnych oraz udostępnionych ekspertom przez jednostki; • ankiety na temat wdrożenia Rekomendacji Rady OECD dot. Uczciwości w Służbie Publicznej – w zakresie zarządzania ryzykiem, a także kontroli zarządczej i audytu wewnętrznego.

			Określanie czasu wykonywania audytu przez MF przy Usługodawcach zmierza w próżnię. Usługodawca lepiej zorganizowany (przedsiębiorca z zespołem profesjonalistów) lepiej i szybciej wykona zadanie, zlecenie usługi audytu wewnętrznego niż usługodawca wykonujący zlecenie incydentalnie, wpadkowo (np. przy wykonywaniu umowy o pracę; zlecenie dodatkowe, praca dodatkowa przy umowie o pracę; praca wykonywana po godzinach pracy na umowę o pracę). Ważne, jakie czynności w czasie usługi ma wykonać Usługodawca, co zlecający zakontraktował w umowie; jak zakontraktował w umowie 1 zadanie, to tyle otrzyma od Usługodawcy. Teza (czas usługi): 1) nie poparta badaniem, ustaleniem, 2) dowodami, źródłami poddającymi się weryfikacji. Koresponduje z uwagami do str. 52 MF nie zbadało kosztów usług świadczonych przez usługodawców do kosztów zatrudnienia audytora wewnętrznego na podstawie umowy o pracę. Teza (koszty usług): 1) nie poparta badaniem, ustaleniem, 2) dowodami, źródłami poddającymi się weryfikacji.	Na każdym etapie prac pracownicy Ministerstwa Finansów uczestniczyli w czynnościach i aktywnie je wspierali. Ministerstwo Finansów nie porównywało kosztów wynagrodzenia usługodawcy i audytora wewnętrznego, bo to nie jest rola Ministra Finansów. Minister Finansów koordynuje audyt wewnętrzny w sektorze finansów publicznych i tym samym jego głównym obszarem zainteresowania jest jakość i wydajność prowadzonego audytu. Dane w tym zakresie – zgromadzone i na bieżąco publikowane na stronie Ministerstwa Finansów jednoznacznie wskazują, że w tym zakresie największy problem jest u usługodawców i osób zatrudnionych poniżej 0,5 etatu.
223	**SAWS**	uzasadnienie str. 63	Wynika to przede wszystkim z faktu, że tylko nieliczne jednostki sektora publicznego dysponują wolnymi etatami w komórkach audytu wewnętrznego dla osób zainteresowanych odbyciem w nich praktyki. Obserwację tę potwierdzają dane zebrane przez Ministerstwo Finansów w 2025 roku.	**Wyjaśnienie.** Ministerstwo Finansów wskazuje, że obecne[49] i projektowane przepisy wskazują na praktykę w jednostkach sektora finansów publicznych. W jednostkach tych metodykę prowadzenia audytu wewnętrznego

[49] Praktyka zawodowa w zakresie audytu wewnętrznego i studia podyplomowe - Ministerstwo Finansów - Portal Gov.pl

			SAWS wskazuje, że praktykę można uzyskać nie tylko w sektorze publicznym, ale i prywatnym. W przypadku praktyki związanej z przeprowadzaniem audytu w sektorze prywatnym audyt realizowany jest na postawie standardów audytu, zatem metodologia przeprowadzania zadań audytowych nie odbiega od sektora publicznego.	określają przepisy prawa (ustawa i rozporządzenie), a standardy są tylko wskazówkami, którymi osoby prowadzące audyt wewnętrzny w sektorze finansów publicznych muszą się kierować.

Sporządzono: 17 marca 2026 r.

NIEUWZGLĘDNIONE UWAGI Z OPINIOWANIA
do projektu ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (UD100)

Lp.	Podmiot zgłaszający	Jednostka redakcyjna	Treść uwagi	Stanowisko Ministerstwa Finansów
PROJEKT ZMIAN				
inne ustawy (art. 2-20 ustawy UD100)				
4	**BGK**	art. 2 pkt 1	W proponowanym brzmieniu art. 39b ust. 1 pkt 2 nie zostały wskazane odsetki od lokowania w bankach wolnych środków Funduszu w walutach obcych, o którym mowa w art. 39e. W katalogu źródeł zasilania funduszu nie zostały też wskazane odsetki z tytułu oprocentowania wolnych środków funduszu w walutach obcych, które nie są lokowane w bankach. Nowe brzmienie art. 39e wskazuje na możliwość lokowania środków w walutach obcych w bankach, przy czym w przypadku braku możliwości lub nieopłacalności takiego lokowania, środki Funduszu będą podlegały oprocentowaniu w wysokości stawki oprocentowania środków w walutach obcych utrzymywanych na rachunkach BGK w bankach zagranicznych. Propozycja: Dodanie w art. 39b w ust. 1 po pkt 2 pkt 2a w brzmieniu: „2a) odsetek od wolnych środków Funduszu w walutach obcych;”	**Uwaga odrzucona.** Pragniemy zwrócić uwagę, że w uzasadnieniu projektu ustawy stwierdzono, iż w odniesieniu do kategorii przychodów z tytułu odsetek od lokat wolnych środków w walucie obcej „przyjęto wzorem lat poprzednich przy konstruowaniu przepisów dotyczących konsolidacji środków publicznych, że nie utworzono dla tego rodzaju przychodów, tj. odsetek od lokat w walutach obcych, odrębnej kategorii przychodów (z wyjątkiem Turystycznego Funduszu Zwrotów, w zakresie którego konstrukcja wpływów przekazywanych z tego funduszu na rzecz Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej wymagała wskazania również odsetek od lokat w walutach obcych). Takie przychody będące odsetkami z lokat w walutach obcych znajdą się w kategorii „inne” przychody/wpływy, itd. (w zależności od terminologii przyjętej w danej ustawie)”. Jest to rozwiązanie systemowe. Ponadto należy podkreślić, że lokowanie w walutach obcych ma charakter działalności ubocznej i nie stanowi istotnej działalności

				ani źródeł przychodu, zatem również z tego punktu widzenia brak jest uzasadnienia dla wprowadzania takich zmian, tj. artykułowania wprost w ustawie tej kategorii. Dochody z tytułu lokat w walutach obcych będą ujęte jako wpływy z innych tytułów.
5	**BGK**	art. 2 pkt 3	Proponujemy usunąć projektowane brzmienie przepisu dotyczącego uregulowania w porozumieniu zawieranym pomiędzy BGK a ministrem właściwym ds. transportu dotyczącym obsługi Krajowego Funduszu Drogowego, terminów dokonywania lokat w formie depozytu u MF (dotyczy PLN) i lokat w walutach obcych w bankach. Regulacja jest „nadmiarowa" i w związku z tym nie ma uzasadnienia. Zasady dokonywania depozytów u MF będą uregulowane w umowie zawieranej pomiędzy MF i BGK, o której mowa w dodawanym art. 78ba ustawy o finansach publicznych. Dodatkowo ta regulacja zaproponowana została tylko dla 3 z 20 funduszy umiejscowionych w BGK (Krajowego Funduszu Drogowego, Funduszu Kolejowego i Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg). W pozostałych funduszach utworzonych, powierzonych lub przekazanych BGK na mocy odrębnych ustaw, nie ma odwołania do umów zawartych pomiędzy BGK i właściwym ministrem, i nie została wskazana taka potrzeba uregulowania terminów depozytów u MF i terminów lokat w walutach obcych w bankach. W wyniku proponowanych w ustawie o finansach publicznych zmian depozyty u MF stają się jedynym instrumentem, w który lokowane są środki funduszy w PLN, a w ramach codziennej konsolidacji finansów publicznych na rachunkach funduszy nie pozostają żadne środki. Terminy lokowania będą wynikały z aktualnej płynności finansowej funduszu i podejmowanych na bieżąco decyzji czy środki będą lokowane w terminowe depozyty u MF, czy depozyty O/N lub lokaty w walutach obcych. Propozycja:	**Uwaga odrzucona.** Art. 39l ust. 1 pkt 2 ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (art. 2 pkt 3 projektu ustawy), art. 12 pkt 2 ustawy o Funduszu Kolejowym (art. 8 pkt 3 projektu ustawy), jak i art. 9a pkt 3 ustawy o Rządowym Funduszu Rozwoju Dróg zostały zmienione w związku z przyjęciem w projekcie ustawy jedynie dwóch form lokowania wolnych środków tych funduszy w zależności od waluty. Projektowane przepisy będą miały podobne brzmienie (tak jak jest to obecnie). Jest to jedynie zmiana dostosowująca przepis do nowych form lokowania. Należy podkreślić, że Minister Finansów przyjmuje depozyty na określone terminy. Zatem to zarządzający czy nadzorujący dany fundusz decyduje, na jakie terminy należy dokonywać lokat. Minister Finansów nie będzie decydował o tym, czy dane środki mają być lokowane na tydzień, miesiąc, itd. Jedynie lokaty overnight są automatycznie zawiązywane. Zatem terminy lokat w złotych określone w porozumieniach pomiędzy ministrem

			Niewprowadzanie proponowanej zmiany brzmienia pkt 2 w art. 39l ust. 1 i uchylenie obowiązującego pkt 2 w art. 39l ust. 1 w ustawie wskazanej w art. 2 (ustawa o autostradach płatnych oraz o KFD).	właściwym do spraw transportu i BGK, powinny być zgodne z terminami lokat określonymi przez Ministra Finansów w umowie i w ustawie o finansach publicznych. Kwestia ewentualnego uchylenia wskazanych wyżej przepisów jest kwestią merytoryczną, związaną z zarządzaniem środkami funduszy i decyzje w tym zakresie pozostają w gestii ministra właściwego do spraw transportu.
6	**BGK**	art. 8 pkt 1	W proponowanym brzmieniu art. 5 ust. 1 pkt 2 nie zostały wskazane odsetki od lokowania w bankach wolnych środków Funduszu w walutach obcych, o którym mowa w art. 8. W katalogu źródeł zasilania funduszu nie zostały też wskazane odsetki z tytułu oprocentowania wolnych środków funduszu w walutach obcych, które nie są lokowane w bankach. Nowe brzmienie art. 8 wskazuje na możliwość lokowania środków w walutach obcych w bankach, przy czym w przypadku braku możliwości lub nieopłacalności takiego lokowania, środki Funduszu będą podlegały oprocentowaniu w wysokości stawki oprocentowania środków w walutach obcych utrzymywanych na rachunkach BGK w bankach zagranicznych. Propozycja: dodanie w art. 5 w ust. 1 po pkt 2 pkt 2a w brzmieniu: „2a) odsetek od wolnych środków Funduszu w walutach obcych;”	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku do art. 2 pkt 1.
7	**BGK**	art. 8 pkt 3	Proponujemy usunąć projektowane brzmienie przepisu dotyczącego uregulowania w umowie zawartej pomiędzy BGK a ministrem właściwym ds. transportu dotyczącym obsługi Funduszu Kolejowego terminów dokonywania lokat w formie depozytu u MF (dotyczy PLN) i lokat w walutach obcych w bankach. Regulacja jest „nadmiarowa” i w związku z tym nie ma uzasadnienia. Zasady dokonywania depozytów u	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku do art. 2 pkt 3

			MF będą uregulowane w umowie zawieranej pomiędzy MF i BGK, o której mowa w dodawanym art. 78ba ustawy o finansach publicznych. Propozycja: Niewprowadzanie proponowanej zmiany brzmienia pkt 2 w art. 12 i uchylenie obowiązującego pkt 2 w art. 12 w ustawie wskazanej w art. 8 (ustawa o Funduszu Kolejowym).	
8	**BGK**	art. 13 pkt 1	W proponowanym brzmieniu art. 5 ust. 1 pkt 6 nie zostały wskazane odsetki od lokowania w bankach wolnych środków Funduszu w walutach obcych, o którym mowa w art. 7a. W katalogu źródeł zasilania funduszu nie zostały też wskazane odsetki z tytułu oprocentowania wolnych środków funduszu w walutach obcych, które nie są lokowane w bankach. Nowe brzmienie art. 7a wskazuje na możliwość lokowania środków w walutach obcych w bankach, przy czym w przypadku braku możliwości lub nieopłacalności takiego lokowania, środki Funduszu będą podlegały oprocentowaniu w wysokości stawki oprocentowania środków w walutach obcych utrzymywanych na rachunkach BGK w bankach zagranicznych. Propozycja: dodanie w art. 5 w ust. 1 po pkt 6 pkt 6a w brzmieniu: „6a) odsetek od wolnych środków Funduszu w walutach obcych;”	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku do art. 2 pkt 1.
9	**BGK**	art. 13 pkt 3	Proponujemy usunąć projektowane brzmienie przepisu dotyczącego uregulowania w porozumieniu zawartym pomiędzy BGK a ministrem właściwym ds. transportu dotyczącym obsługi Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg terminów dokonywania lokat w formie depozytu u MF (dotyczy PLN) i lokat w walutach obcych w bankach. Regulacja jest „nadmiarowa” i w związku z tym nie ma uzasadnienia. Zasady dokonywania depozytów u MF będą uregulowane w umowie zawieranej pomiędzy MF i BGK, o której mowa w dodawanym art. 78ba ustawy o finansach publicznych. Propozycja:	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku do art. 2 pkt 3

			Niewprowadzanie proponowanej zmiany brzmienia pkt 3 w art. 9a i uchylenie obowiązującego pkt 3 w art. 9a - w ustawie wskazanej w art. 13 (ustawa o Rządowym Funduszu Rozwoju Dróg).	
10	**BGK**	art. 15 pkt 1	W proponowanym brzmieniu art. 23 ust. 1 pkt 2 nie zostały wskazane odsetki od lokowania w bankach wolnych środków Funduszu w walutach obcych, o którym mowa w art. 25 ust. 5. W katalogu źródeł zasilania funduszu nie zostały też wskazane odsetki z tytułu oprocentowania wolnych środków funduszu w walutach obcych, które nie są lokowane w bankach. Nowe brzmienie art. 25 ust. 5 wskazuje na możliwość lokowania środków w walutach obcych w bankach, przy czym w przypadku braku możliwości lub nieopłacalności takiego lokowania, środki Funduszu będą podlegały oprocentowaniu w wysokości stawki oprocentowania środków w walutach obcych utrzymywanych na rachunkach BGK w bankach zagranicznych. Propozycja: dodanie w art. 23 w ust. 1 po pkt 2 pkt 2a w brzmieniu: „2a) odsetek od wolnych środków Funduszu w walutach obcych;”	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku do art. 2 pkt 1.
11	**BGK**	art. 15 pkt 3	W proponowanym brzmieniu art. 34 ust. 1 pkt 2a nie zostały wskazane odsetki od lokowania w bankach wolnych środków Funduszu w walutach obcych, o którym mowa w art. 34 ust. 3. W katalogu źródeł zasilania funduszu nie zostały też wskazane odsetki z tytułu oprocentowania wolnych środków funduszu w walutach obcych, które nie są lokowane w bankach. Nowe brzmienie art. 34 ust. 3 wskazuje na możliwość lokowania środków w walutach obcych w bankach, przy czym w przypadku braku możliwości lub nieopłacalności takiego lokowania, środki Funduszu będą podlegały oprocentowaniu w wysokości stawki oprocentowania środków w walutach obcych utrzymywanych na rachunkach BGK w bankach zagranicznych. Propozycja: dodanie w art. 34 w ust. 1 po pkt 2a pkt 2b w brzmieniu:	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku do art. 2 pkt 1.

			„2b) odsetek od wolnych środków Funduszu w walutach obcych;”	
12	**BGK**	art. 17 pkt 1	W proponowanym brzmieniu art. 65 ust. 4 pkt 4a nie zostały wskazane odsetki od lokowania w bankach wolnych środków Funduszu w walutach obcych, o którym mowa w art. 65 ust. 27a. W katalogu źródeł zasilania funduszu nie zostały też wskazane odsetki z tytułu oprocentowania wolnych środków funduszu w walutach obcych, które nie są lokowane w bankach. Nowe brzmienie art. 65 ust. 27a wskazuje na możliwość lokowania środków w walutach obcych w bankach, przy czym w przypadku braku możliwości lub nieopłacalności takiego lokowania, środki Funduszu będą podlegały oprocentowaniu w wysokości stawki oprocentowania środków w walutach obcych utrzymywanych na rachunkach BGK w bankach zagranicznych. Propozycja: Dodanie w art. 65 ust. 4 również pkt 4b w brzmieniu: „4b) odsetek od wolnych środków Funduszu w walutach obcych;”	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku do art. 2 pkt 1.
13	**BGK**	art. 19	W proponowanym brzmieniu art. 41 ust. 4 pkt 8a nie zostały wskazane odsetki od lokowania w bankach wolnych środków Funduszu w walutach obcych, o którym mowa w art. 42 ust. 9. W katalogu źródeł zasilania funduszu nie zostały też wskazane odsetki z tytułu oprocentowania wolnych środków funduszu w walutach obcych, które nie są lokowane w bankach. Nowe brzmienie art. 42 ust. 9 wskazuje na możliwość lokowania środków w walutach obcych w bankach, przy czym w przypadku braku możliwości lub nieopłacalności takiego lokowania, środki Funduszu będą podlegały oprocentowaniu w wysokości stawki oprocentowania środków w walutach obcych utrzymywanych na rachunkach BGK w bankach zagranicznych. Propozycja: dodanie w art. 41 ust. 4 również pkt 8b w brzmieniu: “8b) odsetek od wolnych środków Funduszu w walutach obcych;”	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku do art. 2 pkt 1.

14	**BGK**	art. 20	W proponowanym brzmieniu art. 14 ust. 5 pkt 5a nie zostały wskazane odsetki od lokowania w bankach wolnych środków Funduszu w walutach obcych, o którym mowa w art. 14 ust. 33. W katalogu źródeł zasilania funduszu nie zostały też wskazane odsetki z tytułu oprocentowania wolnych środków funduszu w walutach obcych, które nie są lokowane w bankach. Nowe brzmienie art. 14 ust. 33 wskazuje na możliwość lokowania środków w walutach obcych w bankach, przy czym w przypadku braku możliwości lub nieopłacalności takiego lokowania, środki Funduszu będą podlegały oprocentowaniu w wysokości stawki oprocentowania środków w walutach obcych utrzymywanych na rachunkach BGK w bankach zagranicznych. Propozycja: dodanie w art. 14 ust. 5 również pkt 5b w brzmieniu: “5b) odsetek od wolnych środków Funduszu w walutach obcych;”	**Uwaga odrzucona.** Jak w stanowisku do art. 2 pkt 1.

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A F I N A N S Ó W I G O S P O D A R K I

z dnia

w sprawie wynagrodzenia członków Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Audytu Wewnętrznego

Na podstawie art. 286h ust. 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, 1844 i 1846 oraz z….) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość kwartalnego wynagrodzenia członka Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Audytu Wewnętrznego jest równa, w przypadku:

1) Przewodniczącego, 50,7 %,
2) pozostałych członków, 33,9 %

– przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ustalonego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1749 oraz z 2026 r. poz. 26), obowiązującego na dzień 31 stycznia roku, w którym przeprowadzany jest egzamin.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2026 r.

MINISTER FINANSÓW I GOSPODARKI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie w sprawie wynagrodzenia członków Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Audytu Wewnętrznego stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w projekcie UD100 w art. 286h ust. 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych[1)], dalej zwanej ustawą.

Potrzeba wydania rozporządzenia wynika z nowelizacji ustawy o finansach publicznych w zakresie kontroli zarządczej i audytu wewnętrznego.

Projekt określa wysokość wynagrodzenia członków Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Audytu Wewnętrznego, mając na uwadze nakład pracy oraz zakres realizowanych przez nich obowiązków związanych z przygotowaniem i przeprowadzeniem egzaminu państwowego na audytora wewnętrznego.

Przedmiot projektowanego rozporządzenia nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

1) Projekt o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw UD100

Nazwa projektu: Rozporządzenie Ministra Finansów i Gospodarki w sprawie wynagrodzenia członków Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Audytu Wewnętrznego **Ministerstwo wiodące:** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu:** Jurand Drop, Podsekretarz Stanu **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu:** Joanna Stachura Dyrektor Departamentu Efektywności Wydatków Publicznych i Rachunkowości, tel. 22 694 42 42, 783 938 782 sekretariat.dwr@mf.gov.pl, joanna.stachura@mf.gov.pl	**Data sporządzenia:** 19 marca 2026 r. **Źródło:** art. 286h ust. 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych – projekt UD100 **Nr w wykazie prac:**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zapewnienie właściwego określenia wysokości wynagrodzenia członków Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Audytu Wewnętrznego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie wypełnia delegację nowelizowanej ustawy o finansach publicznych (UD100). Wprowadza rozwiązania zapewniające możliwość określenia wysokość wynagrodzenia członków Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Audytu Wewnętrznego, mając na uwadze nakład pracy oraz zakres realizowanych przez nich obowiązków związanych z przygotowaniem i przeprowadzeniem egzaminu państwowego na audytora wewnętrznego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Audyt wewnętrzny jest powszechnie regulowany przepisami prawa w poszczególnych państwach OECD oraz w państwach członkowskich UE. Audyt wewnętrzny jest uznawany przez OECD za ważny element wspomagający zarządzanie ryzykiem w sektorze publicznym. Większość państw UE uregulowało kwestie dotyczące systemu audytu wewnętrznego w aktach prawnych. Regulacje przyjęte w zakresie audytu wewnętrznego stanowią indywidualne rozwiązania dostosowane do potrzeb danego państwa.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Członkowie Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Audytu Wewnętrznego	5 osób	Dane własne Ministerstwa Finansów	Określenie wysokości wynagrodzenia członka Komisji Egzaminacyjnej.
Krajowa Szkoła Administracji Publicznej im. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego (dalej „KSAP”)	1	Dane własne Ministerstwa Finansów	obsługa Komisji Egzaminacyjnej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie poddany uzgodnieniom, opiniowaniu i konsultacjom publicznym, w tym z organizacjami reprezentującymi audytorów wewnętrznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2025 r., zaokrąglone w górę do dwóch miejsc po przecinku)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*

Dochody ogółem	**0**	**0,05**	**0,05**	**0,05**	**0,05**	**0,05**	**0,05**	**0,05**	**0,05**	**0,05**	**0,05**	**0,5**
budżet państwa												0
JST												0
KSAP	0	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,5
Wydatki ogółem	**0**	**0,05**	**0,05**	**0,05**	**0,05**	**0,05**	**0,05**	**0,05**	**0,05**	**0,05**	**0,05**	**0,5**
budżet państwa												0
JST												0
KSAP	0	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,5
Saldo ogółem	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
budżet państwa												0
JST												0
KSAP	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Koszty związane z organizacją i przeprowadzaniem egzaminu oraz koszty Komisji Egzaminacyjnej zostaną pokryte przez KSAP z wpłat dokonywanych przez kandydatów na rzecz KSAP z tytułu opłaty egzaminacyjnej (egzamin dla min. 100 osób). Projektowane przepisy przewidują także, że w przypadku, gdy w dwóch następujących po sobie latach do egzaminu nie zgłosi się co najmniej 100 osób to Minister Finansów będzie mógł udzielić KSAP dotacji celowej na organizacją i przeprowadzaniem egzaminu oraz koszty Komisji Egzaminacyjnej z cz. 19 – budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe, określanego corocznie w ustawie budżetowej. Wówczas wpłaty dokonywane przez kandydatów na rzecz KSAP z tytułu opłaty egzaminacyjnej będą stanowiły dochód budżetu państwa. Decyzję w tym zakresie podejmował będzie Minister Finansów w oparciu o dane zgromadzone z jednostek sektora finansów publicznych, w tym w szczególności w sytuacji, gdy potrzeby w zakresie osób posiadających uprawnienia do prowadzenia audytu wewnętrznego w sektorze finansów publicznych będą przewyższały istniejące w tym zakresie zasoby.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Koszty związane z przeprowadzaniem egzaminu (pierwszy egzamin w 2027 r.) i koszty Komisji Egzaminacyjnej zostaną pokryte w całości z wpływów z tytułu opłaty egzaminacyjnej, która będzie gromadzona przez KSAP. Przyjęto bowiem założenie, że wysokość opłaty egzaminacyjnej będzie wynosiła od 1 000 do 2 425 zł – i zostanie ostatecznie określona w oparciu o cykliczną kalkulację kosztów stałych i zmiennych przedstawionych przez Dyrektora KSAP, oraz ustalona w drodze rozporządzenia przez Ministra Finansów, tak aby realizacja tego zadania nie generowała potrzeby wydatkowania dodatkowych środków z budżetu państwa oraz z innych środków, którymi dysponuje KSAP. W projektowanych przepisach przyjęto natomiast, że maksymalna wysokość opłaty egzaminacyjnej nie może przekroczyć 30% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej (ogłaszanego za dany rok komunikatem przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego – w 2024 r. wynosiło ono 8 181,72 zł[1)], co daje maksymalną wysokość opłaty egzaminacyjnej w wysokości 2 454,52 zł), a egzamin przeprowadzany będzie raz w roku dla wszystkich osób zainteresowanych przystąpieniem do niego. Takie rozwiązanie ułatwi kalkulację kosztów egzaminu ze strony KSAP, a główną zmienną przy ustalaniu i kalkulacji kosztów oraz wysokości opłaty egzaminacyjnej będzie liczba osób zainteresowanych uzyskaniem kwalifikacji do prowadzenia audytu wewnętrznego oraz (związane z tą liczbą) ewentualne koszty wynajęcia odpowiednio dużej sali do przeprowadzenia tego egzaminu i koszty materiałów niezbędnych do przygotowania zestawów egzaminacyjnych. Przy zainteresowaniu na poziomie do 190 osób, KSAP będzie mógł organizować egzamin w swojej siedzibie, co ograniczy do minimum koszty organizacji i przeprowadzania tego egzaminu. Koszty wynagrodzenia Komisji Egzaminacyjnej (przy założeniu, że udział w egzaminie biorą wszyscy członkowie tej Komisji i faktu, że będzie one wypłacana od II kwartału roku, w którym odbędzie się egzamin) będą stałe (zostanie to określone ostatecznie na poziomie rozporządzenia Ministra Finansów), a do kalkulacji w OSR przyjęto, że przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej otrzyma ok. 4500 zł/kwartał a pozostali

[1)] https://stat.gov.pl/sygnalne/komunikaty-i-obwieszczenia/lista-komunikatow-i-obwieszczen/komunikat-w-sprawie-przecietnego-wynagrodzenia-w-gospodarce-narodowej-w-2024-r-,273,12.html

	członkowie – 4 osoby, po 3000 zł/kwartał). Takie rozwiązanie zredukuje do minimum sytuacje, gdy członek Komisji Egzaminacyjnej nie bierze udziału w pracach Komisji, a pobiera wynagrodzenie. Pozostałe koszty stałe (w tym m.in. na dostosowanie i utrzymanie systemu teleinformatycznego KSAP, niezbędnego do obsługi kandydatów i Komisji Egzaminacyjnej) oraz koszty zmienne (w tym m.in. koszty materiałów, koszty pracownicze i eksperckie po stronie KSAP) będą przypisywane w ciężar poszczególnych rocznych edycji egzaminu. Na potrzeby oszacowania maksymalnych rocznych kosztów stałych egzaminu (łącznie 229,5 tyś zł.) przyjęto, że: 1) opracowanie pytań i zadania egzaminacyjnego (ze wzorcem odpowiedzi i rozwiązaniem) oraz koszty recenzji pytań, zadania egzaminacyjnego i opracowanie szablonu rozwiązań wyniosą nie więcej niż 40 tyś zł; 2) koszty na obsługę administracyjną egzaminu i Komisji Egzaminacyjnej (2 etaty, 3 m-ce – wynagrodzenie 11 337,00 zł/m-c/etat), w tym analizę wniosków kandydatów, koordynacja współpracy z ekspertami (pytania, zadanie i sprawdzanie prac egzaminacyjnych), Komisją Egzaminacyjną, kontakt z kandydatami, Ministerstwem Finansów wyniosą nie więcej niż 70 tyś zł; 3) koszty utrzymania i ewentualnej aktualizacji systemu informatycznego do obsługi egzaminu i Komisji Egzaminacyjnej wyniosą nie więcej niż 30 tyś zł; 4) koszty przygotowania sal i budynku KSAP wraz z kosztami stałymi dotyczącymi infrastruktury KSAP oraz koszty wynajęcia sali gdy liczba kandydatów przekroczy 190 osób wyniosą nie więcej niż 40 tyś zł; 5) ryczałtowe roczne wynagrodzenie członków Komisji Egzaminacyjnej wyniesie nie więcej niż 49,5 tyś zł. Do tego należy doliczyć koszty zmienne w wysokości ok. 130 zł na kandydata na sprawdzenie pracy egzaminacyjnej oraz wszelkie materiały na egzamin i zaświadczenie o pozytywnym wyniku egzaminu. Przy tak wyliczonych kosztach egzaminu wyliczono, że przy organizacji egzaminu dla 300 osób w roku łączne koszty organizacji i przeprowadzenia egzaminu oraz Komisji Egzaminacyjnej wyniosą 268,5 tyś zł, a łączny przychód KSAP z tytułu opłaty egzaminacyjnej – w wysokości 1 000 zł., wyniesie 300 tyś zł, co pozwala zachować rezerwę na nieprzewidziane wydatki w wysokości 31,5 tyś zł. Przy 100 kandydatach koszty organizacji i przeprowadzenia egzaminu oraz Komisji Egzaminacyjnej wyniosą 242,5 tyś zł a tym samym wysokość opłaty egzaminacyjnej musiałaby wynieść 2 425 zł, stąd w ustawie przyjęto warunki brzegowe określające, że egzamin odbędzie się, gdy liczba osób zainteresowanych udziałem w egzaminie wyniesie min. 100, a maksymalna wysokość opłaty egzaminacyjnej nie może przekroczyć 30% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej. Jednocześnie przyjęto, że w okresie najbliższych 10 lat nie powinno być problemów z tym, aby corocznie zgromadzić podczas egzaminu ok. 300 kandydatów. Wysokość opłaty egzaminacyjnej jest porównywalna z opłatą egzaminacyjną dla egzaminu na doradcę podatkowego, która od 2023 r. wynosi 1 800 zł.[2)] Jednocześnie należy wskazać, że wysokość opłaty egzaminacyjnej jest znacznie niższa od kosztów uzyskania innych kwalifikacji do przeprowadzania audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych, wynikających z art. 286 ust. 1 pkt 5 ustawy o finansach publicznych. I tak np. koszt studiów podyplomowych wynosi 7 000 zł[3)], 5 500 zł[4)] lub 5200 zł[5)] – tj. średnio ok. 6000 zł. I co warto zaznaczyć sam fakt ukończenia tych studiów nie pozwala na prowadzenie audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych, bo wymagana tu jest jeszcze praktyka, o której mowa w art. 286 ust. 2 uofp. Jednocześnie uzyskanie certyfikatu CIA® w The Institute of Internal Auditors (IIA) to koszt od 990 USD do 1 515 USD[6)] (co przy przeliczeniu kursem średnim NBP z 2 grudnia 2025 r. wynosi od ok. 4 042 zł do ok. 6 185 zł). Tym samym maksymalna wysokość opłaty egzaminacyjnej za egzamin państwowy na audytora wewnętrznego, która wynika z projektowanych przepisów, stanowi ok. 41% opłaty za studia podyplomowe oraz od ok. 40% do ok. 61% opłaty za egzamin CIA®.

2) https://www.gov.pl/web/finanse/egzamin-na-doradce-podatkowego

3) Audyt Wewnętrzny i Kontrola Zarządcza w Jednostkach Sektora Finansów Publicznych studia podyplomowe | SGH | Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

4) Audyt wewnętrzny w sektorze prywatnym i publicznym – Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu

5) Rachunkowość i Audyt Wewnętrzny w Jednostkach Sektora Publicznego / Wydział Ekonomii UwB

6) Opłaty w procesie certyfikacji | Instytut Audytorów Wewnętrznych IIA Polska

	Dlatego też przyjęto, że wysokość kwartalnegoCo wynagrodzenia członka Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Audytu Wewnętrznego będzie równa w przypadku: 1) Przewodniczącego 50,7 %, 2) pozostałych członków 33,9 % – przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ustalonego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1749 oraz z 2026 r. poz. 26), obowiązującego na dzień 31 stycznia roku, w którym przeprowadzany jest egzamin. Po uwzględnieniu Komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 9 lutego 2026 r. w sprawie przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w 2025 r[7]. (przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w 2025 r. wyniosło 8 903,56 zł.) oznacza, że wysokość kwartalnego wynagrodzenia Przewodniczącego wyniesie 4514,10 zł., a pozostałych członków 3018,31 zł.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa							0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie X nie dotyczy

[7] Główny Urząd Statystyczny / Opracowania sygnalne / Komunikaty i Obwieszczenia / Lista komunikatów i obwieszczeń / Obwieszczenie w sprawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w 2025 r.

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie X nie dotyczy
Komentarz:	

9. Wpływ na rynek pracy

Projekt nie ma wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na środowisko naturalne, demografię, informatyzację, sytuację i rozwój regionalny mienie państwowe oraz zdrowie.

11.Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przepisy wejdą w życie od dnia 31 grudnia 2026 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów wprowadzenia projektowanego rozporządzenia będzie miała charakter bieżący na podsatwie sprawozdań i rozliczeń KSAP.

13.Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy.

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A F I N A N S Ó W I G O S P O D A R K I

z dnia

w sprawie wysokości opłaty egzaminacyjnej za udział w państwowym egzaminie na audytora wewnętrznego

Na podstawie art. 286s pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, 1844 i 1846 oraz z…) zarządza się, co następuje:

§ 1. Opłata egzaminacyjna za udział w państwowym egzaminie na audytora wewnętrznego jest równa 11,3 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ustalonego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1749 oraz z 2026 r. poz. 26), obowiązującego na dzień 31 stycznia roku, w którym przeprowadzany jest egzamin.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2026 r.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie w sprawie wysokości opłaty egzaminacyjnej za udział w państwowym egzaminie na audytora wewnętrznego stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w projekcie UD100 w art. 286t pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych[1)], dalej zwanej ustawą.

Potrzeba wydania rozporządzenia wynika z nowelizacji ustawy o finansach publicznych w zakresie kontroli zarządczej i audytu wewnętrznego.

Projekt określa wysokość opłaty egzaminacyjnej za udział w państwowym egzaminie na audytora wewnętrznego, uwzględniając poziom kosztów ponoszonych przez Krajową Szkołę Administracji Publicznej związanych z organizacją i przeprowadzeniem egzaminu oraz obsługą Komisji Egzaminacyjnej, w tym wynagrodzeniem jej członków.

Przedmiot projektowanego rozporządzenia nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

1) Projekt o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw UD100

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów i Gospodarki w sprawie wysokości opłaty egzaminacyjnej za udział w państwowym egzaminie na audytora wewnętrznego **Ministerstwo wiodące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Jurand Drop, Podsekretarz Stanu **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Joanna Stachura Dyrektor Departamentu Efektywności Wydatków Publicznych i Rachunkowości, tel. 22 694 42 42, 783 938 782 sekretariat.dwr@mf.gov.pl, joanna.stachura@mf.gov.pl	**Data sporządzenia** 19 marca 2026 r. **Źródło:** art. 286s pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych – projekt UD100 **Nr w wykazie prac:**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zapewnienie właściwego określenia wysokości opłaty za państwowy egzamin na audytora wewnętrznego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie wypełnia delegację nowelizowanej ustawy o finansach publicznych (UD100). Określa wysokość opłaty egzaminacyjnej biorąc pod uwagę poziom kosztów ponoszonych przez Krajową Szkołę Administracji Publicznej im. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego (dalej „KSAP") na realizację zadań związanych z organizacją i przeprowadzeniem państwowego egzaminu na audytora wewnętrznego oraz obsługą Komisji Egzaminacyjnej i wynagrodzeniem jej członków.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Audyt wewnętrzny jest powszechnie regulowany przepisami prawa w poszczególnych państwach OECD oraz w państwach członkowskich UE. Audyt wewnętrzny jest uznawany przez OECD za ważny element wspomagający zarządzanie ryzykiem w sektorze publicznym. Większość państw UE uregulowało kwestie dotyczące systemu audytu wewnętrznego w aktach prawnych. Regulacje przyjęte w zakresie audytu wewnętrznego stanowią indywidualne rozwiązania dostosowane do potrzeb danego państwa.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Osoby zainteresowane uzyskaniem uprawień audytora wewnętrznego	ok. 300 osób rocznie	Dane własne Ministerstwa Finansów (szacunkowe dane na podstawie liczby organizowanych obecnie studiów podyplomowych w zakresie audytu wewnętrznego, dla przykładu w ostatnich latach liczba słuchaczy na jednej z uczelni ekonomicznej wynosi średnio ok. 80 osób/rok).	Wnoszenie opłaty za egzamin państwowy.
KSAP	1	Dane własne Ministerstwa Finansów	Pokrywanie kosztów związanych z organizacją i przeprowadzeniem państwowego egzaminu na audytora wewnętrznego oraz obsługą Komisji Egzaminacyjnej i wynagrodzeniem jej członków.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie poddany uzgodnieniom, opiniowaniu i konsultacjom publicznym, w tym z organizacjami reprezentującymi audytorów wewnętrznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2025 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem	**0**	**0,3**	**0,3**	**0,3**	**0,3**	**0,3**	**0,3**	**0,3**	**0,3**	**0,3**	**0,3**	**3**
budżet państwa												0
JST												0
KSAP	0	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	3
Wydatki ogółem	**0**	**0,3**	**0,3**	**0,3**	**0,3**	**0,3**	**0,3**	**0,3**	**0,3**	**0,3**	**0,3**	**3**
budżet państwa												0
JST												0
KSAP	0	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	3
Saldo ogółem	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
budżet państwa												0
JST												0
KSAP	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Koszty związane z organizacją i przeprowadzaniem egzaminu oraz koszty Komisji Egzaminacyjnej zostaną pokryte przez KSAP z wpłat dokonywanych przez kandydatów na rzecz KSAP z tytułu opłaty egzaminacyjnej (egzamin dla min. 100 osób). Projektowane przepisy przewidują także, że w przypadku, gdy w dwóch następujących po sobie latach do egzaminu nie zgłosi się co najmniej 100 osób to Minister Finansów będzie mógł udzielić KSAP dotacji celowej na organizacją i przeprowadzaniem egzaminu oraz koszty Komisji Egzaminacyjnej z cz. 19 – budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe, określanego corocznie w ustawie budżetowej. Wówczas wpłaty dokonywane przez kandydatów na rzecz KSAP z tytułu opłaty egzaminacyjnej będą stanowiły dochód budżetu państwa. Decyzję w tym zakresie podejmował będzie Minister Finansów w oparciu o dane zgromadzone z jednostek sektora finansów publicznych, w tym w szczególności w sytuacji, gdy potrzeby w zakresie osób posiadających uprawnienia do prowadzenia audytu wewnętrznego w sektorze finansów publicznych będą przewyższały istniejące w tym zakresie zasoby.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Koszty związane z przeprowadzaniem egzaminu (pierwszy egzamin w 2027 r.) i koszty Komisji Egzaminacyjnej zostaną pokryte w całości z wpływów z tytułu opłaty egzaminacyjnej, która będzie gromadzona przez KSAP. Przyjęto bowiem założenie, że wysokość opłaty egzaminacyjnej będzie wynosiła od 1 000 do 2 425 zł – i zostanie ostatecznie określona w oparciu o cykliczną kalkulację kosztów stałych i zmiennych przedstawionych przez Dyrektora KSAP, oraz ustalona w drodze rozporządzenia przez Ministra Finansów, tak aby realizacja tego zadania nie generowała potrzeby wydatkowania dodatkowych środków z budżetu państwa oraz z innych środków, którymi dysponuje KSAP. W projektowanych przepisach przyjęto natomiast, że maksymalna wysokość opłaty egzaminacyjnej nie może przekroczyć 30% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej (ogłaszanego za dany rok komunikatem przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego – w 2024 r. wynosiło ono 8 181,72 zł[1)], co daje maksymalną wysokość opłaty egzaminacyjnej w wysokości 2 454,52 zł), a egzamin przeprowadzany będzie raz w roku dla wszystkich osób zainteresowanych przystąpieniem do niego. Takie rozwiązanie ułatwi kalkulację kosztów egzaminu ze strony KSAP, a główną zmienną przy ustalaniu i kalkulacji kosztów oraz wysokości opłaty egzaminacyjnej będzie liczba osób zainteresowanych uzyskaniem kwalifikacji do prowadzenia audytu wewnętrznego oraz (związane z tą liczbą) ewentualne koszty wynajęcia

[1)] https://stat.gov.pl/sygnalne/komunikaty-i-obwieszczenia/lista-komunikatow-i-obwieszczen/komunikat-w-sprawie-przecietnego-wynagrodzenia-w-gospodarce-narodowej-w-2024-r-,273,12.html

	odpowiednio dużej sali do przeprowadzenia tego egzaminu i koszty materiałów niezbędnych do przygotowania zestawów egzaminacyjnych. Przy zainteresowaniu na poziomie do 190 osób, KSAP będzie mógł organizować egzamin w swojej siedzibie, co ograniczy do minimum koszty organizacji i przeprowadzania tego egzaminu. Koszty wynagrodzenia Komisji Egzaminacyjnej (przy założeniu, że udział w egzaminie biorą wszyscy członkowie tej Komisji i faktu, że będzie one wypłacana od II kwartału roku, w którym odbędzie się egzamin) będą stałe (zostanie to określone ostatecznie na poziomie rozporządzenia Ministra Finansów), a do kalkulacji w OSR przyjęto, że przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej otrzyma ok. 1500 zł/kwartał a pozostali członkowie – 4 osoby, po 1 000 zł/kwartał). Takie rozwiązanie zredukuje do minimum sytuacje, gdy członek Komisji Egzaminacyjnej nie bierze udziału w pracach Komisji, a pobiera wynagrodzenie. Pozostałe koszty stałe (w tym m.in. na dostosowanie i utrzymanie systemu teleinformatycznego KSAP, niezbędnego do obsługi kandydatów i Komisji Egzaminacyjnej) oraz koszty zmienne (w tym m.in. koszty materiałów, koszty pracownicze i eksperckie po stronie KSAP) będą przypisywane w ciężar poszczególnych rocznych edycji egzaminu. Na potrzeby oszacowania maksymalnych rocznych kosztów stałych egzaminu (łącznie 229,5 tyś zł.) przyjęto, że: 1) opracowanie pytań i zadania egzaminacyjnego (ze wzorcem odpowiedzi i rozwiązaniem) oraz koszty recenzji pytań, zadania egzaminacyjnego i opracowanie szablonu rozwiązań wyniosą nie więcej niż 40 tyś zł; 2) koszty na obsługę administracyjną egzaminu i Komisji Egzaminacyjnej (2 etaty, 3 m-ce - wynagrodzenie 11 337,00 zł/m-c/etat), w tym analizę wniosków kandydatów, koordynacja współpracy z ekspertami (pytania, zadanie i sprawdzanie prac egzaminacyjnych), Komisją Egzaminacyjną, kontakt z kandydatami, Ministerstwem Finansów wyniosą nie więcej niż 70 tyś zł; 3) koszty utrzymania i ewentualnej aktualizacji systemu informatycznego do obsługi egzaminu i Komisji Egzaminacyjnej wyniosą nie więcej niż 30 tyś zł; 4) koszty przygotowania sal i budynku KSAP wraz z kosztami stałymi dotyczącymi infrastruktury KSAP oraz koszty wynajęcia sali gdy liczba kandydatów przekroczy 190 osób wyniosą nie więcej niż 40 tyś zł; 5) ryczałtowe miesięczne wynagrodzenie członków Komisji Egzaminacyjnej wyniesie nie więcej niż 49,5 tyś zł. Do tego należy doliczyć koszty zmienne w wysokości ok. 130 zł na kandydata na sprawdzenie pracy egzaminacyjnej oraz wszelkie materiały na egzamin i zaświadczenie o pozytywnym wyniku egzaminu. Przy tak wyliczonych kosztach egzaminu wyliczono, że przy organizacji egzaminu dla 300 osób w roku łączne koszty organizacji i przeprowadzenia egzaminu oraz Komisji Egzaminacyjnej wyniosą 268,5 tyś zł, a łączny przychód KSAP z tytułu opłaty egzaminacyjnej – w wysokości 1 000 zł., wyniesie 300 tyś zł, co pozwala zachować rezerwę na nieprzewidziane wydatki w wysokości 31,5 tyś zł. Przy 100 kandydatach koszty organizacji i przeprowadzenia egzaminu oraz Komisji Egzaminacyjnej wyniosą 242,5 tyś zł a tym samym wysokość opłaty egzaminacyjnej musiałaby wynieść 2 425 zł, stąd w ustawie przyjęto warunki brzegowe określające, że egzamin odbędzie się, gdy liczba osób zainteresowanych udziałem w egzaminie wyniesie min. 100, a maksymalna wysokość opłaty egzaminacyjnej nie może przekroczyć 30% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej. Jednocześnie przyjęto, że w okresie najbliższych 10 lat nie powinno być problemów z tym, aby corocznie zgromadzić podczas egzaminu ok. 300 kandydatów. Wysokość opłaty egzaminacyjnej jest porównywalna z opłatą egzaminacyjną dla egzaminu na doradcę podatkowego, która od 2023 r. wynosi 1 800 zł.[2)] Jednocześnie należy wskazać, że wysokość opłaty egzaminacyjnej jest znacznie niższa od kosztów uzyskania innych kwalifikacji do przeprowadzania audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych, wynikających z art. 286 ust. 1 pkt 5 ustawy o finansach publicznych. I tak np. koszt studiów podyplomowych wynosi 7 000 zł[3)], 5 500 zł[4)] lub 5200 zł[5)] – tj. średnio ok. 6000

[2)] https://www.gov.pl/web/finanse/egzamin-na-doradce-podatkowego

[3)] Audyt Wewnętrzny i Kontrola Zarządcza w Jednostkach Sektora Finansów Publicznych studia podyplomowe | SGH | Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

[4)] Audyt wewnętrzny w sektorze prywatnym i publicznym – Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu

[5)] Rachunkowość i Audyt Wewnętrzny w Jednostkach Sektora Publicznego / Wydział Ekonomii UwB

	zł. I co warto zaznaczyć sam fakt ukończenia tych studiów nie pozwala na prowadzenie audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych, bo wymagana tu jest jeszcze praktyka, o której mowa w art. 286 ust. 2 uofp. Jednocześnie uzyskanie certyfikatu CIA® w The Institute of Internal Auditors (IIA) to koszt od 990 USD do 1 515 USD[6] (co przy przeliczeniu kursem średnim NBP z 2 grudnia 2025 r. wynosi od ok. 4 042 zł do ok. 6 185 zł). Tym samym maksymalna wysokość opłaty egzaminacyjnej za egzamin państwowy na audytora wewnętrznego, która wynika z projektowanych przepisów, stanowi ok. 41% opłaty za studia podyplomowe oraz od ok. 40% do ok. 61% opłaty za egzamin CIA®. Tym samym przyjęto, że opłata za udział w państwowym egzaminie na audytora wewnętrznego będzie równa 11,3 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ustalonego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1749 oraz z 2026 r. poz. 26), obowiązującego na dzień 31 stycznia roku, w którym przeprowadzany jest egzamin. Po uwzględnieniu Komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 9 lutego 2026 r. w sprawie przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w 2025 r[7]. (przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w 2025 r. wyniosło 8 903,56 zł.) oznacza, że wysokość opłaty egzaminacyjnej będzie wynosiła 1006,10 zł.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa							0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie X nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:

[6] Opłaty w procesie certyfikacji | Instytut Audytorów Wewnętrznych IIA Polska

[7] Główny Urząd Statystyczny / Opracowania sygnalne / Komunikaty i Obwieszczenia / Lista komunikatów i obwieszczeń / Obwieszczenie w sprawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w 2025 r.

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie X nie dotyczy
Komentarz:	

9. Wpływ na rynek pracy

Projekt nie ma wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na środowisko naturalne, demografię, informatyzację, sytuację i rozwój regionalny mienie państwowe oraz zdrowie.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przepisy wejdą w życie od dnia 31 grudnia 2026 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów wprowadzenia projektowanego rozporządzenia będzie miała charakter bieżący na podsatwie sprawozdań i rozliczeń KSAP.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy.

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A F I N A N S Ó W I G O S P O D A R K I

z dnia

w sprawie organizacji i przeprowadzania egzaminu państwowego na audytora wewnętrznego

Na podstawie art. 286s pkt 2–11 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, 1844 i 1846 oraz z ….) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) sposób zakładania, udostępniania, uwierzytelniania indywidualnych kont w systemie informatycznym, o którym mowa w art. 286d ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, zwanej dalej „ustawą”;
2) sposób uiszczenia opłaty egzaminacyjnej, o której mowa w art. 286c ust. 1 ustawy, zwanej dalej „opłatą”;
3) sposób i tryb przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w art. 286 ust.1 pkt 5 lit e ustawy, zwanego dalej „egzaminem”;
4) materiały, które kandydat może posiadać w trakcie egzaminu;
5) tryb unieważnienia egzaminu, o którym mowa w art. 286n ustawy;
6) sposób uzyskiwania przez kandydata wglądu, o którym mowa w art. 286p ust. 1 pkt 1 ustawy;
7) sposób i tryb wnoszenia oraz rozpatrzenia odwołania od wykluczenia z egzaminu, o którym mowa w art. 286m ust. 3 ustawy, oraz odwołania od negatywnego wyniku egzaminu, którym mowa w art. 286p ust. 1 pkt 2 ustawy;
8) sposób złożenia wniosku o zwrot opłaty wstępnej lub opłaty za egzamin oraz sposób i tryb zwrotu tych opłat, o których mowa w art. 286c ust. 1 ustawy;
9) wzór zaświadczenia o złożeniu egzaminu z wynikiem pozytywnym, którym mowa w art. 286q ust. 1 ustawy, oraz tryb i sposób otrzymania tego zaświadczenia oraz jego kopii;

10) sposób rozliczania oraz przekazywania do budżetu państwa pobranej od kandydatów opłaty egzaminacyjnej, o której mowa w art. 286c ust. 2 ustawy.

Rozdział 2

Sposób tworzenia, udostępniania i uwierzytelniania indywidualnych kont w systemie

§ 2. 1. Krajowa Szkoła Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego, zwana dalej „KSAP” w systemie informatycznym, o którym mowa w art. 286d ust. 1 ustawy, zwanym dalej „systemem”:

1) umożliwia założenie indywidualnego konta kandydackiego, o którym mowa w art. 286d ust. 3 pkt 1 ustawy;
2) zakłada i udostępnia indywidulane konto funkcyjne, o którym mowa w art. 286d ust. 3 pkt 2 ustawy:
   a) członkowi Komisji Egzaminacyjnej – z chwilą powołania go w skład Komisji Egzaminacyjnej,
   b) pracownikowi KSAP – z chwilą wyznaczenia go przez dyrektora KSAP do wykonywania zadań związanych z organizacją i przeprowadzeniem egzaminu oraz obsługą Komisji Egzaminacyjnej.

2. Z chwilą:

1) założenia indywidualnego konta kandydackiego w systemie kandydat, który je założył, albo
2) założenia i udostępniania indywidualnego konta funkcyjnego w systemie przez KSAP, członek Komisji Egzaminacyjnej lub pracownik KSAP

– staje się administratorem konta i jego uprawnionym użytkownikiem.

§ 3. 1. Indywidualne konto kandydackie w systemie zakłada się po określeniu nazwy użytkownika, adresu poczty elektronicznej do powiadomień, hasła oraz złożeniu podpisu zaufanego, kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu osobistego albo uwierzytelnieniu przez użycie środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej.

2. Identyfikator kandydata, imię lub imiona i nazwisko są ustalane na podstawie danych odpowiednio z kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu osobistego lub podpisu zaufanego albo na podstawie danych identyfikujących osobę fizyczną przekazanych za pomocą środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej i zapisywane na koncie.

3. Zmiana hasła lub nazwy użytkownika na indywidulanym koncie kandydackim w systemie wymaga potwierdzenia przez użytkownika konta potwierdzenia podpisem zaufanym, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo uwierzytelnienia przez użycie środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej.

4. Wszelkie zmiany danych na indywidulanym koncie kandydackim w systemie wymagają ponownego potwierdzenia podpisem zaufanym, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo uwierzytelnienia przez użycie środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej.

§ 4. 1. Użytkownik indywidualnego konta funkcyjnego w systemie po określeniu przez KSAP nazwy użytkownika, adresu poczty elektronicznej do powiadomień oraz pierwszego hasła i otrzymaniu tych danych loguje się na swoje konto oraz ustanawia własne hasło, a następnie składa podpis zaufany, kwalifikowany podpis elektroniczny, podpis osobisty albo dokonuje uwierzytelnienia przez użycie środka identyfikacji elektronicznej wydanym w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej.

2. Zmiana hasła lub nazwy użytkownika na indywidulanym koncie funkcyjnym w systemie wymaga potwierdzenia przez użytkownika konta potwierdzenia podpisem zaufanym, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo uwierzytelnienia przez użycie środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej.

3. Wszelkie zmiany danych użytkownika indywidualnego konta funkcyjnego w systemie wymagają ponownego potwierdzenia podpisem zaufanym, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo uwierzytelnienia przez użycie środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej.

§ 5. Użytkownik indywidualnego konta kandydackiego w systemie powiadamiany jest o umieszczeniu pisma Komisji Egzaminacyjnej na swoim koncie w systemie za pośrednictwem adresu poczty elektronicznej lub numeru telefonu, o których mowa w art. 286f ust. 3 pkt 3 ustawy.

Rozdział 3

Sposób uiszczenia opłaty egzaminacyjnej oraz sposób złożenia wniosku o zwrot opłaty wstępnej lub opłaty za egzamin oraz sposób i tryb zwrotu tych opłat

§ 6. Wniesienie opłaty za egzamin następuje w sposób bezgotówkowy na rachunek bankowy KSAP z wykorzystaniem:

1) karty płatniczej;
2) przelewu na rachunek bankowy;
3) płatności online.

§ 7. Zwrot opłaty wstępnej lub opłaty za egzamin jest dokonywany na numer rachunku bankowego lub rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej wskazany we wniosku, o którym mowa w art. 286f ust. 3 pkt 4 ustawy:

1) automatycznie, w przypadku, o którym mowa w:
   a) art. 286a ust. 4 ustawy – w terminie 30 dnia od dnia, w którym ogłoszono informację o nieprzeprowadzeniu egzaminu,
   b) w art. 286c ust. 5 pkt 1 i 2 ustawy – w terminie 30 dni od dnia uwzględnienia odwołania, o którym mowa w art. 286m ust. 3 ustawy, lub unieważnienia egzaminu;
2) na wniosek, w przypadku, którym mowa w art. 286c ust. 6 ustawy – w terminie 30 dni od dnia złożenia przez kandydata wniosku na indywidualnym koncie kandydackim w systemie.

Rozdział 4

Sposób i tryb przeprowadzania egzaminu

§ 8. 1. W celu przeprowadzenia egzaminu Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej powołuje zespół egzaminacyjny, liczący co najmniej trzech członków Komisji Egzaminacyjnej.

2. Spośród członków zespołu egzaminacyjnego Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej wyznacza, nie później niż 60 dni przed dniem egzaminu, przewodniczącego zespołu egzaminacyjnego.

3. Członek zespołu egzaminacyjnego, który nie może uczestniczy w egzaminie, niezwłocznie zawiadamia Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej, który wskazuje na jego miejsce innego członka Komisji Egzaminacyjnej.

§ 9. 1. Przewodniczący zespołu egzaminacyjnego podczas egzaminu może wydawać zarządzenia o charakterze porządkowym lub organizacyjnym.

2. Zespół egzaminacyjny jest odpowiedzialny za zapewnienie przestrzegania w trakcie egzaminu norm porządkowych przez kandydatów.

§ 10. 1. Egzamin przeprowadza się w wydzielonej sali, w warunkach zapewniających kandydatom samodzielną pracę.

2. W miarę możliwości KSAP dostosowuje warunki przeprowadzenia egzaminu do potrzeb kandydatów, o których mowa w art. 286f ust. 6 ustawy, po uwzględnieniu możliwości organizacyjnych i warunków technicznych obowiązujących w trakcie egzaminu oraz konieczności zachowania ustalonego trybu i sposobu przeprowadzenia egzaminu.

3. Kandydat w czasie egzaminu jest obowiązany podporządkować się poleceniom członków zespołu egzaminacyjnego.

§ 11. 1. Przed wejściem na salę kandydat okazuje członkowi zespołu egzaminacyjnego dokument zawierający zdjęcie, potwierdzający jego tożsamość oraz składa podpis na liście obecności. Listę obecności dołącza się do protokoły z przeprowadzenia egzaminu.

2. Rozpoczęcie egzaminu następuje z chwilą otwarcia przygotowanego przez KSAP pakietu zawierającego testy, arkusze odpowiedzi na pytania testowe, stanowiące integralną część testu oraz zadanie egzaminacyjne, zwane „zestawami egzaminacyjnymi”.

3. Po rozpoczęciu egzaminu wchodzenie do sali egzaminacyjnej innych osób niż członkowie zespołu egzaminacyjnego jest zabronione.

4. Przed otwarciem pakietu przewodniczący zespołu egzaminacyjnego sprawdza, czy pakiet nie został uszkodzony w sposób umożliwiający dostęp do zestawów egzaminacyjnych.

5. Otwarcie pakietu, o którym mowa w ust. 3, następuje w obecności kandydatów.

6. Po otwarciu pakietu, o którym mowa w ust. 3, przewodniczący składu egzaminacyjnego informuje kandydatów o:

1) sposobie przeprowadzania egzaminu;
2) przepisach porządkowych obowiązujących w trakcie przeprowadzania egzaminu;
3) zasadach udzielania odpowiedzi na arkuszach odpowiedzi;
4) sposobie udzielenia odpowiedzi na zadanie egzaminacyjne;
5) sposobie korzystania w materiałów, które kandydat może posiadać w trakcie egzaminu.

7. Przebieg czynności, o których mowa w ust. 4–6, odnotowuje się w protokole z przeprowadzenia egzaminu.

§ 12. 1. Czas na rozwiązanie testu oraz zadania egzaminacyjnego wynosi 180 minut i jest liczony od chwili wskazanej przez przewodniczącego zespołu egzaminacyjnego.

2. W przypadku uwzględnienia wniosku kandydata o wydłużenie czasu trwania egzaminu, o którym mowa w art. 286f ust. 6 ustawy, czas trwania egzaminu wynosi 240 minut.

§ 13. 1. Po wejściu na salę egzaminacyjną kandydat losuje kopertę zawierającą kartkę z numerem kodu. Na kartce kandydat wpisuje swoje imię i nazwisko oraz nr PESEL, a w prawym górnym rogu na pierwszej stronie zestawu egzaminacyjnego numer kodu. Wypełnioną kartkę kandydat umieszcza w kopercie, którą zakleja i oddaje członkowi zespołu egzaminacyjnego a następnie zajmuje miejsce wskazane przez członka tego zespołu.

2. Po otrzymaniu zestawu egzaminacyjnego kandydat powinien sprawdzić jego kompletność. W przypadku stwierdzenia jego niekompletności kandydat powinien powiadomić o tym członka zespołu egzaminacyjnego.

3. Przewodniczący zespołu egzaminacyjnego odnotowuje w protokole z przeprowadzenia egzaminu liczbę niewykorzystanych zestawów egzaminacyjnych.

§ 14. 1. W trakcie egzaminu kandydat może opuścić salę jedynie po uzyskaniu zgody przewodniczącego lub członka zespołu egzaminacyjnego.

2. Przed opuszczeniem sali kandydat przekazuje zestaw egzaminacyjny przewodniczącemu lub członkowi zespołu egzaminacyjnego, który odnotowuje na zestawie egzaminacyjnym godzinę wyjścia i powrotu kandydata na salę.

3. W przypadku wcześniejszego zakończenia egzaminu kandydat przekazuje zestaw egzaminacyjny wraz z rozwiązaniem zadania egzaminacyjnego, zwany „pracą egzaminacyjną” przewodniczącemu lub członkowi zespołu egzaminacyjnego i opuszcza salę egzaminacyjną bez możliwości powrotu.

§ 15. 1. W trakcie egzaminu kandydat może korzystać z przygotowanych przez siebie przepisów prawa ogłoszonych w dziennikach urzędowych lub zawartych w zbiorach przepisów bez komentarzy, zgodnych z wykazem, o którym mowa w art. 286l ust. 3 ustawy, oraz międzynarodowych standardów audytu wewnętrznego i standardów kontroli zarządczej dla sektora finansów publicznych.

2. W celu sprawdzenia czy zdający posiada przy sobie niedozwolone urządzenia służące do kopiowania oraz przekazywania i odbioru informacji, członkowie zespołu egzaminacyjnego mogą posługiwać się elektronicznym wykrywaczem takich urządzeń.

3. Wykluczenie kandydata z egzaminu, w przypadkach, o których mowa w art. 286m ust. 1 ustawy, jest odnotowane w protokole z przeprowadzenia egzaminu oraz na zestawie egzaminacyjnym kandydata i jest równoznaczne z uzyskaniem negatywnego wyniku z egzaminu. Kandydat wykluczony z egzaminu jest zobowiązany do niezwłocznego opuszczenia sali egzaminacyjnej.

§ 16. 1. Po upływie czasu, o którym mowa w § 12 ust 1 albo ust. 2, przewodniczący zespołu egzaminacyjnego ogłasza koniec egzaminu.

2. Po ogłoszeniu końca egzaminu kandydat odkłada pracę egzaminacyjną. Kandydat pozostaje na miejscu do momentu zebrania wszystkich prac egzaminacyjnych przez członków zespołu egzaminacyjnego, po czym opuszcza salę egzaminacyjną.

§ 17. Po zakończeniu egzaminu niewykorzystane zestawy egzaminacyjne przewodniczący składu egzaminacyjnego zwraca dyrektorowi KSAP w stanie nienaruszonym. Liczbę niewykorzystanych zestawów egzaminacyjnych odnotowuje się w protokole z przeprowadzenia egzaminu.

§ 18. 1. Prace egzaminacyjne są rozkodowywane przez Komisję Egzaminacyjną po sprawdzeniu wszystkich prac egzaminacyjnych.

2. Prace egzaminacyjne:

1) zawierające dane umożliwiające identyfikację kandydata albo
2) niezawierające prawidłowo zamieszczonego oznaczenia kodowego, albo
3) niezawierające wszystkich stron testu lub arkusza odpowiedzi lub zadania testowego

– nie podlegają ocenie, co skutkuje uzyskaniem przez kandydata negatywnego wyniku egzaminu.

§ 19. 1. Egzamin polega na udzieleniu odpowiedzi na pytania z zakresu wiedzy, umiejętności i kompetencji, o których mowa w art. 286l ust. 1 ustawy, zawarte w:

1) teście składającym się ze 100 pytań jednokrotnego wyboru;
2) zadaniu egzaminacyjnym.

2. Co najmniej 50 pytań w teście dotyczy sprawdzenia wiedzy kandydata z zakresu, o którym mowa w art. 286l ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy.

3. Każde pytanie testowe oceniane jest w następujący sposób:

1) odpowiedź prawidłowa – jeden punkt;
2) odpowiedź nieprawidłowa lub brak odpowiedzi – zero punktów.

4. Wybór odpowiedzi na pytanie testowe polega na zakreśleniu na arkuszu odpowiedzi na pytania testowe, jednej z trzech propozycji odpowiedzi (A albo B, albo C). Zmiana zakreślonej odpowiedzi jest niedozwolona.

5. Rozwiązanie zadania egzaminacyjnego oceniane jest w skali od 0 do 8 punktów. Oceny rozwiązania dokonuje się, biorąc pod uwagę w szczególności zachowanie wymogów formalnych, zastosowanie właściwych przepisów prawa i umiejętność ich interpretacji oraz poprawność zaproponowanego przez kandydata sposobu rozwiązania zadania.

6. Do oceny rozwiązania zadania egzaminacyjnego sporządza się uzasadnienie, odnoszące się w szczególności do spełnienia kryteriów, o których mowa w ust. 5.

§ 20. Z przebiegu egzaminu, w terminie 7 dni od dnia jego przeprowadzenia, jest sporządzany protokół, który podpisują wszyscy członkowie zespołu egzaminacyjnego.

Rozdział 5

Tryb unieważnienia egzaminu

§ 21. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 286n ustawy, kandydat lub członek zespołu egzaminacyjnego może złożyć, w terminie dwóch dnia od dnia egzaminu, wniosek o unieważnienie egzaminu. Wniosek zawierający uzasadnienie należy złożyć na indywidualne konto funkcyjne Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej w systemie.

2. W terminie dwóch dnia od dnia złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 1, Komisja Egzaminacyjna podejmuje rozstrzygnięcie dotyczącą złożonego wniosku.

3. W przypadku podjęcia przez Komisję Egzaminacyjną rozstrzygnięcia o:

1) unieważnieniu egzaminu, w terminie dwóch dni od dnia podjęcia rozstrzygnięcia, informacja o unieważnieniu egzaminu zostaje zamieszczona na indywidulanych kontach kandydackich w systemie oraz jest ogłaszana w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Finansów i KSAP;
2) nieunieważnieniu egzaminu, w terminie dwóch dni od dnia podjęcia rozstrzygnięcia informacja jest zamieszczana na indywidualnym koncie w systemie osoby, o której mowa w ust. 1.

Rozdział 6

Sposób i tryb wnoszenia oraz rozpatrzenia odwołania od wykluczenia z egzaminu

§ 22. Kandydat w pisemnym odwołaniu od wykluczenia z egzaminu, złożonym na indywidualnym koncie kandydackim w systemie, zawiera opis sytuacji, która była podstawą wykluczenia wraz z uzasadnieniem dotyczącym uwzględnienia jego odwołania.

§ 23. Komisja Egzaminacyjna, w terminie 7 dni od dnia otrzymania odwołania o którym mowa w ust. 1, przekazuje rozstrzygnięcie wraz z uzasadnieniem na indywidualne konto kandydackie w systemie.

Rozdział 7

Sposób uzyskiwania przez kandydata wglądu oraz tryb i sposób wnoszenia odwołania od negatywnego wyniku egzaminu

§ 24. 1. Wygląd odbywa się na podstawie wniosku złożonego na indywidulanym koncie kandydackim w systemie.

2. W przypadku nieuzyskania przez kandydata wymaganej liczby punktów z jednej lub obu części egzaminu kandydat może wnioskować o wgląd odpowiednio do:

1) testu oraz arkusza odpowiedzi lub
2) rozwiązania zadania egzaminacyjnego oraz uzasadnienia, o którym mowa w § 19 ust. 6.

3. Wgląd odbywa się w siedzibie KSAP, po wcześniejszym ustaleniu terminu w indywidulanym koncie kandydackim w systemie.

4. Wgląd jest możliwy w obecności co najmniej jednego z członków Komisji Egzaminacyjnej albo w inny sposób przyjęty przez Komisję Egzaminacyjnej uwzględniający możliwości organizacyjne i warunki techniczne pracy Komisji Egzaminacyjnej oraz konieczność zachowania indywidualnego charakteru tej czynności.

5. Czas wglądu nie może przekraczać 45 minut.

§ 25. 1. Pisemne odwołanie od negatywnego wyniku egzaminu, o którym mowa w art. 286p ust. 1 ustawy, wymaga dołączenia szczegółowego uzasadnienia wskazującego zastrzeżenia dotyczące oceny odpowiedzi na wskazane pytania testowe lub wskazanych elementów oceny zadania egzaminacyjnego, o których mowa w § 19 ust. 5.

2. Wniosek niezawierający uzasadnienia, o którym mowa w ust. 1, pozostawia się bez rozpatrzenia.

3. Ponownej oceny pracy egzaminacyjnej, w zakresie odwołania, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania.

4. Rozstrzygniecie dotyczące odwołania kandydata od negatywnego wyniku wraz z uzasadnieniem jest przekazywane na indywidualne konto kandydackie w systemie.

Rozdział 8

Wzór zaświadczenia o złożeniu egzaminu z wynikiem pozytywnym oraz tryb i sposób otrzymywania tego zaświadczenia oraz jego kopii

§ 26. 1. W terminie 30 dni od dnia uzyskania pozytywnego wyniku z egzaminu Komisja Egzaminacyjna wydaje zaświadczenie o złożeniu egzaminu z wynikiem pozytywnym, o którym mowa w art. 286r ust. 1 ustawy, zwane dalej „zaświadczeniem".

2. Zaświadczenie wydawane jest w wersji papierowej i może zostać:

1) odebrane osobiście przez kandydata lub
2) odebrane przez osobę upoważnioną przez kandydata, lub
3) przesyłane na adres do korespondencji wskazany przez kandydata na indywidualnym koncie kandydackim w systemie.

3. Kopię zaświadczenia wydaje KSAP na wniosek kandydata złożony na piśmie drogą elektroniczną lub przesłany na adres KSAP.

4. Kopia zaświadczenia jest przesyłana, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie:

1) w wersji papierowej na adres do korespondencji podany we wniosku albo
2) jako elektroniczne odwzorowanie zaświadczenia na adres poczty elektronicznej podany we wniosku.

§ 27. Ustala się wzór zaświadczenia, który stanowi załącznik do rozporządzenia.

Rozdział 9

Sposób rozliczania oraz przekazywania do budżetu państwa opłaty egzaminacyjnej

§ 28. 1. Środki z tytułu opłaty egzaminacyjnej KSAP gromadzi na wyodrębnionym rachunku bankowym.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 286c ust. 2 ustawy, środki z rachunku, o którym mowa w ust. 1, KSAP przekazuje na rachunek dochodów budżetu państwa, w terminie do końca roku, w którym przeprowadzono egzamin.

3. W sprawozdaniu, o którym mowa w art. 286b ust. 5, dyrektor KSAP przedstawia szczegółowe rozliczenie z budżetem państwa z tytułu opłaty egzaminacyjnej pobranej od kandydatów.

Rozdział 10

Przepis końcowy

§ 29. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

MINISTER FINANSÓW I GOSPODARKI

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Finansów i Gospodarki
z dnia
(Dz. U. …)

WZÓR

(Godło)

Państwowa Komisja Egzaminacyjna do Spraw Audytu Wewnętrznego

ZAŚWIADCZENIE
nr…..

zaświadcza się, że

Pani/Pan (imię i nazwisko)
PESEL

złożyła/złożył dnia ……z wynikiem pozytywnym egzamin państwowy
na audytora wewnętrznego, o którym mowa w art. 286 ust. 1 pkt 5 lit. e
ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych
(Dz. U z 2025 r. poz. 1483, 1844 i 1846)

Przewodniczący
Komisji Egzaminacyjnej
(Imię i nazwisko)

.....
(*podpis)*

Warszawa, dnia .....

UZASADNIENIE

Celem projektu *rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie organizacji i przeprowadzania egzaminu państwowego na audytora wewnętrznego*, zwanego dalej „projektem” albo „rozporządzeniem”, jest wykonanie przepisów nowelizowanej ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. 2025 r. poz. 1483 ze zm.), dalej jako: „ustawa” związanych z wprowadzeniem egzaminu państwowego na audytora wewnętrznego, dalej jako: „egzamin”.

Zgodnie z brzmieniem art. 286t pkt 2–11 ustawy, wynikającym ze zmian wprowadzanych ustawą z dnia … 2026 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2026 r. poz. …), zawierającym upoważnienie ustawowe do wydania niniejszego aktu wykonawczego, minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia:

- sposób zakładania, udostępniania i uwierzytelniania indywidualnych kont w systemie, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitej procedury postępowania użytkowników tych kont oraz ich jednoznacznej identyfikacji,
- sposób uiszczenia opłaty egzaminacyjnej, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitej procedury postępowania kandydatów,
- tryb i sposób przeprowadzania egzaminu biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia obiektywnego i sprawnego przeprowadzenia egzaminu,
- materiały, które kandydat może posiadać w trakcie egzaminu, biorąc pod uwagę prawidłowość przebiegu egzaminu,
- tryb unieważnienia egzaminu, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitej procedury postępowania Komisji Egzaminacyjnej,
- sposób uzyskiwania przez kandydata wglądu, o którym mowa w art. 286p ust. 1 pkt ustawy, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitej procedury postępowania kandydatów i Krajowej Szkoły Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego, dalej jako: KSAP,
- tryb i sposób wnoszenia oraz rozpatrzenia odwołania od wykluczenia z egzaminu oraz odwołania od negatywnego wyniku egzaminu, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitej procedury postępowania kandydatów i Komisji Egzaminacyjnej;

- sposób złożenia wniosku o zwrot opłaty wstępnej lub opłaty za egzamin oraz sposób i tryb zwrotu tych opłat, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitej procedury postępowania kandydatów oraz sprawnego rozliczania tych opłat,
- wzór zaświadczenia o złożeniu egzaminu z wynikiem pozytywnym oraz tryb i sposób otrzymania tego zaświadczenia oraz jego kopii, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitych danych zawartych w tych zaświadczeniach oraz zapewnienia jednolitej procedury postępowania kandydatów i KSAP,
- tryb i sposób rozliczania oraz przekazywania do budżetu państwa pobranej od kandydatów opłaty egzaminacyjnej, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitej procedury postępowania KSAP i właściwego rozliczenia się z tego tytułu z budżetem państwa.

Projektowane rozporządzenie ma na celu uszczegółowienia tych kwestii związanych z egzaminem, które nie zostały uregulowane w przepisach ustawy.

Rozdział 1. „Przepisy ogólne” (§ 1)

Przepis § 1 jest odzwierciedleniem treści art. 286t pkt 2–11 ustawy, który wskazuje zakres delegacji upoważniającej ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania niniejszego rozporządzenia, określając tym samym jego zakres przedmiotowy.

Rozdział 2. „Sposób tworzenia, udostępniania i uwierzytelniania kont w systemie” (§ 2–11)

W zakresie realizacji zadań określonych w ustawie, KSAP będzie korzystała z systemu teleinformatycznego, zwanego dalej „systemem”, który będzie służył do:

1) składania i doręczania wniosków oraz pism w sprawach dotyczących egzaminu;
2) gromadzenia i przetwarzania danych dotyczących:
   a) osób, które założyły konto w tym systemie,
   b) Komisji Egzaminacyjnej i jej członków,
   c) pracowników KSAP, którym udostępniono konto w systemie;
3) obsługi indywidualnych kont w tym systemie;
4) realizacji innych zadań i czynności związanych z funkcjonowaniem Komisji Egzaminacyjnej i organizacją egzaminu.

W związku z tym w przepisach rozporządzenia wskazano sposób, w jaki będą zakładane i udostępniane indywidualne konta w systemie. Należy w tym miejscu podkreślić rozróżnienie dotyczące kont kandydackich i funkcyjnych. W pierwszym przypadku konto będzie zakładane przez kandydata. Natomiast konta funkcyjne, tj. członków Komisji Egzaminacyjnej i pracowników KSAP, wyznaczonych przez dyrektora KSAP do wykonywania zadań związanych z organizacją i przeprowadzeniem egzaminu oraz obsługą Komisji Egzaminacyjnej – będą zakładane i udostępniane przez KSAP. Rozwiązanie takie ma na celu jednoznaczne wskazanie sposobu postępowania dla poszczególnych grup uczestników procesu egzaminacyjnego.

Projekt rozporządzenia wprowadza obowiązek korzystania z Węzła Krajowego Identyfikacji Elektronicznej, dalej jako: węzeł krajowy, jako mechanizmu uwierzytelniania wszystkich użytkowników systemu. Celem takiego rozwiązania jest zapewnienie jednolitego i bezpiecznego sposobu potwierdzania tożsamości zarówno kandydatów, jak i członków Komisji egzaminacyjnej i wyznaczonych pracowników KSAP. Wykorzystanie węzła krajowego umożliwia bowiem jednoznaczna identyfikacje osoby przy użyciu środków identyfikacji elektronicznej wydawanych przez podmioty publiczne. Zastosowanie węzła krajowego pozwala na ograniczenie ryzyka nieuprawnionego dostępu do kont kandydackich i funkcyjnych przez inne osoby oraz zwiększa wiarygodność danych przetwarzanych w systemie. Ponadto węzeł krajowy funkcjonuje jako centralny element krajowego systemu identyfikacji elektronicznej i zapewnia interoperacyjność z różnymi środkami identyfikacji, w tym np. profilem zaufanym czy e-dowodem. Wprowadzenie jednolitego mechanizmu logowania eliminuje konieczność tworzenia odrębnych systemów identyfikacji przez poszczególnych użytkowników systemu, co zwiększa poziom bezpieczeństwa danych.

Rozdział 3. „Sposób uiszczenia opłaty egzaminacyjnej oraz sposób złożenia wniosku o zwrot opłaty wstępnej lub opłaty za egzamin oraz sposób i tryb zwrotu tych opłaty” (§ 6–7)

W wyodrębnionym rozdziale 3 projektowanego rozporządzenia uregulowano sposób wnoszenia przez kandydatów opłat związanych z egzaminem określonych w ustawie oraz tryb i sposób dokonywania ich zwrotu.
Zgodnie z art. 286c ust. 1 ustawy opłata egzaminacyjna składa się z dwóch części:

- opłaty wstępnej, która wynosi 10% opłaty egzaminacyjnej oraz
- opłaty za egzamin, stanowiącej pozostałe 90% opłaty egzaminacyjnej.

Zgodnie z § 6 rozporządzenia opłatę wstępną oraz opłatę egzaminacyjną kandydaci będą wnosić na rachunek bankowy KSAP w terminach przewidzianych w przepisach ustawy, z wykorzystaniem metod płatności bezgotówkowych. Rozwiązanie to umożliwia natychmiastowe potwierdzenie dokonania opłaty oraz automatyczne rejestrowanie opłat w systemie, co z kolei minimalizuje możliwe nieprawidłowości.

Zgodnie z przepisami ustawy opłata wstępna i opłata za egzamin, co do zasady, nie podlegają zwrotowi. Od tej ogólnej zasady zostały jednak przewidziane następujące wyjątki:

- zwrot opłaty wstępnej w całości, w sytuacja gdy egzamin w danym roku nie został przeprowadzony z powodu zbyt małej liczby osób, które złożyły wniosek o zakwalifikowanie do egzaminu, tj. zgłosiło się mniej niż 100 osób (art. 286c ust. 4 ustawy),
- zwrot opłaty za egzamin w całości w przypadku unieważnienia egzaminu albo uwzględnienia odwołania kandydata od wykluczenia go z egzaminu (art. 286c ust. 5 ustawy)
- zwrot 25% opłaty za egzamin, na wniosek złożony przez kandydata w przypadku nieprzystąpienia przez niego do egzaminu (art. 286 ust 6 ustawy).

W związku z tym projektowanym § 7 rozporządzenia uregulowano tryb i sposób dokonywania zwrotu opłaty za wstępnej i opłaty za egzamin, zarówno w przypadku gdy zwrot ten następuje w całości i bez wniosku kandydata (art. 286c ust. 4 i 5 ustawy), jak też w przypadku, gdy zwrotowi podlega 1/4 opłaty za egzamin, na podstawie wniosku złożonego przez kandydata (art. 286 ust. 6 ustawy). Regulacja ta ma na celu jednoznaczne wskazanie sposobu zwrotu tych opłat, jak i określenie terminów ich dokonania. Jasne określenie sposobu i trybu postępowania w tych sytuacjach jest istotne zarówno dla kandydatów, Komisji Egzaminacyjnej, jaki KSAP.

Rozdział 4 „Tryb i sposób przeprowadzenia egzaminu” (§ 8–20)

Przepisy tego rozdziału doprecyzowują kwestie proceduralno-techniczne związane z przeprowadzeniem egzaminu i są uzupełnieniem przepisów ustawy w tym zakresie.

W pierwszej kolejności wskazuje się, że egzamin będzie przeprowadzany przez zespół egzaminacyjny składający się z 3 członków Komisji Egzaminacyjnej powołanych przez jej przewodniczącego w terminie 60 dni przed dniem egzaminu. Pozwoli to zespołowi egzaminacyjnemu z odpowiednim wyprzedzeniem na przygotowanie się do przeprowadzenia egzaminu.

Kolejne przepisy tego rozdziału odnoszą się do kwestii organizacyjno-porządkowych dotyczących przeprowadzenia egzaminu, w tym:

- zapewnienia odpowiednich warunków do przeprowadzenia egzaminu, w tym także dla osób, o których mowa w art. 286f ust. 6,
- określenia materiałów, które może posiadać kandydat w trakcie egzaminu,
- obowiązku potwierdzenia tożsamości przed wejściem kandydata na salę egzaminacyjną,
- sprawdzenia integralności pakietu zawierającego zestawy egzaminacyjne,
- obowiązku zapoznania kandydatów z przebiegiem egzaminu i zasadami obowiązującymi w jego trakcie, w tym m.in. opuszczenia sali egzaminacyjnej, wcześniejszego zakończenia egzaminu, wykluczenia z egzaminu w związku z korzystaniem z pomocy innych osób lub niedozwolonych urządzeń lub materiałów, czy zakończeniem egzaminu,
- zasadami rozwiązywania testu oraz zadania egzaminacyjnego.

W przepisach wskazano także czas trwania egzaminu (180 minut). Przewidziano także jego wydłużenie czasu trwania egzaminu w przypadku osób, które złożyły taki wniosek, do 240 minut, tak aby uwzględnić ich szczególne potrzeby i zagwarantować równość szans w trakcie egzaminu.

Egzamin sprawdza wiedzę, kompetencje i umiejętności, o których mowa w art. 286l ust. 1 ustawy i będzie polegał na rozwiązaniu testu składającego się ze 100 pytań oraz zadania egzaminacyjnego. Należy podkreślić, że w teście co najmniej 50 pytań będzie dotyczyło sprawdzenia wiedzy z zakresu przepisów ustawy i przepisów wydanych na jej podstawie, w szczególności regulujących kontrolę zarządczą i audyt wewnętrzny. Rozwiązanie to ma na celu podkreślenie znaczenia posiadania wiedzy z tego obszaru w przypadku osób mających w przyszłości prowadzić audyt wewnętrzny w sektorze publicznym. W kolejnych przepisach określono w jaki sposób będzie dokonywana ocena odpowiedzi na pytania testowe oraz ocena zadania egzaminacyjnego. Każde pytanie testowe oceniane będzie w ten sposób, że za odpowiedź prawidłową przyznawane będzie jeden punkt, za odpowiedź nieprawidłową lub brak odpowiedzi – zero punktów. Natomiast ocena rozwiązania zadania egzaminacyjnego będzie odbywała się w skali w skali od 0 do 6 punktów, ze szczególnym uwzględnieniem zachowania wymogów formalnych, zastosowania właściwych przepisów prawa i umiejętności ich interpretacji oraz poprawności zaproponowanego przez kandydata sposobu rozwiązania zadania. Należy podkreślić, że do oceny zadania egzaminacyjnego niezbędne będzie

sporządzanie uzasadnienia, tak aby kandydat w razie złożenia odwołania od tej oceny mógł zapoznać się z argumentacją osoby sprawdzającej jego pracę. Uzasadnienie powinno zatem odnosić się w szczególności do spełnienia kryteriów oceny rozwiązania zadania określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Nie będą podlegać ocenie prace egzaminacyjne zawierające elementy pozwalające na identyfikację autora pracy (np. podpisane się przez kandydata), niekompletne (np. brak stron testu lub arkusza odpowiedzi lub treści zadania egzaminacyjnego) lub niezawierające prawidłowego oznaczenia kodowego. Prace niepodlegające ocenie, będą traktowane na równi z pracami, których wynik jest negatywny.

Protokół z przebiegu egzaminacyjny będzie sporządzany w terminie 7 dni od dnia przeprowadzenia egzaminu. W tym terminie zespół egzaminacyjny będzie posiadał wszystkie informacje, które są niezbędne do sporządzenie tego dokumentu.

Rozdział 5 „Tryb unieważnienia egzaminu" (§ 21)

Celem regulacji jest zapewnienie przejrzystej i sprawnej procedury rozpatrywania wniosków o unieważnienie egzaminu, a także zagwarantowanie równego traktowania wszystkich uczestników egzaminu.

W ust. 1 wprowadzono uprawnienie kandydata lub członka zespołu egzaminacyjnego do złożenia wniosku o unieważnienie egzaminu w terminie dwóch dnia od egzaminu. Termin ten ma charakter zawity i służy zapewnieniu szybkości postępowania w tej sprawie. Obowiązek złożenia wniosku na konto Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej służy temu samemu celowi i dodatkowo zapewnia transparentność procedury. Z kolei wprowadzenie terminu dwóch dni na rozpatrzenie wniosku przez Komisję Egzaminacyjną minimalizuje stan niepewności u osoby składającej wniosek ze względu na poważne konsekwencje związane z unieważnieniem egzaminu (ust. 2).

W ust. 3 zróżnicowano sposób informowania o rozstrzygnięciu podjętym przez Komisję Egzaminacyjną w zależności od jego treści. W przypadku unieważnienia egzaminu zadbano o jak najszerszy dostęp do tej informacji (konta kandydackie oraz BIP Ministra Finansów i KSAP), ponieważ ma ona wpływ na sytuację wszystkich kandydatów. W przypadku niepodjęcia rozstrzygnięcia o unieważnieniu egzaminu – informacja trafi włącznie na indywidulane konto w systemie osoby składającej wniosek.

Rozdział 6 „Tryb i sposób wnoszenia oraz rozpatrzenia odwołania od wykluczenia z egzaminu" (§ 22–23)

W przepisach zostały określone wymogi formalne złożenia odwołania w formie pisemnej za pośrednictwem indywidualnego konta kandydackiego, co zapewni identyfikowalność osoby wnoszącej odwołanie(§ 22). Wymóg zawarcia opisu sytuacji będącej podstawą wykluczenia wraz z uzasadnieniem umożliwi Komisji Egzaminacyjnej wszechstronną i sprawną ocenę zasadności odwołania. Z kolei 7-dniowy termin na rozpatrzenie odwołania przez Komisję Egzaminacyjną, wskazany w § 23, służy zapewnieniu szybkości i sprawności działania Komisji w sytuacji niepewności kandydata co do jego dalszych losów. Rozwiązanie przyjęte w tych przepisach z jednej strony umożliwia skuteczne przeciwdziałanie naruszeniom zasad obowiązujących podczas egzaminu, z drugiej zaś gwarantuje kandydatowi realny środek weryfikacji podjęcia takiej decyzji przez zespół egzaminacyjny podczas egzaminu. Regulacja ma charakter proceduralny i dopracowuje techniczne aspekty realizacji kompetencji Komisji Egzaminacyjnej zapewniając jednolitość i przejrzystość postępowania odwoławczego.

Rozdział 7 „Sposób uzyskiwania przez kandydata wglądu oraz tryb i sposób wnoszenia odwołania od negatywnego wyniku egzaminu” (§ 24–25)

W projektowanym rozporządzeniu przewidziano, że kandydat będzie mógł zwrócić z wykorzystaniem systemu z wnioskiem o udostępnienie do wglądu do pracy egzaminacyjnej. Z wnioskiem tym będzie jednak mógł wystąpić tylko kandydat, który uzyskał wynik negatywny z jednej lub z obu części egzaminu. Wynika to z założenia, że wglądem do pracy zainteresowane są osoby, które uzyskały negatywny wynik z testu lub zadania egzaminacyjnego, a zapewnienie wglądu do pracy kandydatom, którzy uzyskali pozytywny uznano za niecelowe. Praca egzaminacyjna będzie udostępniana w siedzibie KSAP, w obecności jednego z członków Komisji Egzaminacyjnej. Dodatkowo dopuszczono niniejszym rozporządzeniem również możliwość przyjęcia przez Komisję Egzaminacyjną innego sposobu dokonania wglądu do pracy egzaminacyjnej uwzględniającego możliwości organizacyjne i warunki techniczne pracy Komisji Egzaminacyjnej oraz konieczność zachowania indywidualnego charakteru tej czynności. Istotne bowiem pozostanie tu zapewnienie dostępu do pracy egzaminacyjnej wyłącznie kandydatowi będącemu autorem tej pracy. Czas udostępniania do wglądu pracy egzaminacyjnej nie będzie mógł przekraczać 45 minut.

Odwołanie od negatywnego wyniku egzaminu będzie wymagało złożenia przez kandydata wniosku zawierającego szczegółowe uzasadnienie, wskazującego zastrzeżenia dotyczące oceny odpowiedzi na konkretne, wskazane przez kandydata pytania testowe lub dotyczące konkretnych elementów oceny zadania egzaminacyjnego, o których mowa w § 19 ust. 5. Rozwiązanie to ma na celu uniknięcie sytuacji gdy złożone wnioski o ponowną ocenę pracy

egzaminacyjnej są lakoniczne, nie wskazują konkretnych zastrzeżeń i sprowadzają się do sformułowania „wnoszę o dokonanie ponownej oceny pracy egzaminacyjnej", a uzasadnieniem wniosku jest wyłącznie stwierdzenie kandydata, że w jego ocenie powinien otrzymać wyższą liczbę punktów. Stąd w projektowanym rozporządzeniu wskazano, że uzasadnienie powinno być szczegółowe i wskazywać zastrzeżenia do oceny odpowiedzi do konkretnych pytań i elementów oceny zadania egzaminacyjnego. Umożliwić to powinno odniesienie się do konkretnych merytorycznych zastrzeżeń kwestionujących wystawioną wcześniej ocenę pracy egzaminacyjnej.

W niniejszym rozporządzeniu uregulowano także konsekwencje złożenia przez kandydata wniosku o dokonanie ponownej oceny pracy egzaminacyjnej bez wymaganego uzasadnienia. Wniosek taki, jako niespełniający warunków określonych w przepisach prawa, Komisja Egzaminacyjna będzie pozostawiać będzie bez rozpatrzenia.

Termin na dokonanie ponownej oceny pracy egzaminacyjnej został określony na 14 dni od dnia otrzymania wniosku, celem skrócenia okresu oczekiwania przez kandydatów na wynik ponownej oceny. Ponowna ocena będzie wymagała sporządzenia uzasadnienia, a rozstrzygnięcie wraz uzasadnienie będzie przekazywane na indywidualne konto kandydackie w systemie.

Rozdział 8 „Wzór zaświadczenia o złożeniu egzaminu z wynikiem pozytywnym oraz tryb i sposób otrzymywania tego zaświadczenia" (§ 26–27)

Wskazanie konkretnego, 30-dniowego terminu wydania, zaświadczania przez Komisję Egzaminacyjną wynika z faktu, że do tego momentu zakończy się zarówno sprawdzenie prac egzaminacyjnych, jak i wszelkie procedury związane m.in. z rozpatrywaniem odwołań o unieważnienie egzaminu, wykluczenie z egzaminu lub ponowną ocenę pracy egzaminacyjnej.

Przepis dotyczący formy zaświadczenia przesądza, że jest on wydawany w formie papierowej, natomiast elastycznie wskazano możliwości jego odbioru, tak aby uwzględnić różne sytuacje życiowe kandydatów.

W kolejnych przepisach uregulowano kwestie dotyczące wydawania kopii zaświadczenia. Wprowadzenie wymogu złożenia wniosku w formie pisemnej, w tym droga elektroniczną – zapewnia utrwalenie tego działania oraz identyfikację wnioskodawcy. Natomiast możliwość otrzymania kopii w formie papierowej lub elektronicznego odwzorowania uwzględnia rozwój środków komunikacji elektronicznej i ułatwia kandydatowi uzyskanie kopii dokumentu.

Przepis § 27 określa wzór zaświadczenia stanowiący załącznik do rozporządzenia, co zapewni jednolitość wydawanych dokumentów. Rozwiązanie to umożliwia dostosowanie sposobu doręczenia zaświadczenia do sytuacji kandydata, przy jednoczesnym zachowaniu bezpieczeństwa obrotu dokumentami.

Rozdział 9 „Tryb i sposób rozliczania oraz przekazywania do budżetu państwa opłaty egzaminacyjnej" (§ 28)

Regulacja w § 28 ma na celu zapewnienie przejrzystości oraz prawidłowości gospodarowania środkami publicznymi pochodzącymi z opłat egzaminacyjnych. W ust. 1 wprowadzono obowiązek gromadzenia środków z tytułu opłaty egzaminacyjnej na wyodrębnionym rachunku bankowym, co służy zachowaniu zasady przejrzystości finansów publicznych oraz umożliwia jednoznaczne wyodrębnienie wpływów związanych z organizacja i przeprowadzeniem egzaminu. W ust. 2 doprecyzowuje się termin przekazywania środków na rachunek dochodów budżetu państwa w przypadku określonym przepisami ustawy (art. 286c ust. 2 ustawy). Rozwiązanie to zapewni zgodność z zasadą roczności budżetu oraz umożliwia prawidłowe ujęcie dochodów w danym roku budżetowym. Ust. 3 nakłada na dyrektora KSAP obowiązek przedstawienia szczegółowego rozliczenia środków w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 286b ust 5 ustawy . Regulacja ta wzmacnia mechanizmy kontrolne oraz realizuje zasadę jawności i odpowiedzialności w zakresie dysponowania środkami publicznymi.

Rozdział 10 „Przepis końcowy" (§ 29)

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu: Rozporządzenie Ministra Finansów i Gospodarki w sprawie organizacji i przeprowadzania egzaminu państwowego na audytora wewnętrznego **Ministerstwo wiodące:** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu:** Jurand Drop, Podsekretarz Stanu **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu:** Joanna Stachura Dyrektor Departamentu Efektywności Wydatków Publicznych i Rachunkowości, tel. 22 694 42 42, 783 938 782 sekretariat.dwr@mf.gov.pl, joanna.stachura@mf.gov.pl	**Data sporządzenia:** 19 marca 2026 r. **Źródło:** art. 286s pkt 2–11 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych – projekt UD100 **Nr w wykazie prac:**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zapewnienie właściwej organizacji i przeprowadzenia egzaminu państwowego na audytora wewnętrznego w związku z rozszerzeniem możliwości uzyskiwania kwalifikacji do prowadzenia audytu wewnętrznego w sektorze publicznym poprzez wprowadzenie dodatkowej ścieżki w postaci egzaminu państwowego na audytora wewnętrznego (zadanie dla Krajowej Szkoły Administracji Publicznej im. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego). Egzamin będzie się odbywał raz w roku, w języku polskim (w odróżnieniu od uzyskiwania innych certyfikatów), a jego koszt będzie niższy niż koszt uzyskania innych egzaminów/certyfikatów przewidzianych w przepisach obecnie obowiązującej ustawy i dających uprawnienia do prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie wypełnia delegację nowelizowanej ustawy o finansach publicznych (UD100) określając:

1. sposób zakładania, udostępniania, uwierzytelniania indywidualnych kont w systemie informatycznym;
2. sposób uiszczenia opłaty egzaminacyjnej;
3. sposób i tryb przeprowadzania egzaminu;
4. materiały, które kandydat może posiadać w trakcie egzaminu;
5. tryb unieważnienia egzaminu;
6. sposób uzyskiwania przez kandydata wglądu, o którym mowa w art. 286p ust. 1 pkt 1 ustawy;
7. sposób i tryb wnoszenia oraz rozpatrzenia odwołania od wykluczenia z egzaminu oraz odwołania od negatywnego wyniku egzaminu;
8. sposób złożenia wniosku o zwrot opłaty wstępnej lub opłaty za egzamin oraz sposób i tryb zwrotu tych opłat;
9. wzór zaświadczenia o złożeniu egzaminu z wynikiem pozytywnym oraz tryb i sposób otrzymania tego zaświadczenia oraz jego kopii.
10. sposób rozliczania oraz przekazywania do budżetu państwa pobranej od kandydatów opłaty egzaminacyjnej.

Dzięki tym przepisom w kompleksowy sposób zostaną uregulowane kwestie organizacji i przeprowadzenia egzminu państwowego na audytora wewnętrznego a podmioty uczestniczące w tym procesie uzyskają jasność co da zadań jakie na nich spoczywają.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozwiązania dotyczące audytu wewnętrznego przyjęte w poszczególnych krajach Unii Europejskiej różnią się od siebie ze względu na to, że muszą odpowiadać różnym systemom zarządzania finansami publicznymi. Z analiz wynika również, że w zakresie uzyskiwania uprawnień audytora wewnętrznego nie ma jednego powszechnie obowiązującego rozwiązania, a przyjęte sposoby uzyskiwania uprawień przyjmują różne formy, począwszy od certyfikacji wydanej w ramach Systemu Certyfikacji Audytu Wewnętrznego w Sektorze Publicznym (Dania), przeprowadzania egzaminu państwowego na „Audytora Wewnętrznego w Sektorze Publicznym" (Bułgaria), poprzez uznawanie certyfikatów międzynarodowych (np. Estonia), przyjęcie systemu szkoleń w zakresie audytu wewnętrznego (Irlandia), aż do braku procedury certyfikacji audytorów wewnętrznych w sektorze publicznym (Niemcy).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Osoby zainteresowane uzyskaniem uprawień audytora wewnętrznego	ok. 300 osób rocznie	Dane własne Ministerstwa Finansów (szacunkowe dane na podstawie liczby organizowanych obecnie studiów podyplomowych w zakresie audytu wewnętrznego, dla przykładu w ostatnich latach liczba słuchaczy na jednej z uczelni ekonomicznej wynosi średnio ok. 80 osób/rok).	Możliwość zdobycia uprawnień do prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych.
KSAP	1	Dane własne Ministerstwa Finansów wynikające z przepisów prawa	Organizacja i przeprowadzenie egzaminu państwowego na audytora wewnętrznego oraz obsługa Komisji Egzaminacyjnej i jej członków.
Komisja Egzmaniacyjna	5 osób	Dane własne Ministerstwa Finansów wynikające z przepisów prawa	Udział w przeprowadzeniu egzminu państwowego na audytora wewnętrznego.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji
Projekt zostanie poddany uzgodnieniom, opiniowaniu i konsultacjom publicznym, w tym z organizacjami reprezentującymi audytorów wewnętrznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem												0
budżet państwa												0
JST												0
pozostałe jednostki (oddzielnie)												0
Wydatki ogółem												0
budżet państwa												0
JST												0
pozostałe jednostki (oddzielnie)												0
Saldo ogółem												0
budżet państwa												0
JST												0
pozostałe jednostki (oddzielnie)												0
Źródła finansowania	Projektowane rozporządzenie nie spowoduje zmian w dochodach i wydatkach budżetu państwa oraz budżetach jednostek samorządu terytorialnego.											

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Koszty funkcjonowania i obsługi systemu teleinformatycznego wykorzystywanego do obsługi egzminu będą ponoszone przez KSAP. System taki finkcjonuje już w KSAP i jest wykorzytywany do przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego w służbie cywilnej. W związku z tym zadania związne z obsługą kandydatów do egzaminu na audytora wewnętrznego zostaną włączone do już istniejącego systemu. Zgodnie z ustawą UD100 wszelkie koszty związne z przygotowaniem i przeprowadzeniem egzaminu oraz obsługą Komisji Egzminacyjnej będzie ponosił KSAP i pokrywał je z opłat za egzmin wnoszonych przez kandydatów.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa							0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie X nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie X nie dotyczy

Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projekt nie ma wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na środowisko naturalne, demografię, informatyzację, sytuację i rozwój regionalny mienie państwowe oraz zdrowie.	
11.Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Przepisy wejdą w życie od dnia 1 stycznia 2027 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów wprowadzenia projektowanego rozporządzenia będzie miała charakter bieżący na podstawie rocznych sprawozdań składanych przez dyrektora KSAP.		
13.Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Nie dotyczy.		